

(பகுதி-2)

1) இயற்கை மருத்துவம்

பெரும்பாலும் கிராம மக்கள் நல்ல காற்றை சுவாசித்து, சுத்தமான குடிநீரை உட்கொண்டு, இயற்கை உரங்கள் இடப்பட்ட உணவுப் பொருள்களை உண்டு நோயற்ற வாழ்வு வாழ்ந்து வந்த காலம் அது. அப்படியே அவர்களை அவ்வப்போது நோய்கள் தாக்கினால் அதிலிருந்து மீளுவதற்கு இயற்கை மருத்துவ முறையைத்தான் கைக்கொண்டு வந்தனர். அந்த வகையில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஏதாவது ஒரு மருத்துவ குணம் கொண்ட செடி அல்லது கொடி வளர்ந் திருக்கும். அத்தகைய பயனுள்ள மூலிகைப் பொருளை அவ்வூரில் உள்ள அனைவரும் பயன்படுத்திக் கொள்வர். இல்லையென்று யாரிடமும் கூறமாட்டார்கள். மக்களிடையே இரக்க குணம் ஒங்கியிருந்த காலமது.

எங்கள் வீட்டுப் புழக்கடைத் தோட்டத்து வேலி ஓரத்தில் நடப்பட்ட சில மரங்கள் மருத்துவப் பயன் கொண்ட வையாய் விளங்கி வந்தன. பொதுவாக முள்வேலி அமைத்திடும்போது பூவரசன் போத்துக்களை நட்டு வேலி அமைப்பர். அந்த வேலி பாதுகாப்புடன் இருப்பதற்காக இடையிடையே கல்யாண முருங்கை மற்றும் வாதநாராயண மரப்போத்துக்களை நட்டு வேலி அமைப்பதுண்டு. இந்தப் போத்துக்கள் மரங்களாகி அனைவருக்கும் உபயோககரமான மருத்துவ

குணம் கொண்டவைகளாய் பயன்பாட்டில் இருந்து வந்தன.

2) கல்யாண முருங்கை

இது, அகன்ற இலைகளையும் கண்ணைப் பறிக்கும் சிவப்பு மலர்களையும் செந்நிற உருட்டு விதைகளையும் முட்களையும் கொண்ட மென்மையான மரம். முருக்கமரம் எனவும் வழங்கப்படும். இந்த மரத்தின் சிறு நீளம் அகலம் கொண்ட துண்டுகளை தலையணைகளாய் உபயோகித்து வந்தனர்.

கபக்கட்டு, வயிற்றுப் பூச்சிகள் போன்றவற்றை அகற்றுவதற்குக் கல்யாண முருங்கை யிலையின் சாற்றை எடுத்து அவ்வப்போது வெந்நீருடன் கலந்து எங்கள் தாயார் கொடுத்திடுவார். பள்ளிப் பருவத்தில், நான் இந்த மரத்தின் விதைகளைச் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு தரையில் தேய்த்துப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கும் மாணவனின் தொடையில் வைத்திட அவன் ஐயோ! என்று அலறுவதைக் கண்டு ஆனந்தப் பட்டதுண்டு. பள்ளிக் குறும்புகளில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

3) வாதநாராயணன் கீரை

பார்ப்பதற்குப் புளிய இலையைப் போல் தோற்ற மளிக்கும். ஆதிநாராயணன், வாதரசு, வாதமடக்கி என்ற பெயர்களாலும் குறிப்பிடப்பெறுகின்றது. இதனுடைய இலை பட்டை ஆகியவை மருத்துவப் பயனுடையவை. இந்த

மரத்தின் இலைகளை அடைப் பணியாரத்திற்கான மாவு அரைக்கும்போது அதில் சேர்த்து அடை வார்ப்பது ண்டு. இவ்வாறு தயாரிக்கப்படும் இந்த 'அடையை' உட் கொண்டால் வாதநீர் உடம்பிலிருந்து கழியும் என்பதால் மாதத்திற்கு ஒருமுறை இந்தக் கீரை அடை எங்கள் வீட்டில் தயாரிக்கப்படும்.

வெந்நீர் அண்டாவில் இந்த இலைகளைக் கொத்தோடு பறித்துப் போட்டு, குளித்திட உடம்பு வலி நீங்கும். வீட்டில் காய்கறித் தோட்டம் அமைத்திடும்போது இந்த மரங் களுக்கு அருகாமையில் அவரை, மூக்குத்திக்காய், வாள் அவரை, பீர்க்கை ஆகியவற்றின் விதைகளை, விதைத்து அதன் கொடிகளை இந்த மரத்தின் மேல் படரவைத்ததால் தனியாகப் பந்தல் போடும் வேலை இல்லாமல் போயிற்று.

4) திருநீற்றுப் பச்சிலை (எ) விழுதிப் பச்சிலை

செறிந்த மணமுடைய இலைகளையும் வெளிறிய கருஞ்சிவப்பு மலர்க்கதிர்களையும் உடைய சிறு செடியினம். பச்சிலை, உருத்திரசடை என்ற பெயர்களாலும் குறிப்பிடப் பெறும். தென் தமிழ்நாட்டில் வளர்க்கப்படுகிறது. சிறு வர்கள் மண்ணில் அடிக்கடி விளையாடுவதால் அந்தக் கால கட்டத்தில் பெரும்பாலான சிறுவர்களுக்கு கை கால்களில் சிரங்கு எனப்படும் கட்டித் தோன்றும். அந்த நோயைக் குணப்படுத்த திருநீற்றுப் பச்சிலையை நன்றாக அரைத்து அதன் மேல் தடவ அவை உடைந்துவிடும்.

5) அறுகம்புல் சாறு

வயல்களுக்கிடையே அமைந்துள்ள வரப்புகளிலும், கால்வாய் ஓரங்களிலும் இது அதிக அளவில் காணப்படும். மாடுகளுக்கான பச்சைப்புல்லைக் கூடையில் அறுத்துக்

கொண்டு வரும்போது இவற்றை தனியாகப் பிடுங்கிக் கொண்டு வருவோம். ஆடு, மாடுகளுக்கு அறுகம்புல் தீனியாக பயன்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல், மனிதர் களுக்கும் இது மருந்தாகப் பயன்படுகிறது. மனிதர்களின் நோய் போக்கும் புல் வகைகளில் அறுகம்புல் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. இரத்த சோகை உள்ள குழந்தைகளுக்கு அறுகம்புல் சாற்றை கொடுப்பார்கள். இதனால் இரத்தம் பெருகுவதுடன், சுத்தமும் பெறும்.

வினாயகர் சதுர்த்தியின் போது மண்ணால் செய்யப் பட்ட பிள்ளையாருக்கு அறுகம்புல் மாலையையிடுவர். ஸ்மார்த்த குடும்பங்களில் எந்த மங்கல காரியத்தைத் தொடங்கும் போதும் வினாயகர் வழிபாடு முதலில் நடக்கும். அப்போது மஞ்சள் பொடியில் நீரைவிட்டு அதைப்பிடித்து, அறுகம்புல்லைச் சொறுகி வினாயகராக வழிபடுவர்.

5) நந்தியாவட்டை

களப்பாள் சிவன் கோயிலில் இரட்டை நந்தியா வட்டை மற்றும் பாரிஜாதம் (பவளமல்லி) போன்ற மலர்ச்செடிகள் அபரிமிதமாகக் காணப்படும். குறிப்பாக இரட்டை நந்தி யாவட்டை அல்லது அடுக்கு நந்தியா வட்டைப் பூவின் சாற்றை கண்களில் பிழிந்துவிட்டால் எந்தவிதமான கண்ணோயும் அகன்றிடும். என்னுடைய தமையனார் பார்த்த சாரதிக்கு கண்ணில் பூ விழுந்தபோது தினந்தோறும் இந்த பூக்களைப் பறித்துக் கொண்டு வந்து எங்கள் தாயார் கண்ணிலே பிழிந்துவிடுவார்.

6) பவளமல்லி

பவளமல்லி மர இனத்தைச் சார்ந்தது. திருக்கோயில் களிலும், இல்லங்களிலும் பயிரிடப்படும் மலர் வகை. இதன் பூ நல்ல மணம் கொண்டது. கிருஷ்ணன் சத்தியபாமையின்

விருப்பப்படி தேவலோகத்தில் இருந்த பாரிஜாத மரத்தை துவாரகைக்கு எடுத்துவந்தார் என்று புராணங்கள் இயம்புகின்றன. அந்தப்பாரிஜாத மலரே பவளமல்லி என்றழைக்கப் படுகிறது. இதன் பூ நல்ல மணம்கொண்டது. அத்தோடு மருத்துவ குணமும் கொண்டது. இந்த மரத்தின் இலைச் சாற்றோடு உப்பையும் தேனையும் கலந்து சிறு குழந்தைகளுக்கு அவ்வப்போது கொடுத்துவருவார் என் தாயார். இதன் விளைவாக வயிற்றுப்புழுக்கள் இறந்து மலத்தோடு வெளியேறிவிடும்.

7) வில்வ மரம்

சிவன் கோயில் ப்ராகாரங்களில் இரண்டு மூன்று வில்வ மரங்கள் தழைத்தோங்கியிருக்கும். அந்த மரங்களிலிருந்து விழும் வில்வப் பழங்களைச் சேகரித்து கதவுகள் இல்லா உயரமான இடத்தில் அமைந்துள்ள தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு உடைத்து நிவேதனம் செய்வதுண்டு. இது என்னுடைய கோடைகாலப் பொழுதுபோக்குகளில் ஒன்றாகும்.

மூன்று கூட்டிலைகளையும் மாற்றடுக்கில் கொண்டு உருண்டையான, மணமுடைய சதைக்கனிகளைப் பெற்ற பெரிய மரம். கூவிளம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. அரிதாகக் காணப்பெறும் 5 கூட்டிலைகளை உடைய வில்வம் மகா வில்வம் எனப்படும். தமிழகமெங்கும் தானே வளர்கிறது. வில்வமரத்தின் அனைத்து பாகமும் மருத்துவ குணம் கொண்டதாகும். சிவன் கோயில் பூசைக்குப் பயன்படுவது வில்வ இலை. ஆயினும், வில்வ இலைகொண்டு மஹாலக்ஷ்மியை ஆராதித்திடலாம் என்று ஸ்ரீஸூக்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆதித்யவர்க்கு தபஸோ஽திஜாதோ

வநஸ்பதிஸ்தவ வ்ருக்ஷா஽த்ய பி₃ல்வ: |

தஸ்ய பலாநி தபஸா நதுந்து

மாயாந்தராயாஸ்ச ப்ராஹ்யா அலக்ஷ்மீ: ||

[ஸூர்யனிடமிருக்கும் வேத மயமான ஸப்தமாயிருப்பவளே!, உன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலிருந்து, ஸர்வமங்களங்களின் பொருட்டுப் பிறந்த, சிறந்தமரமான, யாதொரு பில்வமர முண்டோ, அதனுடைய பழங்கள், ஹோமம் முதலான (என்னுடைய) தவத்தினால், (என்னுடைய) அஜ்ஞானத்தையும், விரோதிகளையும், (ஸ்ரீஸம்பந்தத்துக்குப்) புறம்பான தாரித்ரியங்களையும், அழிக்கட்டும் - என்பது இந்த ஸ்ரீஸூக்தத்தின் பொருளாகும்.]

[அதிஜாத:] ஸர்வமங்களங்களையும் அதிகரித்து - [முன்னிட்டு] - பிறந்தது. [வநஸ்பதி:] வநந்திற்குத் தலைமை வகிக்கும் வில்வமரம். [தவ வ்ருக்ஷாத பில்வ:] உன்னுடைய வ்ருக்ஷமாயிருக்கும் வில்வமரம். அதஸப்தம் மங்களவாசகம். வில்வமரம் பரமமங்களமானது என்று உணர்த்தப்படுகிறது. [தவ விருக்ஷாத பில்வ:] ஆதித்யவர்ணையான உன்னுடைய விளையாட்டின் பொருட்டு உன் நாதனாலே ஆதித்யனோடு கூடவே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டமரம்.

பைல்வே யூபோ பவதயஸௌ வா ஆதித்யோ யதோஜாயத ததோ பில்வ உததிஷ்டத் [தைத்திரிய ஸம்ஹிதை 2-8-81] [பில்வமரத்தினாலான யூபமிருக்கவேண்டும்; இந்த ஆதித்யன் எந்தப் பரமபுருஷனிடமிருந்து உண்டானானோ, அந்தப் பரமபுருஷனிடமிருந்தே பில்வமரம் உண்டாயிற்று] என்று வேதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. [தஸ்ய பலாநி தபஸா நதுந்து] அதனுடைய பழங்களைக் கொண்டு நான் செய்யும் ஹோமம், அதைக்காண்பது, தொடுவது, சொல்லுவது, நினைப்பது முதலான தவங்களாலே, அப்பழங்கள் என் பாவத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

திருவரங்கத்தில் திருமுளைக்கு மண் எடுப்பது ஸ்ரீரங்க நாய்ச்சியார் ஸந்நிதியில் உள்ள வில்வமரத்தடியில்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திருவேங்கடமுடையானுக்கு வாரத்தில் ஒரு நாள் வில்வத்தினால் அர்ச்சனை செய்யப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் திருமார்பிலே எழுந்தருளியுள்ள அலர்மேல் மங்கை நாய்ச்சியாரை வில்வத்தால் ஆராதிப்பது மிகச் சிறந்த கைங்கர்யமாய் கொள்ளப்படுகிறது.]

இம்மரத்தின் இலை பிஞ்சு, பழம், பட்டை, வேர் ஆகியவை மருத்துவ பயனுடையவை. நன்கு கனிந்த பழத்தை நீர்விட்டு பிசைந்து வடிகட்டித் தேவையான அளவு சர்க்கரை கலந்து தேன் பதமாய் காய்ச்சி எங்களுக்கு மருந்தாகக் கொடுக்கப்படும். வயிற்றுக் குமட்டல், நெஞ்செரிச்சல், சீதபேதி ஆகியவற்றுக்கு இது அருமருந்தாகப் பயன்பட்டது.

8) கிராமவைத்தியர் அய்யாவு அய்யர்

அய்யாவு அய்யர் என்பார் எங்கள் வீட்டிலிருந்து இரண்டு வீடு தள்ளி தன்னுடைய சொந்த மனையில் குடியிருந்தார். இவர்தான் கிராமத்து வைத்தியர். இவர் அந்தணர் அல்லாதார்க்கு புரோஹிதத்தொழிலையும் மேற்கொண்டு வந்தார். அனைத்து மூலிகைகளையும் சேகரித்து அவ்வப்போது வைத்தியம் செய்து வருவார். இவருடைய வீட்டுத் தோட்டத்தில் துளசிச் செடிகளை அதிக அளவில் பயிரிட்டு வந்தார்.

மின்னல் இலை எனப்படும் அபூர்வப் பச்சிலைச் செடியை இவரது தோட்டத்திலிருந்து நாங்கள் பறித்து வருவோம். இந்த மின்னல் இலையை வெல்லம் சேர்த்துப் பச்சடி செய்வதுண்டு. குறிப்பாக நீத்தார் நினைவுநாட்களான திவச தினங்களில் மின்னல் இலை பச்சடி இடம் பெறும். இவருடைய

தோட்டத்தில் இரண்டு அகத்தி மரங்கள் வைத்திருந்தார். துவாதசியன்று அகத்திக்கீரை உணவிலிடம்பெறவேண்டும் என்பது சாஸ்த்ரம். அதற்காகப் பண்ணை வீட்டுக்குச்சென்று அகத்திக்கீரை பறித்துக் கொண்டு வரவேண்டும். அங்கே போனால் ரங்கசாமித் தேவர் என்ற விசாரிப்புக்காரரை பார்த்து இந்த மரத்தின் கிளைகளை ஒடித்து வரவேண்டும். அவர் எங்கே யாவது சென்றுவிட்டால் அகத்திக் கீரையைப் பறித்து வர இயலாது. அதற்கு அஞ்சி அய்யாவு அய்யர் வீட்டிலிருந்து ஒருகட்டு அகத்திக்கீரையைப் பறித்து வருவதுண்டு.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் அய்யம்பேட்டை, பண்டார வாடை, பாபநாசம், சக்ராப்பள்ளி, சுந்தரபெருமாள் கோயில் போன்ற பகுதிகளில் வெற்றிலை அதிக அளவில் பயிரிடப் பட்டு வருகிறது. இவைகளே கும்ப கோணம் வெற்றிலை எனப் பெயர் பெற்றவெற்றிலைகளாகும். அனைத்து வெற்றிலைத் தோட்டங்களிலும் அகத்தி மரம் பயிரிடப்படும். வெற்றிலைக் கொடிக்கால் இந்த மரங்களின் மீது ஏற்றிவிடப் பட்டிருக்கும். காற்றடிக்கும்போது இந்த அகத்தி மரங்கள் வளைந்து கொடுக்கும். அதனால் வெற்றிலை கொடிக்காலுக்கு எந்த பாதிப்பும் ஏற்படாது. ஆனால், எங்கள் பகுதியில் அபூர்வமாக ஓரிருவர் வீட்டில் மட்டுமே இந்த அகத்திக் கீரை மரம் தென்படும். துவாதசியன்று அந்தணர் இல்லங்களில் ஏகாதசிப் பட்டினியிருந்து, துவாதசியன்று காலையில் போஜனம் செய்வது வழக்கம். இதற்கு பாரணை என்று பெயர். அகத்திக்கீரை அன்றைய தினம்

முக்கியத்துவம் பெற்ற காய்கறிகளில் ஒன்றாகும்.

இந்த மரத்தின் கீரை, பூ, பிஞ்சு ஆகியவை உணவில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. இவையனைத்தும் மருத்துவ குணம் நிரம்பியவை.

9) நான் பார்த்த முதல் திரைப்படம்

என்னுடைய நான்காவது வயதில் ஒருநாள் திருவாரூருக்குப் புகை வண்டியில் செல்வதற்காக, திருத் துறை பூண்டிக்கு மாட்டு வண்டியில் என்னுடைய குடும்பத் தாருடன் சென்றேன். அன்றைய தினம் மனோன்மணி என்ற திரைப்படத்தை திருத்துறைப்பூண்டி ப்ரஹந்நாயகி தியேட்டரில் பார்த்தேன். அந்தக் காலகட்டத்தில் ஆண்டுக்கு இரண்டு மூன்று திரைப்படங்களே வெளிவரும். திருத்துறைப்பூண்டி மன்னார்குடி போன்ற நகரங்களுக்குச் சென்றால் திரைப்படம் பார்ப்பது என்பது ஒரு பொழுதுபோக்கு. அன்றைய தினம் எனக்கு திரைப்படத்தைப் பற்றிய எந்த அறிவும் இல்லாமலிருந்தாலும், அதில் காண்பிக்கப்பட்ட கத்திசண்டை காட்சிகள் என்மனத்தில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தன.

வீட்டிற்கு வந்தபிறகு ஏதேனும் ஒரு குச்சியை எடுத்துக் கொண்டு திரைப்படத்தில் வருவதைபோல் நானும் என் தமையனாரும் சண்டைபோட்டு விளையாடுவோம். பிற்காலத்தில் நான் B.Sc. வேதியல் பட்டப்படிப்பு படிக்கும் போது அந்த ஆண்டுமுதல் (1957) விஞ்ஞான பட்ட படிப்புப் படிப்போரும் B.A. பட்டப்படிப்பு படிப்பவர்களைப் போல ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழில் தேர்ச்சி பெறவேண்டும் என்று சென்னை பல்கலைக்கழகப் பாடத் திட்டம் மாற்றி அமைக்கப் பட்டது.

அந்த ஆண்டு தொடக்கமாக ஆங்கிலப் பாடம் படிப்போருக்கு ஷேக்ஸ்பியரின் இரண்டு நாடகங்கள் கட்டாயப் பாடமாக இருந்தன. நான் படித்த ஆண்டு King Lear மற்றும் As you Like it ஆகிய இரண்டு நாடகங்கள் பாடத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்தில் சுந்தரம் பிள்ளை இயற்றிய மனோன்மணியம் என்ற கவிதை நாடகக் காப்பியம் கட்டாயப் பாடமாகச் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது.

இந்தக் காரணங்களால் நான் முதன் முதலில் பார்த்த திரைப்படமாகிய மனோன்மணி இன்றும் என் மனத்தை விட்டு அகலவில்லை. திருநெல்வேலியில் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பெயரில் பல்கலைக்கழகம் அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

10) மனோன்மணியம் படத்தைப் பற்றிய சில சுவையான தகவல்கள்

1942 ஆம் ஆண்டு பி.யு.சின்னப்பா என்ற புகழ் பெற்ற நடிகர் நடித்து வெளிவந்த படம் இது. இப்படத்தில் டி.ஆர். ராஜகுமாரி, பி.யு. சின்னப்பாவுடன் நடித்தார். இவர்களைத் தவிர ஏ.சகுந்தலா, டி.ஆர்.மகாலிங்கம், என்.எஸ்.கிருஷ்ணன், டி.ஏ.மதுரம் ஆகியோர் நடித்திருந்தனர்.

சுந்தரம்பிள்ளை இயற்றிய மனோன்மணியம் Lord Lytton எழுதிய Secret Way என்ற ஆங்கில கவிதை நாடகத்தைத் தழுவினது. சேலத்தில் இயங்கிவந்த மார்டன் தியேட்டர்ஸ் என்ற திரைப்படத் தயாரிப்பு நிறுவனம் இதைப் படமாக்கியது. அப்போது யாருமே செய்யாத வகையில் அதன் தயாரிப்பாளரான T.R. சுந்தரம் எல்லா தமிழ் நாளேடுகளிலும் ஒரு விளம்பரத்தை வெளியிட்டார். "சுந்தரம் பிள்ளை எழுதிய மனோன்மணியத்தை திரைப்படமாக்க உள்ளோம். அப்

படத்திற்குப் பொருத்தமான கதா நாயகன், கதாநாயகியை ரசிகர்களே தேர்ந்தெடுத்து எங்களுக்கு எழுதுங்கள். பெரும்பான்மையான ரசிகர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் நடிகரையும் நடிகையையும் நாங்கள் திரைப்படத்தில் நடிக்க வைப்போம்..."

இந்த விளம்பரத்தைப் பார்த்ததும் ஆயிரக் கணக்கான

ரசிகர்கள் 'மாடர்ன்

தியேட்டர்ஸ்'க்குக் கடிதம்

எழுதினார்கள். அப்படி

அவர்களால் பெரும்

பான்மையுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்

பட்டவர்களான

பி.யு. சின்னப்பாவும்,

டி.ஆர்.ராஜகுமாரியும் தான்,

சேரமன்னனாகவும்,

மனோன்மணியாகவும் நடித்தார்கள்.வில்லன் 'குடிலன்' பாத்திரத்தில் அமர்க்களமாக நடித்திருந்தார் ஆர்.பாலசுப்ரமணியம்; அவரது மகன் பல தேவனாக டி.எஸ். பாலையா. பன்முகத் திறமை கொண்ட வரான 'செருகளத்தூர் சாமா' ராஜகுரு சுந்தர முனிவராக நடித்தார்; இயக்கத்தில் உறுதுணையாகவும் இருந்தார்.

டி.ஆர்.மகாலிங்கமும் ஏ.சகுந்தலாவும் மற்றொரு ஜோடி. (இந்த சகுந்தலாதான் பின்னர் பி.யு.சின்னப்பாவை மணந்து அவரது மறைவுக்குப்பின், புதுக்கோட்டையில் சின்னப்பாவின் சமாதிரி அருகிலேயே வாழ்ந்தவர்). டி.வி.சாரி என்பவர் வசனம் எழுத, டி.ஏ.கல்யாணமும், கே.வி.மகா தேவனும் இசை அமைத்திருந்தனர்.

'மனோன்மணி' படத்தில் இடம் பெற்ற ஒரு போர்க் காட்சியில் இரண்டாயிரத்துக்கும் மேலான துணை நடிகர்கள்,

சேர, பாண்டிய வீரர்களாக, ஏற்காடு மலையடிவாரத்தில் போர் புரிந்தனர். அவர்களுக்கு ஒரு நாள் சம்பளமாக மூன்றணா (இன்றைய மதிப்பில் பதினெட்டு காசுகள்) கொடுக்கப்பட்டதாம்.

ஆறு காமிராக்களை பல்வேறு கோணங்களில் நிறுத்தி அப்போர்க் காட்சியை மட்டும் பத்து நாட்களில் படம் பிடித்தாராம் டி.ஆர்.எஸ். படம் 7.11.1942 அன்று வெளி வந்தது.

அதுவரை வெளிவந்த தமிழ்ப் படங்களிலேயே மிக அதிகமாக செலவு செய்து எடுக்கப்பட்ட படம் 'மனோன் மணி' தான். படமும் மிகப் பெரும் வெற்றி பெற்றது.

11) ஆடி அமாவாசையும் ஸமுத்திர ஸ்நானமும்

1948ஆம் ஆண்டு ஆடி அமாவாசையன்று எங்கள் குடும்பத்தார் அனைவரும் வேதாரண்யத்திற்குச் சென்று கடலில் நீராடினோம். அவ்வாறு வேதாரண்யம் சென்றபோது அதன் அண்மையில் உள்ள அகஸ்தியம் பள்ளி, குழகர் கோயில், கோடியக்கரை ஆகிய ஊர்களுக்குச் சென்று வந்தோம். நாங்கள் வேதாரண்யத்திற்குச் சென்ற நாளன்று அப்போதைய சென்னை மாகாண ஆளுநராக இருந்த பவநகர் மகாராஜா உப்புசத்தியா கிரஹத்தை நினைவூட்டும் வண்ணம் நிர் மாணிக்கப்படவிருந்த ஸ்தூபி ஒன்றுக்கு அடிக்கல் நாட்டினார். வேதாரண்யம் எங்கும் மக்கள் வெள்ளம் கரைபுரண்டிருந்தது. வேதாரண்யத்தில் உள்ள சத்திரத்தில் ஓர் இரவு தங்கி யிருந்தோம்.

அன்றிரவு 1930ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உப்பு சத்தியா கிரகத்தில், தான் கலந்துகொண்டபோது நடந்த நிகழ்ச்சிகளை விவரித்தார் என் தகப்பனார்.

"உப்பு சத்தியாகிரஹத்தின் போது ராஜாஜி அவர்தம் தொண்டர் படையுடன் திருச்சியிலிருந்து வேதாரண்யம் வரை

நடைப்பயணம் மேற்கொண்டார். அவர்கள் கீழைப் பனையூருக்கு அருகாமையில் கோட்டூர் வழியாகச் சென்றனர். அப்போது கோட்டூரிலிருந்து திருத்துறைப் பூண்டிவரை அந்த கூட்டத்தினரோடு தான் நடைப் பயணம் மேற் கொண்டதாகவும், மேற்கொண்டு வேதாரண்யம் வரை செல்வதற்கு ஆசைப்பட்டாலும் தன்னுடைய மாமனாரின் (அதாவது என்னுடைய தாய்வழிப் பாட்டனார்) கெடுபிடிக்குப் பயந்து தாம் திருத்துறைப்பூண்டியிலிருந்து ஊர் திரும்பி விட்டதாகவும் கூறினார்.

12) உப்பு சத்தியாகிரஹம்

இந்திய சுதந்திர வரலாற்றில் உப்பு சத்தியாகிரஹம் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்திருந்தது. ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் நாடெங்கும் இந்த உப்பு சத்தியாகிரஹத்தில் ஈடுபட்டுத் தங்களுடைய சுதந்திர வேட்கையை வளர்த்துக் கொண்டனர். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் அடக்கு முறையையும் பொருட்படுத்தாமல் பலர் இந்த வேள்வியில் பங்குகொண்டனர்.

இந்தியாவை பிரிட்டிஷ் வர்த்தகர்கள் தங்கள் கொள்ளைக்கான ஒரு பிரிட்டிஷ் மார்க்கெட்டாக ஆக்கவே நினைத்தார்கள். பிரிட்டிஷ் வர்த்தகக் கப்பல்கள் இங்கிலாந்து ஆலைகளில் தயாரிக்கப்பட்ட பல்வேறு விதமான பொருட்களை அணி அணியாகக் கொண்டுவந்து இந்தியாவில் குவித்துக் கொண்டிருந்தன. இங்கு இருந்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சியும் அவர்களுக்கு உதவிகொண்டிருந்தது. தன்னாட்டுப் பொருட்கள் விற்பதற்காக அதே மாதிரியான இந்தியப் பொருட்களுக்கு வரி விதித்து அவற்றின் விலையை உயரச் செய்து, 'பிரிட்டிஷ்' பொருட்கள் மலிவு என்ற நிலையை ஏற்படுத்தி தந்து கொண்டிருந்தது.

இதனால் இந்தியாவின் புராதன புகழ்பெற்றதும்,

லட்சக்கணக்கானவர்களுக்கு பிழைப்பளித்து வந்ததுமான கைத்தறி தொழில் நசிந்தது. இந்திய கிராமங்களில் வறுமையின் நிழல் தென்பட ஆரம்பித்தது. கடைசி ஏழை வரை சுரண்டி விடுவது என்று தீர்மானித்தவர்கள் போல் செயல்பட்டனர். பிரிட்டிஷ் வர்த்தகர்கள், அந்தக் கடைசி ஏழை அன்றாடம் உபயோகிக்கும் உப்பிலும் கை வைக்கத் துணிந்தார்கள்.

அந்தக் காலத்தில் வர்த்தகக் கப்பல்களின் அடியில், சம நிலைக்காக மணல் மூட்டைகளை போட்டுக்கொண்டு வருவது வழக்கம். வெறும் மணல் மூட்டைகள் 'காசு' சம்பாதித்து கொடுக்குமா? மணல் மூட்டைகளுக்குப் பதிலாக உப்பு மூட்டைகளைப் போட்டுக்கொண்ட வந்தால், அதையும் 'காசு' பண்ணிவிடலாமல்லவா?

இவ்வாறு நினைத்த பிரிட்டிஷ் வர்த்தகர்கள் உடனே மணல் மூட்டைகளுக்கு பதிலாக உப்பு மூட்டைகளைப் போட்டுக்கொண்டுவர ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் கொண்டுவந்த உப்பைவிட இங்கேயே விளையும் உப்பு விலை மலிவாக இருப்பதைக் கண்டார்கள். அவர்கள் கொண்டு வந்த உப்பு விற்பனையாகாமல் தேங்க ஆரம்பித்தது. இந்தியாவை ஆண்ட பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிடம் முறையிட்டார்கள். அதுவும் தன் வர்த்தகர்களுக்கு உதவ உடனே முன்வந்தது. இந்திய உப்புக்கு நிறைய வரி விதித்தது. அதன் விலையை உயரச் செய்து அதைவிட மலிவாக பிரிட்டிஷ் உப்பை விற்க வழி செய்து கொடுத்தது.

ஏழை எளியவர்களின் சாப்பாட்டு உப்பிலேயே கை வைக்க முனைந்த இந்த அக்கிரமத்தைக் கண்டு மனம் கொதித்த காந்தியடிகள், அந்த உப்புச் சட்டத்தை எதிர்த்துப் போர்க்கொடி தூக்கினார். வரிகொடாமல் உப்பை அள்ளும் போராட்டம் ஒன்றை அவர் அறிவித்ததுடன் தாம் வசித்து வந்த சபர்மதி

ஆசிரமத் திலிருந்து 79 தொண்டர்களுடன் 1930ஆம் வருடம் மார்ச் மாதம் 12ஆம் தேதி தண்டி கடற்கரைக்கு, உப்பு அள்ளக் கிளம்பினார்.

இருபத்தி நாலு நாட்கள் வழி நடந்து தண்டி கடற்கரையில் காந்திஜி உப்பை அள்ளியதும் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அவரைக் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தது. தென்னாட்டு காந்தியான ராஜாஜி "உப்பு சத்தியாக்கிரஹம் ஒரே ஒரு இடத்துப் பிரச்சனை அல்ல; அது தேசத்தின் சத்தியாக்கிரஹம்" என்று உலகிற்குத் தெரியப்படுத்த அவர் தீர்மானித்தார். அவர் அப்போது தமிழ்நாடு காங்கிரசுக்கு தலைவராக இருந்தார். உப்பு சத்தியாக்கிரஹத்தை எங்கே நடத்துவது என்று தமது சகாக்களுடன் கலந்தாலோசித்தார்.

உப்பளங்களுக்குப் பெயர்ப்போன தூத்துக்குடியில் நடத்தலாம் என்றும், எல்லா வசதிகளும் செய்து தருவதாகவும் தூத்துக்குடி தேசபக்தர்கள் சொன்னார்கள். "இல்லை, எங்களுர் தான் இயற்கையாகவே உப்பின் தாயகம். இங்கே நடத்துவது தான் பொருத்தமாக இருக்கும்" என்று திருத்துறைப்பூண்டி-வேதாரண்ய வட்டாரதேச பக்தர்கள் சொன்னார்கள். அப்போது வேதாரண்யம் வேதரத்தினம் பிள்ளை ராஜாஜியின் பரிபூரண நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமான தளபதிகளில் ஒருவராக விளங்கி வந்தார். அவருடைய செயல்திறன் மாவட்டச் செல் வாக்கு, மாசில்லாத காந்திய ஒழுக்கம் எல்லாம் ராஜாஜியிடம் பெரு மதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தன. 1930ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 13ஆம் தேதி சத்தியாகிரஹ வீரர்கள் ராஜாஜியின் தலைமையில் திருச்சியிலிருந்து புறப்பட்டனர்.

தொண்டர்கள் நடுவில் வெள்ளையும் இருபுறத் திலும் நீல வர்ணமும் கொண்ட நாடாக்களை மார்பில் தரித்திருந்தார்கள். நீலம் கடலையும், வெள்ளை அதிலிருந்து எடுக்கப் போகிற உப்பையும் குறிப்பதாக மக்களுக்குத் தோன்றியது.

இந்த சத்யாக்ரஹ வீரர்கள் திருச்சியிலிருந்து புறப்பட்டு ஸ்ரீரங்கம், திருவளர்சோலை கல்லணை, திருக்கண்டியூர், தஞ்சாவூர், பாபநாசம், கும்பகோணம், வலங்கைமான், ஹரித்வாரமங்கலம், மன்னார் குடி, ஆதிச்சுபரம், கோட்டூர், விளக்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி, தகடூர், ஆயக்காரன்புலம் ஆகிய ஊர்களைக் கடந்து வேதாரண்யத்தைச் சென்றடைந்தார்கள்.

உப்பு சத்தியாக்ரஹத்தின்போது திருச்சியிலிருந்து வேதாரண்யம் வரை அவர்கள் சென்ற வழித்தடம் (13.4.1930 - 30.14.1930)

வழிநெடுகிலும், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அடக்குமுறை அவிழ்த்து விட்டிருந்தது. ஊர் மக்களை அரசாங்கம் கட்டுப் படுத்தியபோதிலும், அதையும் மீறி மக்கள் அனைத்து வசதிகளையும் இவர்களுக்குச் செய்து தந்தனர். வேதாரண்யத்தில், வேதரத்தினம் பிள்ளை சத்தியாக்ரஹ வீரர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். திருச்சியிலிருந்து வேதாரண்யம் 150

மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. அன்றையதினம் மக்கள் கொண்ட தேசபக்திக்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு சம்பவத்தை என் தகப்பனார் கூறினார்.

திருத்துறைப்பூண்டியில் புரோகிதம் செய்யும் தேசிகர் ஒருவர் சத்தியாக்ரஹிகள் இருந்த வீதி வழியாகப் போனபோது காரணமே இல்லாமல் போலீஸார் கெடுபிடி செய்து அவரை விரட்டப்பார்த்தார்கள். தேசிகர் கலங்காது, அசையாது நின்றார். அவர் பயப்படாதது கண்டு வெகுண்ட போலீஸார் அவரை கலெக்டரிடம் அழைத்துச் சென்றார்கள்.

கலெக்டர் மிகுந்த கோபத்துடன் விசாரணையை ஆரம்பித்தார். “உம் பெயர் என்ன?” என்று கேட்டார்.

“அருணாசல தேசிகர்”

“வயது?”

“ஐம்பது”

“தொழில்?”

“புரோகிதம்”.

“இங்கு ஏன் வந்தீர்?”

அருணாசல தேசிகர் கணீரென்று சொன்னார். “நான் கருமாதி செய்து வைக்கும் தொழில் தெரிந்தவன். பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம்தான் இறந்துவிட்டதே. ஏதாவது கருமாதி செய்வதாக இருந்தால் செய்து வைக்கலாமா என்று பார்த்துப் போக வந்தேன். யாராவது செய்யவில்லை என்றால் செய்து வைக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் போகிறேன்.”

இதைக் கேட்டு கோர்ட்டே “கொல்” என்று சிரித்தது.

தேசிகருக்குக் கிடைத்தது ஒரு வருஷ சிறை தண்டனை.

தொண்டர்படை வேதாரண்யத்தை அடைந்ததும் வேதாரண்யம் வாசிகளால் உற்சாகமாக வரவேற்கப் பட்டனர். தொண்டர்கள் தங்குவதற்காக திரு.வேதரத்தினம் அவருடைய புகையிலை தோட்டத்தை அழித்து அந்த இடத்தில் தென்னங் கீற்றினால் ஒரு பெரிய முகாமைக் கட்டியிருந்தார்.

1930ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 30ஆம் தேதி புதன் கிழமை, அதிகாலை மூன்று மணிக்கு எங்கும் கருகரு வென்று இருட்டாக இருக்கும்போதே சத்தியாகிரஹ முகாமிலிருந்து கறுப்புக் கண்ணாடி தரித்த ஒரு மெலிந்த உருவம் சில தொண்டர்களுடன் போலீஸார் கண்களில் மண்ணைத் தூவி விட்டு புறப்பட்டது. அரைமைல் தூரத்திலிருந்த அகஸ்தியம் பள்ளிக்கு கால்நடையாகப்போய், அங்கே இந்தியாவின் சுதந்திரப் போருக்கே பிற்காலத்தில் வித்திட்ட உப்பை, வானத்து நட்சத்திரங்கள் மட்டுமே பார்த்திருக்க அள்ளிற்று.

விடிந்ததும் போலீஸார் உப்பையும், தொண்டர்களையும் விட்டு விட்டு ராஜாஜியை மட்டும் கைது செய்து அழைத்துப் போனார்கள். விடப்பட்ட தொண்டர்களோ முதல் தலைவரை சிறைக்கனுப்பிவிட்டு, அடுத்த தலைவரை அழைத்து வருவதற்காக, தாங்கள் அள்ளிய உப்புடன் முகாமுக்குத் திரும்பி வந்தார்கள்.

இதன் பின் மே மாதம் 28ஆம் தேதி வரை தினமும் தொடர்ந்து தொண்டர்கள் வேதாரண்யம் கடற்கரையின் பல்வேறு பகுதிகளில் உப்பு அள்ளிச் சிறைபுகுந்துகொண்டே இருந்தார்கள். 1930ஆம் வருஷம் மே மாதம் 29ஆம் தேதியன்று சரித்திரப் புகழ்பெற்ற இந்த மகத்தான சத்தியாகிரஹம் ஏறத்தாழ முடிவுபெற்றது. இந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்ட எனக்கு

அந்த உப்பளத்தை நேரில் சென்று பார்க்கவேண்டுமென்று தோன்றியது. மறுநாள் காலை அகஸ்தியம்பள்ளி உப்பளத் திற்குச் சென்றோம்.

13) கடல்நீர் ஏன் உப்புக்கரிக்கிறது?

கடல் பார்ப்பதற்கு அழகாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் கடல் நீரை ஒரு கை எடுத்து வாயில் ஊற்றிக் கொண்டால் வயிற்றைக் குமட்டுகிற அளவுக்கு உப்புக் கரிக்கும். ஆனால் உலகில் உள்ள எல்லாக் கடல்களிலும் உப்புத்தன்மை ஒரே அளவில் உள்ளதாகச் சொல்ல முடியாது.

சுமார் 120 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் உலகின் கடல்களில் 77 இடங்களிலிருந்து கடல் நீர் மாதிரிகளைச் சேகரித்து ஆராய்ந்தார். கடல் நீரில் எடை அளவில் சராசரியாக 3.5 சதவிகித அளவுக்கு பல்வேறு உப்புகள் கலந்துள்ளதாக அவர் கண்டறிந்தார். அதாவது ஒரு லிட்டர் கடல் நீரில் 3.5 கிராம் அளவுக்கு உப்பு உள்ளது. எனினும் ஐரோப்பாவையொட்டிய பால்டிக் கடலில் உப்புத் தன்மை சற்றே குறைவு. இதற்கு நேர்மாறாகச் செங்கடலில் உப்புத் தன்மை அதிகம். அக்கடல் குறுகியதாக உள்ளது என்பதும் அதில் வந்து கலக்கும் நதிகள் குறைவு என்பதும் இதற்குக் காரணம்.

ஆனால் தமிழகத்தை ஒட்டியுள்ள வங்கக் கடலில் ஒப்பு நோக்குகையில் உப்புத் தன்மை சற்று குறைவு. கங்கை, பிரம்ம புத்திரா, மகாநதி போன்ற பல நதிகள் இக்கடலில் வந்து கலப்பதே இதற்குக் காரணம். இந்துமாக் கடலை விடவும், பசிபிக் கடலை விடவும் அட்லாண்டிக் கடலில் உப்புத் தன்மை அதிகம். கடல் நீருடன் ஒப்பிட்டால் நதி நீர் உப்புக் கரிப்பது இல்லை. நதிநீர் ருசியாகவே உள்ளது. ஆனால்

கடல் நீரில் கலந்துள்ள உப்புக்கள் அனைத்தும் நதிகள் மூலம் வந்து சேர்ந்தவையே. நதிகள் நிலப்பரப்பின் வழியே ஓடி வரும் போது பாறைகளை அரிக்கின்றன. நிலத்தை அரிக் கின்றன. அப்போது நதி நீருடன் பாறைகள், நிலம் ஆகிய வற்றி லிருந்து சிறிதளவு உப்பு கலக்கிறது. பல கோடி ஆண்டுகளில் இவ் விதமாக நதிகளால் அடித்துச் செல்லப்பட்ட உப்பு கடல்களில் போய்ச் சேர்ந்துள்ளது. சூரிய வெப்பம் காரணமாக கடல்களில் உள்ள நீர் ஆவியாக மாறி மேகங்களாக உருவெடுக்கின்றன. கடல்நீர் ஆவியாகும்போது உப்பு பின் தங்கிவிடுகிறது. உப்பு இவ்விதம் பின் தங்கிவிடுவதால்தான் மழை நீர் உப்பு கரிப்பது இல்லை. தவிர, உப்பு பின் தங்குகிற அதே நேரத்தில் நதிகள் மூலம் பல கோடி ஆண்டுகளில் மேலும் மேலும் உப்புக் கடலில் வந்து சேர, கடல் நீர் உப்புக்கரிக்க ஆரம்பித்தது.

ஆனாலும் சில லட்சம் ஆண்டுகளுக்குப்பிறகு கடல் நீரானது இப்போது உள்ளதைவிட மேலும் அதிக அளவில் உப்புக் கரிக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆண்டுதோறும் நதிகள் மூலம் சுமார் 400 கோடி டன் உப்பு கடலில் வந்து சேருவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதே நேரத்தில் கடல் நீரிலிருந்து சுமார் 400 கோடி டன் உப்பு தனியே பிரிந்து கடலுக்கு அடியில் போய் வண்டல் போலத் தங்கிவிடுவதாக நிபுணர்கள் மதிப்பிட்டுள்ளனர். சூடான காபியில் நீங்கள் இரண்டு ஸ்பூன் சர்க்கரை போட்டால் கரைந்துவிடும். ஆனால் 6 ஸ்பூன் சர்க்கரை போட்டால் காப்பி சற்று ஆறியவுடன் கூடுதல் சர்க்கரை கரையாமல் அடியில் தங்கும். அது போலத் தான் கடல்களின் அடியில் உப்பு படிக்கிறது. இக் காரணத்தால் தான் கடல்களின் உப்புத்தன்மை அதிகரிக்காமல் சீராக உள்ளதாக நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்விதம் கடலடித் தரையில் படியும் உப்பானது கனத்த அடுக்காகப் படிந்து நிற்கிறது.

14) உப்புச்சுரங்கங்களும் - இந்துப்பும்

பல மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நிலப்பகுதி நீண்டகாலம் கடல் நீரால் மூழ்கடிக்கப்பட்டு, பின்னர் கடல் நீர் அகன்ற இடங்கள் பலவற்றில் நிலத்துக்கு அடியில் கெட்டிப் பட்ட பாறை வடிவில் உப்பு கிடைக்கிறது. அமெரிக்காவில் மிச்சிகன் மாகாணத்திலும் இவ்விதம் உப்பு கிடைக்கிறது.

கடற்கரை ஓரமாக உள்ள இடங்களில் கடல் நீரைப் பாத்திகளில் தேக்கிவைத்தால் வெயிலில் நீர் ஆவியாகி உப்பு மட்டும் படிந்து நிற்கும். இப்படியாக உப்பளங்களில் உப்பு எடுக்கப்படுகிறது என்பது தமிழகத்தில், குறிப்பாக கடற்கரை ஓரமாக வாழும் மக்களுக்கு நன்கு தெரியும். உள் நாட்டில் உப்பு நீர் ஏரிகள் உள்ள இடங்களிலும் இவ்விதம் உப்பு எடுக்கப்படு கிறது. இந்தியாவில் ராஜஸ்தானில் இவ்விதம் உப்பு எடுக்கப்படுகிறது. இன்னும் சில இடங்களில் எப்போதோ வற்றிப் போன உப்பு ஏரிகளில் மேலாக படிந்து நிற்கப்படும் உப்பு எடுக்கப்படும். எனினும் உலகில் பல இடங்களில் நிலத்துக்கு அடியில் சுரங்கம் அமைத்து பாறைகள் வடிவில் உள்ள உப்பை எடுக்கிறார்கள் என்பதை பலரும் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். இவை உப்புச் சுரங்கங்கள் எனப்படுகின்றன.

நிலக்கரி சுரங்கத்திலிருந்து நிலக்கரி எடுப்பதுபோல ஆழமான சுரங்கம் அமைந்து, நிலத்துக்கடியில் பாறைவடிவில் இருக்கிற உப்பை எடுக்கின்றனர். இப்படியான உப்புச் சுரங்கங்கள் உலகின் பல நாடுகளில் உள்ளன. இது சாதாரண உப்பைப் போன்றதே என்றாலும், இது பாறை உப்பு அல்லது இந்துப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது மருத்துவகுணம் கொண்டதொரு உப்பு வகையாகும். எலும்பிச்சம் பழுத்தின்

சாற்றோடு இந்து உப்பை கலந்து சாப்பிடுவதுண்டு. குருத்து இஞ்சியில் சாதாரண உப்பிற்கு பதிலாக இந்துப்பை சேர்த்து ஊறுகாய் தயாரிக்கப்படும்.

நிலத்துக்கு அடியில் இவ்விதம் பாறை உப்பு உருவானதற்குக் காரணம் உண்டு. பல மில்லியன் ஆண்டு களுக்கு முன்னர் பல கண்டங்களிலும் கடல் நீர் உள்புகுந்து மிக நீண்டகாலம் தேங்கி நின்றது. இக்கடல் நீரில் இருந்த உப்பு அந்நிலப் பகுதிகளின் அடியில் தேங்கி அடுக்கடுக்காக வளர்ந்தது. பின்னர் கடல்நீர் வெளிவாங்கியது. காலப் போக்கில் பூமியின் மேற் பரப்பில் நிலப்பகுதிகளில் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தபோது கெட்டிப்பட்டுப்போன உப்புப் படிவங்கள் மண்ணால், பாறை களால் மூடப்பட்டுவிட்டன. இப்படியாக உருவான உப்பு பாறைகளிலிருந்துதான் சுரங்கம் அமைத்து உப்பு எடுக்கப்படுகிறது.

இதற்கு இரண்டு வழிகள் கையாளப்படுகின்றன. ஆழமான சுரங்கம் வெட்டி உப்பு பாறைகளை வெட்டி அவற்றை பொடியாக்கி மேலே கொண்டுவருவது ஒருமுறை. இன்னொரு முறையில் சுரங்கத்திற்குள் சூடான நீரைப் பாய்ச்சி அந்த நீரில் உப்பு கரையும்படி செய்து அந்த நீரை மேலே கொண்டுவந்து நீராவிாகும்படி செய்து உப்பு எடுக்கப்படுவது இரண்டாவது முறை.

15) உப்பின் எடைக்கு எடை தங்கம்

அமெரிக்காவிலும், ஐரோப்பாவின் சில நாடுகளிலும், இவ்விதமான உப்புச் சுரங்கங்கள் உள்ளன. இமயமலை அடிவாரத்தில் உள்ள இமாச்சல பிரதேசத்திலும் பாறை உப்பு கிடைக்கிறது. எந்த ஒரு நாடானாலும், இப்போதெல்லாம் கட்டுப்படியாகிற விலையில் உப்பு கிடைக்கிறது. ஆனால் பல

நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் பல நாடுகளிலும் உப்பு மீது கடும வரி விதிக்கப்பட்டது. உதாரணமாக பிரான்சு நாட்டில் உப்பு விற்பனை மீது அரசு ஏகபோகம் செலுத்தி, உப்புமீது கடும வரி விதித்தது. இதன் விளைவாக உப்புக் கடத்தல் நடைபெற்றது. உப்பை கடத்தியவர்களுக்கு கடும தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

சீனாவிலும் உப்பு மீது கடும வரி இருந்தது. இதனால் உப்பு கள்ளச் சந்தைகளில் விற்கப்பட்டது. மிக நீண்ட காலத்திற்கு முன்னர் சீனாவின் உப்பு வில்லைகள் காசு போல பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆப்ரிக்கா கண்டத்தின் நடுவே அமைந்த நாடுகளில் உப்பு என்பது மிக அபூர்வமான பொருளாக இருந்தது. **ஆப்ரிக்க பூர்வ குடிமக்கள் சிறு தங்கத் துண்டுகளைக் கொடுத்து உப்பை வாங்கும் நிலைமை இருந்தது.**

16) அணுகுண்டும் உப்புச்சுரங்கங்களும்

உப்புக்கும் அணுகுண்டுக்கும் தொடர்புண்டு. உலகில் திறந்த வெளியிலும் காற்று மண்டலத்திலும் அணுகுண்டுகளை வெடித்துச் சோதிக்கலாகாது என்று உலக அளவில் தடை உள்ளது. ஆகவே, பல நாடுகளும் நிலத்துக்கு அடியில் சுரங்கம் அமைத்து அதில் அணுகுண்டுகளை வெடித்துச் சோதிக்கின்றன. 1998இல் இந்தியா இவ்விதம் தான் ராஜஸ்தானில் நிலத்துக்கு அடியில் அணுகுண்டுகளை வெடித்து சோதித்தது. பாதாள அணுகுண்டு சோதனைகளை நடத்துகிற நாடுகள் பலவும் குறிப்பிட்ட சில காரணங்களால் நிலத்துக்கு அடியில் உப்புப் பாறைகளின் நடுவேதான் சுரங்கம் அமைத்து அணுகுண்டுகளை வெடிக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

17) குழகர் கோயிலும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும்

அகஸ்தியம்பள்ளி உப்பளத்திலிருந்து குழகர் கோயிலுக்குச் சென்றோம். அங்கு கோயில் குருக்கள் வீட்டில்

அன்றைய மதிய உணவை என்னுடைய தாயார் தயாரித்தார். என்னுடைய தாயார் வெளியில் சமைத்த உணவை அருந்துவ தில்லை. அப்போது கோயில் குருக்கள் கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி தான் எழுதப்போகும் பொன்னியின் செல்வன் என்ற நாவலுக் கான குறிப்புகளைக் குழகர்கோயிலுக்கு வருகை தந்து சேகரித்துக் கொண்டிருந்தார் என்றும் கூறினார். நாங்கள் எல்லோரும் குழகர் கோயிலுக்குச் சென்றுவந்தோம். பின்னாட் களில் கல்கி பொன்னியின் செல்வன், இரண்டாம் பாகத்தில் கீழ்க்கண்ட வாறு குழகர் கோயிலைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“ராஜராஜ சோழனுடைய ஆட்சிக்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இந்தக் கோடியக்கரைக்கு வந்தார். காட்டின் மத்தியில் தன்னந்தனியே கோயில் கொண்டிருந்த குழகரைத் தரிசித்தார். ‘அந்தோ! இறைவா! இப்படி இந்தக் கடற்கரைக்காட்டின் மத்தியில் துணையின்றித் தனியே இருந்தீரே? இருக்க வேறு இடமாயில்லை? பக்தர்கள் கூட்டங் கூட்டமாக உமது புகழைப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் ஸ்தலங்கள் எத்தனையோ இருக்க, இந்தக் கோடிக்கு வந்து பயங்கரக் காட்டிலே தனியே கோயில் கொண்டிருப்பதேன்? இக்கொடியேனுடைய கண்கள் இந்தக் காட்சியையும் காண நேர்ந்ததே!’ என்று மனமுருகிப் பாடினார்.

“கடிதாய்க் கடற்காற்று வந்தெற்றக் கரைமேல்
குடிதானயலே இருந்தாற் குற்றமாமோ?
கொடியேன் கண்கள் கண்டன கோடிக் குழகீர்
அடிகேள் உமக்கார் துணையாக இருந்தீரே?

மத்தம் மலிசூழ் மறைக்காததன் றென்பால்
பத்தர் பலர் பாடவிருந்த பரமா!
கொத்தார் பொழில் சூழ்தருகோடிக் குழகா
எத்தாற் றனியே யிருந்தாய்? எம்பிரானே!”

(சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம் 7ஆம் திருமுறை, திருக் கோடிக்குழகர் பதிகம் - 1, 3)

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் கோடியக்கரை குழகர் அதே தனிமை நிலையில்தான் இருந்துவருகிறார் என்பதை அன்று கண்டேன். சுற்றிலும் மணல் திட்டிகள் , ஆங்காங்கே புன்னை மற்றும் பன்னீர் மரங்களும் வேரூன்றி யிருந்தன. கோயிலைச் சுற்றிலும் நாணல் புதர்களும், சவுக்கு மரங்களும் மண்டியிருந்தன.

18) வண்டி எண். 101-போட்மெயில்

ஆங்காங்கே மான்கள் துள்ளித்துள்ளி ஓடும் காட்சி களை கோடியக்கரையில் நாங்கள் அனைவரும் கண்டுகளித்த பிறகு, அன்று மாலை கோடியக்கரை புகைவண்டி நிலை யத்தைச் சென்றடைந்தோம். அங்கே கடல் நெளிந்து வளைந்து செல்வதைக் கண்டு மகிழ்ந்தோம். அங்கிருந்து சுலபமாக இலங்கைக்குப் படகில் சென்று அடையலாம் என்று குழகர் கோயில் குருக்கள் எங்களிடம் கூறினார்.

(45 ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரை சென்னை எக்ஸ்பிரஸ் தனுஷ்கோடிக்கு விரைவு ரயில் விடப்பட்டிருந்தது. இந்த ரயிலுக்கு போட்மெயில் என்று பெயர். இந்த ரயிலின் எண். 101. இரவு எட்டு மணிக்குச் சென்னையிலிருந்து புறப்பட்டு இந்த ரயில் விழுப்புரம், கடலூர், சிதம்பரம், சீர்காழி, மாயவரம், கும்பகோணம், தஞ்சாவூர், திருச்சி, புதுக்கோட்டை, மானாமதுரை, இராமநாதபுரம், ராமேசுவரம், பாம்பன் பாலம் வழியாகத் தனுஷ்கோடியைச் சென்று அடையும். அங்கிருந்து படகுகள் மூலமாக இலங்கையைச் சென்று அடையலாம். அமைதி நிலையிருந்த அந்தக் காலத்தில் இலங்கைக்குச் செல்வோர் இந்த போட்மெயில் மூலமாகத் தான் சென்று வந்தனர். பிற்காலத்தில்

தமிழ் தீவிரவாதிகளுக்கும், சிங்கள அரசுக்கும் மூண்ட போரின் விளைவாக இத்தகைய போக்குவரத்து நின்று போயிற்று. மேலும் 1964ஆம் ஆண்டு அடித்த பெரும் புயலில் தனுஷ்கோடி பகுதியைக் கடல்கொண்டது. அன்றையதினம் ரயில் பயணிகளோடு கடலில் அடித்துச் செல்லப்பட்டது. தற்போது ராமேஸ்வரம் வரைதான் ரயில்கள் விடப்படுகின்றன. இதே போன்ற பெருவாரியான மக்கள் கோடியக் கரையிலிருந்து விசைப்படகுகள் மூலம் இலங்கையின் ஒரு பகுதியாகிய மாதோட்டம் சென்றடைந்தனர்.)

19) கொள்ளிவாய்ப் பிசாசுகளைக் கண்டோம்

அன்றிரவு கடற்கரை ஓரமான சதுப்புநிலக் காடுகளில் திடீரென்று தீப்பிழம்புகள் தோன்றி மறைவதை நானும் எனது தமையனாரான பார்த்தசாரதியும் பார்த்தோம். அத்தகைய தீப்பிழம்புகளைக் கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு என்று அனைவரும் கருதி வந்தனர். களப்பாளிலும் இத்தகைய தீப்பிழம்புகளை இரவில் நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம். அப்போது இதனுடைய விஞ்ஞான அடிப்படை தெரிந்திராவிடினும், சில ஆண்டு களுக்குப் பிறகு கல்கி தம்முடைய பொன்னியின் செல்வனில், சுழல்காற்று என்று தலைப்பிடப்பட்ட இரண்டாம் பாகம் ஐந்தாம் அத்தியாயத்தில் விவரித்துள்ளதைக் கொண்டு அறிந்து கொண்டேன்.

“வந்தியத்தேவன் திரும்பிப் பார்த்தான். அவனுடைய வயிற்றிலிருந்து குடல்கள் மேலெழும்பி அவன் மார்பை அடைந்தன. பிறகு இன்னும் மேலே கிளம்பி அவன் தொண்டையையும் அடைத்துக் கொண்டன. அவனுடைய தேகத்தில் ஆயிரம் மின்னல்கள் பாய்ந்தன. பழுக்கக்காய்ந்த ஒரு லட்சம் ஊசி முனைகள் அவன் தேகமெல்லாம் துளைத்தன. அத்தகைய பயங்கரக் காட்சி அவன் கண் முன்னே காணப்பட்டது.

முடிவில்லாது பரந்திருந்த இருளில் ஆங்காங்கே பத்து, இருபது, நூறு அக்னி குண்டங்கள் தோன்றின. அவற்றிலிருந்து புகை இல்லை; வெளிச்சமும் இல்லை. கீழே விறகு போட்டு எரித்து உண்டாகும் தீப்பிழம்புகளும் அல்ல. வெறும் நெருப்புப் பிண்டங்கள். பூமியிலிருந்து எப்படியோ எழுந்து அவை நின்றன. திடீரென்று அவற்றில் சில பிண்டங்கள் மறைந்தன. வேறு சில தீப்பிண்டங்கள் புதிதாக எழுந்து நின்றன.

ஒரு பிரம்மாண்டமான கரிய இருள் நிறங்கொண்ட ராஷ்டிரன். தனியாக தலை ஒன்று இல்லாமல் வயிற்றிலேயே வாய் கொண்ட கபந்தனைப் போன்றவன். ஆனால் அவன் வயிற்றில் ஒரு வாய் அல்ல. அநேக வாய்கள். அந்த வாய்களை அவன் அடிக்கடி திறந்து மூடினான். திறக்கும்போது வயிற்றிலிருந்து தீயின் ஜுவாலை வாய்களின் வழியாக வெளியே வந்தது. மூடும்போது மறைந்தது.

இந்தக் காட்சியைக் கண்ட வந்தியத்தேவனுடைய ஒவ்வொரு ரோமக்கால் வழியாகவும் அவனுடைய உடம்பிலிருந்து ரத்தம் கசிவது போலிருந்தது. அப்படிப்பட்ட பீதி அவனை என்றைக்கும் ஆட்கொண்டதில்லை. பெரிய பழுவேட்டரையின் பாதாள நிலவறையிலே கூட இல்லை.

அவன் பின்னால் “ஹா ஹா ஹா!” என்று ஒரு சிரிப்புக் கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தான். பூங்குழலிதான்! வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்திலேயென்றால் அவளுடைய அந்தச் சிரிப்பே அவனுக்கு அளவில்லாத பயங்கரத்தை உண்டாக்கியிருக்கும். இப்போது அதே சிரிப்பு தைரியத்தை அளித்தது. இரத்தமும் சதையும் உடலும் உயிரும் உள்ள பெண் ஒருத்தி அவன் பக்கத்திலே நிற்கிறாள் என்பது பெரும் அபாயத்தில் ஓர் பற்றுக் கோல் போல உதவியது.

“பார்த்தாயா என் காதலர்களை?” என்று பூங்குழலி கேட்டாள். “இந்தக் கொள்ளிவாய்ப் பிசாசுகள்தான் என் காதலர்கள். இவர்களைப் பார்த்து சல்லாபம் செய்வதற்குத்தான் நள்ளிரவு இந்த இடத்திற்கு நான் வருகிறேன்” என்கிறாள்.

இந்தப் பெண்ணுக்கு நன்றாகப் பித்துப் பிடித்திருக்கிறது என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. இவளுடைய உதவியைக் கொண்டு இலங்கைக்குப் போகிறது நடக்கிற காரியமா? இவ்வாறு வந்தியத்தேவன் எண்ணினான். அவனுடைய உள்மனதிலிருந்து வேறு ஏதோ ஒரு எண்ணம் வெளிவரப் போராடிக்கொண்டிருந்தது. அது என்ன? அது என்ன? இந்தக் கொள்ளிவாய்ப் பிசாசுகளைப் பற்றிய ஏதோ ஒரு விஷயந்தான்.

“உன்னுடைய சிநேகிதன் சேந்தன் அமுதனால் இத்தகைய காதலர்களோடு போட்டியிட முடியுமா?” என்று பூங்குழலி கூறியது கிணற்றுக்குள்ளேயிருந்து வரும் குரலைப் போல் கேட்டது. ஏனெனில் அவனுடைய உள்ளம் அப்போது எதையோ ஞாபகப் படுத்திக் கொள்ள முயன்று கொண்டிருந்தது. ஆ! ஞாபகம் வந்துவிட்டது. . கந்தகம் கலந்த பூமிப் பிரதேசங்களில் தண்ணீர் வெகு காலம் தேங்கி நின்று சதுப்பு நிலமானால், அத்தகைய இடங்களில் இரவில் இம்மாதிரி தோற்றங்கள் ஏற்படும். பூமிக்குள்ளேயிருந்து கந்தகம் கலந்த வாயு வெளியில் வரும்போது நெருப்புப் பிழம்பு வருவது போலிருக்கும். சில சமயம் நீடித்து நிற்கும். சிலசமயம் குப் குப் என்று தோன்றி மறையும். இந்த இயற்கைத் தோற்றத்தைக் கண்டு அறியாத மக்கள் பயப்படுவார்கள். கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு என்று பயங்கரப் பெயர் கொடுத்து யீதி அடைவார்கள்.....”.

20) நம் வீடுகளில் குடியிருக்கும் மீதேன் வாயுவும், அதன் அண்ணன்மார்களும்

கடலிலும், கடல்சார்ந்த பகுதிகளிலும் தற்போது கச்சா எண்ணெய் எனப்படும் பெட்ரோலியப் பொருள்களின் மூலப் பொருள் பெருமளவில் எடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு Off-Shore, On-Shore Drilling என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. ONGC (Oil and Natural Gas Corporation) நிறுவனம் களப்பாளில் கச்சா எண்ணெயை கி.பி. 2000ஆம் ஆண்டு தொடங்கிப் பல பகுதிகளிலிருந்தும் சேகரித்து வருகின்றனர். ஆனால் 1948ஆம் வருஷம் களப்பாள் பகுதியில் புதைந்திருந்த கச்சா எண்ணெய் வளம் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது. கச்சா எண்ணெயிலிருந்துதான் அனைத்து ரக பெட்ரோலிய வகைகள் பெறப்படுகின்றன. இந்த கச்சா எண்ணெயை சுத்தி கரிக்கும்போது முதலில் பெறப்படுவது L.P.G. எனப்படும் வாயு ரூபமான ஹைட்ரோ கார்பன்கள். இவற்றில் முதலாவது ஹைட்ரோகார்பன் Methane எனப்படும் Marsh Gas இதனுடைய வகைகளான (இவர்களை அண்ணன்மார்கள் என்று அழைக்கலாம்) Ethane, Propane, Butane ஆகியவை கொண்ட கலவையே L.P.G. (Liquified Petroleum Gas)

வாயு நிலையில் அமைந்துள்ள இந்த ஹைட்ரோ கார்பன்கள் மீது அழுத்தம் கொடுக்கப்படும்போது அவை திரவத் தன்மையை அடைகின்றன. நாம் உபயோகிக்கும் சிலிண்டரில் இந்த ஹைட்ரோகார்பன்கள் திரவநிலையில் இருப்பதால் Liquified Petroleum என்று இதனை அழைக்கிறோம்.

இவற்றில் மீதேன் (CH₂) எனப்படும் வாயு நிலையில் உள்ள ஹைட்ரோகார்பன் அவ்வப்போது பூமியிலிருந்து வெளிப்படும். இத்தகையதொரு வெளிப்பாடு சதுப்பு நிலக் காடுகளிலும் நிகழ்வதுண்டு. Marsh என்றால் சதுப்பு நிலம். அதிலிருந்து வெளிப்படும் வாயுவிற்கு Marsh Gas அல்லது Methane என்று பெயர். இந்த வகை ஹைட்

ரோகர்ப்பணிகள் மட்டுமல்லாமல் சல்பர்-டை-ஆக்ஸைடாக (SO_2) மாற்றம் பெறும். இவ்வாறு மாற்றம் கொண்ட சல்பர்-டை-ஆக்ஸைடும் அல்லது சல்பர்-டிரை-ஆக்ஸைடு (SO_3) மீதேன் வாயுவோடு கலந்து இரசாயன மாற்றம் பெறும்போது அவை தீப்பிழம்புகளோடு வெளியேற்றப்படும். அந்த காட்சிதான் கொள்ளிவாய் பிசாசுகளாக தோற்றம் அளித்தன என்பதை நான் வேதியியல் பட்டப்பிடிப்பு படித்தபோது அறிந்து கொண்டேன்.

(நமது இல்லங்களில் உபயோகித்துவரும் L.P.G. எனப் பெறும் எரிபொருள் பாதுகாப்புடன் கையாளப்படவேண்டும். மீதேன் தொடங்கி ப்யூடேன் கூறான (Methane- CH_4 Ethane- C_2H_6 Propane- C_3H_8 Butane- C_4H_{10}) வாயுநிலை ஹைட்ரோ கார்பன் களுக்கு மணமோ, நிறமோ கிடையாது. இவற்றை நாம் உபயோகப் படுத்தும்போது பல காரணங்களால் கசிவு ஏற்படும். அவ்வாறு கசிவு ஏற்படும்போது நம்மால் அந்தக் கசிவினை உணர இயலாது. ஏனெனில் அவற்றிற்கு மணம்கிடையாது. இந்த இடர்ப்பாட்டினை நீக்குவதற்காக L.P.G.யில் எந்த பக்க விளைவுகளையோ இரசாயன மாற்றங் களையோ ஏற்படுத்தி- Mercaptan Sulphur (C_2H_5SH) என்னும் இரசாயனப் பொருள் மிக மிகச் சிறிய அளவில் கலக்கப்படுகிறது. இது வாந்தியெடுக்கும் உணர்வை உண்டாக்கும் ஒரு இரசாயனக் கலவையாகும். அதனால்தான் கசிவு ஏற்படும்போது அந்தக் கசிவினை நம்மால் உணர முடிகிறது. ஆயிரம் கட்டுவிரியன் பாம்புகளை ஒரு கூடையில் நிரப்பி வைப்பதற்கு இணையானது ஒரு L.P.G. சிலிண்டர்.

“பாம்போடு ஒரு கூரையிலே பயின்றாற்போல்” என்று திருமங்கையாழ்வார் பெரியதிருமொழி 11-8-3இல் இவ்வுலக வாழ்க்கையின் ஆபத்தினைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கசிவு ஏற்படும்போது L.P.G.இன் அடர்த்தி காற்றைவிட மிகுந்திருப்பதால் மேலே சென்று காற்றுடன் கலக்க இயலாது. ஆகவே

அவை சமையலறையின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் பாம்புகளைப் போல ஊர்ந்து சென்று ஆங்காங்கே பதுங்கிக் கொண்டிருக்கும். பெரும்பாலும் சமையல் அறையில் இத்தகைய கசிவு இருக்கும்போது குமட்டலை உண்டு பண்ணும் வாசனையை ஒருவர் நுகர்ந்தால் மின்சார விளக்குகளைப் போடுதலோ, தீபம் ஏற்றுதலோ, அடுப்பைப் பற்ற வைத்தலோ கூடாது. ஜன்னல் கதவுகள் மற்றும் வாயிற் கதவுகள் திறந்த நிலையில் இருக்க வேண்டும். இரவில் L.P.G. சிலிண்டரின் ரெகுலேட்டரை முடிய நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டும். அவ்வப்போது சிலிண்டர் லிருந்து அடுப்புக்கு இணைப்பாக உள்ள ரப்பர் குழாயைப் பரிசோதித்துக் கொள்ள வேண்டும், அவ்வது குறிப்பிட்ட கால அளவிற்குள் அதனை மாற்ற வேண்டும். தரமுள்ள ரெகுலேட்டர் களையே உபயோகப்படுத்த வேண்டும். சமையலறையை எப்போதும் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவற்றையெல்லாம் நாம் மேற்கொண்டு வந்தால்தான் உயிர் மையப்பயோ அல்லது பொருட் சேதத்தையோ தவிர்க்க முடியும். இந்தக் கட்டுரையைக் கண்ணூற்று நமது வாசகர்கள் பிறரிடம் L.P.G.யினால் விளையக்கூடிய ஆபத்தினை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் தற்போது பாமர மக்களுக்கு, குறிப்பாகக் குடிசையில் வாழ்பவர்களுக்கு இலவச கேஸ் இணைப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. அவர்கள் பாதுகாப்பாக இவற்றை உபயோகப்படுத்தவில்லை என்றால் பெரியதொரு ஆபத்து ஏற்பட வாய்ப்புகளுண்டு.)

கோடியக்கரையிலிருந்து வேதாரண்யத்திற்கு மீண்டும் வந்து ஓர் இரவு அங்கிருந்த தர்ம சத்திரத்தில் தங்கியிருந்தோம். பின்னை இலைகளைக் கொண்ட தையல் இலையைத்தான் அன்றிரவு சாப்பாட்டிற்கு சத்திர நிர்வாகிகள் பயன்படுத்தி வந்தனர். அந்த சத்திரத்தின் தோட்டத்தில் மிகக் குட்டையான தென்னை மரங்கள் பல காணப்பட்டன. 4 அடி

உயரமுள்ள ஒரு நபர் தன் கைகளால் இளநீரையோ தேங்காயையோ பறித்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு அவை அமைந்திருந்தன. மிக உயரமான தென்னை மரங்களையே கிராமப் புறங்களில் கண்ட எங்களுக்கு இது பெரியதொரு ஆச்சர்யத்தை விளைவித்தன. மீண்டும் இரயில் ஏறி திருத்துறைப் பூண்டியில் வந்து இறங்கி, அங்கிருந்து மாட்டு வண்டியில் களப்பாளை வந்தடைந்தோம். வேதாரண்யம் சென்று வந்த நினைவுகள் இன்றும் பசுமையாக என் மனத்தில் குடி கொண்டுள்ளன.

21) SRVS Bus Service

என்னுடைய 9ஆவது வயதில் முதன்முதலாக மன்னார் குடியில் நடைபெற்ற பங்குனி உத்ஸவத்திற்குக் குடும்பத்தாரோடு சென்று வந்தேன். மன்னார்குடிக்குச் செல்வது என்பது பெரியதொரு பயணமாகத் திகழ்ந்த காலமது. ஏனெனில் களப்பாளிலிருந்து கீழைப்பனையூருக்குக் குறுக்குப் பாதையில் நடந்து சென்று (சுமார் 6 கிலோமீட்டர் தூரம்) அங்கிருந்து கோட்டூர் சென்று பேருந்தில் மன்னார்குடி செல்லவேண்டும். S.R.V.S.(பூநீராமவிலாஸ் சர்வீஸ்) என்று அழைக்கப்பட்டு வந்த நிறுவனம் திருத்துறைப் பூண்டியிலிருந்து மன்னார்குடிக்குப் பேருந்துகளை இயக்கி வந்த காலம் அது. பேருந்துக் கட்டுமானத் தொழில்நுட்பம் (Body Building) ஆரம்ப நிலையிலிருந்தது. அக்காலத்தையே பேருந்துகளில் பக்கவாட்டில் அரணாக தற்போது அமைந்துள்ள உலோகத் தடுப்புகள் இருக்காது. ஒரு ஜீப்பில் பயணம் செய்வதுபோல இருக்கைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். மேலே அமைந்துள்ள கம்பிகளில் தோல்களால் ஆன பிடிமானம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். பேருந்தில் அமர்ந்திருக்கும் பயணிகள் ஒரு கையால் தோலினால் செய்யப்பட்ட

பிடிமானத்தைப் பற்றிக் கொள்ளவேண்டும். பக்க வாட்டில் நீண்ட கம்பிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். மழையிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு கித்தான் துணியினாலான (CANVAS) தடுப்புகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இந்தப் பேருந்தின் ஓட்டுனர் சலவை செய்யப்பட்ட மடிப்பு கலையாத காக்கிச் சீருடைகளை அணிந்திருப்பார். அவர் தலையில் தற்போதைய காவல்துறை அதிகாரிகள் அணிந்து கொண்டிருப்பதைப் போன்ற தொப்பியைத் தரித்திருப்பார். இதே போன்று நடத்துனர்களும் சீருடையில் காணப்படுவர்.

இந்தப் பேருந்துகள் கரிக்கட்டைகளிலிருந்து பெறப்படும் வெப்பத்தைக் கொண்டு இயக்கப்பட்டு வந்தன. பேருந்தின் பின்புறத்தில் 6 அடி உயரமும் இரண்டடி விட்டமும் கொண்ட இரும்பு உருளை பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இந்த உருளையில் தரமான கரிக்கட்டைகளைக் கொண்டு தீமூட்டப்பட்டிருக்கும். அதிலிருந்து வெளிப்படும் வாயுவைக் கொண்டு பேருந்து இயக்கப்படும். இதற்கு Producer Gas என்று பெயர். டீசல் எண்ணெயைக் கொண்டு இயக்கப்படும் பேருந்துகள் அப்போது உபயோகத்தில் இல்லை.

அனுமதிக்கப்பட்ட இருக்கைகளுக்கு மேல் பயணிகள் ஏற்றிக் கொள்ளப்படமாட்டார்கள். காலையில் 8 மணிக்கு கோட்டூர் பேருந்து நிறுத்தத்தில் நின்றால் மாலை 4 மணிவரை எந்தப் பேருந்திலும் இடம் இருக்காது. ஆகவே மன்னார்குடிக்கு செல்வது என்பது ஒரு பெரிய பயணமாகத் தோன்றும்.

ராஜமன்னார்குடி என்றழைக்கப்படும் மன்னார்குடியில் கோயில் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமான் அர்ச்சாவதார விக்ரஹங்களிலேயே பரிபூர்ண அழகு கொண்டவர் ஆவார்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் மன்னார்குடியில் நடைபெறும் பங்குனிப் பெரு விழா மிக முக்கியமானதொரு விழாவாகும். அந்த மாவட்டத்தின் அனைத்துப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் குறிப்பாக கருடசேவை, யானை வாகனம், வெண்ணெய்த் தாழி, திருத்தேர் ஆகிய உத்ஸவங்களுக்கு பெருமளவில் வருகை தருவர்.

22) ராஜாதிராஜ விண்ணகரம்

ராஜாதிராஜ விண்ணகரம் என்று ராஜகோபால ஸ்வாமி திருக்கோயிலுக்குப் பெயர் அமைந்துள்ளது. இதனை கி.பி. 1070-1125 வரை ஆட்சி செய்த முதலாம் குலோத்துங்கனின் கல்வெட்டு உறுதி செய்கின்றது. முதலாம் ராஜேந்திர சோழனின் மகனான ராஜாதிராஜன் இந்தக் கோயிலை நிர்மாணித்தான். முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் கருங்கற் களைக் கொண்டு திருப்பணி செய்து இந்த ஊருக்கு ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழ விண்ணகரம் என்ற பெயரினையும் இட்டான்.

சோழர்கள் காலத்திற்குப் பிறகு நாயக்க மன்னர்களில் அச்சுதப்ப நாயக்கர் சில கோபுரங்களை இங்கே கட்டுவித்த தோடு மட்டுமல்லாமல் 5அடி நீளம் 5அடி அகலம் அளவுள்ள பலகைக் கல் தலையோடு 54 அடி உயரமுடைய கருட ஸ்தம்பத்தை ஏற்படுத்தி வைத்தார். தஞ்சை மாவட்டக் கோயில்களிலேயே இத்தகையதொரு கருடஸ்தம்பம் ராஜ மன்னார்குடியில் மட்டும்தான் அமைந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அச்சுதப்ப நாயக்கனின் மகனான ரகுநாத நாயக்கன் சில கோபுரங்களையும் மண்டபங்களையும் இங்கு தோற்றுவித்துள்ளார். ராஜகோபாலனின் கருவறைக்கு முன் உள்ள மகாமண்டபத்தில் பல்வேறு தானங்களை அமைச்சர்

கோவிந்த தீட்சிதருடன் இருந்து இம்மன்னன் செய்தான் என்பதை அங்குள்ள சிற்பங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சுவர்ணமேரு தானம், கோதானம், துலாபாரதானம் போன்ற வற்றை இம் மன்னன் அளிக்கும் காட்சிகளோடு, தேவியர்களுடன் இவன் இறைவனை வணங்கும் காட்சியும் நான்கு பெருந்துண்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ராஜகோபாலன் என்றாலே நம் மனக்கண் முன் நிற்பவன் விஜயராகவ நாயக்கன்தான். கி.பி. 1532லிருந்து 1575 வரை வாழ்ந்த இம்மன்னவன் இக்கோயிலுக்குச் செய்த அளவு வேறு எந்த மன்னர்களும் செய்யவில்லை என்பதுதான் வரலாற்று உண்மை. இவன் 1575ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 3ஆம் நாள் தஞ்சை ராஜகோபால ஸ்வாமி கோயில் வாசலில் ஏகோஜி என்ற மராட்டிய படைத்தலைவனோடும், இரண்டு பீஜப்பூர் முகம்மதிய தளபதிகளுடனும் கடும சண்டையிட்டு வீர மரணம் அடைந்தவன். இவனது வீர மரணத்தைக்கூட தஞ்சை ராஜகோபாலஸ்வாமிக் கே காணிக்கையாக ஆக்கியவன்.

தற்போது காணும் பெரிய வெளிக்கோபுரங்கள் நான்கினையும், ஆயிரங்கால் மண்டபத்தையும், கிருஷ்ண தீர்த்தத் தையும் இன்ன பிறமண்டபங்களையும் அகழியையும், கோட்டையையும் உருவாக்கினான் இம்மன்னன். திருமலை நம்பி தாதாசார்யர், திருமங்கையாழ்வார், பெரியாழ்வார் போன்ற செப்புத் திருமேனிகளை செய்தளித்தவன் இவனே. இம் மன்னவன் காலத்தில் ராஜகோபால ஸ்வாமி கோயிலுக்கு உரிய நிலங்களிலிருந்து மூன்று லட்சம் கலம் நெல்லும், முப்பதினாயிரம் பொற்காசுகளும் குத்தகையாகக் கிடைத்தன என்பதை 'மன்னாருதாச விலாசம்' எனும் நூல் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

23) மராட்டிய மன்னர்களும்-மன்னாரும்

நாயக்க மன்னர்களுக்குப் பிறகு தஞ்சை அரசு மராட்டியர் வசமாயிற்று. இம்மன்னர்களில் தலைசிறந்தவராகத் திகழ்ந்தவர் சகஜி என்பவராவார். இவர் கி.பி. 1684 முதல் 1712 வரை ஆட்சி புரிந்தவர். இவர் மன்னார்குடி ராஜகோபாலப் பெருமான் மீது அளவிலா பக்தி பூண்டு பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். தெலுங்கு மொழியில் இவர் ராஜகோபாலப் பெருமானையும் செங்கமலவல்லித் தாயாரையும் புகழ்ந்து பாடல்களாக எழுதியுள்ள ஏட்டுச் சுவடிகள் இன்றும் தஞ்சை அரண்மனை நூலகத்திலுள்ளன. ராஜகோபாலன் கருட வாகனத்தில் பவனி வருவது, தேரில் உலாப் போவது ஆகிய பல காட்சிகளை இசைப் பாடல்களாகப் பாடிய இம்மன்னவன் ராஜகோபாலன் பல்லக்கில் பள்ளியறை க்குச் செல்லும் சிறப்பு வைபவத்தை நாட்டிய, இசைப் பாடல்களாக 'விஷ்ணு பல்லக்கி சேவா பிரபந்தம்' என்ற நூல் வடிவில் இயற்றியுள்ளார். இம்மன்னவனும் பின்பு வந்த மராட்டிய மன்னர்களும் இக்கோயிலை மிகவும் போற்றிப் பல திருப் பணிகள் புரிந்துள்ளனர்.

24) பங்குனிப்பெருவிழா

இந்தக் கோயிலில் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளுடைய நியமனப்படி அனைத்து விழாக்களும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஆகமத்தில் வல்லுனர்களான தீக்ஷிதர்கள் எனப்படுவோரால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு ப்ரஹ்மோத்ஸவம் 18 நாட்கள் நடைபெறுவது இந்த ஒரு திவ்யக்ஷேத்ரத்தில்தான். அதற்கு மேல் 12 நாட்கள் விடாயாற்றி உத்ஸவமும் நடைபெற்று வருகிறது. ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தின் 18 நாட்களில் 32 திருக் கோலங்களில் ராஜகோபாலன் ஸேவை ஸாதிப்பார். பங்குனி ரோஹிணியில் திருத்தேர் உத்ஸவம் நடைபெறும்.

திருத் தேருக்கு முதல்நாள் 17ஆம் நாள் உத்ஸவமாக வெண்ணெய்த்தாழி நடைபெறும்.

அன்றைய தினம் ராஜகோபாலனுக்கு வெண்ணெயைத் திருடி விழுங்கும் பால கோபாலனுடைய திருக்கோலம் சாற்றப்பட்டிருக்கும். திருவீதிகளில் எம்பெருமான் பல்லக்கில் முன்னழகும் பின்னழகும் காட்டிக்கொண்டு எழுந்தருளும் காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பூவரச இலையில் அன்று கடைந்த வெண்ணெயை ராஜகோபாலன்மீது வீசி எறிவர். எம்பெரு மானுடைய திருமுகமண்டலம் முழுவதிலும் அவ்வப்போது வெண்ணெய் ஓட்டிக்கொள்ளும். அண்மையில் இருக்கும் அர்ச்சகர் அவற்றைத் துடைத்து எடுத்து எம்பெருமான் தன் திருக்கரங்களால் அணைத்துக் கொண்டிருக்கும் வெண் ணெய் தாழியில் அதைச் சேர்த்திடுவார். இந்த வெண் ணெய்தாழி வெள்ளியினாலான ஒரு குடம். அன்றையதினம் 100 கிலோவிற்கும் அதிகமான வெண்ணெய் எம்பெருமான் மீது வீசியெறியப்படும்.

இந்த வெண்ணெய்த் தாழி உத்ஸவத் தன்று மாலையில் வெண்ணெய்த்தாழி மண்டபத்தில் செட்டி அலங்காரம் பூண்டிருப்பார் ராஜகோபாலன். ஒற்றை வஸ்திரத்தை இடுப்பிலணிந்து கையில் துலாக்கோல் ஒன்றை ஏந்தி யிருப்பார். அன்றிரவு குதிரை வாகனத்தில் வையாளி கண்டருள்வார். இந்த வையாளியானது வெண்ணெய்த்தாழி மண்டபத்திற்கு எதிரில் அமைந்துள்ள செட்டித் தெருவில் நடைபெறும்.

25) பங்குனித் தேரும், பள்ளிப்பிள்ளைகளும்

அதற்கு அடுத்தநாள் ரோஹிணியன்று குறித்த லக்னத்தில், உபயநாய்ச்சிமார்களான ருக்மிணி ஸ்த்ய

பாமாவுடன் ராஜகோபாலன் திருத்தேர் தட்டில் எழுந்தருள்வார். தேரடியில் மாமனார்கள் மாப்பிள்ளை களுக்கும் பெண் களுக்கும் புத்தாடை மற்றும் தேரடி மஞ்சள் எனப்படும் உருண்டை வடிவிலான ஒருவகை மஞ்சள் ஆகியவற்றை அன்பளிப்பாகக் கொடுப்பார். மன்னார்குடியில் மட்டுமே இத்தகைய மஞ்சள்களை தேர்ந்து விற்பனை செய்வார்கள். தேரில் காலையில் ராஜகோபாலன் எழுந்தருள் பண்ணப் பட்டாலும் மாலை நான்கு மணியளவில் உள்ளூர் பள்ளி மாணவர்களும், மாணவிகளும் வருகை தந்து வடம் பிடித்தபிறகே திருவீதியில் எழுந்தருள்வார். 'தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடு தளிர் நடையிட்டு வருவான்' போலே சிறுவர்களும் சிறுமியர்களும் தேர் வடத்தைப் பிடித்து இழுத்தவுடன் எந்த வித உந்ததலும் இன்றி, எவ்விடத்திலும் நிற்காமல் சுமார் ஒன்றரை மணி நேரத்தில் தேர் நிலைக்கு வந்து சேர்ந்துவிடும். **எம்பெருமான் அர்ச்சையிலும் விபவ குணத்தை காட்டும் செளலப்பத்தை ராஜமன்னார்குடியில் இன்றும் காணலாம்.**

உத்ஸவ காலங்களில் தினந்தோறும் காலையில் பள்ளியறைக்கு முன்புள்ள மண்டபத்திலிருந்து பல்லக்கில் புறப்பட்டருளி கோபாலசமுத்திரம் எனப்படும் 4 மாட வீதிகளையும் வலம் வந்தபிறகு (ஒரு காலத்தில் ஸப்த ப்காரங்களுடன் விளங்கிய விண்ணகரம் இது. காலப் போக்கில் இரண்டு அழிந்துபட்டன. தற்போது ஐந்து திருச்சுற்றுக்கள் காணப்படுகின்றன.) திருக்கோயிலுக்கு எதிரில் அமைந்துள்ள சாலையில் சென்று பந்தலடி எனப்படும் இடத்தில் பக்தர்களுக்குப் பலமணிநேரம் காட்சியளித்த பிறகு, யானை வாகன மண்டபத்திற்கு எழுந்தருள்வார். இரவில் யானை வாகன மண்டபத்திலிருந்து பெரும்பாலான நாட்களில் வாகனங்களில் புறப்பாடு கண்டருள்வார்.

26) கன்னாப்பின்னா மன்னார்கோயில்

இந்த உத்ஸவத்தில் மன்னார்குடியில் உள்ள அனைத்து வீதிகளிலும் ஏதாவது ஒரு வாகனத்தில் ராஜகோபாலன் எழுந்தருள்வது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். "கன்னாப்பின்னா மன்னார்கோயில்" என்பது வழக்குச்சொல். அந்த ஊரில் குடியிருப்புப் பகுதிகள், குளங்கள் ஆகியவை சீரான அமைப்பில் அமைந்திராது பல பகுதிகளிலும் சிதறிக் கிடக்கும். மேலும் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தவருடைய வீடுகள் ஒரு பகுதியில் நிறைந்திருக்கும். சேணியர் வீதி, செட்டி வீதி, அந்தணர் வீதி, அகம்படியர் வீதி, தேவர் வீதி என வீதிகள் பல்வகைப்பட்டிருக்கும். 18 நாள் உத்ஸவங்களில் ஒவ்வொரு இனத்தவரும் மண்டபப்படி செலவை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். அவரவர்கள் மண்டபப்படி உபயம் செய்யும்போது ஒருவரை ஒருவர் விஞ்சிய அளவில் செலவு செய்யவேண்டும் என்ப தற்காகப் பெருப்பெருத்த நாதஸ்வர வித்வான்களைக் கொண்டு கச்சேரி, வாணவேடிக்கை, திருமாலை ஸமர்ப்பித்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தல், உணவுப் பொட்டலங்களை அளித்தல் ஆகியவற்றை மேற்கொண்டிடுவர். மொத்தத்தில் சமுதாயத்தின் ஒட்டு மொத்த அன்பினையும் ஆதரவையும் பெற்றதாக இந்த விழா விளங்குவதை இன்றும் கண்டு களிக்கலாம்.

60 வருடங்களுக்கு முன்பு ஸ்ரீராஜகோபாலன் திருவீதி எழுந்தருளும்போது நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்த கோஷ்டியில் சுமார் 50 ஸ்வாமிகளும், வேதபாராயண கோஷ்டியினர் மூன்று குழுக்களாக முறையே ரிக், யஜுர், ஸாம வேதங்களைப் பாராயணம் செய்துவருவார்கள். இந்த வேதபாராயணத்தினை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ஸ்மார்த்தர்கள் ஆகியோர் தனித்தனியே செய்துவருவர். ஒவ்வொரு குழுவிலும் சுமார் 40 நபர்களுக்குக் குறையாமல் இருப்பர்.

பெருமாள் திருவீதி எழுந்தருளும் போது வேத ஒலி விண்ணைப் பிளக்கும், (தற்போது இந்த நிலைமை முற்றிலும் மாறிவிட்டது. உள்ளூர் பிரமுகர்கள் சிலரின் இடைவிடாத முயற்சியால் வேதபாராயணம் சும்பகோணம் ராஜா பாடசாலை மாணவர்களைக்கொண்டு நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அருளிச்செயல் கோஷ்டிக்கு வெளியூர் விருந்து அத்யாபகர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு விழாபூர்த்தி செய்யப்படுகிறது.)

27) ததீயாராதனக் கூடங்கள்

விழாவின் அனைத்து நாட்களிலும் ஸந்நிதித் தெருவின் வடக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள வானமாமலை மடத்தில் அனைத்து யாத்ரீகர்களுக்கும் மதியம் மற்றும் இரவில் ததீயாராதனம் நடைபெறும். வைதிகர்களுக்கென தெற்குப் பகுதியில் உள்ள அஹோபில மடத்தில் ததீயாராதனம் நடைபெற்று வந்தது. இவை தவிர மன்னார்குடி தீக்ஷிதர்கள் எனப்படும் அர்ச்சகர்கள் பல தனிகர்களிடமிருந்து நிதியுதவி பெற்று திருக்கோயில் வளாகத்துக்குள்ளே ததீயாராதனையை நடத்தி வந்தனர். காலை வேளையில் ரோஹிணி மண்டபத்திலிருந்து பெரியபெருமாள் ஸந்நிதிக்குச் செல்லும் வழியில் உள்ள ஆஞ்சனேயர் ஸந்நிதியில் சூடான ததீயோன்னத்தை வினியோகம் செய்வார்கள்.

(இந்த ததீயோன்னத்தில் ததி எனப்படும் தயிர் இருக்காது. சிறிதளவு மேர், பெருமளவு வடித்த கஞ்சி, ஒன்றிரண்டு மிளகாய்கிள்ளல்கள், ஆங்காங்கே தாளிக்கப்பட்ட கடுகு ஆகியவையே காணப்படும். ஆனால் அந்த ஸந்நிதி வாசலில் சுடச்சுட இந்தப் ப்ரஸாதத்தை வாங்கி உட்கொள்ளும்போது அது மிகவும் சுவை கொண்டதாக இருக்கும். இது போன்று காலை வேளைகளில் பல இடங்களில் பால போகம் எனப்படும் ப்ரஸாதம் வழங்கப்படும்.)

முதல் தெரு எனப்படும் பெரிய அக்ரஹாரத்திலும், யானை வாகன மண்டபத்திலும் ததீயாராதனம் நடைபெறும். ஆகவே, 18 நாள் உத்ஸவத்திலும் வயிற்றுக்கு வஞ்சனை இல்லாமல் திருக்கன்னல் அமுதோடு உண்டு களிக்கலாம்.

28) கட்டுவிரியன் பாம்பும், மச்சகன்னியும்

இந்தத் திருவிழாவில் குழந்தைகள் ஆர்வத்தோடு வாங்கும் பொருள்களான கைக்கடிகாரம், கறுப்புக் கண்ணாடி, பெண் குழந்தைகளானால் விதவிதமான வளையல்கள், ரிப்பன்கள் ஆகியவற்றை விற்பனை செய்யும் கடைகளில் எப்போதும் கூட்டம் அதிகமாகக் காணப்படும்.

குடை ராட்டினம், தொட்டி ராட்டினம், மரணக் கிணற்றுக்குள் மோட்டார் சைக்கிள் விடுதல், பெண் தலையும், மீன் உடலும் கொண்ட மச்சக்கன்னி, கண்ணாடிக்குள் கட்டு விரியன் பாம்புகள், தொட்டிகளில் முதலைகள், கூண்டுகளில் கருங்குரங்கு போன்ற அபூர்வ பிராணிகள் இவற்றை உள்ளடக்கிய கண்காட்சி நடைபெறும். கருட ஸேவையையும், வெண்ணெத் தாழியையும் முன்னிட்டு வெயிடப்படும் புத்தம் புதிய (ஓராண்டிற்கு முன் வெளிவந்த) திரைப்படம் ஆகியவற்றை மன்னார்குடி ப்ரஹ்மோத்ஸவத்திலும் சிறுவர்களாகிய நாங்கள் கண்டு களிப்போம்.

மன்னார்குடி உத்ஸவத்தின்போது வருடாவருடம் தேனியிலிருந்து வரும் பாகவதர் ஒருவர் திருமண்காப்பு மற்றும் ஸ்ரீசூர்ணத்தை விற்பனை செய்திடுவார். ஒரு ஆண்டு தேவைக்கான திருமண்காப்பு மற்றும் ஸ்ரீசூர்ணத்தை அனைவரும் வாங்கிச்செல்வர். அடியேனுடைய ஆசார்யன் தன்னுடைய திருமாளிகையிலேயே ஸ்ரீசூர்ணத்தை தயாரித்து வந்ததால் தனக்கு வேண்டிய அளவு திருமண்காப்புகளுடன்

சிறிதளவு ஸ்ரீசூர்ணத்தை வாங்கிச் செல்வார். (கடைகளில் வெறும் திருமண்காப்பினை நாம் வாங்குதல் கூடாது. சிறிதளவு ஸ்ரீசூர்ணத்துடன் தான் வாங்கவேண்டும். ஏனெனில் ஸ்ரீசூர்ணம் இல்லாத திருமண்காப்பினை ஒருவர் இறந்தபிறகு அவருக்கு சரம கைங்கர்யம் செய்யும் கர்த்தாக்கள் மட்டுந்தான் இட்டுக் கொள்வர். எனவே, கடைகளில் திருமண்காப்பினை தனித்து வாங்கக்கூடாது).

28) ஸ்ரீசூர்ணம் தயாரிக்கும் முறை

மஞ்சள் வகைகளில் ஒன்றான விரளி மஞ்சளில் தரமானவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவை உரல்களில் பொடி செய்யப்படும். (மஞ்சள் இஞ்சி இனத்தைச் சார்ந்தது. அதனுடைய தாவரவியற் பெயர் *Curcuma domestica* Valetton; Zingiberaceae என்பதாகும். இயற்கையாகக் கிடைக்கும் வண்ணத்தினைக் கொண்ட பொருள்களில் மஞ்சளும் ஒன்று. அவற்றை Pigments என்று வேதியியலார் கூறுவர். அதன் மஞ்சள் நிற வர்ணத்திற்கு Curcumin என்ற இயற்கை ரசாயனப் பொருள் இருப்பதே காரணமாகும்).

அவ்வாறு பொடி செய்யப்பட்ட மஞ்சள் துகள்களை நன்றாகச் சலித்து எடுத்துக் கொள்வார். ஒரு கிலோ எடையுள்ள மஞ்சள் துகள்களுடன் சுமார் 65லிருந்து 75கிராம் எடை கொண்ட வெங்காரம் எனப்படும் ரசாயனப் பொருள் சேர்க்கப்படும். இந்த வெங்காரத்திற்கு Borax என்ற ரசாயனப் பெயர் அமைந்துள்ளது. Sodium tetraborate decahydrate - $\text{Na}_2\text{B}_4\text{O}_7 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$ இயற்கையில் கிடைக்கும் இந்த ரசாயனப் பொருள் திபேத், இந்தியா, இலங்கை, கலிஃபோர்னியா ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ள சில ஏரிகளில் நீர் வற்றிய நிலையில் பல நாட்களுக்குப் பிறகு கிடைக்கும் உப்பு களிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு கிடைக்கும் உப்புகளில் 50 சதவிகிதம் Borax கலந்திருக்கும்).

மஞ்சள் மற்றும் வெங்காரத் துகள்கள் கலக்கப்பட்ட கலவையின்மீது எலுமிச்சம் பழச்சாறு வேண்டிய அளவிற்கு சேர்க்கப்படும். இவ்வாறு பெறப்பட்ட கலவைப் பொருள் தட்டுகளில் பரப்பப்பட்டு நிழல் உள்ள பகுதியில் உலர்த்தப்படும். மூன்று நாட்கள் இவ்வாறு உலர்த்தப்பட்ட பிறகு மேலும் மூன்று நாட்கள் வெயிலில் காய வைக்கப்படும். அதன் பிறகு அந்தக் கலவை அகன்ற வாய் உடைய புது மண் சட்டிகளில் வைக்கப்பட்டு அவற்றின் வாய்ப்பகுதியை தூய வெண் துணி கொண்டு காற்று புக முடியாத அளவிற்கு கட்டி வைத்துவிடுவர். இவ்வாறு மண் சட்டிகளில் அடைக்கப்பட்ட கலவைப் பொருளை ஆறு மாத காலத்திற்குப் பிறகு எடுத்துப் பார்த்தால் அவை செந்நிறம் கொண்ட ஸ்ரீசூர்ணமாகக் காட்சி யளிக்கும். இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட ஸ்ரீசூர்ணம் சிறு சிறு கட்டிகளாக இருக்கும். அவற்றை கல் இயந்திரங்களில் நன்றாகப் பொடி செய்து அவற்றின் மேல் தேங்காய் எண்ணெயை மிகச் சிறிய அளவில் தெளிப்பான் கொண்டு தெளித்தால் அதுவே குங்குமமாகும்.

(நம் இல்லங்களில் மஞ்சள் தூள் கலந்த நீரில் சிறிதளவு சுண்ணாம்பு நீரை (CaOH_2) சேர்த்து ஹாரத்தி எடுக்கிறோம். அந்த ஹாரத்தி சிவப்பு நிறம்கொள்வதை நாம் அறிவோம். அதேபோன்று தான் ஸ்ரீசூர்ணமும் தயாரிக்கப் படுகிறது. மஞ்சளில் உள்ள curcumin என்ற Terpene வகையைச் சார்ந்த வண்ணக் கலவை நீரில் அமிலத் தன்மையைப் (acidic) பெறுகிறது. எலுமிச்சம் பழத்தில் citric acid என்ற அமிலம் உள்ளது. இவற்றுடன் Borax- $\text{Na}_2\text{B}_4\text{O}_7 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$ கலக்கப்படும் போது அதிலுள்ள கரத்தன்மை (alkalinity) தனித்து வெளிப்பட்டு, அதனால் கிடைக்கும் சோடியம் ஹைட்ராக்சைடுடன் (NaOH) மஞ்சளும், வெங்காரமும் தமக்குள் இரசாயன மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக்

கொள்கின்றன. இந்த இரசாயன மாற்றத்தினால் அதன் அடிப்படை நிறம் மாறி, செந்நிறத்தைப் பெறுகின்றது.)

ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தின் அனைத்து நாட்களிலும் இருந்து ஸேவிப்பதென்பது வெளியூர் யாத்திரிகர்களுக்கு இயலாததொன்றாகும். ஆனால் இந்தக் குறைதீர் 1965-ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1983- ஆம் ஆண்டு முடிய 18 ஆண்டுகள் ராஜமன்னார்குடியில் குடியிருந்தோம். அந்தக் காலகட்டத்தில் அனைத்து உத்ஸவங்களிலும் ஆழ்வார், ஆசார்யர்கள் திரு நகைத்திரோத்ஸவங்களிலும் கலந்து கொள்ளும் பேற்றினை என்னுடைய தந்தையார் பெற்றார். நான் வெளியூர்களில் வேலை நிமித்தமாய் இருக்க நேரிட்டதால் ஆண்டுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று முறை ராஜகோபாலனுடைய உத்ஸவங்களில் கலந்து கொள்ளும் பேற்றினைப் பெற்றேன்.

29) கால்நடைப் பயணம்

மன்னார்குடி ப்ரஹ்மோத்ஸவம் முடிந்த பிறகு கீழைப் பனையூர் திரும்புவதற்குப் பேருந்துகளில் இடம் கிடைக்காது. அதனால் கால்நடையாகவே குறுக்குப் பாதையில் சுமார் 10கிலோ மீட்டர் தூரத்தைக் கடந்து செல்வோம். அவ்வாறு செல்லும்போது மன்னார்குடியிலிருந்து 7கி.மீட்டர் தொலை விலுள்ள கம்மங்குடி என்னும் கிராமத்தில் என்னுடைய அத்தை வீட்டிற்குக் கால்நடையாகச் சென்று அங்கு ஓரிரு நாட்கள் தங்கிய பிறகு முள்ளியாற்றின் கரையோரமாக குறுக்குப் பாதையில் 3கி.மீட்டர் தூரம் சென்றால் கீழைப் பனையூரை அடையலாம். பங்குனி ப்ரஹ்மோத்ஸவத்தைத் தொடர்ந்து பள்ளிகளுக்கு கோடை விடுமுறை அளிக்கப் படும். அதனால் களப்பாளுக்கு மீண்டும் உடனே செல்லாமல் பல நாட்கள் கீழைப்பனையூரிலேயே தங்கிவிடுவேன்.

30) கோடைகால விடுமுறையில் தோட்டைக்கலை பயிலுதல்

கீழைப்பனையூரைச் சுற்றி அடர்ந்த சோலைகளும் காய்கறித் தோட்டங்களும் இருந்தன என்பதை முன்னமேயே குறிப்பிட்டுள்ளேன். அக்ரஹாரத்தின் மேற்குக் கோடியில் கஸ்தூரிரங்கநாதப் பெருமாள் எழுந்தருளியுள்ளார். அந்தக் கோயிலை நோக்கிய ஸந்நிதி தெரு மேற்கு கிழக்குவாட்டில் அமைந்துள்ளது. இந்த ஸந்நிதித் தெருவின் வடபுறமாக சுமார் 2 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் என்னுடைய மாதாமஹரின் காய்கறித் தோட்டம் அமைந்திருந்தது.

இந்த காய்கறித் தோட்டத்தைச் சுற்றி நான்கு பக்கங்களிலும் தடுப்பு முள்வேலிகள் அமைந்திருந்தன. இந்த இடத்திற்கு 'மேலைக் கொல்லை' என்று பெயரிடப்பட்டிருந்தது. இந்தத் தோட்டத்தினுள் காய்த்துக் குலுங்கும் நெல்லி, நாரத்தை, ஆரஞ்சு, பலா, வாழை மரங்கள் செழித் தோங்கியிருக்கும். தோட்டத்திற்குள்ளேயே அழகான தொரு கிணறு. ஆற்றுப்படுகையின் கண் இந்தத் தோட்டம் அமைந்திருந்ததால் அது பொன்விளையும் பூமியாகத் திகழ்ந்தது.

ஆற்றில் வெள்ளம் வரும்போது கிணற்றிலிருந்து கைகளால் நீரை எடுத்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு நீர்மட்டம் உயர்ந்திருக்கும். ஏற்றச்சால் வைத்து செடிகளுக்கும் மரங்களுக்கும் நீர் பாய்ச்சப்படும். இந்த ஏற்றச்சாலின் ஒரு பகுதியில் கனமான கருங்கல் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். அதன் விளைவாக நீர் இறைப்பது எளிதான செயலாகக் காணப்பட்டது. இந்தத் தோட்டத்தின் பல பகுதிகளில் ஒரோர் வகைக் காய்கறிகள் பயிரிடப்பட்டு வந்தன. கத்தரி, வெண்டை, பாகல், அவரை, கொத்தவரை, மிளகாய் போன்ற செடிகளிலிருந்து காய்களை மூங்கிற் கூடைகளில் பறித்துச் செல்

வோம். இவை தவிர வேலி ஓரங்களில் படர்ந்திருக்கும் பூசணி மற்றும் பறங்கிக் கொடிகளிலிருந்து பெருப்பெருத்த காய்களை மூங்கிற் தட்டுகளில் எடுத்துச் சென்று பரண்களின் மேல் அடுக்கி வைப்போம். இந்தத் தோட்டத்தின் வேலி ஓரங்களில் அமைந்திருந்த தென்னை மரங்களிலிருந்து வேண்டிய அளவு தேங்காய் பறிக்கப்படும்.

கோடை காலத்தில் இவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்ட தேங்காய்களைக் கொண்டு 'காணம்' ஆட்டப்படும். கருங்கல்லிலே பொருத்தப்பட்ட கூரான இரும்புக் கம்பியில் தேங்காய் மட்டையுடன் உடைக்கப்படும். இவ்வாறு உடைக்கப்பட்ட தேங்காய் வெயிலிலே ஓரிரு நாள் காய்ந்த பிறகு ஓடுகளிலிருந்து அவை நீக்கப்பட்டு மீண்டும் வெயிலில் காய வைக்கப்படும். இவ்வாறு பல நாள் அவற்றை காய வைத்த பிறகு, ஊரின் மேற்கே அமைந்துள்ள கோமாளப்பேட்டை என்னும் கிராமத்தில் உள்ள வாணிபச் செட்டியிடம் கொண்டு சேர்க்கப்படும். அவர் அவற்றை செக்கில் ஆட்டி, தேங்காய் பிண்ணாக்குடன் தேங்காய் எண்ணெயை வீட்டிலே கொண்டு வந்து சேர்ப்பார்.

இவ்வளவு மரக்கால் காயவைத்த தேங்காய்க் கீற்றுக்கு இத்துணை அளவு எண்ணெய் கிடைக்க வேண்டுமென்பதை என்னுடைய மாதாமஹர் நன்கு அறிந்தவராகையால் அவரை யாரும் ஏமாற்றிட இயலாது. ஆண்டிற்கு மூன்று முறை இத்தகைய காணங்கள் ஆட்டப்படும். பீங்கான் ஜாடிகளில் செக்கில் ஆட்டப்பட்டத் தேங்காய் எண்ணெய் சேமித்து வைக்கப்படும். அவற்றின் வாய்ப்பகுதியில் தூய வெள்ளைத் துணிகொண்டு கட்டி வைப்பார்கள். (செக்கில் ஆட்டப்பட்ட தேங்காய் எண்ணெயில் Fat எனப்படும் கொழுப்புச்சத்து குறைவான அளவிலேயே

காணப்படுவதாக விஞ்ஞானிகள் தற்போது கண்டறிந்து உள்ளனர்.)

தேங்காய் உடைப்பது தொடங்கி, தேங்காய் எண்ணெய் வீட்டிற்கு வந்து சேரும் வரை நான் என் மாதாமஹருக்கு உதவி செய்திடுவேன். மாடுகளைப் பூட்டி செக்கு இழுக்கப்படும்போது அதிலுள்ள தட்டில் உட்கார்ந்து செல்வது ஒரு பிடித்தமான பொழுதுபோக்காகும்.

31) வேப்பங்கொட்டை வியாபாரம்

கோடை காலத்தில் வேப்பமரம் பூத்துக் குலுங்கும். (கசப்புச் சுவையுடைய கூர்நுனிப் பற்களுள்ள சிறகுக் கூட்டி லைகளையும் வெண்ணிற மணமுள்ள சிறு பூக்களையும், முட்டை வடிவச் சதைக் கனிகளையும், எண்ணெய்ச் சத்துள்ள விதைகளையும் உடைய பெரியமரம். நிழல் தரும் மரமாகவும் வளர்க்கப்படுகிறது. இலை, பூ, காய், விதை, எண்ணெய் ஆகியவை மருத்துவப் பயனுடையவை.) சிறிது நாட்களில் வேப்பம் பழங்கள் மரத்தின் கீழே உதிர்ந்து வீழ்ந்திருக்கும். வேப்பம்பூ மற்றும் வேப்பங் கொட்டைகளை சேகரிப்பது மற்றுமொரு கோடைகாலப் பொழுதுபோக்காகும்.

இதற்காக நானும் என் வயதையொத்த தோழர்களும் கோரைப் பாய்களை எடுத்துக் கொண்டு, ஆற்றங்கரை ஓரத்திலும், கோயிலைச் சுற்றி அமைந்துள்ள இடங்களிலும் உள்ள வேப்ப மரங்களை உலுக்கிப் பூக்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு வந்து மிதமான வெயிலில் அவற்றை காயவைத்து, சுத்தம் செய்து சிறு மண் பானைகளில் அடைத்திடுவோம். அவ்வாறே வேப்பங்கொட்டையையும் சேகரித்து கோட்டூரில் உள்ள கடையில் கொடுத்தால் ஒருபடி வேப்பங்கொட்டைக்கு எட்டணா கிடைக்கும். அந்த எட்டணா கொண்டு கோட்டூரில்

உள்ள காபி ஹோட்டலில் ஒரு தோசை, இரண்டு வடை, ஒரு காபி சாப்பிடலாம்.

32) புடையான் பாம்பு கடித்ததால் வந்த வினை

இவ்வாறு வேப்பங்கொட்டையை விற்று அவ்வப் போது கோட்டூர் ராகவா டீரீங் டாக்கீஸில் திரைப்படம் பார்ப்பதும் உண்டு. இவ்வாறு ஒருநாள் நானும், என்னுடைய ஒன்றுவிட்ட தமையனார் ஸ்ரீநிவாஸனும் வயல்கள் வழியாக வந்து கொண்டிருந்தபோது 'புடையான் பாம்பு' என்ற ஒரு வகைப் பாம்பு ஸ்ரீநிவாஸனைக் கடிந்துவிட்டது. இத்தகைய பாம்புகள் கோடை காலத்தில் வயல்களின் வெடிப்புகளில் பதுங்கியிருக்கும். கோடை காலங்களில் மண் சாலைகளைச் சுற்றிப் போகாமல், காய்ந்த வயல்களின்மீது மக்கள் நடந்து நடந்து சுவடு ஏற்படும். இந்தச் சுவடுகள் வழி சென்றால் செல்லும் தூரம் வெகுவாகக் குறைந்திருக்கும்.

இவ்வாறு புடையான் பாம்பு கடித்ததை அவர் அறியவில்லை. ஆனால் சில நாட்கள் சென்ற பிறகு தோலில் தடிப்புகள் ஏற்பட்டு அவற்றைச் சொறிந்தால் கெட்டநீர் வரத் தொடங்கியது. அலோபதி வைத்தியம் வளர்ச்சியுறாத அந்தக் காலகட்டத்தில் கிராம வைத்தியரான ரத்தினம், அவருடைய முன்னோர்கள் ஏட்டுச் சுவடியில் குறித்து வைத்தபடி பல மூலிகைகளைக் கொண்டு 'புடம் போடுதல்' என்ற முறையைக் கையாண்டு அவருடைய இந்த ஒவ்வாமையைப் (அலர்ஜி) போக்கினார். மாலை நேரத்தில் ஆற்று மண்ணில் சடுசடு விளையாடுவோம். ஆற்றின் கரையோரங்களில் அரசமரங்கள் செழித் தோங்கியிருக்கும். இவ்வாறு விளையாடப்படும் சடுசடுவில் வேளாளர் தெருவிலிருந்து வருவோரும் கலந்து கொள்வர்.

33) அரச மரத்தை நாம் ஏன் போற்றி வணங்குகிறோம்?

மரங்களிலிலேயே அரசனாய் விளங்குவதால் இந்த மரத்திற்கு 'அரச மரம்' என்ற பெயர் விளங்குகிறது. (கூரிய இலைகளையுடைய பெருமரம். ஊர் ஏரி, குளக்கரைகளில் புனித மரமாக வளர்க்கப்படுகிறது. கொழுந்து, பட்டை, வேர், விதை ஆகியவை மருத்துவப் பயனுடையவை. கொழுந்து வெப்பு அகற்றித் தாகந்தணிப்பானாகவும், விதை காமம் பெருக்கியாகவும், வேர், பட்டை ஆகியவை வீக்கம் குறைக்கும் மருந்தாகவும் பயன்பட்டு வருகிறது.) மரங்கள் பகல் வேளையில் மனிதர்களாலும், வாகனங்களாலும் வெளிப்படுத்தப்படும் கார்பன்-டை-ஆக்சைடு (CO₂) என்னும் நச்சுப் பொருளை ஏற்றுக்கொண்டு ஆக்ஸிஜனை(O₂) வெளிப் படுத்துகின்றன. இரவு வேளைகளில் நச்சுப் பொருளான கார்பன்-டை-ஆக்சைடை அவை வெளிப்படுத்துகின்றன. மரங்களின் அடியில் இரவில் படுத்துறங்கக் கூடாது என்று நம் முன்னோர்கள் கூறுவதற்கு இதுவே காரணமாகும். ஆனால் அரசமரம் இரவிலும் கார்பன்-டை-ஆக்சைடை எடுத்துக் கொண்டு ஆக்ஸிஜனை வெளிப்படுத்துகிறது. இதற்கு Crassulacean Acid Metabolism (CAM) என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

வேப்பமரம் பல்வேறு மருத்துவ குணங்களைக் கொண்டது. அதன் இலை, காய், பட்டை, வேர் ஆகிய அனைத்துப் பகுதிகளும் நோய்கள் வராமல் தடுக்கும் குணமுடையவை. அதனால் தான் அரச மரத்தின் துணையாக வேப்ப மரத்தை நட்டு வைப்பார்கள். இவை ஒன்றுக்கொன்று பிணைந்து மனித சமுதாயத்திற்கு அளவற்ற பயனை அள்ளித் தருகின்றன. 'அரச மரத்தைச் சுற்றினால் அடிவயிற்றில் பிள்ளை' என்றதொரு பழமொழி தஞ்சை மாவட்டத்தில்

வழக்கில் உள்ளது. அரசு மரத்தை ஒருவர் சுற்றும் போது அதிலிருந்து வெளிப்படும் மிக மிகத் தூய தன்மை கொண்ட ஆக்ஸிஜனும், காப்பம் தரிக்க விடாமல் செயலாற்றும் நுண் கிருமிகளை அழிக்கவல்ல வேப்பங் காற்றும் மனித குலத் திற்கு இறைவன் அளித்த கொடைகளாகும். அதனால் தான் அரசு மரத்தின் அடியில் பிள்ளையாரையும், நாகப்ரதிஷ்டை யையும் செய்து வைத்தார்கள் நம் முன்னோர்கள். நாகதோஷம் நீங்க வேண்டுமானால் அரசுமரத்து அடியில் உள்ள கல்லால் ஆன நாகதேவதையோ அல்லது அந்த நாக தேவதைகளுக்கு மத்தியில் எழுந்தருளியுள்ள காளிங்க நர்த்தன கிருஷ்ண னையோ வலம் வந்தால் எண்ணம் ஈடேறும் என்று பெரியோர்கள் கூறி வந்தனர்.

இன்று நாம் நகரங்களில் **(இவற்றை நரகம் என்று அழைக்கலாமா? 'ர'கரம் இடம் மாறினால் நரகமே ஸித்திக்கும்)** காங்கிரீட் காடுகளில் உலாவி வருகிறோம். காற்றில் அளவுக்கு அதிகமான நச்சுப் பொருள்கள் கலந்திருப்பதால் அலுவலகத்திலிருந்து வீடு திரும்புவதற்குள் நம் உடம்பிலுள்ள அனைத்து சக்திகளும் வற்றி விடுகின்றன. துவண்ட நிலையில் வீடு திரும்புகிறோம். சுவாசிப்பதற்கு நல்ல காற்றில்லை, குடிப்பதற்கு நல்ல நீரில்லை, உண்பதற்கு நல்ல உணவில்லை இப்படியாக எந்த நன்மையும் பயக்காத நகர (நரக) வாழ்விலிருந்து விடுபட்டு ஒரு சில நாள் நாம் ஏன் கிராமங்களுக்குச் சென்று வாழ முற்படக்கூடாது. இவற்றையெல்லாம் இழந்து ஓடியோடித் திரிந்து, மனதில் அமைதி யின்றி, பணத்தை சேர்த்துச் சேர்த்து என்ன கண்டோம்? இவ்வாறு சம்பாதிக்கும் பணத்தில் 50 சதவிகிதம் கொண்டு அவ்வாறு சம்பாதிக்கும்போது ஏற்பட்ட வியாதிகளைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு செலவழிக்கிறோம். இது தேவைதானா?

34) தேன்கூடு

கீழைப் பனையூரில் என்னுடைய மாதாமஹர் வீட்டின் பின்புறம் அடிக்கடி தேனீக்கள் கூடுகட்டும். அவ்வாறு அமைந்துள்ள தேன் அடைகளிலிருந்து அவ்வப்போது தேன் எடுப்பதுண்டு. பெளர்ணமியன்று தேன் எடுக்கும் தொழிலில் பயிற்சிபெற்ற தொழிலாளிகள் கையில் தீப்பந்தத்தை ஏந்தி தேனீக்களை விரட்டிவிட்டு அந்தக் கூட்டில் உள்ள ராணித் தேனீயைப் பத்திரமாகப் பிடித்து ஒரு மூங்கிற் கூடைக்குள் அடைத்துவிடுவர். அதன்பிறகு தேனீக்களை முழுமையாக விரட்டியபிறகு அந்த அடையை நன்றாகப் பிழிந்து தூய வெள்ளைத்துணியில் வடிகட்டிக் குடுவைகளில் தேனைச் சேமித்து வைப்பர்.

அக்காலத்தில் தேனை விலைகொடுத்து வாங்க மாட்டோம். பெரும்பாலும் கோயில்களில் பல இடங்களில் தேன் அடைகளைக் காணலாம். கோபுரவாசல்களிலும், அதன் அடுக்குகளிலும் பெரிய அளவில் தேனடைகள் காணப்படும். பெரும்பாலான நாட்டு மருந்துகளைத் தேனில்தான் குழைத்துக் கொடுப்பர். எம்பெருமானுக்கு திருமஞ்சனம் செய்வதற்கும், மதுபர்க்கம் என்னும் பழங்களினாலான கலவையைத் தயார் செய்வதற்கும் தேன் உபயோகத்தில் கொள்ளப்படுகிறது.

இனிப்பான ஒரு பொருளைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறும் போது, 'அது தேன் போல இருக்கிறது' என்று கூறுவார்கள். 'செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே' என்று - தமிழ் மொழியின் சிறப்பைப் பற்றி பெருமையாகக் கூறுகிறார் அமரகவி பாரதியார். 'தேன்மொழி' என்று பெண்குழந்தைகளுக்கு இனிமை தவழப் பெயர் சூட்டுவதுண்டு. தேன் சத்துக்கள்

நிறைந்த ஒரு திரவம். இது இயற்கையின் கொடையாகும். உடல் வளர்ச்சிக்கும் ஆரோக்கியத்துக்கும் தேன் இன்றியமையாத பொருளாக இருக்கிறது.

“தேனிலினியபிரானே செண்பகப்பூச்சுட்டவாராய்” (2-7-1) என்று பெரியாழ்வாரும், “தேனே இன்னமுதே” (5-1-2) என்று நம்மாழ்வாரும் எம்பெருமானைத் தேனுக்கு உவமை கொண்டுள்ளனர்.

மலர்கள் பூத்துக்குலுங்கும் இடங்களில் தேன் கூடுகள் அதிக அளவில் காணப்படும். மனித உடலுக்குத் தேவையான சத்து நிறைந்த பல பொருட்கள் தேனில் அமைந்து உள்ளன. நீலம், பச்சை, மஞ்சள் ஆகிய நிறங்களைத்தான் தேனீக்களால் அறிய முடியும். சிவப்பு நிறத்தை அறிந்துகொள்ளும் சக்தி தேனீக்கு இல்லை.

வில்ங்கியலில் Altruism என்ற சொல் கையாளப் படுகிறது. இந்தச் சொல் தேனீக்களிடையே நிகழும் ஒரு வகைத் தியாகத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். தேனீக்களில் 3 வகை உண்டு. அவை ராணித் தேனீ (Queen Bee), ஆண் தேனீ (Drone), பணித் தேனீ (Worker Bee) என்று வகைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவைகளில் பணித்தேனீக்கள் தியாகத்தின் சிகரங்களாக விளங்குகின்றன. இந்தக் கூட்டமைப்பில் ராணித்தேனீ இனப்பெருக்கம் செய்யும் பணியில் மட்டுமே ஈடுபட்டிருக்கும். ஆண் தேனீக்கள் ஒரு சோம்பேறிக் கூட்டம். ராணித் தேனீயோடு புணர்ச்சியில் மட்டுமே ஈடுபட்டிருக்கும். வேலைக்காரத் தேனீ ராணித் தேனீக்கும், ஆண் தேனீக்கும் வேண்டிய உணவையும் மகரந்தங்களையும் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் பணியில் தன் வாழ்நாள் முடிய ஈடுபட்டிருக்கும். புணர்ச்சியின் விளைவாக ஆண் தேனீக்கள் இறந்துபடும். பணித் தேனீக்கள் கருத்தரிப்பதில்லை. ஒரு

தேனீக் குடியிருப்பில் ஒரு ராணித் தேனீயும், பல நூறு ஆண் தேனீக்களும், பல்லாயிரக்கணக்கான பணித் தேனீக்களும் இருக்கும்.

ராணித் தேனீ ஒவ்வொரு நாளும் கூட்டின் அறைகளுக்குள் ஆயிரம் முதல் இரண்டாயிரம் வரை-அதற்கு மேலும் சினை முட்டைகளை இடுகிறது. முட்டைப் புழுக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உணவின் வகையைப் பொறுத்தும், மெழுகு அறையின் அளவைப் பொறுத்தும் முட்டைகள் பணித் தேனீக்களாகவோ, ராணி தேனீக்களாகவோ உருப்பெறுகின்றன.

ராணித் தேனீ சினைப்படுத்தப்படாத முட்டைகளையும் இடுவது உண்டு. இந்த முட்டைகளிலிருந்து சோம்பல் ஈக்களான ஆண் தேனீக்கள் உருவாகின்றன. ஆனால் இந்த ஆண் தேனீக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான உணவினைத் தேடிக்கொள்ளும் ஆற்றல் அற்றவையாக உள்ளன. அவற்றில் கணிசமான பகுதி அழிந்துவிடக்கூடும். இராணி ஈ பெரும்பாலும் கூட்டிலேயே தங்கியிருந்து மற்ற தேனீக்களைப் பரிபாலனம் செய்யும் பணியினை ஆற்றுகிறது. தேனீக்கள் சோம்பியிராமல் அவற்றை ராணி ஈக்கள் விரட்டி வேலை வாங்கும்.

சோம்பல் தேனீக்களான ஆண் தேனீக்கள் ஒரு வேலையும் செய்வது கிடையாது. விளையாடித் திரிவதுதான் அவற்றின் வழக்கம். நல்ல உச்சி பகல் வேளையில் வெளியே பறந்து செல்லும் இளம் ராணி தேனீக்களைப் பின்பற்றிச் சென்று அவற்றுடன் உடல் உறவு கொள்வது ஒன்றுதான் ஆண் தேனீக்களின் செயல்பாடாகும்.

தேனீக்களின் வசிப்பிடமான தேன் கூடு பல்லாயிரக்

கணக்கான சிறுசிறு அறைகளைக் (செல்) கொண்டதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு அறையும் ஆறு பக்கங்களைக் கொண்டதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு அறையிலும் ஒரு தேனீ வசிக்கும். தேனீக்கள் தம் உடம்பில் சுரக்கும் மெழுகுகளைக் கொண்டே இம்மாதிரிக் கூடுகளை அமைக்கின்றன. நெக்டர் (Nectar) என்று அழைக்கப்படும் தேனமுதமும், போல்லன் (Pollen) எனக் கூறப்படும் மகரந்தமும் கூடுகளில் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். தேனீக்கள் பிரமிப்பூட்டத்தக்க நினைவாற்றலைப் பெற்றிருக்கின்றன. திட்டவட்டமாக நேரத்தை உணர்ந்து கொள்ளும் ஆற்றலும் அவற்றிற்கு உண்டு. இந்த காரணத்தால்தான் திட்டமிட்டு கால அளவை நிர்ணயித்துக் கொண்டு காலம் மாறாமல் அவற்றால் செயல்பட முடிகின்றது.

தேனீக்கள் சுறுசுறுப்பானவை. எப்போதும் ஓயாமல், உறங்காமல் உழைப்பவை. இயற்கையோடு இணைந்து வாழத் தெரிந்தவை. தேன் கூட்டிலிருந்து நமக்குத் தேன், தேன் மெழுகு மகரந்தம், அரசக்கூழ், தேன்பிசின் மற்றும் தேனீ நச்சு போன்ற பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. தேனீக்கள் மகரந்தத்தை தங்களின் எச்சிலில் உள்ள “இன்வர்டேஸ்” என்ற நொதி யினால் (Enzyme) தேனாக மாற்றி, அதில் உள்ள நீர் அளவைக் குறைத்து அடைகளில் சேமிக்கின்றன.

அடைகளை உருக்கிக் காய்ச்சித் தேன்மெழுகு எடுக்கப்படுகிறது. தேன் மெழுகிலிருந்து 250 வகையான பொருட்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றது. முகப்பூச்சு, உதட்டு சாயம், மருந்துக் களிம்புகள், நீர்ப்புகா அட்டைகள், அச்சு மை, வர்ணம், வார்னிஷ், பல்வண்ண பென்சில்கள் போன்றவை தேன் மெழுகுகொண்டு தயாரிக்கப்படும் சில பொருட்களாகும்.

தேனீக்களால் சேகரிக்கப்படும் மகரந்தங்களிலும், மதுவிலும், 50லிருந்து 90% நீர்ப்பசையும், 10லிருந்து 50% Su-crose எனப்படும் சர்க்கரைப் பொருளும் 1லிருந்து 4சதவிகிதம் மணம் மற்றும் வண்ணமூட்டும் பொருள்களும் அமைந்து உள்ளன. இவ்வாறு சேகரிக்கப்படும் மதுவை, தேனாக மாற்று வதற்கு அதிலுள்ள நீர்ப்பசையை 14லிருந்து 19 சதவிகித மாக்குவதே தேனீக்களின் வேலையாகும். தங்கள் வாயி லிருந்து சுரக்கும் நொதிகொண்டு Sucrose ($C_{12}H_{22}O_{11}$) எனப்படும் பன்னிரண்டு கார்பன் கொண்ட சர்க்கரையை இரண்டு ஆறு கார்பன்கள் கொண்ட Levulose ($C_6H_{12}O_6$) and Dextrose ($C_6H_{12}O_6$) ஆக மாற்றுகின்றன. (இவை இரண்டும் ஒரே மாதிரியான கார்பன், ஹைட்ரஜன், ஆக்ஸிஜன் ஆகிய மூலக்கூறுகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அவற்றின் இடமாற்றம் பல புதுவகை சர்க்கரைகளை தோற்றுவிக்கும் தன்மை படைத்தது. இதற்கு Optical Isomerism என்று பெயர்.) இவற்றில் Levulose மிகமிக இனிப்புச்சுவை கொண்ட சர்க்கரையாகும். இதன் விளைவாகத்தான் தேன் இனிப்புச் சுவையினைப் பெறுகின்றது. கரும்புச்சாற்றைவிட சுவை கொண்டது Levulose.

தேன்கூட்டின் வாசனை கூட்டிற்குக் கூடு மாறு கின்றது. ஒரு கூட்டில் அந்நியத் தேனீக்களை நுழைய விடாமல் அக்கூட்டினுள் காவல் தேனீக்கள் தடுக்கின்றன. தேனீக்கள் ஒன்றுபட்டு தங்களின் கூட்டை எதிரிகளிடமிருந்து காக்கின்றன. இவை கொடுக்கால் தங்களின் எதிரிகளைக் கொட்டுகின்றன. இவற்றின் நஞ்சுடன் வெளியிடப்படும் ஐசோபென்டைல் அசிட்டேட் என்ற ஒருவகை எச்சரிக்கை கவர்ச்சிப்பொருள் எதிரியைத் தாக்க பிற தேனீக்களை அழைக்கின்றது. இதற்கென ஒரு தனி மணம் உண்டு.

தேனீக்களுக்குத் தேவையான மதுரமும் மகரந்தமும் தாவரங்களிடமிருந்து அதிக அளவு கிடைக்கின்றன. இவ்வுணவை மற்ற உயிரினங்கள் விரும்பி உட்கொள்வதில்லை. எனவே உணவுப் பகிர்வுக்காக ஏற்படும் போட்டி மிகக் குறைவு. தேனீக்கள் தங்களின் எதிர்காலத் தேவையைக் கருத்திற் கொண்டு அடைகளில் தேனையும் மகரந்தத்தையும் சேமிக்கின்றன. இவ்வாறு சேமிக்கப்பட்ட உணவு, தேனீக்களுக்கு உணவுத் தட்டுப்பாடு தோன்றும் காலங்களில் பெரிதும் உதவுகின்றன. மதுரம் மற்றும் மகரந்தம் இருக்கும் மலர்களை அறியவும், தங்களின் கூடுகளைச் சரியாகக் கண்டறியவும், உணவின் சுவையை அறியவும், தேனீக்களில் உள்ள உணர்வு உறுப்புகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. தேனீச் சமுதாயத்தில் தகவல் தொடர்பு சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது.

சூரியஉதயம் கண்டவுடன் சில பணித்தேனீக்கள் உணவு இருப்பிடத்தைக் கண்டறியச் செல்லும். அவை சாரணத் தேனீக்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. உணவு இருப்பிடத்தை முதலில் அறிந்து வரும் பணித் தேனீக்கள் தங்களின் கண்டுபிடிப்பை, கூட்டில் உள்ள பிற வயல் வெளித் தேனீக்களுக்கு அடைப்பரப்பில் நடனமாடி அறிவிக்கின்றன. நடன மாடும் தேனீக்களின் மேல் இருக்கும் வாசனை, எப்பயிரை நாடிச் சென்று உணவு தேட வேண்டும் என்ற குறிப்பைப் பிற தேனீக்களுக்குத் தருகின்றது. கூட்டிற்கும் உணவு கிடைக்கும் இடத்திற்கும் இடைப்பட்ட தூரத்திற்கு ஏற்ப நடன மொழி மாறுபடும். தூரம் குறைவாக இருந்தால், (50 மீட்டருக்குள்) வட்ட நடனமும், தூரம் கூடுதலாக இருந்தால் (100மீட்டருக்கு மேல்) வயிற்று அசைவு நடனமும் ஆடுகின்றன. புதுக்கூடு கட்டத் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ள இடம், எத்திசையில் எவ்வளவு தூரம் செல்ல வேண்டும் என்ற தகவலையும் கூட, மாறுபட்ட

அபிநயங்களால் வயிற்று அசைவு நடனம் மூலம் இவை தெரிவிக்கின்றன. கூட்டிற்கும் உணவு கிடைக்கும் இடத்திற்கும் இடைப்பட்ட தூரம் 50 முதல் 100மீ வரை இருந்தால் கதிர் அரிவாள் நடனம் மூலம் தெரிவிக்கின்றன.

தேனீ இனம் பல்கிப் பெருகும் வாய்ப்பாக தேனீக் கூட்டங்கள் பிரிகின்றன. உணவு அதிகமாகக் கிடைக்கும் இடங்களை நாடி பிரிந்து செல்லும் கூட்டங்கள் செல்கின்றன. இதனால் உணவுத் தட்டுப்பாடின்றி தேனீக் கூட்டங்கள் செழித்து வாழவும் வழி பிறக்கின்றது.

35) தேனில் உள்ள பொருட்களும் அதன் அளவுகளும்

1. நீர் = 17-19.00%
2. சூக்ரோஸ் (Sucrose) = 1.3-3%
3. ஃபிரக்டோஸ் (அ) லெவுலோஸ் = 37.00-40%
4. குளுக்கோஸ் (அ) டெக்ஸ்ட்ரோஸ் = 32.00-34.00%
5. தாது உப்புகள் = 0.25
6. அங்கக அமிலங்கள் = 0.25
7. புரதம் மற்றும் அமினோ அமிலங்கள் = 1.50
8. பிற பொருட்கள் = 2.00
9. நொதிகள், வைட்டமின்கள் (Enzymes & Vitamins) = மிகக் குறைந்த அளவு.

தேனில் நுண் கிருமிகள் (Bacteria) வளர இயலாது. தேன் ஒரு சிறந்த பாக்கிரியாகக்கொல்லியும் ஆகும். தேனில்

அதிக அளவு சர்க்கரை இருப்பதாலும், அமிலத் தன்மையுடையதாலும் குளுக்கோஸ் ஆக்ஸிடேஸ் (Glucose Oxidase) மற்றும் ஹைடிரஜன் பெராக்சைடு (Hydrogen Peroxide) என்ற இரு நொதிகள் இருப்பதாலும், இன்ஹிபைன் (Inhibine) என்னும் ஒரு பொருளாலும் நுண்ணுயிரிகள் அதில் வளர்வதில்லை.

தேனில் டெக்ஸ்ட்ரோஸ் (Glucose) மற்றும் தண்ணீர் விகிதம் 1.8ம், லெவிலோஸ் (ஃபிரக்டோஸ்) மற்றும் டெக்ஸ்ட்ரோஸ் (குளுக்கோஸ்) விகிதம் 1.1க்கு அதிகமாகவும் இருப்பின் சீக்கிரம் படிகமாகாது. சர்க்கரைப் பாகை நல்ல தேனுடன் கலப்படம் செய்து விற்கப்படலாம். அப்படிப்பட்ட தேனில் அதிக அளவு குளுக்கோசும், தண்ணீரும் (20% மேல்) இருப்பதால், விரைவில் புளித்துவிடும். கலப்படத் தேன் ஆரோக்கியத்திற்குக் கேடாகும்.

36) நல்லதேனைக் கண்டறியும் முறைகள்

நீரில் ஒரு துளி தேன் விடும்போது, அது கரையாமல் கீழே செல்லுமாயின், அது நல்ல தேன். ஒரு உலோகப் பாத்திரத்தின் சிறு துளை வழியாக தேனை வழியச் செய்யும் போது தேன் பாம்பு வடிவிலே வெளிப்படுமாயின் அது நல்லத்தேன். நல்ல தேனின் சில துளிகளை வெள்ளை வேட்டியில் சில நிமிடங்கள் இருக்கச் செய்து, பின் நீரில் அலசினால், தேன் இருந்த இடத்தில் எவ்விதக்கறையும் இருக்காது.

நல்ல தேனை தரையில் சிறிது ஊற்றி நெருப் பினால் பற்ற வைத்தால் உடன் பற்றி எரியும். நல்ல தேனுள்ள பாட்டிலினுள் சூரியக்கதிர்களை ஊடுருவச் செய்தால், தேன் இடது பக்கமாகச் சுற்றும். நல்ல தேனை நாய் நக்காது. “நாய்க் குடலுக்கு நறுநெய் தங்காதாப் போலே” என்ற சொற்றொடர்

வ்யாக்யானங்களில் காணப்படுகிறது. மனிதன் உண்ணக் கூடிய எந்தத் தூய்மை படைத்த பொருளையும் நாய் ஏற்றுக் கொள்ளாது. அந்த வகையில் சுத்தமான தேனையும் நாய் நக்காது.

தேனிப் பால், அரசக் கூழ் அல்லது அரசப் பசை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. தாதித் தேனீக்கள் (5முதல் 14 நாள் வயதுடைய பணித் தேனீக்கள்) இப்பாலை அடித் தொண்டை சுரப்பியிலிருந்தும், மேல் தாடை சுரப்பிகளிலிருந்தும் (Mandibular gland) ஒருகலவையாக சுரக்கின்றன. இது ஒரு சத்து மிக்க சரிவிகிதப் புழுக்களுக்கு ஒன்று முதல் மூன்று நாட்களுக்கு இராணித் தேனீயாக மாறும் புழுவிற்ரு ஐந்து நாட்களும் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஒரு கருவுற்ற முட்டையிலிருந்து வரும் புழு பணித்தேனீயாகவோ அல்லது இராணித் தேனீயாகவோ மாறுவது, அதற்குத் தரப்படும் அரசக்கூழின் தரம், தரப்படும் காலம், தரப்படும் அளவு ஆகியவற்றைப் பொறுத்து அமையும்.

இராணித் தேனிக்கு ஆயுட்காலம் முழுவதும், ஊட்டச் சத்துக்கள் மிகுந்த அரசக்கூழே உணவாகத் தரப்படுகின்றது. இதுவே இராணித் தேனியின் விரைவான வளர்ச்சிக்கும், அபரிமிதமான முட்டையிடும் ஆற்றலுக்கும், நீண்ட ஆயுளுக்கும் காரணங்களாகும். நம் நாட்டில் மலைத் தேனீக் கூட்டிலிருந்து மகரந்தம் அதிக அளவில் பெறப்படுகின்றது. மகரந்தம் சத்து மிகுந்த ஒரு இயற்கை உணவு. இதில் 16-20 சதம் புரதம் உள்ளது. மேலும் 20 வகையான அமினோ அமிலங்களும் பல்வேறு விதமான வைட்டமின்களும், தாது உப்புக்களும் நிறைந்து உள்ளது. மகரந்தம் பல வழிகளில் நமக்குப் பயன்படுகின்றது. தேனீக்களுக்கு செயற்கை மகரந்த உணவு தயாரிக்கவும் பயன்படுகின்றது.

37) தேன் பிசின்

தேன் பிசினைத் தேனீக்கள் மொட்டுக்களிலிருந்தும் மரப் பட்டைகளிலிருந்தும் சேகரிக்கின்றன. இதனைச் சேசித்து வருவது சற்று கடினம் என்பதால் இப் பணியில் சில வயல் வெளித் தேனீக்கள் மட்டுமே ஈடுபடுகின்றன. எல்லாத் தேனீஇனங்களும் தேன் பிசினை சேகரிப்பதில்லை. இந்தியத் தேனீக்களும், மலைத்தேனீக்களும் இதனைச் சேகரிப்பது இல்லை. இத்தாலியத் தேனீக்கள் அதிக அளவு தேன் பிசினை சேகரிக்கின்றன.

தேனீக்கள் தேன் பிசினை பின்வரும் வழிகளில் பயன்படுத்துகின்றன. நுழைவு வாயிலை சிறிதாக்கவும், இடுக்கு மற்றும் வெடிப்புகளை அடைக்கவும் தேன் பிசின் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தேன் பிசினை அறைகளின் உட்கவர்களிலும், மரச்சட்டங்களிலும் வாரினிஷ் பூச்சாகத் தேனீக்கள் தடவுகின்றன. இப்பூச்சினால் வளரும் புழுக்கள் நோய்க் கிருமிகளினால் பாதிக்கப்படாமல் தடுக்கின்றது. உருவில் பெரிய மெழுகு இராப்பூச்சி, தேன் திருடும் இராப்பூச்சி போன்ற எதிரிகளைக் கொட்டிக்கொன்ற பின்னர் அவற்றைத் தேன்பிசினைக் கொண்டு மூடிவிடுகின்றது. அடைகளை உருவாக்கும்போது சிறிதளவு தேன்பிசின் கலந்த தேன் மெழுகு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. குறிப்பாக அடைகள் இணைக்கப்படும் இடங்களில் அவை வலுவாக இணைப்பதற்காகத் தேன் மெழுகும் தேன் பிசினும் சேர்ந்த கலவை பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தேனீக்கள் தேன் பிசினைக் கொண்டு அடைச்சட்டங்களை இணைத்து விடுவதால் சட்டங்களை எளிதாக எடுத்துப்பார்க்க இயலாது. பெட்டியினுள் கம்பி வலை ஒன்றை வைத்து தேன் பிசினை சேகரிக்கலாம். ஒரு இத்தாலியத் தேனீப் பெட்டியிலிருந்து ஆண்டுக்கு சராசரியாக 300 கிராம் தேன் பிசின் கிடைக்கும்.

38) தேனீ நச்சு

பணித் தேனீயின் நச்சுச் சுரப்பியும், கொடுக்கும் அது பிறந்த இருவாரத்தில் முழு வளர்ச்சியடைந்துவிடும். அந்த சமயத்தில் நச்சுப்பையில் 0.3 மி.கி. நச்சு சேமித்து வைக்கப்பட்டு இருக்கும். தேனீ நச்சு, குளவி நஞ்சைவிட அதிக நச்சுத் தன்மை வாய்ந்தது. தேனீ நச்சில் மூன்று விதமான நச்சுப் புரதங்களும், இரண்டு வகை நொதிகளும் உள்ளன. இவை இரத்த சிவப்பு அணுக்களை சிதைவடையச் செய்கின்றன.

கொட்டிய தேனீ அப்படியே கொடுக்கையும் அதனைச் சார்ந்த உறுப்புகளையும் மீண்டும் எடுக்க இயலாமல் விட்டுச் சென்று விடும். இதனால் கொட்டப்பட்ட தேனீயின் வயிற்று நுனியில் ஏற்பட்ட துளைவழியே நீர் இழப்பு ஏற்பட்டு பின்னர் அது இறந்துவிடும்.

தேன் மெழுகு:

இந்தியாவில் தேன் மெழுகு அதிக அளவு மலைத் தேனீக் கூடுகளிலிருந்து கிடைக்கின்றது. மெழுகு, தேனை விட விலை மதிப்பு மிக்க பொருள்.

தேனில் உள்ள சத்துப் பொருட்கள்:

தேனில் அயோடின், கால்சியம், கந்தகம், சோடியம், மெக்னீசியம், க்ளோரின், பொட்டாசியம், பாஸ்பரஸ், இரும்பு, உப்பு, குளுகோஸ், லெவுலோஸ், லாக்டிக் அமிலம், டார்டாரிக் அமிலம், சிட்ரிக் அமிலம், ஆக்சாலிக் அமிலம் மற்றும் வைட்டமின் பி₂, பி₆, சி மற்றும் கே போன்ற சத்துப் பொருட்கள் உள்ளன. இவை யாவும் உடல் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவையாகும். சுத்தப்படுத்திய பின்பே தேனை உபயோகிக்க வேண்டும்.

39) பங்குனி வெய்யிலும் பச்சரிசி வடகமும்

மழைக்கால உபயோகத்திற்கும், அவசர உணவு வகைப்பாடுகளுக்கும் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் பச்சரிசி வடகம் தயாரிக்கப்படும். இதற்கு உகந்ததாகப் பங்குனி மாதம் கொள்ளப்படுகிறது. தை, மாசி வரையில் பனிப்பொழிவு இருக்கும். பங்குனி மாதத்தில்தான் முழுமையான இளம் வெய்யில் பூமியில் படும். சித்திரை வைகாசி தொடங்கி அக்னி நகைத்திரத்தின் பாதிப்பால் வெய்யிலின் தாக்கம் மிகுந்திருக்கும். ஆகவே, பங்குனி மாதம் பச்சரிசி வடகம் தயாரிப்பதற்கு உகந்த காலமாகும். என் தாயாருக்கு உதவியாக நானும் என்னுடைய தமையனாரும், இந்தப் பணியில் எங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்ளுவோம்.

பச்சரிசியைச் சிறிது நீர் சேர்த்து ஊறவைத்தபிறகு கல் இயந்திரத்தில் அரைக்கப்படும். இவ்வாறு அரைக்கப்பட்ட மாவை நன்றாகச் சலித்து, கப்பிகள் நீக்கப்படும். அந்தக் காலக்கட்டத்தில் மாவு அரைக்கும் மிஷின்கள் இருந்த போதிலும் வடகம் தயாரிப்பதற்கு அவ்வாறு மிஷின்களில் அரைத்த மாவை உபயோகப்படுத்துவதில்லை. ஏனெனில் அவற்றை எண்ணெய்யில் வறுக்கும்போது சிவந்துவிடும். தரமுள்ள பச்சைமிளகாய்களைக் (வீட்டுத்தோட்டத்தில் பயிரிடப்பட்ட மிளகாய், தற்போது சந்தைகளில் வாங்கப் படும் மிளகாய்களில் அதற்குரிய காரம் இல்லை. கலப்பினவகை மிளகாய் அதிக வசூலைக் குறிக்கோளாய் கொண்டு எங்கும் பயிரிடப்படுவதால் அவற்றின் குணம் மாறிவிட்டது. ஊசி மிளகாய் எனப்படும் ஒருவகை மிளகாய் வீட்டு முற்றத்தில் பயிரிடப்பட்டுவந்தது. இந்த வகை மிளகாய்ச் செடியில் காய்க்கும் காய்களில் காரம் மிகுந்திருக்கும்.) காம்பு நீக்கி கல் உரலில் நன்றாக அரைத்த பிறகு மூங்கிற் கூடைகளில் வடிகட்டப்படும். தரமுள்ள எலுமிச்சம்

பழங்களைக் கொண்டு சாறு பிழியப்படும். மிளகாய்ச் சாற்றில் வேண்டிய அளவு பெருங்காயம் கரைத்து விடப்படும்.

வாய் அகலமான ஈயம் பூசப்பட்ட பெரிய அடுக்கினில் தேவையான அளவு நீர் சேர்க்கப்பட்டு அது கொதி நிலையை அடைந்த பிறகு சலிக்கப்பட்ட மாவு, சிறிது சிறிதாக அந்த வெந்நீரில் சேர்க்கப்படும். இவ்வாறு மாவு சேர்க்கப்படும்போது நீளமான கரண்டி கொண்டு ஒருவர் அந்த மாவுக் கலவையைக் கிளறிக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு சரியாகக் கிளறாவிடில் வேக வைத்த மாவின் இடையே சிறு சிறு கட்டிகள் காணப்படும். (மாவினில் இருக்கும் பொருள் ஸ்டார்ச் எனப்படும் கார்போ ஹைட்ரேட், அவை வெந்நீருடன் கலக்கும்போது சிறுசிறு கட்டிகளாக உருக்கொள்ளும் தன்மை கொண்டது. ஆனால் ஸ்டார்ச் சீராக வெந்நீருடன் கலந்தால் கட்டிகள் தோன்ற வாய்ப்பில்லை.)

இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட மாவுக்கூழில் தேவையான அளவு உப்பு, பெருங்காயம் கலந்த மிளகாய்ச்சாறு, எலுமிச்சம் பழச்சாறு ஆகியவை சேர்க்கப்பட்டு நன்றாகக் கிளறப்படும். இளஞ் சூட்டில் இவ்வாறு கிளறப்பட்ட மாவு கல்லுரலில் மீண்டும் அரைக்கப்படும். இதன் விளைவாக மாவு சீரான தன்மையைப் பெற்றுவிடும். முற்றத்தின் மையப்பகுதியில் நான்கு பக்கங்களிலும் தென்னங்கீற்றுகளாலான அடைப்பை ஏற்படுத்தி அதன் உள்ளே விதவிதமான பித்தளை அச்சுக்களைக் கொண்டு வெள்ளைத் துணியில் வடகம் பிழியப்படும். இவற்றின் மேல் பகுதியில் மூங்கில் பட்டைகளைக் கொண்டு காகங்கள் வருவது தடுக்கப்படும். இவற்றுடன் வேகவைத்த பூசணிக்காய் துண்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டு பூசணிக்காய் வடகமும் தயாரிக்கப்படும். இரண்டு மூன்று நாட்கள் வெய்யிலில் காய்ந்த பிறகு அவை மண் சட்டிகளில் பாதுகாத்து வைக்கப்படும்.

40) இலைவடகம்

பங்குனி மாதத்தில் பச்சரிசி இலை வடகமும் தயாரிக்கப்படும். இதற்கு ஊறவைத்த பச்சரிசியை நன்றாக கல்லுரலில் மாவாக்கியப்பிறகு ஒருநாள் புளிக்க வைக்கப்படும். அதன் பிறகு மீண்டும் கல்லுரலில் அந்த மாவு அரைக்கப்படும். இவ்வாறு அரைக்கப்பட்ட மாவுடன் உப்பு, மிளகாய்ச்சாறு, வேண்டிய அளவு ஓமம் அல்லது ஜீரகம், பெருங்காயம் ஆகியவை சேர்க்கப்பட்டு வாதா இலை, வாழை இலை அல்லது மலைப் பூவரசன் இலை ஆகியவற்றில் கரண்டியால் தோசை வடிவில் மாவு தடவப்படும். இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட இலைகள் இட்லிப்பானைகளில் நீராவியில் வேக வைக்கப்படும். வேகவைக்கப்பட்ட இலைகளிலிருந்து அவை பிரித்தெடுக்கப்பட்டு வெய்யிலில் காயவைக்கப்படும். இவை சுவையுடையதாகவும் எளிதில் ஜீரணிக்கக் கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கும். குழந்தைகளுக்கும், கருவுற்ற தாய் மார்களுக்கும் இதை ஒரு இடைவேளை உணவாகக் கொடுப்பதுண்டு.

41) பணம் காய்க்கும் மரம்?

கீழைப்பனையூரில் மாதாமஹர் இல்லத்தில் கொல்லைப் பகுதியில் பெரியதொரு வாழைத்தோட்டம் உண்டு. அவற்றில் காய்க்கும் பூவன்தார்களை அவ்வப்போது கடைகளுக்கு எடுத்துச் சென்று பண்டம் மாற்றாக மற்றைய பொருள்களைப் பெற்றுவருவோம். “தம்பரத்தை மரம்” அந்தக் கொல்லையில் காய்த்துக் குலுங்கும். இந்த மரத்தின் தாவர வியல் பெயர் *Averrhoa carambola* என்பதாகும். நாட்டு வழக்கில் இந்த மரத்தின் பழங்களுக்கு ‘கரம்போலா ஆப்பிள்’ என்ற பெயர் வழங்குகிறது. இந்த மரம் அரிதாகத்தான் காணப்படும். இந்த மரத்தின் கிளைகள் கருஞ்சாம்பல்

நிறமும், பூக்கள் இளஞ்சிவப்பு நிறமும் கொண்டவை. இந்த மரத்தின் பழங்கள் ஐந்து பட்டைகள் கொண்டவை. இந்த பழத்தை அரிந்தால் அவற்றின் துண்டுகள் நட்சத்திரத் தினைப் போல காட்சியளிக்கும்.

அதனால்தான் இந்த மரத்திற்கு நட்சத்திரப் பழ மரம் என்ற பெயரும் அமைந்துள்ளது. இந்தப் பழம் மரத்தில் இருக்கும் பொழுது பச்சை நிறத்தில் காணப்படும். உதிர்ந்து விழும்போது வெளிர் மஞ்சள் நிறம் கொண்டிருக்கும். இந்தப் பழத்தில் Oxalic Acid (COOH-COOH) மிகுந்து காணப்படும். அவை ஒரு தனி மணம் கொண்டதாய் இருக்கும். இந்தப் பழத்தை அப்படியே உண்ணலாம். விட்டமின் C, B, கால்சியம், மெக்னீசியம், இரும்பு, பாஸ்பரஸ் ஆகிய சத்துக்கள் இந்தப் பழத்தில் காணப்படுகின்றன. இதன் புளிப்பு சுவை அனைவராலும் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். புளிக்கும், தக்காளிப் பழத்திற்கும் மாற்றாக இதன் பழங்கள் உபயோகத்தில் கொள்ளப்படுவதும் உண்டு. என்னுடைய மாதா மஹரிடம் செலவிற்குப் பணம் கேட்டால் கொல்லைக்குச் சென்று ‘தம்பரத்தை மரத்தை உலுக்கு. அதிலிருந்து பணம் கொட்டும்’ என்று வேடிக்கையாகக் கூறிடுவார்.

42) ஒரு கோடை விடுமுறையில் சைக்கிள் ஓட்டக் கற்றுக் கொண்டேன்

ஒவ்வொரு விதையைக் கற்றுக்கொடுப்பதற்கும் ஒரு ஆசான் உண்டு. சமையற் கலையைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு தாய் ஆசார்யன். பள்ளியில் கல்வி கற்றுக் கொள்வதற்கு அந்தந்த வகுப்பாசிரியர்கள் ஆசார்யர்களாகக் கொள்ளப்படுவார்கள். அவ்வாறே வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சாதனமாகிய சைக்கிள் ஓட்டக் கற்றுக் கொடுப்பவரும் ஒரு ஆசார்யனே. ஆசார்யனுடைய பார்வை

முழுமையாக நம்மீது படவில்லையானால், எந்த ஒரு வித்தையையும் கற்றுக் கொள்ள முடியாது. என்னுடைய அத்தான் ரங்கராஜன் எனக்கு 1949ஆம் ஆண்டு சைக்கிள் ஓட்டக் கற்றுக் கொடுத்தான். இதற்கென ஒரு புஞ்சைத் திடலுக்கு, காலை 7 மணிக்கு வாடகைச் சைக்கிளோடு சென்று விடுவோம். அந்தத் திடலில் தென்னை மரங்கள் பெயர்த்தெடுக்கப்பட்ட குழிகள் ஆங்காங்கே காணப்படும். திடலில் ஓரத்தில் மூங்கிங்கிற் படலிலிருந்து விழுந்த முட்களுடன், காரை முட்களும் மண்டியிருக்கும். காலில் செருப்புக் கிடையாது.

(என்னுடைய கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்து வேலைக்கு செல்லும்போது தான் பாத ரகசிகளை அணிந்து கொண்டேன் என்பது இங்குக் குறிப்பிடப் படத்தக்கது.) சைக்கிளில் நான் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டு முதலில் ஹெண்டில்பார் பிடிக்கக் கற்றுக்கொண்ட அனுபவம் இன்னும் என் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. எந்தக் குழியில் சைக்கிளை விடக்கூடாது என்று நினைக்கிறோமோ அந்தக் குழியில்தான் போய்விடுவோம். கீழே விழுந்து பக்கத்தில் உள்ள காரை முட்கள் தோலைப் பதம் பார்த்து கால் முட்டியிலிருந்து ரத்தம் கசிந்தால்தான் சைக்கிள் கற்றுக்கொள்ள இயலும்.

இவ்வாறு 'ரத்தபலி' கொடுக்காமல் சைக்கிள் ஓட்டக் கற்றுக் கொண்டவர்கள் யாருமில்லை என்றே கூறலாம். ஒரு வழியாக ஒருவார காலத்தில் புஞ்சைத் தோட்டத்திற்குள் பல சுற்றுகள் சுற்றிய பிறகு வீதிப் பிரவேசம் நடைபெறும். இவ்வாறு வீதியில் போகும்போது குறுக்கே யாரும் வராதிருக்க ஓலமிட்டுக் கொண்டே போகவேண்டும். தெருவிலே போகும் ஒரு கிழவி மேல் இடிக்காது இந்த வித்தையை முழுமையாகக் கற்றுக்கொள்ள முடியாது.

43) என்னுடைய கின்னஸ் சாதனை

சில ஆண்டுகள் சென்றபிறகு நானும், அத்தான் ரங்கராஜனும் தஞ்சை யாகப்பா தியேட்டரில் சம்பூர்ண ராமாயணம் படம் பார்ப்பதற்காகக் கம்மங்குடியிலிருந்து சைக்கிளில் இரவு 7 மணிக்குப் புறப்பட்டு, 10 மணிக்குத் தஞ்சையைச் சென்றடையந்தோம். நாங்கள் இருவரும் மாறி மாறி பெடல் செய்து கொண்டு 50 கி.மீ. தூரத்தை மூன்று மணி நேரத்தில் கடந்து சென்றோம். இதுவே என்னுடைய "கின்னஸ் சாதனை" ஆகும். பிற்காலத்தில் ஸ்கூட்டர் ஓட்டுவதற்கும் கார் ஓட்டுவதற்குமான அடிப்படைப் பயிற்சியை நான் சைக்கிள் ஓட்டும்போது பெற்றுக் கொண்டேன். எதிரே ஒரு வண்டி வந்தால் எவ்வாறு முன்னேறிச் செல்லவேண்டும் என்ற பயிற்சியை ஒருவர் சைக்கிள் ஓட்டக் கற்றுக் கொள்ளும்போது தான் பெறுகிறார்.

44) பத்தாயத்து அரிசியும் கிணற்றுநீரும்

என்னுடைய மாதாமஹர் இல்லத்தில் எப்போதும் உற்றார் உறவினர்கள் பலநாட்கள் தங்கியிருப்பர். வீட்டின் தாழ்வாரத்தில் மரத்தாலான பெரியதொரு நெற்குதிர் (பத்தாயம்) உண்டு. இதன் நீளம் சுமார் 10அடி, அகலம் 8 அடி, உயரம் சுமார் 20 அடி இருக்கும். இரண்டு ஆண்டு களுக்குத் தேவையான தரம்கொண்ட நெல் சுமார் 100 கலத்திற்கு மேல் சேர்த்து வைக்கப்படும். அவ்வப்போது அடிப்பாகத்தில் உள்ள நெல் எடுக்கும் திறப்பைத் திறந்து வேண்டிய அளவு நெல் சாக்கு மூட்டைகளில் கோட்டுரில் உள்ள அரவை ஆலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும். இந்த மரத்திலான பத்தாயத்தின் உள்ளே வேப்ப இலைகளும் வெள்ளை நொச்சி இலைகளும் பரப்பப்பட்டிருக்கும். பூச்சிகள் அரிக்காமல் இருப்பதற்கான யுக்தி இது. அந்த

ஆண்டு அறுவடையான நெல்லிலிருந்து கிடைக்கும் அரிசியைப் பயன்படுத்துவதில்லை. மாறாகக் குதிரில் (பத்தாயத்தில்) உள்ள இரண்டாண்டு பழமையான நெல்லைத்தான் உபயோகிப்பார் என் மாதாமஹர். இந்த நெல்லை அரிசியாக்கிக் கொல்லையில் உள்ள கிணற்று நீரைக் கொண்டு அன்னம் சமைக்கப்படும்போது அது ருசி உடையதாகவும், அளவு நிறைந்ததாகவும் இருக்கும்.

45) திருமண்காப்பு தரித்துக்கொள்ளாதவர்க்கு உணவில்லை

மாதாமஹர் இரண்டு வேளைதான் உணவு அருந்துவார். ஏகாதசி, அமாவாசை நாட்களில் கடுமையான விரதத்தை அனுஷ்டிப்பார். காபி, டீ போன்ற பானங்களை அவருடைய 65ஆவது வயது வரையில் (அவர் 75 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார்) உட்கொள்ளவில்லை. மூன்றுவேளை சந்தியாவந்தனம், நித்ய திருவாராதனம், ஆழ்வார் ஆசார்யர்களின் திருநகைத் திரத்தின்போது திருமாளிகையில் ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை, சிஷ்யர்களுக்கு ஸமாசர்யணம் செய்விப்பது, ரஹஸ்ய க்ரந்த காலகேஷபம் செய்வது ஆகியவை அவருடைய அன்றாட அலுவல்களாகும்.

விடியற்காலையில் காவிரியில் ஸ்நானம் செய்தபிறகு தாழ்வாரத்தில் உள்ள திருமண இட்டுக்கொள்ளும் மேடையில் பூர்வாசார்யர்கள் ஸாதித்தருளிய ஸ்தோத்ரங்களை சொல்லிக் கொண்டே பன்னிரண்டு திருமண்காப்புகளை இட்டுக் கொள்வார். கையில் குழைத்த திருமணணையோ ஸ்ரீசூர்ணத்தையோ கீழே அலம்பி விடக்கூடாது என்பதற்காக திருமண இட்டுக் கொள்ளும் மேடையில் உள்ள ஒரு தூணில் தடவி விடுவார். இவ்வாறு தடவப்பட்ட தூணிலிருந்தே ஆண்டிற்கு 10 திருமண கட்டிகளைத் தயாரித்துவிடலாம். திருமண

இட்டுக் கொள்ளும் மேடையில் ஓலை பெட்டியினாலான திருமண பெட்டியும், வெள்ளிக்குச்சியும் இருக்கும். அந்த மேடையில் செம்பாலான 'மன்னார்குடி சொம்பில்' உள்ள நீரை, முதிர்ந்த தேங்காயின் ஓடான கருமைநிறம் பொருந்திய கொட்டாங்குச்சியில் சிறிதளவு சேர்த்துக்கொண்டு திருமண இட்டுக்கொள்வார். அந்த வீட்டில் இருக்கும் அனைவரும், ஆண்கள் பெண்கள் உட்பட நெற்றிக்கு இட்டுக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அவ்வாறு நெற்றிக்கு இட்டுக்கொள்ளாமல் இருந்தால் சாப்பாடு கிடையாது. குங்குமத்தைக் குழைத்து இட்டுக்கொள்வதோ, சாந்தை இட்டுக் கொள்வதோ கூடாது. ஸமாசர்யணம் செய்துகொண்டவர்கள் தான் தளிகை அறைக்குள் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவார்கள். மற்றையோரும் குழந்தைகளும் தமக்கு வேண்டியதை கேட்டுத்தான் வாங்கித் தாழ்வாரத்தில் சாப்பிடவேண்டுமெயொழிய உள்ளே செல்ல முடியாது.

46) ஆசார்யனிடம் ஊரார் கொண்ட மதிப்பு

மாலை வேளையில் கஸ்தூரி ரங்கநாதர் கோயிலுக்கு மேலைப்பக்கத்தில் அமைந்துள்ள குளத்தில் ஸந்த்யா வந்தனாதிகளை முடித்துக்கொண்டு அவர் அக்ரஹாரத்தில் நடந்து வரும்போது எதிரே யாரும் நடந்து வரமாட்டார்கள். அப்படி வந்தாலும் ஒரு வீட்டின் ஓரமாக ஒதுங்கிச் செல்வார்கள். வீட்டுத் திண்ணைகளில் பெண்கள் ஒன்றுகூடி பேசிக்கொண்டிருந்தால் அவர் வரும் போது உள்ளே சென்று விடுவார். ஆசார்யனிடம் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் என்னுடைய இளம் வயதில், இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் கற்றுக் கொண்டேன். சூழ்நிலைதான் மனிதனை வளர்க்கின்றது என்பதை என்னுடைய இளமைக் கால வாழ்க்கை தந்த படிப்பினைகளைக் கொண்டு தெரிந்து கொண்டேன்.

47) பழையசோறும் பாட்டியின் அன்பும்

குழந்தைகளாகிய எங்களுக்குக் காலையில் வேத வல்லி பாட்டி (என்னுடைய மாதாமஹி) பெரிய ஈயச் சட்டியில் முதல் நாள் நீர் சேர்க்கப்பட்ட அன்னத்தைப் பிழிந்து எடுத்து நல்ல கெட்டித் தயிருடன் வேண்டிய அளவு உப்பைச் சேர்த்து நன்றாகப் பிசைந்து குழந்தைகள் கையில் உருண்டையாகக் கொடுப்பார். அதன் மேலே இன்னொரு கரண்டியினால் தூது விளங்காய் ஊறுகாய், சுண்டைக்கறி, மாவடு, நார்த்த இலைப் பொடி ஆகியவற்றில் ஒன்றினை அன்னத்தில் மேல் இடுவார். அனைவரும் அப்படியே வாயில் போட்டுக் கொள்ளுவோம். **இந்தப் பழைய சோற்றின் ருசி இன்றைய தலைமுறையினருக்குத் தெரியாது.** அதை உண்டு அனுபவித்த வர்களுக்கே தெரியும். (ஈயம் என்றால் Stannum என்னும் உலோகத்தைக் குறிக்கும். கும்ப கோணத்தில் பல ஈயப் பாத்திரக்கடைகள் உள்ளன. Lead எனப்படும் காரீயத்தைக் கலந்து தற்போது ஈயப் பாத்திரங்களைத் தயார் செய்கின்றனர். காரீயம் கலக்கப்பட்ட பாத்திரங்கள் நச்சுத்தன்மை கொண்டவை. ஆகவே, அவற்றை உபயோகத்தில் கொள்ளுதல் கூடாது. 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சமையலில் ஈயப் பாத்திரத்தின் உபயோகம் அதிக அளவில் இருந்தது. ஈயப் பாத்திரங்களை அதிக வெப்பமுடைய அடுப்புகளில் வைத்து சமைத்தல் கூடாது. அவை உருகிவிடும். அதற்காக சமையலில் கல் ஈயச்சட்டிகள் பருப்பு வகைகளை வேக வைப்ப தற்கும், குழம்பு, சாற்றமுது, கறியமுது, மசியல் ஆகியவற்றை பக்குவப்படுத்துவதற்கும் உபயோகத்தில் கொள்ளப்பட்டன.

இந்தக் கல் ஈயச்சட்டிகளை மன்னார்குடி பங்குனித் திருவிழாவின்போது வாங்கி வருவார்கள். அவை ஒருவகை

மெல்லியதான மேற்பரப்பினைக் கொண்ட கருங்கற்களாகும். அவை சமையலுக்கு ஏற்ற பல வடிவுகளில் விற்பனைக்கு வரும். இவற்றை வாங்கிக்கொண்டுவந்து அவற்றைப் பழக்கவேண்டும். விளக்கெண்ணெயையும் மஞ்சளையும் கலந்து அவற்றின் உள்ளும் புறமும் பூசி வைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு சில நாட்கள் கழித்து, வெண்கலப் பாணையிலிருந்து கஞ்சி வடிப்பதற்கு மட்டும் இந்த கல் ஈயச் சட்டிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

இவ்வாறு சில நாட்கள் சென்ற பிறகு கரியடுப்புத் தணலில் இந்தக் கல் ஈயச்சட்டிகளை காய்களை வேக விடவேண்டும். அதன் பிறகு கல் ஈயச்சட்டியை கொடியடுப்பில் வைத்து உணவு பதார்த்தங்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். அதன்பிறகு அடுப்பில் மிதமான வெப்பத்தில் அவற்றை உபயோகிக்க வேண்டும். கல் ஈயச்சட்டிகளை குளிக்காமல் யாரும் தொடக்கூடாது. தீட்டு சம்பவித்த காலத்தில், மாதவிடாய் குளித்த மூன்று நாட்களுக்குள்ளும் தொடக்கூடாது. இந்த கல் ஈயச்சட்டிகளை வைப்பதற்கென தனி இடமுண்டு. உணவுப் பொருள்களை கல் ஈயச்சட்டியில் தயாரித்தபிறகு அவற்றை ஈயப்பாத்திரங்களில் சேமித்து வைப்பர். இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட உணவுப் பொருள்கள் மணமும் குணமும் கொண்டதாக இருக்கும்.

48) வகுப்பு ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு நினைவு அஞ்சலி

ஒவ்வொரு ஆண்டும் இவ்வாறாகக் கோடை விடுமுறையின் சில நாட்களைக் கீழைப்பனையூரில் கழித்த பிறகு மீண்டும் களப்பாளுக்குச் செல்வேன். என்னுடைய முதல் வகுப்பு ஆசிரியர் ராமசாமி ஐயரைப் பற்றி முன்னமே குறிப்பிட்டுள்ளேன். இரண்டாவது வகுப்பு ஆசிரியரின் பெயர் நொண்டி நாராயண ஐயங்கார். இவர் ஒரு காலை

இழுத்து இழுத்து நடப்பாராதலால் இந்தக் காரணப் பெயர் ஏற்பட்டது. வகுப்பறையில் யாரேனும் குறும்பு செய்தால், மெல்லியதான ரூல் தடியை தன்னுடைய நாற்காலியிலிருந்து தூக்கி எறிவார். மாணவன் சாமர்த்தியமாக அந்தத் தடியைப் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும். முதல் இரண்டு வகுப்புகளில் கீழேதான் உட்கார்ந்து கொண்டு எழுதப்படிக்க வேண்டும். மூன்றாவது வகுப்பிலிருந்து பெஞ்சில் உட்கார்ந்து கொள்ளலாம். வெங்கட்ராம ஐயர் என்பவர் என்னுடைய மூன்றாம் வகுப்பு ஆசிரியர். நான்காம் வகுப்பிற்கு ராமநாதம்பிள்ளை என்பார் ஆசிரியராக இருந்தார். ஐந்தாம் வகுப்பிற்கு ஸ்ரீநிவாஸ ஐயரும், ஆறாம் வகுப்பிற்கு கல்யாணசுந்தரம் பிள்ளையும், ஏழாம் வகுப்பிற்கு கிருஷ்ண மூர்த்தியும், எட்டாம் வகுப்பிற்கு சாமிநாத ஐயரும் ஆசிரியர்களாக இருந்தனர்.

Manual Training வகுப்பில் எங்களுக்கு கோரை அறுப்பது, அவற்றைக் கீறிப் பக்குவப்படுத்துவது, காய வைப்பது, சாயம் ஏற்றுவது, நெய்வது போன்ற பணிகளை கற்றுக்கொடுத்தார்கள். 6ஆம் வகுப்பிலிருந்து இது கட்டாயப் பாடமாகக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இதை போதிக்கும் ஆசிரியருக்கு M.T. வாத்தியார் என்று பெயர். என்னுடைய M.T. வாத்தியராகத் திரு. வீரையன் என்பார் பணி புரிந்து வந்தார்.

ஒவ்வொரு கோடை விடுமுறைக்குப் பிறகும், அடுத்த வகுப்பிற்கு பாஸ்போடப்படும். Inspector of Schools என்னும் அதிகாரி வருகை தரும்போது ஒவ்வொரு வகுப்பாகச் சென்று மாணவர்களின் கல்வித் திறனைச் சோதித்திடுவார். கேள்விகள் கேட்கப்படும்போது வகுப்பாசிரியர் சைகையால் மாணவர்களோடு பரிமாற்றம் கொள்வார். தவறு செய்யும் மாணவர்களைத் தண்டிப்பதற்காக உபயோகப்படுத்தப்படும்

மெல்லியதான மூங்கிற்குச்சி இன்ஸ்பெக்டரின் வருகையின் போது ஒளித்து வைக்கப்படும். அனைத்து மாணவர்களும் எந்த வகுப்பு ஆசிரியரைக் கண்டாலும், மரியாதையாக எழுந்து நிற்பதோடு மட்டுமல்லாமல் மடித்துக் கட்டியுள்ள வேட்டியை தொங்கவிட்டு கொள்வர். இது ஒரு மரியாதை நிமித்தமான செயலாகும். எந்த மாணவரும் ஆசிரியரின் பெயரைச் சொல்ல மாட்டார்கள். மாறாக நான்காம் வகுப்பு ஆசிரியர் அல்லது ஏழாம் வகுப்பு ஆசிரியர் என்ற குறியீட்டுச் சொற்களால் குறிப்பிடுவர்.

49) பள்ளி வாழ்க்கை அன்றும் இன்றும்

ஆசிரியர்களை தெய்வத்திற்கு ஒப்பானவர்களாக கொண்ட காலத்தில் நான் என்னுடைய இளமைக்காலக் கல்வியைக் கற்றேன். பெரியவர்களுக்கு அடிபணிதல், அவர்களை எதிர்த்துப் பேசாதிருத்தல், தன் கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்தல், பிறரை சார்ந்திராமல் தன்னுடைய வேலைகளை தானே செய்துகொள்வது, வீட்டுவேலைகளில் அண்ணைக்கு உதவி செய்தல் போன்ற, பழக்க வழக்கங்களைக் கற்றுக் கொண்டேன். ஆனால் இன்று இரண்டாம் வகுப்புப் படிக்கும் மாணவனை பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்கு அவனுடைய பெற்றோர்களும், மற்றொரு நபரும் இரண்டு மணிநேரம் சிறுவன் அல்லது சிறுமியரோடு போராடினால்தான் பள்ளிக்கு அனுப்ப இயலும்.

50) மாணவர் சங்கச்செயலாளர் பதவி என்னைத் தேடிவந்தது

பள்ளியில் இலக்கியம் மற்றும் தொண்டு சார்ந்த இரண்டு அமைப்புகள் இருந்தன. அவற்றில் ஒன்று மாணவர் சங்கம். மற்றொன்று செஞ்சிலுவைச் சங்கம். மாணவர் சங்கத்தின் செயலாளராக நான் ஏழாம் வகுப்புப்

படிக்கும்போது பொறுப்பு வகித்தேன். செஞ்சிலுவைச் சங்கத்திற்கு அப்பாசாமி என்ற மாணவன் செயலாளராக செயலாற்றி வந்தான். ஒவ்வொரு வாரமும் வெள்ளிக்கிழமை ஒரு அமைப்பின் சார்பில் கூட்டம்போட வேண்டும். ஏதாவது ஒரு தலைப்பில் ஒரு ஆசிரியரோ அல்லது மாணவனோ பேச வேண்டும். இவ்வாறு கூட்டம் நடத்திய அனுபவம், பேச்சுப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்ட அனுபவம் நான் இன்று என்னை ஒரு இலக்கிய வாதியாகவும், பத்திரிகை ஆசிரிய ராகவும் ஆனதற்கு உதவி செய்தன என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை.

51) தர்ப்பைப்புல் சேகரித்தல்

ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆவணி அமாவாசையன்று வாய்க்கால் ஓரங்களில் வளர்ந்து நிற்கும், பவித்ரமான தர்ப்பைப் புல்லை என்னுடைய தந்தையார் அரிந்துவருவார். இந்த தர்ப்பையை இளம் வெய்யிலில் காயவைத்து வாழைச் சருகுகளில் சுற்றி வைத்திடுவார்.

(தற்காலத்தில் தர்ப்பைப் புல்லை காசு கொடுத்து வாங்குகிறோம். திருவரங்கத்தில் கோபுர வாசல்களிலும் மற்றைய ஊர்களில் மண்டபங்களிலும் இந்தத் தர்ப்பைப்புல் விற்கப்படுகிறது. இவை உரிய காலங் களில் உரிய முறையில் சேகரிக்கப்பட்டனவா? என்பதை யாரும் அறிந்துகொள்ள முடியாது. ஆனால் 60 வருடங்களுக்கு முன்பு ஒவ்வொரு அந்தணர் இல்லத்திலும் வேண்டிய அளவிற்கு தர்ப்பைப்புல் சேகரித்து வைக்கப்படும். தர்ப்பைப் புல்லின் தொடர்பு இல்லாமல் எந்த வைதிக காரியத்தையும் செய்ய இயலாது என்பதை அனைவரும் அறிவர்.)

52) தர்ப்பைப்புல்லின் மஹத்துவம்

நம் முன்னோர்கள் ஒவ்வொரு சிறு பொருளினுடைய

நன்மை தீமைகளைப் பற்றி நன்றாக அறிந்து, தக்கப்படி உபயோகப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். தர்ப்பை மூன்று தோஷங்களைச் சமப்படுத்தும் அக்னி போன்றது. உஷண வீர்யம் உடையது. அதிவேகமுடையது. நீரைச் சுத்தப்படுத்த வல்லது. உலோகங்களின் அழுக்கை போக்கக்கூடியது. தேவர்களுக்கும், பித்ருக்களுக்கும் உகந்ததாயும் அமைந்து உள்ளது. புண்ணிய பூமி தவிர வேறு எங்கும் முளைக்காதது. இதை அக்கினிகர்ப்பம் என்ற வடநூல் குறிப்பிடும். தேவாலயங்களில் கும்பாபிஷேககாலங்களில் தங்கக்கம்பி, வெள்ளிக் கம்பி இவைகள் உபயோகிக்க வேண்டிய இடங்களில் தருப்பைக் கயிற்றை உபயோகத்தில் கொண்டுள்ளார்கள்.

வைதிகச் சடங்குகளைச் செய்யும் போது பவித்திரம் என்ற பெயருடன் தருப்பையை சுண்டுவிரலுக்கு அடுத்த விரலான பவித்திரவிரலில் மோதிரம் போல் அணிந்து கொள் வார்கள். அவ்விரலில் கபநாடி ஓடுகிறது, தருப்பையை அணி வதினால் கபசுத்தி ஏற்படுகிறது. இப்புல்லில் காரமும், புளிப்பும் இருப்பதால்தான் சிற்பசாஸ்திரம், செப்பு முதலிய உலோகத்தாலான விக் கிரகங்களை இந்தத் தருப்பைப் புல்லின் சாம்பலால் தேய்க்க வேண்டும் எனவும் கூறுகிறது. அந்த விக்ரஹங்கள் பலநாள் கெடாமல் இருக்குமாம்.

ஆற்றுமுள்ளி, கலிங்கம் முதலிய தாவரங்கள் போல் இந்தப் பூண்டு தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும் வாடாது. மேலும் நீரிலேயே தோய்ந்திருந்தாலும் அழுகாது. இதை 'அமிர்த வீரியம்' என்றும் சொல்வார்கள். இது உலர்ந்து போயினும், இதன் வீரியம் குன்றுவதில்லை. இப்புல் சமசீதோஷணப் பிரதேசங்களில்தான் நன்றாக வளரும். சூரிய கிரகணம் ஏற்படும்போது, சந்திரனைக் கண்ட கடலைப்போல் இவை களின் வீரியம் அதிகமாகும். இப்புல்பட்ட நீரைத் தெளித்த

இடத்தில் தொற்று நோய் பரவாது. நீர்க்கரையில் உள்ள தர்ப்பைப் புல்லில்பட்டு வீசும் காற்றினால் உடலின் ஆரோக்கியம் வளரும். அதனால்தான் தர்ப்பைப்புல்லோ, நாணற்புல்லோ அடர்ந்துள்ள ஆற்றோரங்களில் பெரியோர்கள் அதிகாலையில் தவறாது ஸ்நானம் செய்து வருகிறார்கள்.

மருத்துவமனைகள், ஆரோக்கிய விடுதிகள் கட்டுமிடத்தில் தென்மேற்கில் ஒரு குளம் அமைத்து, அதைச் சுற்றிலும் நாணல் புல்லை நடவேண்டும் என்ற பழங்கால வழக்கம் உண்டு. வடகிழக்குத் திசையில் இருந்து பூமியின் பேராற்றல் தென்கிழக்கு நோக்கிச் செல்வதால் அம் மூலையில், அவ்வாறு தர்ப்பைப்புல்லுடன் கூடிய குளத்தை அமைக்க வேண்டும் எனப் பழைய நூல்கள் கூறுகின்றன. இந்தத் தர்ப்பத்தை ஆண் தர்ப்பம் என்றும் பெண் தர்ப்பம் என்றும் இருவகைப்படுத்துவார்கள். விசுவாமித்திரம் என்ற தர்ப்பமும் இவ்வினத்தைச் சேர்ந்தவையே. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்த விசுவாமித்ரத்தையே சமய வைதீகச் சடங்குகளில் அதிகம் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

“விரிஞ்சேன ஸஹோத்பண்ண பரமேஷ்ட நிஸர்கஜ நுத ஸர்வாணி பாபாநி தர்ப்ப ஸ்வஸ்திகரோபவ”

என்ற மந்திரத்தினால் தர்ப்பையைப் பறிக்க வேண்டும் என்பார்கள். குறிப்பிட்ட நாட்களில்தான் தர்ப்பை பறிக்க வேண்டும் என்றும் வரம்பு உள்ளது.

நீர்வளமிக்க இடங்களில் வாய்க்கால் வரப்புகளில் அடர்ந்து உயர்ந்து வளரும் ஒரு புல்வகை. பூசை முதலிய செயல்களுக்குப் பயன்படுத்துவதால் அர்ச்சனைப் புல் என்றும் குறிப்பிடப்பெறும். தமிழகமெங்கும் காணக் கிடைக்கிறது. செடி முழுமையும் மருத்துவப் பயனுடையது. சிறுநீர்

பெருக்குதல், சதை நரம்புகளைச் சுருங்கச் செய்து குருதி சீழ்க் கசிவுகளைத் தடுத்தல் ஆகிய குணங்களையுடையது.

தர்ப்பைப் புல்லை வேருடன் எடுத்து ஒன்றிரண்டாய் இடித்து 20கிராம் ஒரு கலத்தில் இட்டுக் கொதிநீர் அரை லிட்டர் ஊற்றி மூன்று மணி நேரம் ஊறவைத்து வடிகட்டி 30மி.லி. ஆக நாளைக்கு நான்கு வேளை குடிக்கலாம். சிறுநீரிலுள்ள மாசுக்களை அகற்றும்; இரத்தப் போக்கைக் கட்டுப்படுத்தும், பெரும்பாடு, சீதபேதி ஆகியவை தீரும்.

53) பார்த்தசாரதிக்குத் திருமலையில் நடந்த உபநயன ஸம்ஸ்காரம்

என்னுடைய தாயாருக்கு நான்கு சகோதரர்களும், மூன்று சகோதரிகளும் இருந்தனர். அவர்களில் ஒரு சகோதரியான ஆண்டாளை நாகூருக்கு அண்மையில் இருக்கும் வெங்கடங்கால் என்னும் கிராமத்தில் கர்ணீகராய் (கிராமக் கணக்கப்பிள்ளை) வேலை பார்த்து வந்த தலையா மழை ராகவாசார்யர் என்பாருக்கு திருமணம் செய்வித்தனர்.

இன்னொரு இளைய சகோதரியான மோஹன வல்லியை, திருவாரூர்க்கு அண்மையில் உள்ள பின்னவாசல் என்னும் கிராமத்தில் கிராமப் பட்டாமணியமாக வேலை பார்த்து வந்த ராமாநுஜம் ஐயங்காருக்கு மணம் முடித்தனர். ஸ்ரீமாந் ராமாநுஜத்தினுடைய முதல் மனைவி இளம் வயதில் இறந்து பட்டதால் மோஹனவல்லியை இரண்டாம்தாரமாக திருமணம் செய்வித்திட முடிவுசெய்தார் என்னுடைய மாதாமஹர். இந்தத் திருமணத்தைத் திருமலை திருப்பதியில் நடத்த வேண்டும் என்று பிள்ளைவீட்டார் முடிவு செய்திருந்த தால் அனைவரும் 1949ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் திருப் பதிக்கு பயணமாகச் சென்று கல்யாணத்தைச் செய்து முடித்தனர். இந்தத் திருமண

வைபவத்தின்போது என்னுடைய தமையனாரான பார்த்த சாரதிக்கும் உபநயன ஸம்ஸ்காரம் செய்துவைக்கப்பட்டது.

எனக்கும் உபநயனம் செய்வித்திட வேண்டும் என்று நான் முரண்டு பிடித்ததால், நான் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது கீழைப்பனையூரில், காவலுக்கு என்னுடைய தந்தைவழிப் பாட்டி செங்கமலவல்லியை வைத்துவிட்டு அனைவரும் திருப்பதிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். அன்று முழுவதும் நான் அழுது கொண்டே இருந்தேன். திருப்பதியிலிருந்து இரண்டு நாட்கள் கழித்து அனைவரும் திரும்பி வந்தனர். என்னுடைய பெற்றோருடனும், தமையனாருடனும் கோபத்தின் வெளிப் பாடாகப் மூன்று நாள் பேசாமல் மௌனவிரதம் காத்தேன். உபநயனம் நடந்த அடுத்த ஆண்டு பார்த்தசாரதி அகாலமரணம் அடைந்தான். உபநயனமாகி இறந்ததால் ஏகோதிஷ்டம், சபிண்ட கரணம், மாஸ்யம், சோதகும்பம் ஆகிய அனைத்து கர்மாக்களையும் என் கையில் புல்வாங்கி என் தந்தையார் செய்தார்.

54) துளசி கைங்கர்யம் தடைப்பட்டது

எங்கள் வீட்டுத் தோட்டத்தில் 20 கிருஷ்ண துளசிச் செடிகளை நட்டு அவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் துளசி தளங்களை வீழ்ந்தபெருமாள் கோயிலுக்கு கொடுத்தனுப்பு வேன். என்னை ஒருநாள் பார்த்தசாரதியும், என் தாயாரும் “கிருஷ்ணமூர்த்திக்குப் பைத்தியம் தலைக்கேறிவிட்டது, சதா தோட்டத்தில் துளசிச் செடிக்கு நீர் பாய்ச்சிக் கொண்டிருக்கிறான்” என்று கேலி செய்தனர். இதனால் கோபம் கொண்ட நான் அனைத்துத் துளசிச் செடிகளையும் வேரோடு பிடுங்கி எறிந்துவிட்டேன். பிறர் என்னை இகழ்ச்சியாகச் பேசுவதை என்னால் தாங்கிக் கொள்ள இயலாது.

55) மாறுவேடம் தரித்து மாமரமாய் நின்ற யமன்

என்னுடைய தமையனார் நான் 6ஆவது படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அகாலமரணம் அடைந்தார் என்பதை முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளேன். அந்த வருஷம் E.S.L.C. பரீட்சை எழுதிவிட்டு தேர்வுமுடிவுகளுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில் 1951ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் இறந்தான். நாங்கள் குடியிருந்த வீட்டில் சில மராமத்து வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட இருந்ததால் பண்ணைக்குச் சொந்தமான பக்கத்து வீட்டிற்குக் குடிபெயர்ந்தோம். இந்த வீட்டில் குடியிருந்த குழந்தைவேல் பிள்ளை என்ற மணியம் வேலையை ராஜிநாமா செய்துவிட்டு திருப்பத்தூருக்குச் சென்று விட்டதால் அந்த வீடு காலியாக இருந்தது. எங்கள் வீட்டிற்கு எதிர்புறத்தில் குளத்தின் கரையோரத்தில் பெரியதொரு மாமரம் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பூத்துக்குலுங்கியது. அதன் விளைவாகக் கொத்துக் கொத்தாக மாவடுக்கள் மரத்தில் காணப்பட்டன.

வீதிகளில் பீமன் வருகை தரும்போது மட்டையுடன் கூடிய தேங்காயை உடைப்பதுபோல மாமரத்திலிருந்து சிறுவடுக்களைப் பறித்துத் தெருவின் அனைத்து வீடுகளின் முன்பும் அந்த வடுவை வைத்து பீமன் தேங்காயை உடைப்பது போல இரும்புப்பூணுடன் கூடிய கோடரிக் காம்பின் துணை கொண்டு அந்த மாங்காய்களைப் பிளந்துகொண்டு வந்த போது எங்கள் வீட்டு வாசலில் கோடரிக் காம்பு என் கைப்பிடியிலிருந்து நழுவி தாழ்ந்திருந்த மாமரத்தின் கிளைகளுக்கிடையே சிக்கிக் கொண்டது. அன்று அந்த விளையாட்டை அத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டோம். இரண்டு நாட்கள் கழித்து உணவு உண்ட பிறகு தட்டை அலம்புவதற்காக, வீட்டின் எதிரே உள்ள குளத்திற்குச் சென்ற பார்த்தசாரதியின் தலையில் காற்றின்

அசைவால் மேலே சிக்கியிருந்த இரும்புப்பூணுடன் கூடிய அந்தக் கோடரிக்காம்பு விழுந்து ரத்தப்பெருக்கு ஏற்பட்டது.

56) அறியாமையால் விளைந்த மாபெரும் இழப்பு

அங்கு கூடியிருந்தோர் அறியாமையால் சுண்ணாம்பையும், நிலக்கரிப் பொடியையும் குழைத்து இரத்தம் வந்த இடத்தில் தடவி விட்டார்கள். ஆனால் விதி விளையாடி விட்டது! இயற்கையிலேயே சாந்தகுணம் கொண்ட பார்த்த சாரதி உள்ளே புரையோடி பொறுக்கமுடியாத அளவுக்கு வலி ஏற்பட்டபின் என் அம்மாவிடம் “எனக்கு ரொம்ப வலிக் கிறது” என்று முறையிட்டான். உடனடியாக உள்ளூர் ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்றோம். அங்கே அவர்கள் புண் புரையோடிவிட்டது. உடனடியாகத் திருத் துறைப் பூண்டி அரசு மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்று கூறி விட்டனர்.

திருத்துறைப் பூண்டிக்கு மாட்டு வண்டியில்தான் செல்ல வேண்டும். என்னுடைய தந்தையாரும் தாயாரும் அவனுடன் திருத்துறைப்பூண்டிக்குச் சென்றனர். என் தந்தைவழிப் பாட்டியான செங்கமலவல்யை மட்டும் களப்பாளில் எனக்கும் மற்றைய குழந்தைகளுக்கும் பாதுகாப்பாக வைத்துவிட்டுச் சென்றனர். அடுத்தநாள் காலை கீழைப்பனையூரிலிருந்து ஆண்டியப்பன் என்பான் என்னுடைய தமையனார் இறந்து விட்டதாகவும், கீழைப் பனையூருக்கு அவனுடைய இறந்த உடல் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதாகவும் தெரிவித்தான். குழந்தைகள் அனை வரும் அழுதுகொண்டு பாட்டியோடு கீழைப்பனையூருக்குச் சென்றோம். எங்களுடைய பூர்வீக வீட்டில் ரேழியில் சாந்தம் தவழும் முகத்தோடு பார்த்தசாரதியினுடைய கிடைக்கையைக் கண்டுக் கதறி

அழுதேன். முள்ளியாற்றின் கரையில் அவனுக்கு அந்திம ஸம்ஸ்காரங்கள் நடைபெற்றன.

57) இரும்புத்தூரு ஏற்படுத்திடும் விபீத விளைவுகள்

பார்த்தசாரதியின் மரணம் எங்கள் குடும்பத்தினரை வெகுவாகப் பாதித்தது. ஜ்யேஷ்ட புத்திரனைப் பறி கொடுத்த என்னுடைய தாயார் பல நாட்கள் அழுது புலம்பினாள். சில நாட்களில் பார்த்தசாரதி 500 மதிப் பெண்களுக்கு 400 மதிப் பெண்கள் பெற்றுள்ளதாக E.S.L.C. சான்றிதழ் கிடைக்கப் பெற்றோம். அது எங்கள் துன்பத்தை மேலும் அதிகரித்தது.

(கோடரியின் தலைப்பகுதியில் இருந்த இரும்புப்பூண்கள் கற்றில் உள்ள ஆக்ஸிஜனோடு கலந்து துரு எனப்படும் Ferric Oxideஐ உண்டு பண்ணுகிறது. மண்ணில் காணப்படும் மிக நுண்ணிய கிருமிகள் கோடரியில் அவை உபயோகப்படுத்தும்போது ஒட்டிக் கொள்கின்றன. அவ்வாறு ஒட்டிக்கொள்ளும் கிருமிகளை ஆங்கிலத்தில் Clostridia என்றழைப்பர். இவ்வாறான நுண்ணிய கிருமிகள் Clostridium perfringens, Clostridium novyi and Clostridium septicum, Clostridia tetanus போன்றவையாகும். Clostridia tetanus causes tetanus. Clostridia perfringens, Clostridia novyi and Clostridia Septicum cause gangrene. (Tetanus - தசைகளைக் கடுமையாக விறைக்கச்செய்யும் தனுர் வாயுவைக் குறிக்கும். இந்த வ்யாதி வந்தால் தாடைக் கிட்டிப்போய் வாய்திறக்காமல் போகும். அதனால்தான் துருப்பிடித்தப் பொருட்கள் இரத்த காயத்தை உண்டு பண்ணினால் உடனடியாக Anti Tetanus இன்ஜெக்ஷனை போட்டுக் கொள்கிறோம். Gangrene-உடலின் தசைகளை தின்றுவிடும் ஒருவகை நுண்ணிய கிருமிகள்.)

துருப்பிடித்த இரும்பின் வழியாக மேலே சொல்லப்பட்ட நுண்ணிய கிருமிகள் புண்ணின் உள்ளே செல்கின்றன. அந்தப் புண் ஆழமாக இருக்குமானால் இந்த நுண்ணிய கிருமிகளின் உற்பத்தி பன்

மடங்காகப் பெருகுகின்றது. ஆக்ஸிஜன் கிடைக்காவிட்டாலும் இவை புண்களின் ஊடே பெருக்கமடைகின்றன. இவ்வாறு பெருக்கமடையும் இந்த நுண் கிருமிகள் Toxin எனப்படும் ஒருவகை நச்சினை வெளியிடுகின்றன. (Toxin - வ்யாதிக்கிருமிகள் உற்பத்திசெய்து வெளிப்படுத்தும் விஷம்) இதன் விளைவாக துருக்களைக் கொண்ட புண் வ்யாதிக் கிருமிகளால் தாக்கப்பட்டு அழுகிய நிலையை அடைகின்றது. இரத்த ஓட்டத்தின் விளைவாக மூளைப் பகுதியை அவை தாக்குவதால் மரணம் ஸம்பவிக்கிறது. தலையில் ஏற்படுகின்ற காயம் மட்டுமின்றி உடலின் எந்த பாகத்திலும் துருப்பிடித்த கருவியினால் புண் ஏற்படுமானால் உடனடியாகத் தகுந்த மருத்துவ உதவியை நாட வேண்டும். இந்தப் படைத்தை நாங்கள் அன்று கற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதன் விளைவாகப் பார்த்தசாரதியை பலிகொடுத்தோம்.]

58) வையச்சேரியில் சிலநாள் வாசம்

அந்த ஆண்டு கோடை விடுமுறையின்போது தஞ்சை, கும்பகோணம் இரயில் வண்டிப் பாதையில் திட்டை என்னும் ஊருக்கு அண்மையில் அமைந்துள்ள வையச்சேரி என்னும் கிராமத்திற்கு என் தந்தையாரால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டேன். பெருமாக்க நல்லூர் என்னும் கிராமத்தில் குமரப்ப முதலியாருக்குச் சொந்தமான விளைநிலங் களிலிருந்து நெல் மற்றும் உளுந்து, பயிறு போன்ற விளைபொருள்களை அவரவர்கள் குத்தகையாகக் கொடுக்க வேண்டியவற்றை சேகரிப்பதற்காக ஆண்டுதோறும் இருமுறை வையச்சேரிக்குச் சென்று தங்கி யிருப்பார் என் தந்தையார். வையச்சேரியில் சாம்பசிவம் ஐயர் என்பாருடைய வீட்டில் தங்கியிருந்து பெருமாக்கநல்லூர் கிராமத்திற்குச் சென்று பணிகளை மேற்பார்வையிடுவார். அங்கிருந்து ஒருநாள் பட்டிவரம் என்னும் ஊரில் ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் முத்துப்பந்தல் நிகழ்ச்சிக்கும் சுவாமி மலைக்கும் என்னை அழைத்துச்சென்றார் என் தந்தையார்.

உறவினர்கள் உண்மை விபரம் அறியாமல் பார்த்த சாரதியின் இறப்பிற்கு நான்தான் காரணம் என்று கூறி என்னை மனஉளைச்சலுக்கு ஆளாக்கிவந்ததால் வையச் சேரியில் என் தந்தையாருடன் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தேன். (1954ஆம் ஆண்டு என் தந்தையார் குமரப்ப முதலியாரிடமிருந்து விலகி பெருமாக்கநல்லூரில் கிராமக் கணக்கப்பிள்ளையாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். குடும்பத்தினர் அனைவரும் களப்பாளை விட்டு நீங்கி வையச்சேரியில் குடிபுகுந்தோம்.)

59) சிவன் முடிமேல் படமெடுத்து அடிக்கொண்டிருந்த நாகப்பாம்புகள்

களப்பாளிலிருந்தபோது என்னுடைய 12ஆவது வயதில் பள்ளித்தோழனான ஜடாதரனை பக்கத்துக் கிராமத்துக் கோயில்களுக்கு சைக்கிளில் அழைத்துச் செல்வேன். கிராமங்களில் உள்ள குருக்களோ அல்லது பெருமாள் கோயில் அர்ச்சகரோ பக்கத்து கிராமங்களில் உள்ள கோயிற் பூசையையும் செய்துவருவார். மாதம் ஒன்றுக்கு இரண்டு கலம் நெல்தான் சம்பளமாகக் கிடைக்கும். அதுவும் அறுவடையாகும் நாளன்று சென்றால் தான் கிடைக்கும். இவ்வாறு கிடைக்கும் நெல்லைத் தவிர வேறு எந்த உபரி வருமானமும் கிடைக்காது.

ஜடாதரன் மாலை 3 மணிக்கு ஒரு பித்தளைத் தூக்கில் சுத்த அன்னத்தை நிரப்பிக்கொண்டு அந்த அன்னத்தை பிள்ளையார் கோயில் மற்றைய சிவன் கோயில் அம்பாள், சிவலிங்கங்கள், ஆகியோருக்கு நைவேத்யம் செய்வான். நான் அவனுக்குத் துணையாக ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் செல்வேன். அவ்வாறு ஒருநாள் களப்பாளுக்குத் தென் கிழக்குத் திசையில் குரிச்சிமுலை என்னும் கிராமத்தில் உள்ள சிவன் கோயிலுக்குச் சென்றோம். அந்தக் கோயிலானது ஈஸான்ய திக்கில் ஆள் நடமாட்டமில்லாத இடத்தில் அமைந்திருந்தது. சுற்று வட்டா

ரத்தில் எங்கும் வீடுகள் கிடையாது. கோயிலுக்கு எதிரில் ஒரு குளம் அந்தக் குளத்தின் கரையில் ஒரு அரசமரம். சுற்றுச் சுவர்கள் இருந்த இடத்தில் இடிபாடுகளுக்கு இடையே சின்னஞ்சிறு ஆலமரங்கள் வேர்விட்டுப் பாய்ந்திருந்தன. ஆங்காங்கே பூவரசன் மரங்கள் காணப்படும். கோயில் ப்ரா காரத்தில் ஒரு ஒற்றை நந்தியாவட்டை செடி காணப்படும். கோயிலுக்கு எதிரில் நந்தி மண்டபம் உள்ளது.

. ஜடாதரன் கோயில் கதவைத் திறந்தவுடன் கோயி லின் முகப்பு ராஜ நிலையின் மேற்பகுதியிலிருந்து நான்கைந்து பாம்புகள் பொத்பொத்தென்று கீழே விழுந்து வயல் வெளியை நோக்கிச் சென்றன. இந்த பயத்தில் நான் பின்பக்கமாக பாய்ந்து வந்த தில் என்னுடைய பின் மண்டை நந்தி மண்டபத்தின் மேல் மோதியது. நல்லவேளை யாக இரத்தக் கசிவு ஏற்பட வில்லை. ஆனால் ஜடாதரனோ எவ்விதப் பதற்றமு மின்றி கையில் ஒரு பூவரசன் குச்சியின் துணைகொண்டுள்ளே சென்றான். சிவலிங்க த்தின் முடி யில் இருந்த சில பாம்புகளும்; அம்மன் ஸந்நிதியில் அம்மனின் கழுத்திலும் கைகளிலிலும் ஆபரணமாக வளைந்து நெளிந்து கொண்டிருந்த பாம்புகளும் கோமுகி வழியாக

வெளியேறின. மிக நிதானமாக விளக்கேற்றிய பிறகு குளத்திலிருந்து குடத்தில் நீரைக் கொண்டு வந்து சில மந்திரங்களை உச்சரித்து தான் கொண்டு வந்த அன்னத்தை நைவேத்யம் செய்தான். இந்த செயல் முடியும்வரை நான் கோயிலுக்குள் செல்லவே இல்லை. இந்த அனுபவத்திற்குப் பிறகு

அவன் என்னை எந்தக் கோயிலுக்கும் கூப்பிடுவதுமில்லை; நான் போவதுமில்லை.

60) என் தந்தையாரின் பட்டறிவு

என்னுடைய தந்தையார் விவசாயத்தைப் பற்றிய அனைத்து நுணுக்கங்களையும் அறிந்தவர் அவருடைய பட்டறிவே அவரைச் சிறந்த அறிவாளியாய் ஆக்கியது. ஆங்கிலத்தை அவர் முறையாகக் கற்கவில்லை. ஆயினும் எழுத்துக்களை ஒன்று சேர்த்து படிக்கும் திறமைப் பெற்றவர். இதிஹாஸ புராணங்களை எளியமுறையில் எங்களுக்கு அவ்வப்போது கதை வடிவில் எடுத்துரைப்பார். 1950ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் திருச்சி அகில இந்திய வானொலியில் பெரிய நிலச்சுவான்தார் என்ற முறையில் திரு.குமரப்ப முதலியாருடைய மகன் திரு. கோபால முதலியார் ஆற்றிய உரையை என்னுடைய தந்தையார்தான் எழுதிக்கொடுத்தார். மேலும், ஒரு வயலில் 'கண்டுமுதல்' செய்தால் எத்தனை கலம் நெல் விளையும் என்பதை மிகத் துல்லியமாகக் கணித்துச் சொல்லுவார்.

அவ்வாறு கணிப்பதற்கு முன் வயலின் நான்கு பக்கங்களில் உள்ள கதிர்களிலிருந்து தானியங்களை உருவி அவற்றை ஒன்று சேர்த்து சில கூட்டல் கழித்தல் கணக்கு களின் அடிப்படையில் இவ்வளவு கலம் நெல் விளையும் என்று சொன்னால் அவ்வாறே அறுவடையின்போது நெல் கண்டு முதல் ஆகும். எங்கள் பள்ளியில் E.S.L.C. (எட்டாம் வகுப் பிற்கு) மேல் படிக்க இயலாது. அதற்கு மேற்பட்டப் படிப் பினை திருத்துறைப்பூண்டியில் உள்ள ஜில்லாபோர்டு உயர்நிலைப் பள்ளியிலோ அல்லது மன்னார்குடியில் தனியார் உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலோதான் சேர்ந்து படிக்க வேண்டும்.

61) சுப்பையர் அகத்தில் ஆஞ்சனேயருக்கு தினந்தோறும் வடைமாலை

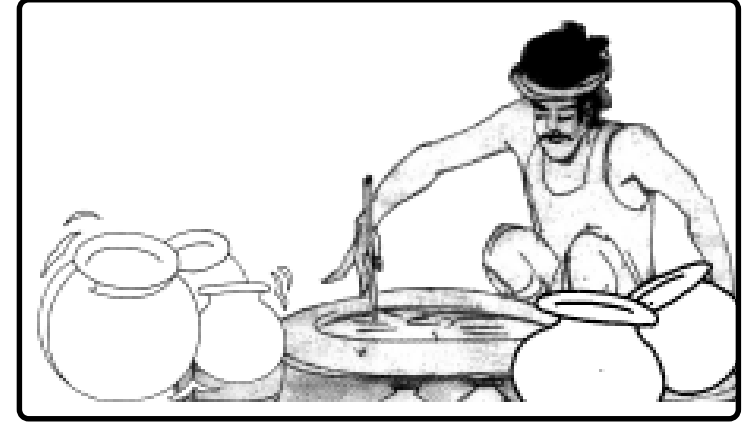
நான் பள்ளி செல்லும் வழியில் சுப்பையர் என்பாருடைய வீடு அமைந்திருந்தது. இவருடைய வீட்டில் சஞ்சீவி மலையை எடுத்து வரும் தோற்றத்தில் அழகானதொரு ஆஞ்சனேயருடைய படம் மாட்டப்பட்டிருக்கும். சுப்பையர் பரம ஏழை, ஜோஸ்யம் பார்த்தல் மற்றும் புரோஹிதம் செய்வித்தல் ஆகிய வையே அவருடைய தொழிலாகும். இவருக்கு ஒரே பையன். அவன் பெயர் கிருஷ்ண மூர்த்தி. இவனும் தினந்தோறும் ராமாநுஜத்தைப் போல கால் நடை யாகச் சென்று திருத்துறைப் பூண்டியில் படித்து வந்தான். இந்த சுப்பையர் சதா பஜனை செய்து கொண்டேயிருப்பார். அவர் வீட்டைத் தாண்டிச் செல்லும் போதெல்லாம் ஜால்ராகொண்டு அவர் எழுப்பிடும் ஒலியும் கீர்த்தனைகளும் அனைவர் உள்ளத்தையும் நெகிழச் செய்யும்.

தினந்தோறும் ஆஞ்சனேயருக்கு வடை மாலை சாற்றாமல் இருக்கமாட்டார். நான் மாலை பள்ளி முடிந்து வீடுதிரும்பும் போது என்னை வீட்டிற்குள் அழைத்துச் சென்று கைநிறைய வடைகளைத் தந்திடுவார்.

62) மண்பானையில் உள்ள நீர் குளிர்ந்த நிலையைக் கொள்வது ஏன்?

இந்த வடை மொறுமொறு என்று ருசியுடன் கூடிய தாய் இருக்கும். வேண்டிய அளவு வடைகளை சாப்பிட்ட

பிறகு பானையில் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் குளிர்நீரை அவருடைய இல்லத்தரசி கொடுப்பார். மண்பானையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நீர் குளிர்ந்து காணப்படும். மண்பானையின் சுற்றுப்புறம் முழுவதிலும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத மிகமிகச் சிறு துவாரங்கள் அமைந்துள்ளன. இதன் வழியாக நீர் வெளிப்படும். இவ்வாறு வெளிப்படுவதால் அந்த நீரின் பரப்பளவு அதிகமாகி அதனால் ஆவியாகிறது. இவ்வாறு ஆவியாவதற்கான எரிசக்தி நீரிலிருந்தே பெறப்படுகிறது. இதனால் பானையின் உட்பகுதியில் உள்ள நீரின் வெப்பநிலை குறைகின்றது. கொதிக்கும்போதும், சாதாரண நிலையிலும் நீர் ஆவியாக மாறுகிறது.

நீர் கொதிநிலையை அடைவதற்குத் தேவையான வெப்பம் வெளியிலிருந்து பெறப்படுகிறது. அடுப்பில் கொதிக்கும் நீர் இதற்கு உதாரணமாகும். அவ்வாறு அல்லாத நிலையில் நீர் ஆவியாவதற்குத் தேவையான வெப்பம் நீரிலிருந்தே பெறப்படுகிறது. காற்று நம்மீது படும்போது குளிர்ச்சியை நாம் உணர்கிறோம். ஏனெனில் அந்தக் காற்றானது நம் உடம்பிலிருந்து வேர்வையை எடுத்துச் செல்கின்றது.

பானையில் உள்ள நீர் குளிர்ந்து காணப்படுமேயொழிய அது எந்த நிலையிலும் ஐஸ்கட்டிகளாக மாற இயலாது.)

63) கைலாசநாதர் கோயிலை இடித்தது யார்?

களப்பாளின் வடகிழக்கு மூலையில் “மதுரையும் ஈழமும் கருவூரும் பாண்டியன் முடித்தலையும் கொண்டருளி வீராபிஷேகமும் விஜயாபிஷேகமும் பண்ணியருளிய திரிபுவன தேவர்” காலத்துக் கல்வெட்டுகளைக் கொண்ட சிவன் கோயில் ஒன்று இருந்ததை முன்பே குறிப்பிட்டுள்ளேன். நான் அந்த ஊரில் வாசம் செய்த காலத்தில் இந்தக் கோயிலில் மண்டபங்களும், மதில்களும், விமானங்களும் இடிந்த நிலையில் இருந்ததைப் பலமுறை சென்று பார்த்துள்ளேன். ஊர்ப் பெரியவர்கள் இவ்வாறு கோயில் இடிந்த நிலையில் காண்பதற்கு ஒரு விநோதமான காரணத்தைக் கூறிவந்தனர்.

“ஒருநாள் ஒரு ஸந்நியாஸி பிகைஷு கேட்டு குருக்கள் வீட்டிற்கு வந்ததாகவும், அவர் பிகைஷியிட மறுத்ததால் நீ பூஜை செய்கின்ற சிவன் கோயில் இடிந்துபோகட்டும் என்று சாபமிட்டதாகவும் கூறுவர். இந்தக் கதை பகுத்தறிவுக்கு ஒட்டாததாகவே என் மனதிற்குப்பட்டது. ஆனால் என்னுடைய இளம் வயதில் இந்தக் கோயிலுக்கு என்ன நேர்ந்திருக்கும் என்பதை என்னால் ஊகிக்கமுடியவில்லை.

2006ஆம் ஆண்டு, நான் வரலாற்று நூல்களை ஆராய்ந்து திருவரங்கம்கோயில் வரலாற்றினை எழுதிடும் போது தென் தமிழகத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் ஹைதரம் அவன் மகன் திப்புசல்தானும் கணக்கற்ற கொடுமைகளைப் புரிந்துள்ளதை அறிந்துகொண்டேன். தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகம் 1984ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட “தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் கால அரசியலும் சமுதாய வாழ்க்கையும்” என்ற நூலில் ஹைதர்

மற்றும் திப்புசல்தான் கருடைய படையெடுப்புகளின் போது திருக்கோயில்கள் தகர்த்தெறியப் பட்ட நிகழ்ச்சிகள் விவரிக்கப் பட்டுள்ளன.

ஹைதரின் படை வீரர்கள் அணைகள் முதலியவற்றை அழித்தமையோடு (A most luxuriant crop with which the ground was at that time covered was instantly swept off and every water dyke and embankment totally destroyed" F.N.P.310, Maratha Rule in the Carnatic. C.K. Srinivasan) நாட்டையும் கொள்ளையடித் தனர். அவர்களோடு உறவுகொண்டு இந்த நாட்டிலுள்ளவர்களும் கொள்ளையடித்தனர்.”. தானியக்கிடங்குகளை சூறையாடி கொள்ளைகொண்டுபோவது அவர்களுடைய வழக்கம். 7 அகரங்களைக் கொண்ட களப்பாளில் மூன்றுபோக சாகுபடி செய்யப்பட்டு தானியங்கள் சேமித்து வைக்கப்பட்டிருந்ததால் ஹைதருடையப் படைகள் அவற்றை சூறையாடியிருக்கவேண்டும். இதன் விளைவாகத்தான் களப்பாளில் இருந்த மிகப் பழமையான சிவன் கோயிலும் பெருமான் கோயிலும் இடித்துத் தள்ளப் பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஹைதரையும் திப்புவையும் நல்ல உள்ளம் கொண்ட கதாநாயகர்கள் அந்தஸ்திற்கு உயர்த்தியுள்ளனர். இது தவறு. இவர்கள் இருவருமே எதிர்த்தட்டுத் தலைவர்கள் (Villains). இவர்கள் இந்து மதத்தினமீதும், இந்துக்களின் மீதும் நீங்காத வெறுப்பினைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதை உண்மை!)

64) M.T. வாத்தியாரும் அவர்கட்டிய பிள்ளையார் கோயிலும்

நான் ஏழாம் வகுப்பு படித்துக்கொண்டிருந்தபோது பள்ளிக்கு அண்மையில் ஓடிக்கொண்டிருந்த பாசன வாய்க் காலின் கரையில் அரசமரத்தடியில் பிள்ளையார் விக்ரஹம் ஒன்று வெய்யிலில் காய்ந்துகொண்டும், மழையில் நனைந்து கொண்டும் இருந்தது. M.T.வாத்தியார் வீரையன் அவருடைய

வகுப்பு நேரத்தில் எங்களை கைலாசநாதர் கோயிலிலிருந்து கருங் கற்களை எடுத்துவரச்செய்து கொத்தனாருடைய உதவிகொண்டு சுவர்களை எழுப்பி மேலே தடுப்பாகக் கூறை வேய்ந்தார். இவ்வாறு எங்களைக்கொண்டு கருங்கற்களைச் சுமந்து வரச் செய்த நிகழ்ச்சியை அறிந்த, தலைமை ஆசிரியர் சுவாமிநாத ஐயர் வீரையனுக்கு “மாணவர்களை இத்தகைய ஆபத்தான காரியங்களில் ஈடுபடுத்தியதற்கு ஏன் உங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது” என்று விளக்கம் கேட்டு கடிதம் அனுப்பினார்.

(நல்லகாரியத்தில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்திய வீரையன் வாத்தியார்மீது இப்படி அபாண்டமாகத் தலைமை ஆசிரியர் பழி சுமத்தியுள்ளாரே! என்று நான் வருத்தப்பட்டதுண்டு. ஆனால் பிற்காலத்தில் நான் மேலாளராகப் பணிபுரிந்தபோது இந்தக் கடிதம் கொடுக்கப்பட்டதின் நியாயத்தை அறிந்துகொண்டேன். பள்ளி மாணவர்கள் வகுப்பு நேரத்தில் சில சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு, படிப்பதற்காக அனுப்பப்படுகிறார்களே ஒழிய, படிப்புக்கு அப்பாற்பட்ட பாதுகாப்பற்ற நிலையில் இருக்கும் சிலன் கோயிலிலிருந்து கருங்கற்களைப் பெயர்த்துக்கொண்டு வருவதற்கு அல்ல. மேலும் அவ்வாறு கற்களைப் பெயர்த்தெடுக்கும் போது விஷ ஐந்துக்களால் ஏதாவது ஒரு மாணவனுக்கு ஆபத்து நேரிட்டிருக்கலாம். அல்லது அந்தக் கற்களை கொண்டுவரும்போது காயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும்.

இவற்றை யெல்லாம் கருத்தில் கொண்டே தலைமை ஆசிரியர் அத்தகையதொரு கடிதத்தை கொடுத்திருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். வாழ்வின் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு படிப்பினையைக் கற்றுக் கொள்ளுபவன்தான் மனிதன். சில படிப்பினைகளை நாம் நேரடியாகக் கற்றுக் கொள்கிறோம். சிலவற்றை பிறர் அனுபவம் கொண்டு கற்றுக் கொள்கிறோம்.)

65) தண்ணீர்ப் பந்தல் தர்மமும்; தர்ம அடியும்

கோடையில் கிராமங்களில் தண்ணீர் பந்தல் தர்மத்தை மேற்கொள்வார்கள். விலங்கினங்கள் பருகுவதற்காக கருங்கல்லினால் ஆன தொட்டிகளில் நீரை நிரப்பி வைப்பர். கோடையின் வெப்பத்தால் அடிக்கடி தாகம் எடுக்கும். உடம்பில் உள்ள நீர்ச்சத்து குறையாமல் இருப்பதற்காகத் தேவையான அளவு தூய்மையான நீரைப் பருக வேண்டும். அக்காலத்தில் கிராமங்களில் குழாய் வசதியோ, ‘அடி பம்பு’களோ கிடையாது. கிணற்று நீரைத்தான் அனைவரும் குடி நீராகப் பயன்படுத்துவர். ஊருக்குப் பொதுவான ஒரு கிணற்றில் உருளையோடு கூடிய அமைப்பு இருக்கும் அதன் அருகில் இரும்பினாலான வாளியும், தாம்புக்கயிறும் ஆயத்த நிலையில் இருக்கும்.

முதலியார் தெருவின் தொடக்கத்தில் ஒரு பிள்ளையார் கோயில் அமைந்துள்ளது. அந்தப் பிள்ளையார் கோயிலின் முன் முகப்பு மண்டபத்தில் பங்குனி சித்திரை வைகாசி மாதங்களில் காலை 9 மணி தொடங்கி மாலை 5 மணி வரை அனைவருக்கும் நீர்மோர் அளிக்கப்படும். அந்தத் தெரு வழியே செல்லும் அனைத்து சாதியினரும் பிள்ளையார் கோயில் தண்ணீர்ப் பந்தலில் நீர்மோர் அருந்திச் செல்வர். இதற்குத் தேவையான தயிரை குமரப்ப முதலியாருடைய இல்லத்தரசி மீனாட்சி அண்ணி தினந்தோறும் கொடுத்தனுப்புவார். இந்தத் தயிரில் வேண்டிய அளவு நீரைக் கலந்து மத்துகொண்டு நன்றாகக் கடைந்து அதில் கறிவேப்பிலை, தாளித்த கடுகு, இஞ்சிச்சாறு, ஆகியவற்றை சேர்த்திட அது சுவைமிக்கதாக இருக்கும். முதல் நாள் வேலை முடித்து செல்லும்போது பிள்ளையார் கோயில் கிணற்றிலிருந்து நீரை மண்டபத்தினுள் வைத்திருக்கும் பாணைகளில் நிரப்பி வைப்பர். இந்தப்

பானையைச் சுற்றி உள்ள மணல் ஈரப்பதம் கொண்டதாய் இருக்கும். அந்த ஈர மணலில் வெந்தயம் மற்றும் கடுகுச் செடிகள் முளைவிட்டிருக்கும், மணல் சரிந்துபோகாமல் இருப்பதற்காக ஈரப்பதம் கொண்ட செங்கற்கள் நான்கு பக்கங்களிலும் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்தக் குளிர்ந்த நீரைத்தான் அவ்வப்போது நீர்மோர் தயாரிப்பதற்கு உபயோகத்தில் கொள்வார்கள்.

சத்திரமேற்பார்வையாளரான ஸ்ரீமான் மீனாட்சி சுந்தர மய்யர் பொறுப்பில் இந்தத் தண்ணீர்ப்பந்தல் தர்மம் நடைபெற்று வந்தது. இதற்கென அவருக்கு ஒரு நாளைக்கு எட்டணா ஊதியம் வழங்கப்பட்டது. ஒரு நாள் அவர் வெளியூர் செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. தண்ணீர்ப்பந்தலில் நீர்மோர் வழங்கும் பணியைச் செய்வதற்கு அவருக்குத் தகுந்த நபர் கிடைக்கவில்லை. அவர் பள்ளிக்கு வருகைதந்து என்நதையாரிடம் அனுமதி பெற்றுவிட்டதாகவும், என்னை தண்ணீர்ப்பந்தலில் அன்றைய தினம் உட்கார்ந்து நீர்மோர் வழங்கவேண்டும் என்று கூறவே அதை உண்மையென நம்பி அன்றைய தினம் தண்ணீர் பந்தலில், நீர்மோர் வழங்கும் பணியை மேற்கொண்டேன். அன்று மதிய உணவு உட்கொள்வதற்கு நான் வீட்டிற்குச் செல்லவில்லை. ஏதோ முக்கியமான படிப்பு அதனால்தான் மகன் வீட்டிற்கு வரவில்லை என்று எனது தாயார் எண்ணம் கொண்டிருந்தார்.

நான் தண்ணீர்ப்பந்தலுக்குச் சென்றது அவருக்குத் தெரியாது. மாலை வீட்டிற்குச் சென்றதும் நான் தண்ணீர்ப்பந்தலிலிருந்து வருவதை யாரோ கோள் மூட்டிவிட, தயிர் கடையும் மத்தால் நையப் புடைத்தார் என் தாயார். “உன்னுடைய வேலை ஒழுங்காகப் பள்ளிக்குச் சென்று பாடம் படிப்பதே தவிர, அவன் கூப் பிட்டான், இவன் கூப்பிட்டான்

என்று கண்ட கண்ட இடத்திற்குப் போனால் இனி காலில் சூடு போட்டுவிடுவேன்!” என்று அச்சுறுத்தினார். இதை நான் மீனாட்சி சுந்தரம் ஐயரிடம் சொல்லி அழுதேன். அன்றைய சம்பளமாக எனக்கு அவர் நான்கணா கொடுத்தார். அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு பாரதமாதா ஸ்டோரில் நோட்டு புத்தகம் ஒன்றை வாங்கிக்கொண்டேன். அந்த நோட்டைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் மத்தால் வாங்கிய அடிதான் நினைவுக்கு வரும்.

(கட்டுப்பாடோடு பிள்ளைகளை வளர்த்தல் இன்றைய பெற்றோர்களுடையத் தலையாய கடமையாகும். நெஞ்சில் ஈவு இரக்கமின்றி அவ்வப்போது என் தாயார் என்னை அடித்தபோதிலும் என் வாழ்க்கை செம்மையாக அமைந்ததற்கு அத்தகைய தண்டனைகள் அடி உரமாக அமைந்தன.)

66) தொப்புள் கொடி உறவும் மருத்துவச்சியின் மாண்பும்

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், தலையாரி, நீராணிக்கம், வெட்டியான், வண்ணான் (ஈரங்கொல்லி), கம்மாளர், தச்சன், இசை வேளாளர், குயவன், நாவிதன் போன்றோர் அவரவர்க்குரிய பணிகளைச் செய்துவந்தனர். ஒருவரை யொருவர் சார்ந்தே இவ்வுலகவாழ்க்கை அமைந்துள்ளது. சமூகத்தின் அனைத்துப் பிரிவினருடைய ஒத்துழைப்பும் இல்லாமல் எந்தச் சமுதாயமும் முன்னேற்றம் காண இயலாது.

இவர்களில் கிராம நாவிதருடையப் பணி மிகச் சிறப்புடையதாகக் கருதப்பட்டுவந்த காலம் அது. ஏனெனில் நாவிதருடைய மனைவிதான் அனைத்து இனத்தவர் வீட்டிலும் மகப்பேற்றின்போது கூட இருப்பார். களப் பாளில் கிராம நாவிதரான வைத்தியலிங்கம் மிகமிகப் பணிவுடன் அனை வரிடமும் நடந்துகொள்வார். இவருடைய மகன் சுப்ரமண்யம்

சிங்கப்பூருக்குச் சென்று வந்தபிறகு உள்ளூரில் முதன்முதலாக 'பார்பர் ஷாப்' எனப்படும் முடிதிருத்தும் நிலையத்தைத் தொடங்கினார். இருபக்கமும் பெரிய நிலைக் கண்ணாடிகள் சுழலும் நாற்காலி கட்,கட் என்று சப்தமிட்டுக் கொண்டு தலைமயிரை நறுக்கித் தள்ளும் மிஷின், ஷேவிங் லோஷன் போன்றவை கிராம மக்களுக்குப் புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. சிறுவர்கள் அனைவரும் புளியமரத்து அடியின் கீழ் அமர்ந்து தலைமுடியை வெட்டிக்கொள்ள விரும்பவில்லை. அதனால் அனைவரும் சுப்ரமணியத்தின் சலூனுக்கு படையெடுத்தனர். பெரியவர்கள் சலூன்பக்கம் போக மாட்டார்கள்.

மகப்பேறு நிகழும் நேரத்தில் அந்த அறையில் மருத்துவச்சி மட்டும் தான் இருப்பார். இலாவகமாகக் குழந்தையை வெளியேயெடுத்துத் தொப்புள் கொடியை அறுத்து அதனை வைக்கோல் பிரியினுள் பாதுகாப்பாக வைத்து வாய்க்கால் ஓரத்தில் உள்ள ஆலமரத்தில் கட்டிவிடும் பொறுப்பு மருத்துவச்சியைச் சார்ந்தது. இவர்கள் உபயோகப் படுத்தும் கத்தி நாவிதரால் சாணைக் கல்லில் பலமுறை பட்டை தீட்டப்பட்ட கத்தியாகும். இவ்வாறு சாணைக்கல்லில் பட்டை தீட்டப்படும்போது அதில் உள்ள, தீங்கினை ஏற்படுத்தும் திறன் கொண்ட நுண்ணியக் கிருமிகள் (Bacterias) அழிவுறுகின்றன. அத்தகைய கத்தி கொண்டு தொப்புள் கொடியை அறுக்கும் போது தாய்க்கும் சிசுவிற்கும் எந்த ஆபத்தும் நேர்வதில்லை. தற்காலத்தில் உபயோகப்படுத்தப் படும் Antiseptic Solutions அந்தக் காலத்தில் நடையாடவில்லை. சில அபூர்வ மூலிகைகளின் சாற்றைக்கொண்டு ப்ரஸவத்தின்போது நேரிடும் சில இடர்ப்பாடுகளைத் தவிர்த்து வந்தனர்.

67) தொப்புள் கொடி ஓர் உயிர்காக்கும் மருந்து

நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வரும் அறிவியல் தொழில்

நுட்பத்தின் பயனாக அலோபதி மருத்துவம் அவ்வப்போது புதிய சிகிச்சை முறைகளை அறிமுகப்படுத்தி வருகிறது. இப்போது ஸ்டெம் செல் சிகிச்சை புதிதாகச் சேர்ந்துள்ளது.

ஸ்டெம் செல்கள் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கு முன்னால் செல்கள் பற்றிய அறிமுகம் தேவைப்படுகிறது. **செங்கல் செங்கலாக அடுக்கிக் கட்டப்பட்ட கட்டடம்போல் கோடிக் கணக்கான செல்களால் அடுக்கப்பட்டது, நம் உடல்.**

ஆனால் ஒவ்வொரு செல்லும் ஒவ்வொரு விதம். உதாரணத்திற்கு, மூளையின் செல்லுக்கும் முடியின் செல்லுக்கும் நிறைய வேறுபாடு உண்டு. அவற்றின் அமைப்பு வேறு, அளவு வேறு, நிறம் வேறு, குணம் வேறு, செயல் வேறு. தாயின் கருவில் ஒற்றை செல்லில் உருவாகத் தொடங்கும் நம் உடலுக்கு எப்படி இது சாத்தியம்? காரணம் 'ஸ்டெம் செல்கள்' தான்.

ஸ்டெம் செல்கள் என்பவை நம் உடலின் ஆரம்ப செல்கள். ஆதார செல்கள். விதை செல்கள். தாயின் கருப்பையில் கரு உருவாகும்போது உண்டாகும் முதல் செல்கள். இந்தச் செல்களுக்குக் குறிப்பிட்ட முகம் கிடையாது. உடலின் தேவைக்கேற்ப இவை தங்களுடைய அமைப்பை மாற்றிக் கொள்ளும். இவ்விதம் மாற்றமடைந்து 'முகம், முடி, மூளை, கை, கால், கண், காது, இதயம், நுரையீரல், கல்லீரல் என்று தனித்தனி உறுப்பாக மாறி நம் உடலுக்கு முழு உருவத்தைத் தருகின்றன.

இந்த ஸ்டெம் செல்கள் இரு வகைப்படும். குழந்தை கருவாக இருக்கும்போது அக்கருவில் காணப்படும் ஸ்டெம் செல்கள், முதல் வகையைச் சேர்ந்தவை. இரண்டாம் வகை ஸ்டெம் செல்கள் ரத்தம், எலும்பு மஜ்ஜை, இதயம், மூளை,

நுரையீரல், கல்லீரல் போன்ற பல உறுப்புகளில் உள்ளன. இவற்றில் எலும்பு மஜ்ஜை ஸ்டெம் செல்கள்தான் நம் கவனத்திற்கு உரியவை. காரணம், இப்போது ஸ்டெம் செல் கிசிச்சைக்கு இவையே நன்கு பயன்படுகின்றன.

பொதுவாக தொற்றுக் கிருமிகள் மூலமோ, விபத்தின் மூலமோ, ரத்தம் இழப்பதாலோ அல்லது பரம் பரையாகவோ நம் உடலில் எங்காவது பாதிப்பு ஏற்படுமானால் அந்த இடத்தில் உள்ள செல்கள் இறந்துவிடும். அப்போது அந்த உறுப்பின் திசுக்கள் செயலிழந்துவிடும். இறந்த செல்களை ஈடுகட்ட உடலின் பிற பகுதிகளிலிருந்து புதிய செல்கள் இடம் பெயர்ந்து, பாதிப்படைந்த இடத்துக்குச் சென்று சமன் செய்யும்.

செல்களின் பாதிப்பு சிறிய அளவில் இருந்தால் இவ்வாறு உடல் தானே சரிசெய்துகொள்ளும். வெளிச்சிகிச்சை எதுவுமின்றி அந்த உறுப்பு மீண்டும் செயல்படத் தொடங்கும். மாறாக, செல்களின் பாதிப்பு அதிக அளவில் இருக்குமானால் அந்த உறுப்பின் செயல்பாடு நின்றுவிடும். இம்மாதிரி நேரங்களில் மருந்து, மாத்திரை, ஊசி, அறுவை சிகிச்சை போன்றவற்றால் சரி செய்வது மருத்துவர்களின் வழக்கம்.

ஸ்டெம் செல் சர்க்கரை நோயாளிகளுக்கு ஒரு அரு மருந்தாக விளங்குகிறது. வைரஸ் தொற்றுகளால் கணையம் பாதிக்கப்படும்போது, இன்சலின் சுரக்கின்ற பீட்டா செல்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதனால் இவர்களுக்கு இன்சலின் சுரப்பது குறைந்து சர்க்கரை நோய் வருகிறது. இந்த மாதிரி நேரங்களில் சர்க்கரை நோயாளியின் உடலிலிருந்து ஸ்டெம் செல்களை எடுத்து அல்லது நோயாளிக்குப் பொருந்தக் கூடிய மற்றொருவரின் உடலிலிருந்து ஸ்டெம் செல்களைப் பெற்று

நோயாளியின் கணையத்தில் செலுத்தி நோமானால் பாதிக்கப் பட்ட பீட்டா செல்கள் மீண்டும் செயல்பட்டு இன்சலினை சுரக்கத் தொடங்கும். இதனால் சர்க்கரை நோய் குணமடையும்.

மலேரியா, சிக்குன்குனியா, மஞ்சள்காமாலை போன்ற தொற்றுநோய்களால் சிறுநீரகம் பாதிக்கப்படும் போது நோயாளியின் பெற்றோரின் உடலிலிருந்து ஸ்டெம் செல்களை எடுத்து, நோயாளிக்குச் செலுத்தி, சிறுநீரகப் பாதிப்பைச் சரிசெய்யும் சிகிச்சைமுறை அண்மைக்காலமாக சென்னை யிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

பிறக்கும் குழந்தையின் தொப்புள்கொடியில் உள்ள ரத்தத்தைச் சேமித்து வைத்தால், அதில் உள்ள ஸ்டெம் செல்கள் பிற்காலத்தில் அக்குழந்தைக்கு ஏற்படும் ரத்தசோகை, ரத்தப் புற்றுநோய், சர்க்கரைநோய் மற்றும் பரம்பரை நோய்களுக்குச் சிகிச்சை செய்யப்பயன்படும் என்று அண்மையில் பல ஆராய்ச்சிகள் நிரூபித்துள்ளன. ஆகவே இதுவரை பிரசவத்தின் போது தேவையில்லை என்று கழித்துப்போடப்படும் தொப்புள் கொடியைப் பாதுகாப்பதற்கு ரத்த வங்கிகள் உதயமாகியுள்ளன.

68) மல்லிகை மாலை நேரத்தில் மட்டும் மல்வதேன்?

கோடைகாலத்தில் அதிக அளவில் மல்லிகைப்பூ மாலை நேரத்தில் மலர்ந்து மணம் பரப்பிக்கொண்டிருக்கும். மாலையில் வீசும் தென்றல் காற்றானது, இந்த மல்லிகைப் பூக்களின் மணத்தோடு கலந்து எங்கும் மணம் பரப்பிக் கொண்டிருக்கும். தலைவனைப்பிரிந்த தலைவிக்கு இந்தத் தென்றலானது நஞ்சுதடவிய அம்புகள் பாய்வது போன்ற ஓர் உணர்வை ஏற்படுத்தும். நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த திருவாய்மொழி 9-9 பதிகத்தில் தலைமகள், ‘மல்லிகை கமழ்

தென்றலீருமாலோ! வண் குறிஞ்சியிசைதவருமாலோ! செல் கதிர்மாலையும் மயக்கு மாலோ! செக்கர் நன் மேகங்கள் சிதைக்குமாலோ!” என்று புலம்புவதாக அமைந்துள்ளது.

கிராமங்களில் பெரும் பாலானோர் இல்லங்களில் மல்லிகைச் செடிகள் காணப்படும். விற்பனைக்கு என்று அந்தப் பூக்கள் கொய்யப்படாததால் வீட்டாரின் அனுமதியுடன் யார் வேண்டுமானாலும் பறித்துக் கொள்ளலாம். இயற்கையில் சில பூக்கள் மட்டும் மாலையில் மலர் கின்றன. நீலோத்பலம் இரவிலே மலரும். தாமரை ஆதவனைக் கண்டவாறே தன் இதழ்களை விரித்துக் கொள்ளும். மஞ்சள் நிற பீர்க்கம்பூ மாலை நேரத்தில் மலரும். இவ்வாறு சில பூக்கள் மாலையில் பூப்பதற்கும் மற்றவை பகல் நேரத்தில் இதழ்களை விரித்துக் கொள்வதற்கும் என்ன காரணம்? என்பதைப் பற்றிய விஞ்ஞான அறிவு அப்போது எனக்கு ஏற்படாவிட்டாலும், வேதியியல் பட்டப்படிப்பின் போது அதற் கான காரணத்தை அறிந்து கொண்டேன்.

வெளியில் நிலவும் தட்பவெப்ப நிலைகளுக்கேற்ப ஒரு செடியில் நிகழும் சில மாற்றங்களுக்கு Nastic Movement என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. செடிகளில் உள்ள கண்ணுக்குப் புலப்படாத நீரின் அழுத்தத்தால் இத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற்படு கின்றன. சுற்றுச்சூழலில் ஏற்படும் மாற்றத்தை செடிகளால் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. மொட்டின் மேல் இதழுக்கும், கீழ் இதழுக்கும் இடையே நீரின் அழுத்தத்தில் ஓர் மாறுதல் ஏற்படுகிறது, இதன் விளைவாக ஒவ்வொரு இதழும் விரி

வடைகின்றன. மல்லிகைச் செடிகளில் குறிப்பாக வெளிச்சம் குறைந்து இருள் கவ்வும்போது ஏற்படும் மாற்றங்கள் உணரப்படுகின்றன. மல்லிகை மொட்டின் மேற் புரம் தடித்திருப்பதால் அதில் ஏற்படும் பௌதிக மாற்றம் மற்றைய இதழ்களையும் விரிவடையச் செய்கின்றன. மல்லி கையில் 200க்கும் மேற்பட்ட வகைகள் உலகெங்கும் காணப் படுகின்றன.

69) மல்லிகை மணம் வீசுவதேன் ?

மலர்கள், பழங்கள் ஆகியவற்றில் ஒருவகை எண்ணெய் சுரப்பதால் மணம் வீசுகின்றது. இவற்றை வேதியியலார் Essential Oils என்று அழைப்பர். இந்த Es-sential Oilகளைக் கையால் தொட்டால் பிசுபிசுப்பை உண்டு பண்ணாது. நாம் அன்றாடம் உபயோகிக்கும் எண்ணெய் வகைக்கு Fatty Oils என்று பெயர். ஏனெனில் அவற்றில் கொழுப்புச் சத்து (Cholesterol) கலந்திருப்பதால் இந்தப் பெயர் ஏற்பட்டது. Essential Oilகளில் கொழுப்புச் சத்து இருக்காது. இந்த Essential Oilகளை ஐந்து வகைகளாகக் கொள்ளலாம். இவற்றில் அமைந்துள்ள கார்பன், ஹைட்ரஜன், ஆக்ஸிஜன் ஆகியவற்றின் இடங்களைப் பொறுத்து அவற்றின் குணங்கள் மாறுபாடு அடைகின்றன. அவ்வாறான வகைகளில் Esters எனப்படும் மணம் பரப்பும் திரவப் பொருளும் ஒன்று.

ஒரு செடியின் இலைகள் (ஓயம், துளசி, கொத்தமல்லி), மரப் பட்டைகள் (இலவங்கம்), கிழங்குகள் (மஞ்சள், இஞ்சி), மரத்தின் கிளைகள் (சந்தனம்), பூக்கள் (ரோஜா, மல்லிகை), விதைகள் (கொத்த மல்லி, ஜீரகம்), மரங்களிலிருந்து வடியும் பால் (பெருங்காயம், கற்பூரம்), பழங்கள் (மா, பலா) ஆகியவற்றில் Essential Oil இருப்பதால் அவை மணம் பெறுகின்றன. பெரும்பாலும்

இந்த செடி, கொடி, மரங்களில் பசுமையான பகுதிகளில் இருக்கும் Essential Oils திசுக்கள் மூலம் மலர்களின் மொட்டுக்களைச் சென்றடைகின்றன. விஞ்ஞானிகள் பல ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்ட போதிலும், மரம், செடி, கொடிகளில் குறிப்பிட்ட மணம் உடைய பொருள் எந்த உபயோகத் திற்காக உண்டு பண்ணப்படுகிறது என்பதை அறிய இயலவில்லை.

Benzyl Acetate என்ற Ester மல்லிகையின் மணத்திற்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளது. தற்போது கம்ப்யூட்டர் சாம்பிராணி என்று சந்தையில் விற்கப்படும் பொருளில் Benzyl Acetate கலந்துள்ளது. அதன் விளைவாகத்தான் தணலில் அதன் பொடியைத் தூவிடும்போது சாம்பிராணிப் புகை வெளிப்படுகிறது. இயற்கையில் கிடைக்கும் சாம்பிராணியிலும், Benzyl Acetate உள்ளது என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.

இவ்வாறே துளசியிலும், சந்தன மரத்திலும், Terpenoid என்னும் இயற்கை இரசாயனப் பொருள் அமைந்துள்ளது. சந்தனத்தின் வாசனைக்குக் காரணம் அதிலுள்ள Santol என்ற Terpenoid காரணமாகும்.

70) மருதாணி இட்டுக் கொண்டால் சிவப்பதேன்?

கோடை காலத்திலும், திருமண விழாக்களின்போதும், மருதாணி இலையை அரைத்து வித விதமான வடிவங்களில் கையிலே இட்டுக் கொள்வது கிராமங்களில் காணப்படும் ஒரு பழக்கமாகும். மருதாணி மரத்தின் பூக்கள் பரப்பும் மணத்தை வெகு தூரத்தில் வரும் போதே அறிந்து கொள்ளலாம். இந்த மருதாணிச் செடிகள் பலர் வீட்டுத் தோட்டங்களில் காணப்படும். இந்த இலைகளைப் பறிப்பதற்கு யாரும் தடை

செய்ய மாட்டார்கள். ஆண் களைவிட பெண் களுக்கே மருதாணி இட்டுக் கொள் வதில் அதிக விருப்பம் உண்டு. மருதாணி இலையை நன்றாக அரைத்து சிறிதளவு எலுமிச்சம் பழச்சாற்றை அதில் விட்டு கைகளிலும் கால்களிலும் இட்டு விடுவார்கள்.

பெரும்பாலும் இரவில் உறக்கம் கொள்வதற்கு முன்பு மருதாணி இடப்படும். அன்றைய தினம் உறங்குவதற்கு ஒரு கிழிந்த பாய்தான் கிடைக்கும். மறுநாள் தண்ணீரில் கழுவிட, மருதாணி இடப்பட்ட பகுதிகள் சிவப்பு நிறத்தில் காணப்படும். சில நாட்களில் இந்த வண்ணம் தன்னடைவே மறைந்துவிடும். திருமணம் ஆன பெண்ணின் கையில், சிவப்பு நிறம் அதிக அளவில் காணப்பட்டால் கணவன் மீது ஆசை அதிகம் என்று கிராம மக்கள் கேலி பேசுவார்கள்!

மனித உடலின் வெளிப்புறத் தோலில் நான்கு அடுக்குகள் உள்ளன. அவை முறையே வெளிப்புறத் திலிருந்து Staratum Corneum, Epidermis, Dermis and Sub-cutaneous layers என்று அழைக்கப்படுகின்றன. மருதாணியைக் கையில் இடும்போது அதிலுள்ள இயற்கை வண்ணம் (Pigments) தோலின் முதல் அடுக்கு வழியாக ஊடுறுவிச்சென்று இரண்டாம் அடுக்கான Epidermisன் மேல் தேக்கம் கொள்கின்றன. மருதாணியில் உள்ள நீர் வற்றியபிறகு இந்த இயற்கை வண்ணங்கள் தோலின் இரண்டாம் அடுக்கின்மேல் படிந்துள்ளதால், அவை உடனடியாக நீரில் கரைவதில்லை.

சில நாட்கள் கழித்து அவை காணாமற் போவதற்கும் இதுவே காரணமாகும். அடிக்கடி கைகளையும், கால்களையும் நீரில் அலம்புவதால் இந்த வண்ணங்கள் மெல்லமெல்ல அவற்றில் கரைந்து, தோல் தன் பழைய நிலையை அடை கின்றது.

71) ஆடிக்காற்றில் பறந்துவரும் தேள்கள்

வைகாசி, ஆனி கழிந்த பிறகு ஆடி மாதத்தில் காற்று அதிக அளவில் வீசிக் கொண்டு இருக்கும். இதற்கு மேலைக் காற்று என்று பெயர். தென்மேற்கு பருவ மழையின் காரணமாக இந்தக் காற்று மேற்கிலிருந்து கிழக்காக வீசிக்கொண்டிருக்கும். இதன் விளைவாக வீட்டைச் சுற்றி யிருக்கும் தென்னை மரங்களின் பாளை மற்றும் பன்னா டைகளில் இருக்கும் தேள் குஞ்சுகள் வீட்டின் மேல் உள்ள ஓடுகளில் காற்றின் விசையால் இடம்பெயரும். அவை அங்கே வளர்ச்சியடைந்து வீட்டிற்குள் புகுந்துவிடும். கோடை காலத்தில் தேள்கொட்டுவது ஒரு சாதாரணமான நிகழ்ச்சி யாகும். இந்தத் தேள் எங்கு பதுங்கியிருக்கும்? எந்த நேரத்தில் யாரைத் தாக்கும் என்பதை அவ்வளவு சுலபமாகக் கணிக்க இயலாது. இவை மட்டுமின்றி விதவிதமான விஷ வண்டுகள், தேளின் மற்றொரு இனவகையான நட்டுவாக்கினி (நட்டு வாய்க்காலி-கவ்விகொட்டும் தன்மையுள்ள விஷஜந்து வகை.) போன்றவைகளும் எங்கும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும்.

72) என்னை முதன் முதலில் கடித்த தேள்

ஒருநாள் மாலை கொல்லைக் கதவின் வடப்புறத்தில் பாகற்காய் விதைகள் சாணியில் பதித்து சுவற்றில் தட்டி வைக்கப் பட்டிருந்தது. கிராமமக்கள் விதைகளின் வீர்யம் குறையாமல் பாதுகாக்கும் ஒரு எளியமுறை இது. என்னுடைய தாயாருடன் வார்த்தையாடிக் கொண்டே வலது கையை அந்த

சாணி அடையின் மீது வைத்திட சுருக்கென்று தேள் கொட்டிட உடனே வலியால் துடித்தேன். கொட்டியவுடன் தேள் தன் இருக்கையை விட்டு வெளியே வந்து வேகமாக நழுவுப் பார்த்தது. கையில் வலியுடன் பக்கத்திலிருந்த விளக்குமாற்றின் அடிப்பகுதியைக் கொண்டு அந்தத் தேளை அடித்துக் கொண் றேன். விறுவிறு என்று விஷம் ஏற ஐயோ! அம்மா! என்று அலறிக்கொண்டு தெருவிற்கு வந்துவிட்டேன். வீதியில் உள்ளார் உடனடியாக ஒரு வெங்காயத்தை நறுக்கித் தேள் கொட்டு முனையில் வைத்துத் தேய்த்தார்கள்.

ஒரு சிலர் குருக்கள் மந்திரிப்பார் அவரிடம் இவனை அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்று கூறினர். பக்கத்துவீட்டு மணியார் ஒரு குப்பியிலிருந்த வெள்ளையான ஒரு திரவத்தை என் கண்ணில் விட்டார். உடனே வலி பறந்தோடியது. தேள் கொட்டினால் அது இரண்டு நாள் வரை கடுத்துக்கொண்டே இருக்கும். குப்பியிலிருந்த திரவம் என்ன என்று கேட்டதற்கு அது சித்தர் ரஹஸ்யம் யாருக்கும் சொல்லக்கூடாது என்று கூறிவிட்டார்.

73) தேள் கொட்டினால் ஏன் செயலிழந்து விடுகிறோம்?

இலட்சக்கணக்கான உயிரினங்களில் மனிதனின் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்த்துள்ளவைகளில் தேளும் ஒன்றாகும். பன்னிரண்டு ராசிகளில் ஒன்று விருச்சிக ராசி. (கட்டுரை ஆசிரியர் விருச்சிக ராசியில் பிறந்தவர். அதனால்தான் அவர் எழுதுகின்ற தலையங்கம் சிலருக்குத் தேள் கொட்டும் உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது போலும்!) எகிப்தியர்கள் தேளை Serket என்ற தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தனர். ஹைதராபாத்தில் உள்ள புகழ் பெற்ற Falaknuma அரண்மனை தேள் வடிவில் அமைந்துள்ளது.

சமீபத்தில் நான்கு சக்கர வாகனங் களை தயாரிக்கும் நிறுவனம் ஒன்று Scorpio என்ற பெயரில் புதியதொரு வாகனத்தை அறிமுகம் செய்துள்ளது. (தேள் கொட்டியவுடன் வெகுவேகமாக ஷீஷம் உடலில் பரவுகிறது. அதுபோலவே இந்த வாகனமும் விரைவாகச் செல்லக் கூடியது என்ற பொருளில் இதனுடைய பெயர் அமைந்துள்ளது போலும்.) உலகெங்கும் 1250 வகைத் தேள்கள் உள்ளன. சஹாரா பாலைவனத்திலும், அடர்ந்த காடுகளிலும் தேளின் பல்வகைகள் காணப்படுகின்றன.

தேளின் கொடுக்கில் விஷம் இருப்பதால் அதன் துணை கொண்டு தன்னை விழுங்கவரும் மற்ற பிராணிகளிடமிருந்து காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கும், தனக்கு உணவாக மற்றைய உயிரினங்களை பிடித்துத் தின்பதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றது. தேளினுடைய விஷத்தில் 'பொட்டாசியம்' என்னும் உலோகத்தின் கலவைகள் மிகுந்துள்ளன. அத்துடன் அந்த உப்புக்கள் செலுத்தப்படும் உடலில் உடனடியாக கரைந்து செயல்படுவதற்குத் தேவையான தூண்டுபொருள் (Enzyme) மற்றும் Amino Acids எனப்படும் Peptide ஆகியவற்றையும் செலுத்துகின்றது.

நமது உடலில் சோடியம் என்னும் உலோகமே உப்பின் வழியாகப் பெறப்பட்டு (NaCl) இருக்கும் நிலையில் வெளிச் சூழலுக்கும் உடம்பின் உட்பகுதிக்கும் ஒரு சம நிலையில் இருக்கும் மின்சார அழுத்த நிலை தேள் கொட்டியவுடன் மாற்ற மடைகின்றது. ஏனெனில் அதிலுள்ள பொட்டாசியம் உடம்பில் கலந்தவுடன் (சோடியத்தின் Atomic number 11, பொட்டாசியத்தின் Atomic number 19, ஆகவே K எனப்படும் பொட்டாசியம் உடலில் கலந்த அளவில் உடலில் உள்ள மின்சாரத்தின் சமநிலை பாதிக்கப்படுகிறது.) திசுக்கள் தன்னுடைய செயலை இழக்கின்றன. தேளின் விஷத்தில் உள்ள அமினோ அமிலங்கள்

இதயத்தின் தசைகளைத் தாக்குகின்றன. அவை மேலும் நரம்பு மண்டலத்தையும் செயல் இழக்கச் செய்கின்றன. விஷத்தில் கலந்துள்ள தூண்டுபொருள் திசுக்களுக்குச் செல்லும் புரதச் சத்துக்களை தடுத்து நிறுத்துகின்றன. இதனால் தேள் கொட்டிய நபர் செயல் இழக்கிறார்.

75) இருவகை விஷத்தன்மை கொண்ட தேள்

தேளின் உடலில் இரு வகை விஷப் பைகள் உள்ளன. தனக்கு இரை தேடும் போது தன்னிடம் சேமித்து வைக்கப் பட்டிருக்கும் விஷத்தை அது வீணாக்குவதில்லை. தேள்கள் இரு வகையில் விஷத்தை மற்றைய விலங்கினங்கள்மீது பாய்ச்சுகின்றன. முதன் முதலில் செலுத்தப்படும் விஷத்தில் 1/20 பாகம் விஷப் பொருள்களே இருக்கும். அவற்றில் விஷத்தில் உள்ள தைவிட 16 மடங்கு பொட்டாசியம். உப்புக்கள் கலந்திருக்கும். விஷத்தைச் செலுத்துவதற்கு முன்பு பொட்டாசியம் கலந்த உப்புக்களைச் செலுத்து வதால் தான் கொட்டப்போகும் ஜந்துவை செயலிழக்கச் செய்கிறது. மனித உடலில் தேள் கொட்டும் போதுதான் விஷம் செலுத்தப்படுகிறது. ஜந்துக் களை வேட்டையாடும் போது தன்னிடம் உள்ள உயர்ந்ததான விஷத்தை அது விரயம் செய்வதில்லை.

76) ஆணைகாத்த பெருமாள் கோயில் அக்ரஹாரம்

களப்பாள் அக்ரஹாரத்தில் சுமார் 20 அந்தணர் குடும்பங்கள் வாசம்கொண்டிருந்தனர். ஆணைகாத்த பெருமாள்

கோயில் அர்ச்சகர் வீடு அக்ரஹாரத்தின் மேற்குப்புறத்தில் அமைந்திருந்தது. பெரும்பாலான பள்ளி ஆசிரியர்கள் மற்றும் உள்ளூர் மருத்துவமனை வைத்தியர், பிச்சுமணி அய்யர் ஆகியோருடைய குடியிருப்புகள் அக்ரஹாரத்தில் அமைந்திருந்தன. அக்ரஹாரத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் தெற்குநோக்கி அமைந்திருந்தது சத்திரம். இந்த சத்திரத்தின் பொறுப்பாளர் ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம் ஐயர். அவருக்குக் குழந்தைகள் கிடை யாது. சத்திரத்தில் அவ்வப்போது வந்து தங்கும் வெளியூர் வாசிகளுக்கு இலவசமாகத் தங்கும் வசதி மற்றும் உணவு வசதி செய்து தரப்பட்டு வந்தது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் இதுமாதிரியான சத்திரங்கள் இருந்து வந்தன. தஞ்சையிலிருந்து ராமேஸ்வரம் செல்லும் வழியில் யாத்ரிகர்கள் தங்கிச் செல்வதற்கான பல சத்திரங்கள் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை செயல்பட்டுவந்தன. கூட்டம் கூட்டமாக யாத்ரிகர்கள் மாட்டு வண்டியிலோ அல்லது நடைப்பயணமாகவோ சென்று தீர்த்த யாத்திரை செய்திடுவர். போக்குவரத்து வசதி குறைவான அந்த நாட்களில் இத்தகைய சத்திரங்களே அனைவர்க்கும் புகலிடமாய் அமைந்திருந்தன.

77) போஸ்ட் மாஸ்டர் 'சீமு' ஸார்

இந்த சத்திரத்தையொட்டிக் கிராமத் தபால் நிலையம் அமைந்திருந்தது. 5ஆம் வகுப்பு ஆசிரியரான ஸ்ரீநிவாஸ அய்யர் தான் பகுதி நேரத் தபால்நிலைய அதிகாரி. காலையில் 9 மணி வரையில் தபால் நிலையம் திறந்திருக்கும். அதன் பிறகு மாலையில் 5 மணிக்குத்தான் திறக்கப்படும். தீண்டத்தகாதவர்கள் ஒரு மேசை மேல் காசை வைத்துவிட்டு சென்று விட வேண்டும். வேண்டிய கார்டு கவர்களை நீண்ட தொகுச்சியில் சொறுகி அவர்களிடம் கொடுத்திடுவார் ஸ்ரீநிவாஸ அய்யர். அவர்களிடமிருந்து நேராக எந்தப் பொருளையும்

வாங்கமாட்டார்/கொடுக்கமாட்டார். தன்னுடைய வேலை முடிந்தவுடன் குளித்துவிட்டுத்தான் வீட்டிற்குச் செல்வார். எப்போதும் தூய கதர் ஆடையைத்தான் அணிந்து கொள்வார். 'சீமு' ஸார் என்று அனைவராலும் மதிக்கப் பெற்றவர். நாங்குகள், பள்ளிக்குச் சென்று வந்தபிறகு வீட்டிற்குள் நுழையும்போது பள்ளிக்கு அணிந்து சென்ற காற்சட்டை மற்றும் மேற்சட்டைகளை வாசற் பகுதியில் உள்ள ரேழியில் களைந்துவிட்டு, வேறு ஆடைகளை உடுத்திக்கொண்டுதான் வீட்டிற்குள் நுழைய முடியும்.

78) ஹெட்மாஸ்டர் கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர்

அக்ரஹாரத்தின் தெற்குப் பகுதியில் வசித்து வந்த கிருஷ்ண மூர்த்தி ஐயர் என்னும் ஆசிரியர் நல்ல உயரம். இவர் காதில் கடுக்கனோடு காட்சியளிப்பார். எப்போதும் மயில் கண் வேட்டியே அணிந்திருப்பார். தலை கொஞ்சம் வழுக்கை; மிகவும் கண்டிப்பானவர். நன்றாகப் பாடம் சொல்லித் தருவார். இவர் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வந்தார். எட்டாம் வகுப்பு ஆசிரியர்களே அக்காலத்தைய நடுநிலைப் பள்ளிகளில் (Higher Elementary School) தலைமை ஆசிரியர் பொறுப்பை வகித்து வந்தனர். இவருடைய வீட்டிற்கு இரு மருங்கிலும் இருந்த வீடுகள் பாழடைந்த நிலையில் இருந்தன. கொல்லைப் புறத்தில் குடியிருப்புகள் கிடையாது. வீட்டின் பின் பகுதியில் ஒரு பர்லாங்கு தூரத்தில் கம்பலேவை மண்டபம் இருந்தது. இவர் வசித்து வந்ததோ மண் சுவர்கள் கொண்ட ஓட்டு வீடு.

79) ஜயலக்ஷ்மி நட்டுவாக்காலி (நட்டுவாக்கிளி) கடித்து இறந்த துயர நிகழ்ச்சி

நான் 6ஆம் வகுப்பு படித்துக்கொண்டிருந்தபோது,

ஒருநாள் கிட்டுவைய்யர் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்த கிருஷ்ணமூர்த்தி ஜயருடைய ஒரே பெண்ணும், எங்கள் பள்ளியில் 8ஆம் வகுப்புப் படித்துவந்த மாணவியுமான ஜயலக்ஷ்மி நட்டுவாக்காலி கடித்து இறந்துவிட்டாள் என்ற செய்திகேட்டு அந்தப் பள்ளியே துயரில் ஆழ்ந்தது. அன்று மாலை பள்ளியில் உள்ள அனைத்து மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இறுதிச் சடங்கில் கலந்துகொண்டனர்.

ஓவ்வொரு கிராமத்திலும், குறிப்பிட்ட இனத்தவர்களுக்கென இடுகாடுகளும், சுடுகாடுகளும் தனித்தனியாக அமைந்திருந்தன. பெரும்பாலும் இந்தச் சுடுகாடுகள் ஊரின் புறத்தில் ஆற்றங்கரை அல்லது வாய்க்காலுக்கு அண்மையில் அமைந்திருக்கும். சரியான வழித்தடங்கள் இருக்காது. அக்ரஹாரப் பகுதியில் இறந்தவர்களுடைய உடலை அங்கிருந்து இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் பனைமரங்கள் அடர்த்தியாய் வளர்ந்திருந்த பகுதியில், ஆயிரவேலி அம்மன் கோயிலுக்குச் செல்லும் வழியில் உள்ள சுடுகாட்டிற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். இந்தச் சுடுகாட்டைச் சுற்றிலும் வயல்கள் அமைந்திருந்தன. ஒரு சிறு தடத்தில்தான் உடலை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அன்று அனைவரும் ஜயலக்ஷ்மியின் சிதைக்குத் தீ மூட்டும் வரை இருந்துவிட்டு வீடு திரும்பினர்.

80) வானத்துத் தேவதைகள் சிந்திய கண்ணீர்

அவரவர்கள் குளித்துவிட்டு இல்லம் திரும்பும்போது மழை பொழியத் தொடங்கியது. அக்காலத்திய சுடுகாடு களில் மேற்கூரை கிடையாது. வெட்டியானைத் தவிர யாரும் அங்கு இருக்க மாட்டார்கள். அன்று மாலை 6 மணிக்குத் தொடங்கிய பெருத்த மழை மறுநாள் காலை 6 மணிக்குத்தான் ஓய்ந்தது. அது மழை காலமும் அல்ல. ஜயலக்ஷ்மியின் அகால

மரணத்திற்கு வானில் உள்ள தேவதைகள் கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்துவது போல் இருந்தது அன்று பெய்த பெருமழை. இதன் விளைவாக ஜயலக்ஷ்மியின் உடலுக்கு மூட்டிய தீ அணைந்துவிட்டது. அதனால் அன்று மூட்டிய தீயில் உடல் எரியவில்லை. மறுநாள், முதல் நாள் செய்த கிரியைகளை மீண்டும் செய்து உடலுக்கு எரியூட்டினர். இந்த நிகழ்ச்சி அந்த ஊரிலிருந்த அனைவர் மனத்திலும் மாறாத வருத்தத்தை உண்டு பண்ணியது.

81) நட்டுவாக்காலி கடித்தால் உயிர் பிழைக்க முடியுமா ?

ஒருவரைப் பாம்பு கடித்தால் அவர் பிழைத்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளன. ஆனால் நட்டுவாக்காலி கடித்தால் அவர் பிழைப்பதற்கான வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவே. தேள் இனத்தைச் சார்ந்தது நட்டுவாக்காலி. இது ஊர்ந்து வரும்போது ஒருவிதமான இரசாயனப் பொருளை வெளியிட்டுக் கொண்டே வரும். அது ஒருவகையான துர்நாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். பெரும்பாலும் பாழடைந்த பகுதிகளிலும் ஓட்டு வீடுகளிலும், மண் சுவர்களிலும் இதன் இனப் பெருக்கம் நடைபெறும். இவை கருப்பும், நீலமும் கலந்த வண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கும். ஒருவரைக் கடிப்பதற்கு முன்பு தன்னுடைய முன்பகுதி உறுப்புகளால் நன்றாகக் கவ்விக்கொண்டு அதன் பிறகு தன் கொடுக்கால் நச்சு கலந்த திரவத்தை செலுத்திடும் நட்டுவாக்காலியால் கடியுண்டவர்கள் பிழைப்பது அரிது. கொட்டிய சில நிமிடங்களில் வாயிலிருந்து நுரை தள்ளி அவர் இறந்து விடுவார்.

பாம்பை விடக் கொடியது நட்டுவாக்காலி. இதன் விஷம் உடலில் பாய்ச்சப்படும்போது அது நரம்புகளையும்,

நரம்புகளின் அடித்தளங்களையும் பாதிக்கின்றது. பாம்பின் விஷம் மனித உடலில் செலுத்தப்படும் போது நியூரான் எனப்படும் நரம்பின் ஒரு பகுதியான Dendriteஐ முதலில் தாக்கும். (உயிரணுக்களின் மெல்லிய இழைகளை Dendrite என அழைக்கிறோம். பல நரம்பு மண்டலங்களிலிருந்து பெறப்படும் செய்திகளை உயிரணுக்களின் உள்ளே எடுத்துச் செல்லும் அமைப்பே Dendrites எனப்படும். மற்றைய நரம்பு களிலிருந்து பெறப்படும் செய்தியின் கனத்தைப் பொறுத்து, இந்த உயிரணுவானது மின் அதிர்வுகளைப் பதிலுக்கு வெளிப்படுத்தும். அந்த அதிர்வுகளை உயிரணுவின் வெளிப் பகுதியில் உள்ள நூல்இழை போன்ற அமைப்பு (Axon) எடுத்துச் சென்று Dendrites மூலமாக மற்றைய நரம்பு மண்டலங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.) **பாம்பின் விஷத்தில் 10 விதமான இரசாயன மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் தூண்டு பொருள்கள் (Enzymes) உள்ளன. இவற்றைத் தவிர நரம்பு மண்டலம், இதயப்பகுதி, உயிரணுப் பகுதி மற்றும் நரம்புகளின் நுண்ணிய பகுதிகள் ஆகியவற்றை தாக்கும் நச்சுப் பொருள்கள் ஆகிய இவையனைத்தும் மனித உடலை அடைகிறது. அவை Neurotoxins, cardiotoxins, cytotoxins, dendrotoxins and fasciculins என்று அழைக்கப்படுகின்றன.**

82) கருநாகத்தின் விஷத்தில் கலந்துள்ள இரசாயனப் பொருள்கள்

கருநாகம் போன்ற பாம்புகளுடைய விஷம் நரம்பு மண்டலங்களிலும், தசைகளிலும் ஊடுறுவிச் செயல் இழக்கச் செய்கிறது. இந்த விஷத்தில் உள்ள அமினோ அமிலங்கள், மனித உடலில் உள்ள உயிரணுக்களின் மின் அதிர்வுகளை எடுத்துச்செல்லும் Acetylcholineஐ தாக்குகிறது. இந்த Acetylcholine என்ற திரவம், உயிரணுக்களின் வெளிப்பகுதியில் உள்ள மெல்லிய இழைபோன்ற பகுதியான Dendriteலிருந்து சுரக்கிறது.

பாம்பின் விஷத்தில் உள்ள அமினோ அமிலங்கள் நரம்புகளும், தசைகளும் ஒன்றாகச் சேரும் இடங்களைத் தாக்கி செயலிழக்கச் செய்கிறது. **நட்டுவாக்காலியின் விஷத்தில் 37 நச்சுத்தன்மை கொண்ட அமினோ அமிலங்கள் இருக்கின்றன.** இவற்றின் தொகுதிக்கு Charybdotoxin என்று பெயர். நட்டுவாக்காலி கடிக்கும்போது இந்த அமினோ அமிலங்கள் நரம்புமண்டலங்களைத் தாக்கி அதிக வலியை உண்டாக்குகின்றன.

இவை நரம்பு மண்டலத்தில் உள்ள அமினோ அமிலங்களின் ஒரு கூறான கந்தகத்தோடு ஒன்று சேர்ந்து புதிய தொரு விஷத்தன்மை பொருந்திய பொருளை உண்டாக்குகிறது. பாம்பின் விஷம் உடலில் உள்ள செரிமானத்துக்கு உதவும் பொருள்களோடு கலந்து விடுகிறது. ஆனால் நட்டுவாக்காலியின் விஷம் இவ்வாறு கலப்பதில்லை. இதனால் நட்டுவாக்காலியின் விஷம் மரணத்தில் முடிகிறது.

83) 1952ஆம் ஆண்டு அடித்த கோரப் புயல்

1952ஆம் ஆண்டு நான் 8ஆம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்தபோது நவம்பர் 30ஆம் நாள் மிகப்பெரிய புயல் ஒன்று தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல பகுதிகளைக் கடந்து சென்றது. பெருத்த சேதத்தை விளைவித்த இந்தப் புயலின் விளைவாக ஆயிரக்கணக்கான மரங்கள் வேரற்று விழுந்தன. இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட கால்நடைகள் அழிவுற்றன. நானூறுக்கும் மேற்பட்ட மக்களை இந்தப் புயல் பலி கொண்டது. கடற்கரையிலிருந்து சுமார் 40 கி.மீ. தூரத்தில் அமைந்துள்ள உட்பகுதியான களப்பாளிலும் இந்தப் புயலின் கோர தாண்டவத்தைக் காணமுடிந்தது. ஆண்டுதோறும் கார்த்திகை மாதத்தில் புயற்காற்று வீசுவது ஒரு வழக்கமான நிகழ்ச்சியான போதிலும் 1952ஆம் ஆண்டு அடித்த புயல்

பெருந்த சேதத்தை விளைவித்தது. இந்தப் புயலில் நாங்கள் படித்துக் கொண்டிருந்த பள்ளிக் கட்டிடம் இடிந்து விழுந்தது. இந்தப் புயல் மாலையில் ஆரம்பித்து இரவில் வலுக்க ஆரம்பித்ததால் உயிர்ச்சேதம் ஏதும் ஏற்படவில்லை. இந்தப் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடம் புதிய பண்ணையார் என்று அழைக்கப் பட்டு வந்த குமரப்ப முதலியாருக்குச் சொந்தமான இடத்தில் கட்டப்பட்டு வாடகைக்கு விடப்பட்ட கட்டிடமாகும். இடிந்து விழுந்த கட்டிடத்தைத் தன்னால் சீரமைப்பு செய்ய இயலாது என்று அவர் கைவிரித்துவிட்டார். ஒருமாத காலம் பள்ளிக்கு விடுமுறையாக அறிவிக்கப்பட்டது.

அதன் பிறகு முதலியார் தெருவிலிருந்த பூவனூர் பண்ணை என்று அழைக்கப்பட்டு வந்த மிகப்பெரியதொரு கட்டிடத்தில் 6,7,8ஆம் வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு வந்தன. முதல் வகுப்பிலிருந்து 5ஆம் வகுப்பு வரையிலான பள்ளிக் கூடம் பழைய பள்ளிக்கூடத்தின் அண்மையில் இருந்த பாரதமாதாக் கூட்டுறவுப் பண்டகசாலையின் மாடிப் பகுதி பக்கவாட்டில் அமைக்கப்பட்ட கொட்டகை ஆகியவற்றில் நடைபெற்று வந்தன.

84) வகுப்பறையிலிருந்து வெளியேற்றப் பட்டேன்

இத்தகைய இடர்ப்பாட்டினால் அந்த ஆண்டு E.S.L.C. அரசுத் தேர்விற்கான பாடப் பகுதிகள் சரிவர நடத்தப்படவில்லை. குறிப்பாகக் கணிதப் பாடத்தில் பல பகுதிகள் வகுப்பறையில் நடத்தப்படவில்லை. (இன்றும் ஒருவருடைய எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் பாடத்திட்டமாகக் கணிதம் இருந்துவருகிறது. எந்த ஊருக்குச் சென்றாலும், கணித ஆசிரியர் வீட்டின் முன்பு காலை 6 மணிக்கு சுமார் 60 நிமிஷங்களாகக் காணலாம். அவர்கள் அனைவரும் கணிதத்தில் தனிப்பயிற்சி பெற்றுக்கொள்ளும் மாணவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். இன்றும் இந்த வகுப்புகள் ஷிப்ட்

முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. கணிதம் தான் அனைத்து விஞ்ஞான படிப்புகளுக்கும் தாய்போன்ற நிலையில் அமைந்துள்ளது. கணிதத்தின் உதவியில்லாமல் எந்த விஞ்ஞானப் பாடப்பகுதியையும் தெளிவாகப் பயில இயலாது. இலக்கியங்கள் இதற்கு விதிவிலக்காகும்.)

ஒருநாள் இதுபற்றி என் தாயாரிடம் முறையிட்டேன். தான் படிக்காவிட்டாலும் தன்னுடைய பிள்ளைகள் உயர் கல்வியைப் பெறவேண்டும் என்பதுதான் ஒவ்வொரு பெற்றோருடைய ஆசையாக இருப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணலாம். கணக்குப் பாடத்தில் மட்டுமாவது ட்யூஷன் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற என் கோரிக்கையை பெற்றோர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார். இதன் விளைவாக 6ஆம் வகுப்பு ஆசிரியரான வெங்கடாசார்யர் என்பவரிடம் கணிதத்தில் தனிப்பயிற்சிக்குச் சென்றேன். அவருக்கு ஊதியமாக ஒரு கலம் நெல் வழங்கப்பட்டது.

1953ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் ஒருநாள் அப்போதைய தலைமை ஆசிரியரும் எட்டாம் வகுப்பு ஆசிரியருமான திரு.சாமிநாத ஐயர் வகுப்பறையில் யார் யார் எந்த ஆசிரியரிடம் ட்யூஷன் வைத்துக் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதைக் கேட்டறிந்தார். வெங்கடாசார்யரிடம் ட்யூஷன் வைத்துக் கொண்ட நானும் என் சகாக்கள் மூவரும் இந்தச் செய்தியை அவரிடம் தெரிவித்தோம். 6ஆம் வகுப்பு ஆசிரியரான அவருக்கு என்ன தகுதி உள்ளது? என்னிடமல்லவா நீங்கள் ட்யூஷன் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று கூறி எங்களை வகுப்பறையை விட்டு வெளியே போகச்சொன்னார் சாமிநாத ஐயர். நாங்கள் நால்வரும் பக்கத்திலிருந்த புளிய மரத்தடியில் பகல் பொழுதைக் கழித்துவிட்டு மாலை வீடு சென்றோம். அன்றிரவு 10 மணிக்கு வீடு திரும்பிய என் தந்தையாரிடம் நடந்ததை விவரித்தேன். அவர் அடுத்த நாள் பள்ளிக்கு வருகை தந்து தலைமை ஆசிரியர் சாமிநாத ஐயரிடம்

விளக்கம் கேட்டார். அதற்கு அவர் சரியான பதில் அளிக்கவில்லை. ஆயினும் எங்களை வகுப்பில் அமர்ந்து படிப்பதற்கு அனுமதித்தார்.

85) DEOவிடம் அளித்த புகார் மனு

மாவட்டக் கல்வித்துறை உயர் அலுவலருக்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகளை விவரித்துத் தலைமை ஆசிரியர் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கும்படி வேண்டிக் கடிதம் ஒன்றினை அனுப்பி வைத்தார் என் தந்தையார். இந்தக் கடிதம் உயர் அதிகாரியால் Inspector of Schools எனப்படும் அவருடைய அடுத்த நிலை அதிகாரிக்கு அனுப்பப்பட்டு அவர் இந்த புகாரை விசாரிப்பதற்காகக் களப்பாளுக்கு வந்து சேர்ந்தார். தலைமை ஆசிரியர் சுவாமிநாதனுக்குக் கோபம் வந்தால் கடைவாயை சுழித்துக் கொள்வார். அன்றைய தினம் அவருக்கு வந்த கோபத்தை எங்களால் உணர முடிந்தது. அதன்பிறகு என்ன நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் டியூஷன் விவகாரத்தைப் பற்றி அன்றிலிருந்து அவர் யாரிடமும் வாய் திறப்பதில்லை.

(தந்தையினுடைய குணநலன்களில் சில அவருடைய புத்திரர்களை அடையும் என்பது விஞ்ஞானபூர்வமான உண்மை. ஒரு குழந்தை பிறக்கும்போது 50 விழுக்காடு தந்தை மற்றும் தந்தை வழி மூதாதையரின் குணங்களையும் 50 விழுக்காடு தாய் மற்றும் தாய் வழி மூதாதையர்களின் குணங்களை கொண்டிருக்கும். இந்த குணங்களின் கூட்டமைப்பே பிறக்கும் குழந்தை. என் தந்தையார் அநீதி களை எதிர்த்து எதிர்குரல் கொடுப்பவர். சமூகத்துக்கு அநீதி இழைக்கப் படும்தோது அவர் அந்தக் காலத்தில் சுதேசியத்திரன் பத்திரிகைக்கு கடிதம் எழுதி அனுப்புவார். கூட்டுறவுப் பண்டகசாலை ஆண்டு விழாக்களில் உரையாற்றுவார். காந்தியக் கொள்கைகளில் பிடிப்பு கொண்டவர். அந்தக் காலத்தில் அவர் அநீதிக்கு எதிராக குரல்கொடுத்தல் என்ற

குணத்தின் அடியாக இன்று நான் பல அநீதிகளுக்கு எதிரான குரலை எழுத்துமூலம் தெரிவித்து வருகின்றேன். இவையெல்லாம் பாரம்பரியமான மரபு அணுக்களின் மூலம் சந்ததியர்களைச் சென்றடைகிறது. மனிதர்களில் சிங்கம் போன்ற தன்மை படைத்தவர்களும் சுண்டெலி போன்ற தன்மை படைத்தவர்களும் உண்டு என்று சமூக இயலார் கண்டறிந்துள்ளனர். சிங்கம் போன்ற குணங்களைக் கொண்டவர்களே இன்று நாட்டிற்குத் தேவை.)

86) ‘உப்பு வாங்கலையோ உப்பு...’

வேதாரண்யத்தில் உற்பத்தியாகும் உப்பினைப் பல கழுதைகள் மீது ஏற்றிக்கொண்டு உப்பு விற்பனையாளர்கள் ஒவ்வொரு கிராமமாகச் சென்று விற்று வருவர். கிராம மக்கள் மூன்று மாதங்களுக்குத் தேவையான உப்பினை அவர்களிடமிருந்து விலைக்கு வாங்கிக்கொள்வார்கள். அன்றைய காலகட்டத்தில் ஒரு படி உப்பின் விலை ஒரு அணா. இவர்கள் வேதாரண்யத்தைவிட்டு பங்குனி மாதம் புறப்படுவார்கள். ஆடி அமாவாசைக்கு வேதாரண்யத்தை சென்றடைவர்.

இவர்களுக்கென குறிப்பிட்ட வாடிக்கையாளர்கள் உண்டு. இன்ன தேதியில் உப்புக்காரன் வருவான் என்பதை அனைவரும் அறிவர். கடைக்குச் சென்று உப்பினை சிலரே வாங்கு வார்கள். கோடை காலங்களில் ஊறுகாய் தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய அளவு உப்பினை சேமித்து வைத்துக் கொள்வர். மனித இனத்திற்கு ஆதாரமாய் விளங்கும் நீருக்கு அடுத்த நிலையில் பங்கு வகிப்பது சோடியம் குளோரைடு எனப்படும் உப்பு. சோடியம் குளோரைடானது உடலின் உட்பகுதியில் Sodium Ion (Na⁺) ஆகவும், Chlorine Ion (Cl⁻) ஆகவும் பிரிவுபடுகின்றது.

87) அயோடின் கலந்த உப்பை ஏன் உட்கொள்ள வேண்டும் ?

இதில் சோடியம் உடல் அசைவுகளுக்குப் பயன்படுவதோடு, உடலில் உள்ள நீரின் அளவைக் கட்டுப்பாட்டில் வைப்பதிலும் முக்கியப் பங்கு ஆற்றுகிறது. குளோரின் ஜீரண நீரில் முக்கியமானதாகக் கருதப்படும், இரைப்பை நீரில் உள்ள ஹைட்ரோ குளோரிக் அமிலம் (HCl) உற்பத்திக்கு உதவுகிறது. ஆனால் உப்பில் உள்ள குளோரைடு மட்டும் உடல் வளர்ச்சிக்குப் போதுமானதல்ல. உப்பிலும், நாம் அருந்தும் நீரிலும் உள்ள ஃப்ளோரின் (Fluorine), ப்ரோமின் (Bromine) மற்றும் அயோடின் (Iodine) ஆகியவை வெவ்வேறு விகிதங்களில் உடல் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கின்றன.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் அக்டோபர் 21ஆம் நாள் உலகெங்கும் அயோடின் சத்துப் பற்றாக் குறை விழிப்புணர்ச்சி நாளாகக் கொண்டாடப்பட்டுவருகிறது. வானொலியில் நிகழ்ச்சி களைக் கேட்டு வருபவர்கள் அயோடின் கலந்த உப்பை கருவுற்றத்தாய் உட்கொள்ள வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தும் விளம் பரத்தை அடிக்கடிக் கேட்டிருப்பார்கள். அனைவருக்கும் ஆரம்ப சுகாதாரப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் அடிப்படைக் கடமையாகும். அவற்றில் சில, சிறு குழந்தைகளுக்குத் தடுப்பு ஊசி போடும் முகாம்களும், மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் விளம்பரங்களும் ஆகும்.

தேவர்களும் அசுரர்களும் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த போது அமிர்தம் வெளி வந்ததாகப் புராணங்கள் பகர்கின்றன. ஆனால் இன்றும் நாம் அந்த அமிர்தத்தை சுவைத்துவருகிறோம். அதுதான் உப்பு என்று அழைக்கப்படும் சோடியம் குளோரைடு.

88) Halogen Family-ல் போக்கிரி அண்ணனும் சாதுவான தம்பியும்

உலோகம் அலோகம் (Metals & Non metals) ஆகியவற்றின் தன்மைகளைப் பற்றி வேதியியல் விஞ்ஞானத்தில் போதிக்கப்படுகிறது. விஞ்ஞானிகள் இவற்றை ஒரு அட்டவணையிட்டுக் காட்டியுள்ளார்கள். அந்த அட்டவணையில் (Periodic Table) ஏழாவது பகுதி 5 மூலப் பொருள்களைக் கொண்டதாகும். அவற்றில் முதல் 4 மூலப் பொருள்களுக்கு (Elements) Halogen குடும்பம் என்று பெயரிட்டுள்ளனர். அவை முறையே ஃப்ளூரின் (Fluorine), க்ளோரின் (Chlorine), ப்ரோமின் (Bromine), அயோடின் (Iodine) ஆகியனவாகும். இந்தக் குடும்பத்தில் அண்ணனான Fluorine வேகத்தோடு செயல்படுபவர். Calciumத்துடன் சேர்த்து பல்லுக்கு உறுதி அளிப்பவர். ஆனால் கடைசி தம்பியான Iodine கொஞ்சம் சாது. மொத்தத்தில் Halogen Family நமக்குப் பல்வகையிலும் உதவி செய்யும் ஒரு கூட்டுக்குடும்பம். இவற்றில் க்ளோரின் சோடியம் என்ற உலோகத்தோடு ஒன்றுகூடி சோடியம் க்ளோரைட் (NaCl) எனப்படும் சாதாரண உப்பாக உருவெடுக்கிறது.

நாம் உட்கொள்ளும் உணவிலிருந்து உடலுக்குத் தேவையான பல்வேறு மூலப் பொருள்கள் பிரித்தெடுக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் அயோடின் சத்து மிகமிக முக்கியமானதாகும். கருவிலிருக்கும் குழந்தையின் மூளை வளர்ச்சிக்கும் அந்தக் குழந்தை பிறந்து சீரான வளர்ச்சியை எய்துவதற்கும் அயோடின் மூலப்பொருள் மிகமிகத் தேவை.

சாதாரண உப்பில் அயோடின் சத்து மிகக்குறைந்த அளவிலேயே காணப்படுகிறது. அதனால் சுத்திகரிப்பு சாலைகளில் உடலுக்குத் தேவையான சோடியம் அயோரைடு அதில் சேர்க்கப்பட்டு விற்பனை செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறு விற்பனை

செய்யும் உப்பின் விலை சற்று கூடுதலாகயிருந்தாலும் அனைவரும் அயோடின் கலந்த உப்பையே உபயோகிக்க வேண்டும். நமது உடம்பின் கழுத்துப் பகுதியில் தைராய்டு க்ளான்ட் (Thyroid Gland) என்ற சுரப்பி அமைந்துள்ளது. அதிலிருந்து 'தைராக்ஸின்' என்றதொரு ஹார்மோன் சுரக்கின்றது. இந்த தைராக்ஸின் ஹார்மோனில் இயற்கை யிலேயே அயோடின் கலந்திருக்கும். இந்த ஹார்மோன் உடல் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கிறது. இந்த சுரப்பியிலிருந்து அதிக திரவம் சுரக்கக்கூடுமானால் அதிக அளவில் இருதயத் துடிப்பு, உடல் எடை குறைதல் போன்ற உபாதைகள் தோன்றும்; குறைந்த அளவில் ஹார்மோன் சுரக்குமானால் உடல் எடை அதிகரிக்கும். அவர்களால் தட்பத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாது. கருவில் இருக்கும் குழந்தை களுக்கு தாயின் மூலம் சரியான அளவில் அயோடின் செல்ல வில்லையானால் அவர்கள் அறிவு குறைந்தவர்களாகி விடுவார்கள்.

வருமுன் காப்போம் என்ற சொற்படி நாம் அனைவரும் தகுந்த கவனத்துடன் நாம் உட்கொள்ளும் உணவில் சரியான விகிதத்தில் இரும்புச்சத்து, சுண்ணாம்புச் சத்து, உப்புச்சத்து போன்றவை அமைந்துள்ளனவா என்று ஆராய்ந்து அவற்றை உட்கொள்ள வேண்டும். இன்று விஞ்ஞானம் அளத்தற்கரிய முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளது. அதன் உதவிகொண்டு நோயற்ற வாழ்வு வாழ கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நம் உடலில் உள்ள ஏறத்தாழ 30 கிராம் அளவுள்ள அயோடினில் பாதிக்கு மேல் தைராய்டு எனப்படும் கழுத்தின் முன்புறத்தில் உள்ள நாளமில்லாச் சுரப்பியிலிருந்து கிடைக்கிறது. இந்தக் குறைபாட்டை நீக்க, அயோடின் சேர்க்கப்பட்ட உப்பைத் தினமும் சமையலில் சேர்ப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அந்தக் காலத்தில் அயோடின் குறைபாட்டால் வரும் வியாதிகளைப் பற்றிய முறையான அறிவு யாருக்கும் கிடையாது. சுத்திகரிக்கப்பட்டு அயோடின் சேர்க்கப்பட்ட Table Salt எனப்படும் உப்புகள் அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. இதனால் உடல் வளர்ச்சியோடு மன வளர்ச்சி குன்றியவர்களாகவும் சில குழந்தைகள் வளர்ந்து வந்தனர்.

89) தனிப்பயிற்சி பெற்றுத் தேர்வினை எதிர் கொண்ட மாதூலர்கள்

என்னுடைய தாய்வழி மாமன்களான நம்பிள்ளை மற்றும் கண்ணன் ஆகிய இருவரும் கோட்டூர் பாடசாலையில் 9 வருடம் கிருஷ்ண யஜுர்வேதம் பயின்றனர். இவர்கள் பல்வேறு திவ்ய தேசங்களில் நடைபெறும் வேதபாராயணத் தில் பங்குகொள்வர். அந்த காலகட்டத்தில் தென்கலையார்கள் பெரும்பாலும் நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்த அத்யாபகர்களாகத்தான் திகழ்ந்துவந்தார் களையொழிய முறைப்படி வேதாத்யயனம் செய்தவர்கள் ஒரு சிலரே. இவர்கள் காஞ்சி ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர் ஸ்வாமியின் பாராட்டுதலைப் பெற்றவர்கள். 'நம்பிள்ளை சகோதரர்கள்' (Nampillai Brothers) என்று இவர்கள் அழைக்கப் பட்டுவந்தனர். இவர்கள் 3 அல்லது 4 மாத காலங்கள் இவ்வாறு பல ஊர்களுக்குச் சென்றபிறகு கீழைப்பனையூருக்குத் திரும்பி வருவர்.

நான் 7ஆம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்தபோது, தனிப்பட்ட முறையில் நீங்கள் பயின்று E.S.L.C. தேர்வு எழுதினால் அதன்மூலம் ஆரம்பப் பள்ளி ஆரியர்களாகத் தகுதி பெறலாம். நீங்கள் ஏன் அவ்வாறு தகுதி பெற முயற்சி செய்யக்கூடாது என்று கூறினேன். இதை முழுமனதாக ஏற்றுக்கொண்டனர் இருவரும். இவர்கள் இருவரும் 5ஆம் வகுப்புவரைதான் முறையான கல்வி பெற்றிருந்தனர். அதன் பிறகு வேதபாடசாலையில் பயின்றனர். 15 வயது நிரம்பியவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் E.S.L.C. தேர்வு எழுதலாம். அதற்கு ஒரு ஆசிரியரிடம் தனிப்பயிற்சி பெற்றதற்கான சான்றிதழுடன் விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என்பதற்கிணங்க, நம்பிள்ளை மன்னார்குடியில் உள்ள ஆசிரியரிடம் தனிப் பயிற்சிக்குச் சென்றார். கண்ணன் களப்பாளுக்கு வந்து அங்கிருந்த ஏத்தக்குடி ரங்கநாதயங்கார் என்பவரிடம் தனிப்பயிற்சி பெற்றுவந்தார்.

இவரை நாங்கள் யானைக்கால் வாத்தியார் என்று அழைப்போம். நம்பிள்ளையும் கண்ணனும் 1952ஆம் ஆண்டு E.S.L.C. தேர்வில் தேர்ச்சிபெற்றனர். இவர் களில் நம்பிள்ளை தஞ்சாவூரில் இருந்த அரசு ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளியில் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்று வந்தார். கண்ணன் குருக் கத்தி என்னும் ஊரில் தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளியில் பயின்று உபாத்யாயர் வேலையில் சேர்ந்தார்.

90) வடக்கே தலைவைத்துப் படுக்காதே! உத்தரத்தின் கீழ் உறங்காதே !!

இரவில் படுக்கும்போது வடக்கே தலைவைத்தும் உத்தரத்தின் கீழேயும் படுத்தல் கூடாது என்று எங்களை அன்னையார் எச்சரித்து வருவார். இதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால் எனக்குத் தெரியாது பெரியவர்கள் இவ்வாறு சொல்லுவர் அதன்படி நடப்பதுதான் நமக்கு நன்மை என்று பதில் கூறிடுவார். உத்தரத்தின் கீழே படுத்தால் கெட்ட சொப் பனம் வரும் அதனால் அதன் கீழே படுக்கக் கூடாது என்பது அன்னையின் அறிவுரை.

(விஞ்ஞானம் இன்று வியத்தகு வளர்ச்சியை அடைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு துறையிலும் புதுப்புது கண்டுபிடிப்புகள் நாளும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. Magnetobiology என்ற விஞ்ஞான பிரிவில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட விஞ்ஞானிகள் ஏன் வடக்கே தலை வைத்துப் படுக்கக்கூடாது என்பதற்கு விளக்கம் அளித்துள்ளனர். இவ்வாறு படுப்பவர்கள் அடிக்கடி மனஉளைச்சலுக்கு ஆளாவார்கள். என்பதே அவர்கள் கண்டறிந்த உண்மை. ஒரு மனிதன் வடக்கே தலை வைத்துப்படுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவனுடைய மூளையிலிருந்து வெளிப்படும் மின் அதிர்வுகள் நசுக்கப்படுகின்றன, அல்லது சோர்வடையச் செய்யப்படுகின்றன. உடற்கூறுகளை ஆராய்ந்து விரல்களின் நுனிப்பகுதியில் இரத்த ஓட்டம் தடைபடுகிறது என்றும், உடலில் உள்ள நரம்பு மண்டலத்தைச் சார்ந்த பல்வகை இரசாயனப் பொருள்களில் சிதைவுகள் ஏற்படுகின்றன என்றும் கண்டறிந்துள்ளனர். இவ்வாறு வடக்கே தலைவைத்து உறக்கம் கொள்

வோர்க்கு அடிக்கடி தலைவலியும் குழப்பமான சிந்தனைகளும், உடல் நலத்திற்கு கெடுதல் ஏற்பட்டுள்ளது போன்ற எண்ணங்களும் ஏற்படும். இதற்கு மாறாக ஒருவர் கிழக்கு மேற்காக உறங்குவாரானால் அவருடைய மூளையின் செயல்பாடுகள் பழுதடைவதில்லை. மாறாக சுறுசுறுப்புடன் இயங்குகின்றது. உடலில் இரத்த ஓட்டம் சீராக அமைகின்றது. இதனால் அவர் புத்துணர்ச்சியுடன் இருப்பதாக உணர்கிறார். சூரியனில் ஏற்படும் மாற்றங்களின் விளைவாக பூமியிலும் மின் அதிர்வுகளில் மாறுதல்கள் அவ்வப்போது நிகழ்கின்றன. இவ்வாறு Solar Activity நிகழும் போது வடக்கு தெற்காகப்படுத்து உறக்கக் கூடாது.)

91) “இரவில் உறக்கம் கொள்வதேன்?”

கனவு என்பது ஒருவர் உறக்கம் கொள்ளும்போது அல்லது உறக்கம் கொள்வது போன்ற நிலையில், ஆழ் மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களின் வடிவமே ஆகும். இந்த எண்ணங்கள் ஒரு நிகழ்ச்சியை உட்கொண்டதாக அமைந்திருக்கும். கனவில் தோன்றும் நிகழ்ச்சிகள் நிஜம்போன்ற ஒரு எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும். கனவு காண்பவருடைய எண்ணப்படி கனவில் செயல்பட முடியாததையும் அவர் உணர்வார். இவ்வாறு கனவுகள் தோன்றுவதற்கு Rapid eye movement (REM) மற்றும் தூண்டப்பட்ட Electro Encep halogram (EEG) ஆகிய இரண்டும் காரணங்களாக விளங்குகின்றன. மூடிய இமைகளுக்குப் பின் கண்கள் அதிர்வதால் கனவு காண்கிறோம். இவையிரண்டும் நிகழும்போது, மூளையின் தண்டில் ஓர் அதிர்வு ஏற்படுகிறது. இந்த அதிர்வுக்கு 'Pontine tegmentum' என்ற பெயரிட்டுள்ளனர். அப்போது மூளையில் Nonopine phrine என்ற இரசாயனப் பொருள் சுரக்கின்றது. உறக்கத்தின்போது மூளையில் சுரக்கும் மற்றொரு இரசாயனப் பொருள் Serotine என்பதாகும். 5HT என்று இதனை அழைப்பர்.

இந்த இரசாயனத்தின் மூலம் மற்ற உறுப்புகளுக்கு நரம்பு களின் வழியாக உறக்கம் கொள்வதற்கான செய்தி அனுப்பப்

படுகிறது. ஒருவர் உறக்கம் கொள்வதற்கு நல்ல மூச்சுக்காற்று, சீரான இருதயத் துடிப்பு, மண்டை ஓட்டை சுற்றிய தசைகள் சம நிலையில் இருத்தல் (இலவம் பஞ்ச அடைக்கப்பட்ட தலையணைகளை உபயோகப் படுத்துவது இதற்காகத்தான்.), நாக்கின் அடியில் உள்ள தசைகளின் மின் அதிர்வுகள் குறைதல் ஆகியவை Serotine என்ற இரசாயனப் பொருள் சுரப்பதற்குத் தேவைப்படுகின்றன. (உறக்கம் கொள்ள முயல்வோர் பேசுவதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.)

92) நாம் ஏன் கனவு காண்கின்றோம்?

Rapid Eye movement எனப்படும் (REM) நிகழ்வின் போது மூளையிலிருந்து பெரியதும் சிறியதுமான மின் அலைகள், தோன்றுகின்றன. வயதானவர்கள் இரவில் 5 அல்லது 6 முறை கனவு காண்கிறார்கள். ஒவ்வொரு 90 நிமிடத்திற்கும் கனவு காண வாய்ப்புண்டு. ஒவ்வொரு தடவையும் கனவு காணும்போது அது 5லிருந்து 10 நிமிடம் வரை நீடித்திருக்கலாம். D-state எனப்படும் REM மற்றும் EEGஇன் ஒருங்கிணைந்த செயல் இரவு முழுவதும் நிகழ்ந்துகொண்டே இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு முறையும் இத்தகைய நிலை முன் ஏற்பட்ட நிலையைவிட கால அவகாசம் கூடுதல் கொண்டதாக நிகழ்கின்றது.

மூளை நரம்பின் அதிர்வுகள் உறங்கும் மனிதனுடைய மற்றைய உறுப்புகளைச் சென்றடைவதில்லை. இதனால் உறங்கும் மனிதன் கனவு காணும்போது எழுந்து ஓடுவதில்லை நடப்பதில்லை. கனவில் கூட ஓட இயலாத அல்லது வேகமாக நடக்க இயலாத நிலையை உணரலாம். ஒருவருடைய வாழ்க்கை யோடு தொடர்பில்லாத ஏதோ ஒரு நிகழ்ச்சியை கனவிலே ஒருவன் காண்பதற்குக் காரணம் D-state தன்மையில் ஏற்படும் ஏற்றதாழ்வுகளாகும். தன் வாழ்நாளில் அடைய நினைத்த அல்லது நிறைவேறாத ஆசைகளின் விளைவால், அந்த ஆசைகள் நிறைவேறுவதாகக் கனவு காண்கிறான். இவ்வாறு 'நடக்க வேண்டும்'

என்ற நினைவின் முதிர்வே கனவாகும். கனவு காண்பவன் நிஜ வாழ்க்கையில் அடைய முடியாததை அல்லது செய்ய முடியாததைச் செய்து விட்டதான ஒரு நிலையை அடைகிறான்.

(கிராமங்களில் பெரும்பாலான வீடுகள், ஓட்டுவீடுகளாய் அமைந்திருக்கும். இவை பலமான உத்தரங்களின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த உத்தரங்களில் விஷ ஐந்துக்கள் தங்கியிருந்து இரவில் அவை அதன் கீழே உறங்குபவர் மேல் விழுந்து ஆபத்துக்களை ஏற்படுத்தக் கூடும். மேலும், ஏதோ ஒரு காரணத்தால் அசைவுகள் ஏற்பட்டால் முதலில் நொடிந்து விழுவது உத்தரம்தான். அதனால் தான் உத்தரத்தின் கீழே உறங்காதே என்று பெரியவர்கள் அறிவுறுத்தி வந்தனர். உத்தரத்தின் கீழே உறங்குவதற்கும் கனவு காண்பதற்கும் எந்தவித நேரடித் தொடர்பும் கிடையாது.)

93) கனவும் வேதாந்த விசாரமும்

1973ஆம் ஆண்டு தொடங்கி சில ஆண்டுகள் சதாபிஷே கம் ஸ்வாமியினுடைய புருஷகாரத்தால் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமண வானாமுனிகள் ஸந்நிதியில் வேளுக்குடி வரதாசார்யர் ஸ்வாமியால் பகவத் விஷயம், ஆசார்ய ஹ்ருதயம், அஷ்டஸ் லோகி ஆகியவற்றின் விளக்க உரைகள் ஆண்டுதோறும் நிகழ்த்தப்பட்டன. ஸ்வாமி ஸ்ரீபாஷ்யத்தைப் பற்றிய பல் வேறு குறிப்புகளை அவ்வப்போது இணைத்து உபந்யஸிப் பார். அவ்வாறு அவர் ஸ்ரீபாஷ்யத்தைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது ஸ்வப்னம் எனப்படும் கனவுகள் எவ்வாறு தோன்று கின்றன? என்பதைப் பற்றி ஸ்ரீபாஷ்யம் 3ஆம் அத்தியாயம் 2ஆம் பாதத்தில் விளக்கமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக் குறிப்பிட்டு அதில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளின் சுருக்கத்தையும் உபந்யஸித்தருளினார். பிற்காலத்தில் பல்வேறு நூல்களை படித்து ஸம்ப்ரதாய விஷயத்தில் தெளிவை நாடிச்சென்றபோது ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள விஷயங்களை ஓரளவு அறிந்து கொண்டேன். விஞ்ஞானத்தின் முதிர்ந்த நிலையே மெய்ஞ்ஞானம்.

மெய்ஞ்ஞானத்தில் பல விஞ்ஞானக் குறிப்புகள் அடங்கியுள்ளன. ஆனால் அவை பள்ளிப் பாடங்களில் உள்ளவை போல அமைந்திராது. மிகவும் முயன்றே மெய்ஞ்ஞானம் கூறுவதை அறிந்துகொள்ள இயலும். வேதாந்தக் கருத்துக்களை மறைத்தே பொருளை வெளிப்படுத்தும். ஆசார்யனுடைய பார்வை ஒன்றே ஒரு வணைப் புனிதமாக்கி நல்லறிவும் தெளிவும் ஏற்படச் செய்யும்.

இனி ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் **ஸ்வப்னாவஸ்தை** பற்றியக் குறிப்புகளைக் காண்போம் :

மூன்றாம் அத்யாயத்தில் மூன்றாம் பாதம் தொடக்கமாகப் பரமாத்மாவிற் கு நிரூபிக்கப்படவிருக்கும் ப்ராப்ய த்வமும் உபாயத்வமும் ஸித்திப்பதற்காக (அடையக்கூடிய பேறும், வழிபடத்தகவனுமன பரமாத்மாவே), மூன்றாம் அத்யாயம் இரண்டாம் பாதத்தில் பரமபுருஷன் எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் எதிர்த்தட்டானவன் என்றும், கல்யாணகுணங்களுக்கெல்லாம் கொள்கலமானவன் என்றும் நிரூபிக்கப்படுகிறது. பரமாத்மா வுக்கேயுரிய இவ்விரு பெருமைகளும் உபயலிங்கங்கள் எனப்படுகின்றன. பரமாத்மாவுக்கேயுரிய அகிலஹேய ப்ரத்யநீக த்வம் (எல்லா அமங்கலத்திற்கும் எதிர்த்தட்டாய் விளங்கும் குணம்) ஜீவனுக்கு இல்லையென்று காட்டவேண்டியது அவர்யமாகை யால், முன் பாதத்தில், விழிப்பு நிலையிலிருக்கும் ஜீவன்படும் துன்பங்களைக் காட்டுவதன் மூலம் அவனுடைய தோஷங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

இப்பாதத்தில் ஸ்வப்நம், ஸுஷுப்தி (தூக்கம்), மூர்ச்சை என்னும் மற்ற நிலைகளில் இவன் படும் துன்பங்களைக் காட்டுவதன் மூலம் இவனுடைய தோஷங்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. அதில் இவ்வதிகரணத்தில் (ஸந்த்யாதிகரணத்தில்) பரமாத்மா ஜீவனுடைய கனவு நிலையில் பல பொருள்களை

ஸ்ருஷ்டிப்பதாக நிரூபிக்கையாலும், இவ்வதி கரணம் பரமனுடைய கல்யாண குணங்களை நிரூபிக்கும் இப்பாதத்தில் பொருந்தி நிற்கிறது.

மரித்தவன் (இறந்தவன்) பரமலோகத்தைப் பார்க்கிறான். ஜீவித்திருப்பவன் ஜாக்ரதசையில் கண் விழித்துக் கொண்டிருக்கும் போது இந்த லோகத்தைப் பார்க்கிறான். ஸ்வப்நாவஸ்தையில் ஒரு சமயம் இந்த லோகத்தைப் பார்க்கிறான். மற்றொரு ஸமயம் ஸ்வர்க்க நரகாதி பரலோகங்களையும் பார்க்கிறான். ஆகையால் இரண்டு ஸ்தாநங்களையும் பார்ப்பதற்கு யோக்யமானது இந்த ஸ்வப்நஸ்தானம் என்று அர்த்தம்.

ஸ்வப்நத்தில் பார்க்கப்படுகிறதான ஸ்தானம் இந்த தேஹத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட தேஹத்திற்கு போக்யமான அந்தக் காலத்திற்கு மட்டும் ஈஸ்வர ஸ்ருஷ்டமானதாய் (ஈஸ்வரனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதாய்) ஸூக்ஷ்ம புண்ணியா புண்ணிய பலரூபமானது.

ஸ்வப்நம் காணும் ஸமயத்தில் மட்டும் அநுபவிக்கக் கூடியதாய் ரதாதிபதார்த்தங்களை பரமாத்மா ஸ்ருஷ்டிக்கிறான். (ரதம் என்று இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது நாம் ஸ்வப்நத்தில் காணும் அனைத்துப் பொருள்களையும் குறிப்பதாகும்.) அநுகூலமான வஸ்துவை பார்ப்பதனால் உண்டான ப்ரீதி-ஆநந்தம். அந்த வஸ்து தன்னுடையது என்கிற ப்ரீதியானது முத்-மோதம். அதை தன்னுடையதாக அனுபவிப்பதனால் உண்டாகும் ப்ரீதியானது - ப்ரமோதம். ஆநந்தம், மோதம், ப்ரமோதங்களை ஸ்வப்நம் காணும் புருஷன் மட்டும் ஸ்வப்நம் காணும் ஸமயத்தில் மட்டும் அநுபவிக்கும்படியாக பரமாத்மா ஸ்ருஷ்டிக்கிறான்.

எந்த இடத்தில் ரதம் இருப்பதாகக் காண்கிறானோ அவ்விடத்தில் இருக்கும் மற்றொருவன் அதைப் பார்க்கிறான்

இல்லை. ஸ்வப்நம் கண்டவனும் தான் காலையில் தூங்கி எழுந்த பிறகு இரவு எவ்விடத்தில் தேர் இருப்பதாகப் பார்த்தானோ அவ்விடத்திற்குச் சென்று பார்த்தால் அவ்விடத்தில் அதைக் காண்கிறானில்லை. தேரை அவ்விடத்திலிருந்து வேறு இடத்திற்கு இழுத்துச் சென்றிருக்கலாமோ எனில் அதற்கான அடையாளமும் தெரியவில்லை. அவ்விடத்திலேயே நாசமடைந்து விட்டதாக சொல்லுவதற்கும் ஒருவித அடையாளமும் தென்படவில்லை. ஆக இப்படிப்பட்ட விசித்ரமான ஸ்வப்ந பதார்த்தங்களை ஸ்ருஷ்டிப்பது எப்படி முடியும்? எனில் ஸ ஹி கர்த்தா -ஸகல ப்ரபஞ்ச நாடக ஸூத்ர தாரியான ஸர்வேஸ்வரனன்றோ தத்ரகர்த்தா-அவ்விடத்தில் ஸ்ருஷ்டிக்கிறவன். ஸ்வப்ந காலத்தில் மட்டும் பார்க்கக் கூடியதாய் அந்த புருஷன் மட்டும் காணக்கூடியதாய் அது விசித்ரமாய் ஸ்ருஷ்டிப்பது ஜீவனுக்கு முடியாததாகையால் பரமாத்மாதான் ஸ்வப்ந பதார்த்த கர்த்தா என்று தான் சொல்ல வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

94) அனைத்து ஜீவராசிகளிலும் உள் உறைபவன் பரமாத்மா

உலகில் உள்ள அனைத்து ஜீவராசிகளையும் படைத்துக் காத்து அழிப்பவன் எம்பெருமான். விதவிதமான ஜீவராசி களையும், மரம் செடிகொடிகளையும் படைத்து காப்பது எம்பெருமான் ஒருவனே. ஒவ்வொரு ஜீவராசிக்குள்ளும் பல்வேறு இயக்கங்களை உள்ளமைத்து அதனுடைய வாழ்விற்கு வழி வகுக்கிறான் எம்பெருமான்.

நல்குரவும்செல்வும் நரகும்சுவர்க்கமுமாய்
வெல்பகையும்நட்பும் விடமும்அமுதமுமாய்ப்
பல்வகையும்பரந்த பெருமான் என்னையாள்வாணைச்
செல்வம்மல்குகுடித் திருவிண்ணகர்க் கண்டேனே

என்றார் திருவாய்மொழி 6-3-1 ஆம் பாசுரத்தில் நம்மாழ்வார் .

இதற்கு “[நல்குரவும் செல்வும்] - தாரித்யமும், அதுக்கு எதிர்த்தட்டான ஐய்வர்யமும். [நரகும் சுவர்க்கமும்] - து:கைக தாநமான நரகமும், ஸுகைகதாநமான ஸ்வர்க்கமும். [வெல் பகையும் நட்பும் -ஸமாதாந்தாலே மீளுமதன்றியிலே வென்றே விடவேண்டும் பகையும், அதுக்கு எதிர்த்தட்டான உறவும். [விடமும் அமுதமுமாய்] - முடித்தே விடுவதான விஷமும், போனவுயிரை மீட்கவற்றான அம்ருதமுமாய். போனவுயிரை மீட்டுத் தான் போக்யமுமாயிறே அம்ருதமிருப்பது. அநிஷ்டமான தாரித்யாதிகளோடு இஷ்டமான ஐய்வர்யாதிகளோடு வாசியற ததீயத்வாகாரத்தாலே இவர்க்கு உத்தேச்யமாயிருக்குமிறே. ‘ஆய்’ என்றது, ப்ரதிபதம் சேர்த்துக் கொள்வது. [பல்வகையும் பரந்த பெருமான்] - ஜ்ஞாநாதி கணான தானுங்ஊட விபூதியைப் பேசுபுக்கு நாஸ்த்யந்தோவிஸ்தாஸ்யமே] என்று இளைத்துக் கைவாங்கினத்தை, இத்தனை ப்ரேமத்தில் கனமுடைய இவர்க்குச் சொல்லப்போகாதிறே. ஆனாலும் சிறிது பேசினாராகவும் வேணு மிறே. வஸ்துதனக்கு விஸேஷணத்தையொழிய ப்ரதீதியில்லையிறே.

ஒரு மனிதனைப் படைத்து மலமாம்ஸாதிகளோடு கூடிய சரீரத்தின் உள் உறைபவன் எம்பெருமான். இவன் தூங்கும்போதும் அவன் உறங்காமல் இவனைக் காத்து நிற்கிறான். இவனுடைய ஸ்ருஷ்டியின் ஒரு அங்கமாக ஸ்வப்நம் காண்பதற்கான பல்வேறு இரசாயனப் பொருள் களை சுரக்கச் செய்கிறான்.

அவனுடைய சங்கல்பத்தாலேதான் மனிதன் நிற்கிறான், ஓடுகிறான், படுத்து உறங்குகிறான், உறங்கும் போது அவனுடைய நிறைவேறாத ஆசைகளுக்கு ஓர் வடிவம் கொடுத்து அதை ஸ்வப்நத்தில் நிறைவேற்றி வைக்கிறான் எம்பெருமான்.

95) பசு மாட்டுப் பால், தயிர், வெண்ணெய்!

வீட்டில் எப்போதும் நான்கு பசுமாடுகள் பால் சுரந்து கொண்டே இருக்கும். காஃபி போன்ற பானத்திற்கு பசும்பால்

சுவையூட்டுவதாக இருக்காது. கைக்குழந்தைகளுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் பசும்பால் சிறந்ததொரு உணவாகும். ஆகவே, காஃபி, டீ போன்ற பானத்திற்கு மட்டும், பசும்பாலைக் கொடுத்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக வெளியிலிருந்து எருமைப் பாலை வாங்கிக் கொள்வோம். வீட்டில் கறக்கும் பசும்பாலில் வெள்ளிக் கிழமைகளில் சிவன் கோயில் அபிஷேகத்திற்கு கொடுப்பதுண்டு.

அவ்வாறே ஆணைகாத்த பெருமாள் கோயிலில் வெள்ளிக்கிழமை இரவு பாலமுது கண்டருளப் பண்ணுவதற்காக அவ்வப்போது கறந்த பசும் பாலை எடுத்துச் செல்வோம். நன்றாகத் தேய்த்து சுத்தம் செய்யப்பட்ட பித் தளைச் சொம்பில் பாலை நுரையுடன் கறந்து கொண்டுவந்து அந்தப் பாலை நேரே பெருமாளுக்குக் கண்டருளப் பண்ணிய பிறகு உறியில் வைக்கப்படும். பால் காய்ச்சுவதற்கு மண் சட்டிகளே உபயோகத்தில் இருந்துவந்தன.

96) பால்பொங்குவது ஏன்?

பாலில் நீர் கலந்திருந்தபோதிலும் நீரின் கொதியள வான 100° Celsiusஐ அடைவதற்கு முன்பாகப் பொங்கி பால் பாத்திரத்தை

விட்டு வெளியேறுகிறது. சாதாரண நீர் 100°C யில் ஒரு Atmosphere அழுத்தம் இருக்கும்போது கொதி நிலையை அடைகிறது. ஆனால் அதனுடன் மிகக்குறைந்த கொதிநிலை கொண்ட பால் சேரும்போது அந்தக் கலவை விரைவில் கொதிநிலையை அடைகிறது. பாலில் பல கொழுப்புப் பொருள்களும், புரதச்சத்துக்களும், லாக்டோஸ் எனப்படும் சர்க்கரையும் உள்ளன. வெளியிலிருந்து வெப்பம் செலுத்தப்படும்போது இந்தக் கொழுப்புப் பொருள்கள் பாலிலிருந்து பிரிந்து அதன் வெளிப்புறத்தில் மிதக்க ஆரம் பிக்கின்றன. ஏனெனில் இந்த கொழுப்புப் பொருள்களின் அடர்த்தி (Density) நீரைவிட குறைந்த அளவில் இருக்கின்றது.

இவை பாலின் மேல் கம்பளி விரித்தாற்போல் பரவி நிற்கின்றன. கீழே தங்கியுள்ள பாலில் உள்ள நீரின் வெப்பம் ஏறஏற ஓர் வெளிப்பாடு நிகழ்கின்றது. அந்த வெளிப்பாட்டின் விளைவாகக் கம்பளிபோல் பரந்துள்ள கொழுப்புப் பொருள்கள் உந்தப் படுகின்றன. அவ்வாறு உந்தப்படுவதால் பாலின் மேற்பகுதியில் உள்ள கொழுப்புப் பொருள்களும் புரதச் சத்தும் பாத்திரத்தை விட்டு வெளியேறுகின்றன.

பால் கொதிக்க வைக்கப்படும்போது அதில் உள்ள புரதச்சத்துக் கொண்ட அணுக்களின் கூட்டம், பாலிலிருந்து விடுபடுகின்றன. அவ்வாறு விடுபடும் புரதச்சத்துக்கள் நுரையுடன் கூடியதாய் காணப்படுகின்றன. அந்த வெப்ப நிலையில் புரதச் சத்துக்கள் கொழுப்புச்சத்திலிருந்து விடுபடுகின்றன. அதனால் பாலின் மேல் பகுதி நுரையுடன் கூடியதாய் காணப்படுகிறது. பாலை சூடுசெய்யும்போது அதை கரண்டியால் கிளறிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு கிளறுவதால் அது பொங்காமல் தவிர்க்க முடியும். பாத்திரத்தில் சில சமயம் கெட்டியான பிசுபிசுப்புக் கொண்ட பொருள்கள் ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். அவை கொழுப்புப் பொருள்களோடு கலந்த புரதச் சத்துக்களாகும்.

எங்கள் வீட்டில் பால் காய்ச்சுவதற்கென இரண்டு மூன்று மண் சட்டிகள் இருக்கும். ஏனெனில் அன்றாடம் காய்ச்சும் பாலில் புரை ஊற்றி தயிர் தோய்வதற்கு வைக்கப்படுவதால் அடுத்த நாள் உபயோகத்திற்கு இன்னொரு மண் சட்டி தேவைப்படும்.

97) “மத்துறு கடை வெண்ணெய்”

இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட தயிரின் மேல் பகுதியான ஆடை (Cream) இன்னொரு சட்டியில் ஒன்று சேர்த்து, பெரியதொரு மண் பாணையில் மத்து கொண்டு கடையப்படும். ஒரு தூணில் பிசிறு இல்லாத தேங்காய் நாரகளைக் கொண்டு நீண்டதொரு மத்தால் தயிர் கடையப்படும். பாணைக்குக் கீழே ஆடாமல் இருப்பதற்காக வைக்கோலால் ஆன பிரிமணை வைக்கப்படும். தயிர் கடையும் போது ஏற்படும் அதிர்வுகளைத் தாங்கிக்கொள்வதற்கான இடைச் சாதனம் இந்தப் பிரிமணை.

விடியற் காலை சூரியோதயத்திற்கு முன்பு தயிர் கடைந்தால்தான் வெண்ணெய் அதிக அளவில் கிடைக்கும். கடையக் கடைய தயிர்மீது நீரைச் சேர்த்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். தயிர், வெண்ணெய் ஆகியவை பாலில் உள்ள Lactic Acid மற்றும் நுண்ணிய பாக்டீரியாக்கள் ஆகியவற்றின் செயல் பாடுகளால் பெறப்படுகின்றன. தயிர் புளிப்பதற்குக் காரணம் அதில் உள்ள லாக்டிக் அமிலம் ($\text{CH}_3\text{-CH(OH) - COOH}$) ஆகும். இவை பாலில் புரை ஊற்றும்போது உண்டாகும் பாக்டீரியாக்களால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. இவ்வாறு லாக்டிக் அமிலத்தை உண்டு பண்ணும் நுண்ணிய கிருமிகளுக்கு Streptococcus cremoris அல்லது Lactobacillus lactis என்று பெயர்.

மைய விலக்குவிசையின் (Centrifugation) உதவி கொண்டு கொழுப்புப் பொருள்கள் வேறுபடுத்தப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் தயிரில் இருக்கும் Leuconostoc citrovorum என்ற

மற்றொரு பாக்டீரிய லாக்டிக் அமிலத்தைத் தாக்கி அதை பிளவுப்படச் செய்கிறது. அவ்வாறு பிளவுப்படும்போது diacetyl என்னும் பொருள் உண்டாகிறது. இதன் விளைவாகத்தான் வெண்ணெய்க்கென தனியானதொரு மணம் ஏற்படுகிறது. மத்தைக்கொண்டு கடையும்போது சிறுசிறு துகள்களாக கொழுப்புச்சத்துக்கள் மாற்றம் பெறுகின்றன. அவற்றை ஒன்று சேர்க்கும்போது வெண்ணெய் உருவாகிறது.

இவ்வாறு ஒன்று சேரும் வெண்ணெய் நீரில் கரைவதில்லை. அதனால் தான் தயிர் கடையும்போது பக்கத்தில் ஒரு பாத்திரத்தில் சுத்த நீரை வைத்திருப்பார்கள். திரண்டுவரும் வெண்ணெயை உருட்டிப் பிடித்து நீரில் சேர்த்துவிடுவார்கள். வெண்ணெயைக் கடைந்தவுடன் உடனே கண்ணனுக்கு கண்டருளப் பண்ணி விட்டு சுற்றியிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு சிறிதளவு கொடுப்பார் என தாயார். இந்த வெண்ணெய் வாங்குவதற்கென குழந்தைகளாகிய நாங்கள் கையில் அப்போது பறித்த பூவரசன் இலை யோடு தயிர்ச் சட்டியைச் சூழ்ந்துகொண்டிருப்போம்.

98) மாங்காய் எப்படி மாம்பழமாகிறது ?

கோடைகாலத்தில் பெருமளவில் மாம்பழங்கள் சந்தையில் விற்பனைக்கு கொண்டுவரப்படுகின்றன. அவ்வாறே நாள்தோறும் வாழைப்பழமும் விற்பனைக்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. தற்போது மாம்பழங்களை பழுக்க வைப்பதற்கு கால்சியம் கார்பைடு என்ற இரசாயனப் பெருளை உபயோகப் படுத்துகிறார்கள், என்று சுகாதாரத்துறை அலுவலர்கள் நாள்தோறும் பெருமளவில் மாம்பழங்களைப் பறிமுதல் செய்கிறார்கள். இதன் பின்புலத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு பழங்கள் எவ்வாறு பழுக்க வைக்கப் படுகின்றன என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். காயாக இருக்கும் நிலையிலிருந்து மாறுபட்டு பழமாக மாறும்போது அதனுடைய வண்ணம் மாறுகிறது. காயாக இருக்கும்போது பச்சை நிறம், பழமாக

மாறும்போது மஞ்சள் நிறத்தை அடைகிறது. காய் பழுக்கக்கூடிய நிலையை அடையும்போது அதன் சுவாசத் தன்மையில் மாற்றம் ஏற்படுகிறது. அதனால் அதிலிருந்து Ethylene என்ற வாயுவின் ($\text{CH}_2 = \text{CH}_2$) வெளிப்பாடு பெருக்க மடைகிறது. இதன்விளைவாக மாங்காயில் இரசாயன மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. காயில் உள்ள ஸ்டார்ச் (மரவுப்பொருள்), மற்றும் ஆர்கானிக் அமிலங்கள் சர்க்கரையாக மாற்றம் பெறுகின்றன. காயில் உள்ள பச்சை நிறத்திற்குக் காரணமான Chlorophyll இன் அளவு குறைந்து மஞ்சள் வண்ணத்திற்கு காரணமான Anthocyanin என்ற இயற்கை வண்ணப் பொருள் (Pigment) கூடுகின்றது. காயிலிருந்து எண்ணெய்ப் பசை வெளியேறுகின்றது.

இயற்கையான இரசாயன மாற்றத்திற்கு உதவிடும் வண்ணம் அந்த காலத்தில் காய்களின் மீது கொன்னை இலையையும், வேப்ப இலையையும் பரப்பி வைப்பார்கள். மேலும், மாங்காய்கள் இருக்கும் அறையில் வைக்கோலைக் கொளுத்தி புகை மண்டலம் ஏற்படுத்திடுவார்கள். இதனால் இரசாயன மாற்றங்கள் சிறிது சிறிதாக ஏற்பட்டு இயற்கையாய் பழுக்கவைக்கப்பட்ட மாம்பழங்கள் சந்தைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. தற்போது பேராசையின் எல்லையில் நிற்கும் மனிதனுக்கு இயற்கை நியதிகளை மீறி அதிகஅளவில் பழங்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டும், இன்றைய மாங்காய் நாளைய மாம்பழமாக மாறவேண்டும் என்பதற்காக, கால்சியம் கார்பைடு என்ற இரசாயனப் பொருளில் தண்ணீரைச் சேர்க்கிறான். சாலை ஓரங்களில் உள்ள வெல்டிங் பட்டரைக்கு சென்றவர்கள் அங்கே இரண்டு உபகரணங்களைக் காண்பார் கள் ஒன்று ஆக்ஸிஜன் நிரப்பப்பட்ட சிலிண்டர், மற்றொன்று அசிட்டலீன் (Acetylene - $\text{CH} \text{ CH}$) உற்பத்தி செய்ய பயன்படும் கூடுபோன்ற இரும்பாலான அமைப்பு. வெல்டிங் செய்யும்போது அவ்வப்போது இந்தக் கூட்டின் மேல் உள்ள புனலின்மீது குளிர்ந்த நீரை விடுவார்கள். அந்த நீர் கால்சியம் கார்பைடோடு கலந்து அசிட்டலீனை வெளிவிடும்.

$\text{Ca C}_2 + 2\text{H}_2\text{O} = \text{Ca OH}(2) + 2\text{C} \quad \text{H}$ (கால்சியம் கார்பைடு + நீர் = கால்சியம் ஹைட்ராக்சைடு + அசிட்டலீன்.) வெல்டிங் பட்டறையில் வெள்ளை வெளேரென்ற பொருள் கீழே இரைந்து கிடப்பதைக் காணலாம். இதுவே கால்சியம் ஹைட்ராக்சைடு. அசிட்டலீன் நீண்டநேரம் நிலைத்து நிற்காது. அது காற்றில் உள்ள ஹைட்ரஜனோடு கலந்து எத்திலீனாக மாறும். இந்த எத்திலீனும் மேலும் காற்றில் உள்ள Hydrogen உடன் சேர்ந்து ஈத்தேன் ஆக மாறும். Acetylene, Ethylene ஆகியவை நிலைத்து நிற்க முடியாத வாயுக்கள் (Unsaturated gases) இந்த எத்திலீனைக் கொண்டுதான் காய்களை உடனடியாகப் பழுக்கவைத்து மாம்பழமாக ஓர் இரவில் மாற்றுகிறார்கள். எத்திலீன் ஒரு நச்சுப் பொருள். அதைக் கொண்டு பழுக்க வைக்கப்பட்ட பழங்களை உண்போர் பல்வேறு வகை யான உடல் உபாதைகளுக்கு ஆளாவார்கள். கிராமங்களில் தோட்டக்காரனுக்கு அல்லது வீட்டின் உரிமையாளருக்குத் தெரியாமல் அவ்வப்போது பறித்து வரும் மாங்காய்களைப் பழுக்க வைப்பதற்கு அரிசிப்பானையில் அமிழ்த்து வைப்பதுண்டு. இவ்வாறு அரிசிப் பானையில் வைக்கப்படும் மாங்காய்கள் இரண்டு நாளில் பழுத்துவிடும்.

மரத்திலிருந்து பறிக்கப்படும்வரை எத்திலீனுடைய செயல்பாடுகள் மிகக்குறைந்த அளவிலேயே காணப்படும். மரத்திலிருந்து அவை பறிக்கப்படும்போது காய்களின் உள்ளே பொதிந்திருந்த எத்திலீன் பல இரசாயன மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் என்பதை முன்பே கண்டோம். அரிசிப்பானைக் குள் மாங்காய்களை விட்டுவைக்கும்போது இந்த எத்திலீன் விரைவில் வெளிப்படும். அரிசிப்பானை மூடியிருப்பதால் வெளியில் உள்ள சூரியக் கதிர்கள் உள்ளே செல்வதில்லை. இவ்வாறு ஏற்படும் வெளிச்சம் இன்மை காரணமாக இரசாயன மாற்றம் ஏற்பட்டு விரைந்து காய்கள் பழுத்து விடுகின்றன. இவ்வாறு மாற்றம் அடையும்போது வெளிப்படும் எத்திலீன் பழுத்தின் மெல்லியத் தோல்கள் வழியாக வெளியேறுகின்றன. இதே மாங்காய்களை திறந்த வெளியில் வைத்திருந்தால்

அதில் உள்ள எத்திலீன் காற்றோடு கலந்து தன் செயல்திறனை இழக்கின்றது. ஆனால் அரிசிப் பானையின் உள்ளே எத்திலீன் விரைவில் விரயமாவதில்லை. இதனால் ஓரிரு நாட்களில் காய்கள் பழங்களாக மாறுகின்றன.

99) பங்களா அண்ணியின் பண உதவி

குமரப்ப முதலியாருடன் கூடப் பிறந்தவர்கள் ஐந்து பேர். இவர்கள் அனைவருக்கும் தனித்தனி பண்ணைகள் உண்டு. அவர்களில் பெரும் செல்வந்தராய்த் திகழ்ந்தவர் குமரப்ப முதலியார் மட்டுமே. இவர்களுக்கு ஒரே ஒரு தங்கை. அவருடைய இயற்பெயர் எங்களுக்குத் தெரியாது. சிறு வயதிலேயே திருவாரூரில் புகழ்பெற்று விளங்கிய V.S.தியாக ராஜ முதலியார் குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஒருவருக்குத் திருமணம் செய்வித்து ஓராண்டிலேயே விதவை யானவர். முதலியார் தெருவில் இவர் களுக்கென ஒரு தனி வீடு. அதைச் சுற்றி பூச்செடிகள் நிறைந்த தோட்டம் அமைந்திருந்தது. அனைவரும் இவரை பங்களா அண்ணி என்றே அழைப்பார்கள். அந்தக் காலத்தில் விதவைக்குரிய கோலத்தோடு வெள்ளைப் புடவையைத்தான் அணிந்திருப்பார். தலையை மழுங்கச் சிறைத்து அதன் மேல் வெள்ளைப் புடவையைப் போர்த்தியிருப்பார். கையில் எப்பொழுதும் ருத்ராக்ஷ மாலை; வாய் எப்போதும் ஓயாது 'ஓம் நமஸிவாய' என்ற பஞ்சாக்ஷரத்தை ஒதிக்கொண்டே இருக்கும். நெற்றியிலும் கழுத்திலும் விபூதிப் பட்டைகளுடன் காட்சியளிப்பார். மிகுந்த தர்ம சிந்தனை கொண்டவர். படிக்க மற்றும் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கு வசதி இல்லாத பிராமண மற்றும் முதலியார் இனத்தைச் சார்ந்த சிறுவர்களுக்கு தன்னாலான சிறு உதவியை செய்திடுவார் இந்த அம்மையார்.

எனக்கும் என் தமையனாரான பார்த்த சாரதிக்கும் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை தலா 20 ரூபாய் புத்தகங்கள் வாங்கு வதற்காகக்

கொடுத்து உதவுவார். அன்றைய காலகட்டத்தில் 20 ரூபாய்க்கு அனைத்துப் பாடபுத்தகங்களையும் வாங்கி விடலாம். "காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாணப்பெரிது" (102) என்ற குறளின்படி அவர்கள் செய்த உதவியே என்னுடைய இன்றைய கல்வித் தகுதிக்கு ஒருவகையில் காரணமாய் அமைந்துள்ளது என்றால் அது மிகையல்ல. தன்னுடைய செல்வத்தின் ஒருபகுதியை இந்த அம்மையார் சிவன் கோயில் பணிகளுக்குச் செலவிட்டு வந்தார். அவ்வப்போது அவ்வூரில் குடிகொண்டுள்ள ப்ரஹ்நநாயகி அம்மனுக்கு ஆபரணங் களைச் செய்து அணிவித்திடுவார். பெரும்பாலான விழா நாட்களில் இவர்களுடைய மண்டபப்படி நடைபெறும். என்னுடைய தந்தையாரே சிவன் கோயிலுக்குச் சென்று பங்களா அண்ணியின் சார்பில் அன்றைய உபயத்தை செய்திடுவார்.

ஆசிரியர் குறிப்பு : இனி விவரிக்கப்படவிருக்கும் நிகழ்ச்சிகளை அறிந்துகொள்வதற்கு ஓர் அறிமுகம் தேவை. 1952ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பு நாட்டில் நிகழ்ந்த அரசியல் மற்றும் சமுதாய மாற்றங்களை முழுமையாக வாசகர்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அரசியல் சார்ந்த குறிப்புகள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. இத்தகைய அரசியல் சார்ந்த செய்திகள் தேவை தானா? என்று நெற்றிப் புருவத்தை உயர்த்திதாமல், பொறுமையுடன் படித்திட வேண்டுகிறேன். நாட்டில் நிகழ்ந்த அரசியல் மற்றும் சமூக மாற்றங்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களுடைய பண்பாட்டை எவ்வாறு சீர் குலைக்க முற்பட்டது? என்பதைனையும், நம்முடைய மதக் கல்வி ஏன் மிக மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது என்பதையும் அறிந்து கொள்ள இந்தக்குறிப்புகள் உதவிடும். நாட்டில் நிகழும் மாற்றங்கள் சமுதாய கட்டுக் கோப்புகளை வேர் அறுக்கும் திறன் படைத்தவை என்பதை அறிந்துகொள்வதற்கு இந்தக் கட்டுரை துணைபுரிந்திடும்.

100) 1952ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல்

1952ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முதல்முறையாகப் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. எங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் இந்தத் தேர்தலுக் கான வாக்கெடுப்பு நடைபெற்றது. (அப்போது குமரப்ப முதலியாருக்குச் சொந்தமான கட்டிடத்தில் பள்ளிக்கூடம் நடைபெற்று வந்தது.) அந்தத் தேர்தலில் களப்பாள் திருத்துறைப்பூண்டி சட்டமன்ற தொகுதியின் கீழ் இருந்தது. கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக திரு. A.K. சுப்பையா போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றார். அவரை எதிர்த்து நின்ற காங்கிரஸ் வேட்பாளர் திரு. சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளை தோல்வியைத் தழுவினார். மாநில சட்டசபைக்கும் இந்திய பாராளுமன்றத்திற்கும் ஒரே நாளில் தேர்தல் நடை பெற்றது. பல சுயேட்சை உறுப்பினர்கள் இந்தத் தேர்தலில் போட்டியிட்டனர்.

பாராளுமன்றத் தொகுதிக்குப் போட்டி யிட்டவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் திருவாரூருக்கு அண்மை யில் உள்ள மாலுரைச் சார்ந்த சர்மா என்பவர். இவர் வீடு பல ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் அமைந்திருந்தது. அதில் கல்கத்தா காளியை ப்ரதிஷ்டை செய்து அதைச் சுற்றி அழகானதொரு அகழியையும் அதன்மேல் குறுக்குப் பாலங்களையும் அமைத்திருந்தார். பெருமளவில் பணம் செல வழித்தும் இவர் தேர்தலில் வெற்றிபெறவில்லை. மாயவரம் பாராளுமன்றத் தொகுதிக்கு உட்பட்டது களப்பாள்.

அந்தத் தேர்தலில் பாராளுமன்றத்திற்கு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் போட்டியிட்ட திரு. அனந்தன் நம்பியார் தனக்கு எதிரான பலம் பொருந்திய காங்கிரஸ் வேட்பாளரும், அப் போதைய இரயில்வே துணை அமைச்சமான திரு. K. சந்தானம் அவர்களைத் தோற்கடித்தார். அந்தத் தேர்தலின் போது வாக்காளர்கள் தம்மிடம் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குச் சீட்டினை

சின்னங்கள் ஒட்டப்பட்ட வாக்குப் பெட்டியில் போட வேண்டும். ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் ஒவ்வொரு சின்னம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஏர் உழவன் சின்னமும், கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கு கதிர்அரிவாள் சின்னமும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. இந்தத் தேர்தல் நடந்த போது காங்கிரஸ் கட்சித் தொண்டர் திரு. இரத்தினத்தின் துணையுடன் ஜன்னல் வழியாக இந்த ஓட்டுப்போடும் முறையை எட்டிப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைந் தேன். 21 வயது நிரம்பிய அனைவரும் இந்தத் தேர்தலில் வாக்களித்தனர்.

101) ஆங்கிலேய ஆட்சியும் மக்கள் உரிமைச் சட்டங்களும்

18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இந்திய மக்களிடையே போட்டியும் பூசலும் நிலவியிருந்ததால் வாணிபம் செய்யவந்த ஆங்கிலேயர்கள் இந்த நாட்டில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். அதன் பிறகு வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், புலித்தேவன், மருதுபாண்டியர்கள் ஆகியோர் ஆங்கில ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடினர். ஒரு முழுமையான கூட்டமைப்பு இல்லாததால் ஆங்கிலே யர்களுக்கு அடிபணிந்து செல்லவேண்டிய கட்டாயம் மக்களுக்கு ஏற்பட்டது.

102) சிப்பாய்க் கலகத்தின் பின்விளைவுகள்!

1857ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற சுதந்திரப் போராட்டத்திற்குப் பின்னர், ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர், இந்த நாட்டின் மக்கள் கருத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ள ஆட்சிமுறை தேவை என்பதை உணரத் தலைப்பட்டனர். இந்தத் திருப்பத்தின் முதல் படியே, 1861ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப் பட்ட 'இந்திய கவுன்சில் சட்டம்' ஆகும். இந்தச் சட்டத்தின் படி முதல் முதலாக, கவர்னர்-ஜெனரலின் அமைச்சரவையில்

உத்தியோக பூர்வமில்லாத உறுப்பினர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்டார்கள். (கவர்னர் ஜெனரலின் அமைச்சரவையே அப்போது சட்டம் இயற்றும் சபையாகும்.)

103) 1892 - இந்தியக் கவுன்சில்கள் சட்டம்

மக்கள் கருத்துக்கு ஏற்பப் பிரதிநிதிகளை அமைக்க அரைமனதுடன் காட்டிய மற்றொரு சலுகை, 1892ஆம் ஆண்டின் 'இந்தியக் கவுன்சில்கள் சட்டம்' ஆகும். இந்தச் சட்டத்தின்படி மத்திய அரசின் "இம்பீரியல் சட்டசபை" ஒன்றும், "மாகாணங் களில் சட்டசபை"களும் தோன்றின. இதன்படி சட்ட சபைகளுக்கு சில ஸ்தாபனங்களின் பரிந்துரையின் பேரில் அங்கத்தினர்களை நியமித்திட வழி வகுக்கப்பட்டது. அப்படிக்கூடும் சட்டசபைகள் ஆட்சியின் வரவு செலவைப் பற்றி விவாதிக்கும் அதிகாரமும், நிர்வாகத்தை நேரே கேள்வி கேட்கும் உரிமையை யும் மட்டுமே பெற்றிருந்தன.

104) 1909 - இந்தியக் கவுன்சில் சட்டம்

மின்டோ - மார்லி சீர்திருத்தங்களை அமுலாக்க வந்த 1909ம் ஆண்டின் "இந்திய கவுன்சில் சட்டம்", முதன் முதலாக மத்திய, மாகாண மேற்சபைகளுக்கு பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை அறிமுகப்படுத்தியது.

105) 1919 - இந்திய ஆட்சிச் சட்டம்

1919ஆம் ஆண்டு "இந்திய ஆட்சிச் சட்டப்படி", மாகாணங்களில் இரட்டை ஆட்சி ஏற்படுத்தப்பட்டது. மத்திய ஆட்சியில் மேல் சபை (ராஜ்யங்களின் சபை) என்றும், கீழ்ச்சபை (இந்திய சட்டசபை) என்றும் இரண்டு சட்டசபைகளை அமைப்பதும் இந்தச் சட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். இந்தச் சீர்

திருத்தங்களின்படி முதல் தேர்தல் 1920ஆம் ஆண்டு அக்டோபரில் நடைபெற்றது. காங்கிரஸ் கட்சி இந்தத் தேர்தலை புறக்கணித்தது; ஆனாலும் நீதிக் கட்சியினரும், லிபரல்கட்சியை சார்ந்தவர்களும் தேர்தலில் போட்டியிட்டுப் பல தொகுதிகளைக் கைப்பற்றினார்கள். 1923ஆம் ஆண்டில் இந்திய சட்டசபைக்கு அடுத்த தேர்தல் நிகழ்ந்தது. இதிலே காங்கிரஸ்காரர்கள் நிறைந்த 'சுயராஜ்ய கட்சியினர்' பெரிய அளவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

106) சுயராஜ்ய கோரிக்கையை நோக்கிப் பயணம்

பூரண சுதந்திரம்மிக்க பார்லிமென்ட் தேவை என்ற கோரிக்கை எழுந்தது. எனவே 1928 - மே மாதத்தில் பம்பாய் நகரில் அனைத்துக் கட்சி மாநாடு ஒன்று கூட்டப்பட்டது. அது பண்டித மோதிலால் நேருவின் தலைமையில் இந்தியாவுக்கு ஓர் அரசியல் அமைப்பு தயாரிக்கும் குழுவை நியமித்தது.

இந்தக் குழுவின் அறிக்கை 1928ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு மாதம் வெளியிடப்பட்டது. இந்த அறிக்கை, அந்த நாட்களில் இந்தியப் பொதுமக்கள் கருத்தை முற்றிலும் வெளிப்படுத்தியது. இந்த அறிக்கை, இந்தியாவுக்கு என அமையும் பார்லிமென்ட் முழுமையான அதிகாரங்கள் நிரம்பியதாய், நாட்டில் அமைதியும் ஒழுங்கும் நல்லாட்சியும் நாட்டவல்லதாய், அதிகாரமும் பொறுப்பும் நிரம்பி இருக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்தது.

சுயராஜ்யமே லட்சியமாக ஒரு பெரும் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத் தொடங்கியது காங்கிரஸ்கட்சி. இந்த இயக்கத்தின் அடையாளமாக மகாத்மா காந்தி வைசிராய் இர்வின் பிரபுவுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அதிலே அவர்தாம் ஒரு சத்தியாக்கிரக இயக்கம் தொடங்கப் போவதாக

அறிவித்திருந்தார். அப்போது இருந்த உப்புச் சட்ட விதிகளை மீறப் போவதாக அறிவித்தார். அரசாங்கம் இதைத் தடுக்கும் முறையில் எல்லா தேசியத் தலைவர்களையும் கைது செய்தது.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இந்திய அரசாங்கம் கைதான தலைவர்களையெல்லாம் விடுவித்தது. மகாத்மா காந்தியும் இர்வின் பிரபுவும் சந்தித்துப் பேச ஏற்ற சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டது. இந்த சந்திப்பின் விளைவாக 1931ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் “காந்தி - இர்வின் உடன்பாடு” ஏற்பட்டது. “இந்திய அரசாங்க மசோதா” உருவாக்கப்பட்டது. இந்த மசோதா பிரிட்டிஷ் பார்லிமென்டில் 1935 ஆகஸ்டு 22ஆம் நாள் நிறைவேறியது.

107) 1935 - இந்திய அரசாங்கச் சட்டம்

1935ஆம் வருட இந்திய அரசாங்கச் சட்டம் இந்தியாவை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் “ஒரு சமஷ்டி” அரசாகவும் மாகாணங்களுக்குச் சுயாட்சி வழங்கவும் வகை செய்தது; அதுவே ஒரு முழுமையான அரசியல் சட்டம். புதிய சட்டத்தின் படி 1936-37 ஆண்டுகளில் ஒரு பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது; (தற்போதைய அமைப்பின்படி 18 வயது வந்தோர் அனைவரும் வாக்களிக்கும் உரிமை பெற்றிருக்கவில்லை. மாறாக வருமான வரி செலுத்துவேனர், நிலச்சுவலன்தாரர்கள் போன்றோருக்கே வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது.) பதினொன்றில் ஆறு மாகாணங்களில் காங்கிரஸ் பெருவாரியாக தேர்தலில் வென்றது. இந்த மந்திரிசபைகள் 1939 அக்டோபர் நவம்பர் வரை நீடித்தன; அப்போது இந்தியா உலக மகா யுத்தத்தில் சேர்வது பற்றிய அடிப்படைக் கொள்கை காரணமாக காங்கிரஸ் மந்திரிகள் பதவி விலகினர். இந்தியா உலக யுத்தத்தில் பங்கேற்பதாக அறிவிக்கப்படவில்லை, எனினும், மத்திய, மாகாண சட்ட சபைகள் தொடர்ந்து இயங்கின.

மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு நடைபெற்ற அரசாட்சியின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட உண்மை “ஆட்சி அதிகாரம் சட்டசபையில் இல்லை; அது கவர்னர்களிடமும் கவர்னர் ஜெனரலிடமும் தான் இருக்கிறது” என்பதே ஆகும். இது பார்லிமென்டரி ஜனநாயக ஆட்சிமுறைக்கு எதிரான செயலாதலால், காங்கிரஸ் ஆட்சிப் பொறுப்புகளைக் கைவிட்டு, புதிய போராட்டத்தில் இறங்கியது. ‘சுதந்திர இந்தியாவை ஆள்வதற்கு அரசியல் சட்டம் இயற்றும் சட்ட சபையை தேர்தல் மூலம் அமைக்கவேண்டும்’ என்ற கோரிக்கை முன்வைக்கப் பட்டது. இந்தியாவிற்கு, சுதந்திரம் அளிக்க வேண்டும் என்பதை அங்கீகரித்து, மக்களே தமக்கு ஏற்ற ஆட்சி முறையை தேர்ந்து அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது இந்தக் கோரிக்கை மூலம் வலியுறுத்தப்பட்டது.

108) “வெள்ளையனே வெளியேறு” இயக்கம்

வெகுநாட்கள் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. முன்னரே சீர்குலைந்த அரசியல் நிலைமை, முஸ்லிம் லீக் கட்சி ‘பாகிஸ்தான்’ கோரிக்கையை வலியுறுத்தியதால் மேலும் பாதிப்படைந்தது; (இந்தியாவில் உள்ள முஸ்லிம் களுக்குத் தனி நடு வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன் வைக்கப் பட்டது). பூரண சுதந்திரம் வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் எழுப்பிய கோரிக்கைக்குப் பதிலாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சி, தீர்க்கப்படாத வகுப்புப் பிரச்சனையை காரணம் காட்டியது. இந்த நிலை 1942ஆம் வருடம் வரை தொடர்ந்தது; அப்போது காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அனைவரும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். “வெள்ளையனே வெளியேறு” இயக்கத்தின் - (Quit India Movement) விளைவாக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக நாடெங்கும் கிளர்ச்சிகள் எழுந்தன. அரசாங்கமோ, மக்கள் இயக்கத்தை நசுக்கியது. ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் சிறைப்பட்டார்கள்.

108) 1946-அரசியல் நிர்ணயச் சட்டசபையின் தோற்றம்

இரண்டாம் உலகப்போர் முடிந்தபிறகு பிரிட்டனில் பதவிக்கு வந்த தொழிற்கட்சி அரசாங்கம், இந்திய தேசத் தலைவர்களுடன் புதிதாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்திய பிறகு, ஓர் இடைக்கால சர்க்கார் அமைக்கப்பட்டது. அதன் துணைத் தலைவராகப் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார். 1946 மே 6ஆம் தேதி இந்தியாவுக்கு அரசியல் நிர்ணய சட்டம் அமைப்பதற்காக, ஓர் அரசியல் சட்ட நிர்ணயக்குழு ஏற்படுத்த மசோதா நிறைவேறியது.

1946ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபைக்கு தேர்தல் நடந்தேறியது. அனைத்துக் கட்சி யினரும் இந்தத் தேர்தலில் பங்குகொண்டனர். மாநில சட்டசபை உறுப்பினர்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோ ருடன், கவர்னர் ஜெனரலுடைய அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்ட நியமனத்தின் மூலமும் 389 உறுப்பினர்கள் இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டனர்.

அதன்பிறகு, முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர்கள் 100 பேர் அரசியல் நிர்ணய சட்டசபையிலிருந்து விலகிக்கொண்டனர். ஆயினும், மற்றைய உறுப்பினர்களுடைய உதவியோடு 9.12.1946ஆம் நாள் இந்தச் சபை தனது பணியைத் தொடங்கியது. 1946ஆம் ஆண்டு வந்த, பிரிட்டிஷ் அமைச்சர்களின் தூதுக் குழு தெரிவித்த யோசனைப்படி உருவானதே அரசியல் சட்ட நிர்ணய சபை. இதுவே சுதந்திர இந்தியாவில் சில காலம் சட்டசபையாகவும் செயல்பட்டது. இதுவே 'இந்தியாவின் முதல் பார்லிமெண்டு' ஆகும்!

109) அரசியல் சாஸனமும் அம்பேத்காரின் பங்கும்

இந்தியாவுக்கு ஏற்ற அரசியல் சட்டம் இயற்றும் மிகப் பெரும் பணியை இந்த சபை மேற்கொண்டது. இந்தப் பணியில் டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்காரின் பங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. இவர் புகழ்பெற்ற வக்கீல். தாழ்த்தப்பட்ட இனத் தலைவர். சுமார் மூன்றாண்டுகாலம் செயல்பட்ட அரசியல் சட்ட நிர்ணய சபை 1949 நவம்பர் 26ஆம் தேதி இந்திய அரசியல் சட்டத்தை அங்கீகரித்தது. 1930ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 26ஆம் நாள் இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு பாடுபடுவோம் என்று அன்றைய காங்கிரஸ் பெருந்தலைவர்கள் எடுத்த முடிவை நினைவில் கொள்ளும் வண்ணம் 1950ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 26ஆம் தேதி இந்தியா குடியரசு நாடாக அறிக்கப் பட்டது.

அரசியல் சட்ட நிர்ணய சபைக்குத் தலைவராக விளங்கிய டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்களே குடியரசின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதல் ஜனாதிபதியாவார். அரசியல் சட்ட நிர்ணய சபையே இடைக்காலப் பார்லிமென்டாகவும், 1952இல் முதல் பொதுத் தேர்தல் நடைபெறும் வரை செயல்பட்டது. புதிய அரசியல் சட்டப்படி பார்லிமென்ட் அமைக்கப் பட்டது. இந்த இடைக்காலப் பார்லிமெண்டுக்கு மறைந்த ஜி.வி. மவ்லங்கர் தலைவரானார்; இவரே பின்னர் 1952இல் கூடிய முதல் லோக்சபையின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்.

110) 1952 - அனைத்து மக்களும் பங்குகொண்ட முதல் பொதுத் தேர்தல்

21 வயது நிரம்பப்பெற்ற அனைவருக்கும் வாக்குரிமை என்கிற அடிப்படையில், 1952ஆம் ஆண்டு இந்தியக் குடியரசின்

முதல் பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றது. சென்னை மாநிலத்தை ஆட்சிபுரிந்த சில அமைச்சர்களும், முதலமைச்சர் குமாரசாமி ராஜா உட்பட பலர் இந்தத் தேர்தலில் தோற்றுப் போனார்கள்.

111) ராஜாஜி முதலமைச்சர் ஆனார்

1946ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் சென்னை சட்டமன்றத்தில் 205 இடங்களில் 165 இடங்களைக் கைப்பற்றிய காங்கிரஸ் கட்சி, புதிய சட்டசபைக்கான 375 இடங்களில் 152 இடங்களை மட்டுமே கைப்பற்றி சிறுபான்மைக் கட்சி ஆயிற்று. தனிப் பெரும்பான்மை கொண்ட கட்சியாகக் காங்கிரஸ் விளங்கி னாலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உட்பட பல எதிர் கட்சிகளும், ஏராளமான சுயேச்சை வேட்பாளர்களும் வெற்றி பெற்றிருந்தனர். தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெருமளவில் கம்யூனிஸ்டுகள் வெற்றி கொடிகளை நாட்டினர்.

அப்போது சென்னை மாநிலத்தில் நிலவிய உணவுத் தட்டுப்பாடும் காங்கிரசின் தோல்விக்கு ஒரு காரணமாக அமைந்திருந்தது. முதன்முதலில் 21 வயது நிரம்பியோர் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை கிடைத்திருந்ததால், தேர்தல் முடிவுகளின் போக்கை நிர்ணயிப்பதில் எல்லாக் கட்சிகளுக்குமே தடுமாற்றம் இருந்தது. (இந்தப் பொதுத் தேர்தலின்போதுதான் மணலி கந்தசாமி தலைமறைவாய் இருந்துகொண்டே தேர்தலில் வெற்றிபெற்றார். இதை முன்னமே குறிப்பிட்டுள்ளேன்.)

காங்கிரசை மக்கள் நிராகரித்து விட்டதால், மற்ற கட்சி களை அமைச்சரவை அமைக்க அனுமதித்து விட்டு, காங்கிரஸ் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அமர்ந்து பணியாற்ற

வேண்டும் என விரும்பினார் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவரான திரு. காமராஜர்.

எதிர்க்கட்சிகளெல்லாம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையில் 'ஐக்கிய ஜனநாயக முன்னணி' என்கிற அமைப்பினை உருவாக்கி, 'ஆந்திர கேசரி பிரகாசம்' அதன் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அந்த முன்னணிக்கு ஒட்டுமொத்தப் பெரும்பான்மை இருப்பதாகக் கோரி, அமைச்சரவை அமைக்க அனுமதிக்க வேண்டுமென கவர்னரைக் கேட்டுக் கொண்டனர் அந்தக் கூட்டணியினர்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சி அமைப்பதை காங்கிரஸ் விரும்பவில்லை. குமாரசாமி ராஜாவையே மறுபடியும் முதல்வராகத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்றும், பின்னர் அவர் ஒரு தொகுதியில் நின்று வெற்றி பெறலாம் என்றும் பிரதமர் நேரு யோசனை கூறினார். ஏற்கெனவே தேர்தலில் தோற்றுப் போன பின், அமைச்சரவைக்கு மறுபடியும் தலைமை ஏற்பது சரியில்லை என குமாரசாமி ராஜா மறுத்து விட்டார். திரு. சி. சுப்ரமணியம் தலைமையில் அமைச்சரவை அமைப்பது பற்றி முதலில் ஆலோசிக்கப்பட்டு, பின்னர் அந்த யோசனை கைவிடப்பட்டது. திருவாளர்கள் டி.டி. கிருஷ்ண மாசாரி, ராம்நாத் கோயங்கா ஆகியோர் ராஜாஜியை அழைத்து அமைச்சரவை அமைக்கச் சொல்ல வேண்டும் என்கிற கருத்தினை வெளியிட்டார்கள். அப்போதிருந்த சூழ்நிலையை சமாளித்து வழிநடத்திச் செல்ல ராஜாஜியே தகுதியான மனிதர் என்று அவர்கள் கருதினர்.

1946ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு மத்திய அமைச்ச ராகவும், மேற்கு வங்காள மாநிலத்தின் கவர்னராகவும், முதல் இந்திய கவர்னர் ஜெனரலாகவும் பல்வேறு பதவிகளை வகித்திருந்த

ராஜாஜி சென்னையில் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தார். சென்னை மாநில முதலமைச்சர் பதவியை ஏற்க அவர் விருப்பத்துடன் இருப்பதை நண்பர்கள் அறிந்தனர். அவர்கள் காமராஜரைக் கலந்து ஆலோசித்தனர். சென்னை மாநில சட்டமன்றக் காங்கிரஸ் கட்சி ராஜாஜியைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்க விரும்பினால் அதில் தனக்கு மறுப்பில்லை எனக்கூறி, தனது நிலையைத் தெளிவுபடுத்தினார் காமராஜர்.

ராஜாஜியோ தன்னுடைய முதுமைப் பருவத்தில் தேர்தலில் போட்டியிட விரும்பவில்லை என்று கூறிவிட்டார். மேல் சபைக்குக்கூட ராஜாஜி போட்டியிட விரும்பவில்லை. முடிவில் அவருடைய பிடிவாதமே வென்றது. மேல் சபைக்கு நியமன உறுப்பினராக கவர்னரால் நியமிக்கப்பட்டார்.

112) கம்யூனிஸ்ட்கள் தொடர்ந்த பொதுநல வழக்கு

கவர்னரின் இந்த நடவடிக்கையை ஆட்சேபித்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பி. ராம மூர்த்தி சென்னை ஹைகோர்ட்டில் வழக்கு தொடர்ந்தார். காங்கிரசுக்கு சாதகமாக கவர்னர் நடந்து கொண்டதாகவும், மந்திரி சபையின் ஆலோசனை இல்லாமல் மேல்சபை உறுப்பினராக ராஜாஜியை நியமிக்க அவருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்றும் அவர் வாதாடினார். இந்த விஷயம் கோர்ட்டில் வழக்கிடுவதற்கு உரியதா என்பது மிகுந்த சந்தேகத்துக்கு இடமாயிருக்கிறது என்று சொல்லி வழக்கை ஹைகோர்ட்டு தள்ளிவிட்டது. காங்கிரஸ் பெரும்பான்மை பலம் பெறுவதற்காக ராஜாஜி சில முறைகளைக் கையாண்டார். காமன்வீல் கட்சியின் தலைவராக இருந்த திரு.மாணிக்கவேலு நாயக் கரைக் கட்சி மாறச் செய்து அமைச்சரவையில் சேர்த்துக் கொண்டார். இந்திய அரசியலில் கட்சித் தாவலுக்கு (Defection) வித்திட்டவர் ராஜாஜி.

113) ரேஷன் கடைகளின் ஆதிக்கத்தை ஒழித்தார் ராஜாஜி

ராஜாஜி முதல்வராக இருந்தபோது 'ரேஷன்' என்று கூறப்பட்ட உணவுப் பங்கீட்டு முறையை அகற்றுவதற்காக, மத்திய உணவு அமைச்சராக இருந்த ரஃபி அகமது கித்வாய் என்பவருடன் கலந்தாலோசித்தார். மாநிலங்களிலும், மத்தியிலும் ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் ரேஷன் முறையை ரத்து செய்தால் மக்கள் பலர் பட்டினியால் வாடவேண்டிவரும் என்று கூறினார்கள்.

ஆனால் 'உணவுப் பற்றாக் குறைக்கு' சுயநலக்காரர்களும், கள்ளச்சந்தை வியாபாரிகளும் தான் காரணம் என்பதை ராஜாஜி புரிந்து கொண்டார். எனவே ஏழைகளின் துயரைத் துடைத்திடவும், கள்ளச்சந்தை வியாபாரிகள் கொள்ளைலாபம் ஈட்டுவதைத் தடுக்கவும் ரேஷன் முறை கைவிடப்படும் என்று அறிவித்தார் ராஜாஜி. கள்ளச் சந்தையை ஒழித்ததால் உணவுப் பொருளின் நடமாட்டத் தடையை நீக்கினார். ரேஷன் கடைகள் பலவற்றை நியாய விலைக் கடைகளாக மாற்றினார். கள்ளச் சந்தை வியாபாரிகளால் ஏழை எளிய மக்களை ஏமாற்ற முடியவில்லை.

உணவுப் பொருள்களை பதுக்கிவைப்பது குறைந்தது. அரிசி எல்லாருக்கும் நியாயமான விலையில் கிடைத்தது. ராஜாஜி துணிந்து ரேஷனை ஒழித்ததால் பக்கத்து மாநிலங்களும் ரேஷன் முறையை ஒழித்தன. இதனால் அரிசியைக் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் கொண்டுவர முடிந்தது. எதிர்க்கட்சி தலைவர்கள் ராஜாஜியை பாராட்டினார்கள்.

ரேஷன் ரத்துசெய்யப்பட்ட சில நாட்களில் வீதிகளெங்கும் குறைந்தவிலையில் அரிசிக் கடைகள் திறக்கப்பட்டன.

ஒருபடி அரிசிக்கு அல்லாடிக் கொண்டிருந்த மக்கள் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் திளைத்தனர். தட்டுப்பாடின்றி அனைவருக்கும் அரிசி கிடைத்தது.

114) பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஏன்? ஏற்கு?

தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிலம் வைத்து இருப்பவர்களுக்கும் நிலத்தை உழுபவர்களுக்கும் இடையே மனக்கசப்பு நிலவியிருந்தது. ராஜாஜி “பண்ணையாள் பாது காப்புச் சட்டம்” என்ற சட்டத்தை அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்தார். தஞ்சை மாவட்ட நிலச் சொந்தக்காரர்கள், ஏர் உழுபவர் மற்றும் வயல்களில் வேலை செய்பவர்களை கொத்தடிமை போல் நடத்தி வந்தனர். ஒவ்வொரு பருவத்திற்கு ஏற்றார்போல் கூலி ஆட்களை மாற்றுவது, கொடுக்கவேண்டிய கூலியை குறைத்துக் கொடுப்பது போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

உழவர்கள் தங்களுக்கு ஒரு பருவத்தில் வேலை கொடுத்துவிட்டு, இன்னொரு பருவத்தில் குறைந்த கூலிக்கு வெளியூர்களில் இருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வருவதை எதிர்த்தார்கள். வெளியூர்களில் இருந்து வரும் கூலியாட்களை வேலை செய்யவிடாமல் வயல்களில் வேலை செய்த பழைய தொழிலாளர்கள் தடுத்தனர். பண்ணையாட்களின் உரிமையைக் காப்பாற்றினால்தான் பிரச்சனை ஏற்படாது என்று கருதிய ராஜாஜி அவசரச் சட்டம் ஒன்றினைப் பிறப்பித்தார்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் வளர்ச்சி குன்றிய மாவட்டமாகும். வானம் பார்த்த சீமை என்று இந்த மாவட்டத்திற்கு மற்றொரு பெயர் உண்டு. வேறு நதி ஆதாரங்கள் இல்லாத இந்த மாவட்டத்தில் மழை பெய்தால் தான் வாழ்க்கையே நிலைக்கும் குடிநீர் ஆதாரத்திற்கு இன்றும்

பல கிலோமீட்டர்கள் சென்று நீரைக் குடங்களில் கொண்டு வரும் அவலத்தை இராம நாதபுரம்-தூத்துக்குடி நெடுஞ் சாலையில் பயணம் செய்பவர்கள் காணலாம்.

இங்குள்ள மக்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தங்களுடைய மனைவி மற்றும் குழந்தைகளோடும் அவர்களுடைய செல்வமாகிய கருப்பு நிற ஆடுகளுடன் கூட்டம் கூட்டமாகக் கால்நடையாகப் பல பகுதிகளைக் கடந்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் தற்காலமாக குடியேற்றம் செய்வார்கள். இவர்கள் பெரும்பாலும் ஊர் எல்லையில் உள்ள ஆலமரம், அரசமரம், புளியமரம் ஆகியவைவற்றின் அண்மையில் கூடாரமிட்டு வாழ்ந்துவருவர்.

தங்களுடைய கால்நடைச் செல்வங்களை விளை வயல்களில் பல இரவுகள் தங்கியிருக்கும்படிச் செய்வர். இந்த ஆடுகள் இடும் புழுக்கை மற்றும் சிறுநீர் ஆகியவை வயலுக்கு உரமாகக் கொள்ளப்பட்டன. பல நாட்கள் ஒரே வயலில் இந்த ஆடுகள் அடைக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வாறு மேற்கொள்ளப் படும் இந்த உரமிடும் செயலுக்கு “கிடை போடுதல்” என்ற பெயர் வழங்கி வந்தது. ஆட்டுப்பால் விற்பனையையும் அவர்கள் மேற்கொண்டு வந்தனர். மாட்டுப்பாலைப் போன்றே ஆட்டுப்பாலிலும் அனைத்து சத்துப் பொருட்களும் நிறைந்த துள்ளன. அந்தப் பாலில் ஆட்டு ரோமங்கள் கலந்திருந்தால் அவை தொண்டையில் சிக்கிக்கொள்ளும், ஆகவே அந்தப் பாலை நன்றாக வடிகட்டியே உட்கொள்ளவேண்டும். (மஹாத்மா காந்தி பெரும்பாலான நாட்களில் ஆட்டுப்பாலையும், வேர்க் கடலையையும் உண்டுவந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.)

பெரும் நிலச் சுவான்தார்கள் மதுரை, கோயம்புத்தூர் பகுதிகளிலிருந்து அடியாட்கள் துணையுடன் பண்ணையாட்

களை அழைத்துவந்து நிலத்தில் அறுவடை செய்துவந்தனர். இந்த செயலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்காக ராஜாஜியால் இந்த அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதுபோலவே, தஞ்சை மாவட்டத்தின் விவசாயத் தொழிலாளிகளிடம் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு இருந்த பிடிப்பைத் தளர்த்தும் வகையில் பண்ணையாள் சட்டத்தையும் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தார்.

115) குலக்கல்வித்திட்டமும், அப்போது எழுந்த எதிர்ப்பு அலைகளும்

சென்னை மாநிலத்திலுள்ள எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் பத்து ஆண்டுகளுக்குள் ஆரம்பக் கல்வி கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டும் என்கிற முயற்சியை குமாரசாமி ராஜா அமைச்சரவை மேற்கொண்டது. மாநிலத்திலுள்ள பள்ளி செல்லும் பருவத்துப் பிள்ளைகளில் ஐம்பது சதவிகிதம் பேர் மட்டுமே பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

போதிய நிதியின்மையாலும் கட்டிட வசதியின்மையாலும், ஆசிரியர்கள் பற்றாக் குறையாலும் ஆரம்பக் கல்வியின் முன்னேற்றம் தடைப்பட்டிருந்தது. இந்த நிலைமையைப் போக்கி எல்லாப் பிள்ளைகளும் ஆரம்பக் கல்வி பெற வசதியாக ராஜாஜி ஒரு கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்.

அப்போது கல்வி அமைச்சராக இருந்தவர் சி.சுப்பிரமணியம். இந்தக் கல்வித் திட்டத்தின்படி பிள்ளைகள் ஒரு நேரப்படிப்பு படித்தால் போதும். மறுபாதி நேரத்தில் வீட்டில் இருந்தபடியே பெற்றோர்கள் செய்யும் தொழிலைப் பிள்ளைகள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த ஏற்பாட்டுக்குத் தமிழ்நாட்டில் கடுமையான எதிர்ப்புக் கிளம்பியது.

பள்ளிக்குச் செல்லாத நேரத்தில் பெற்றோரின் தொழிலைப் பிள்ளைகள் செய்யவேண்டும் என்கிற ராஜாஜியின் கல்வித் திட்டம் ஜாதிப் பாகுபாட்டை நிலை நிறுத்துவதாக இருக்கிறதென்றும், ராஜாஜியைப் போன்ற உயர் வகுப்புக் காரர்களே தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்தும் சூழ்நிலையை அது தமிழகத்தில் தோற்றுவித்துவிடும் என்றும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் அச்சம் கொண்டனர். இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தைப் பலரும் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அதனால் இந்தத் திட்டம் வெற்றிபெறாமல் போனது. அவர்கள் அந்தக் கல்வித் திட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்தவிடாமல் செய்தனர். தம்முடைய நல்ல திட்டத்துக்கு இத்தனை எதிர்ப்பா என்று ராஜாஜி மனம் வருந்தினார். பதவியிலிருந்து விலகினார்.

116) கடவுளின் கோபமா? பண்ணையார்களின் சாபமா

1952ஆம் ஆண்டு ராஜாஜி அவர்கள் இரண்டாவது முறையாக முதலமைச்சரான பின்னர் மழை பெய்ய ஆரம்பித்தது. மகான் வந்த பின்னர் மழை பெய்கிறது என்று பத்திரிகையாளர்கள் பாராட்டினார்கள். ஆனால் அந்த மழை பெரும் புயலாக மாறித் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெருத்த சேதத்தை உண்டு பண்ணியது. பெருமளவில் இழப்பு ஏற்பட்டதால் ராஜாஜி கொண்டுவந்த பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இறைவனாலும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்று நிலச்சுவான்தார்கள் கூறிவந்தனர். (இந்தப் புயலின்போதுதான் எங்கள் ஊர் பள்ளிக் கட்டிடம் இடிந்து விழுந்தது.)

117) 1952ஆம் ஆண்டு நிலவியிருந்த சமுதாயச் சூழலும் அதற்கான காரணங்களும்

1916ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 20ஆம் தேதி, பல்வேறு

துறைகளில் திராவிடப் பெருங்குடி மக்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்ட இயக்கமே நீதிக் கட்சியாகும் (Justice Party). சர். பி. தியாகராயர், டாக்டர் நடேசன், டாக்டர் டி.எம். நாயர் போன்றோர் இதனை உருவாக்கியவர்களில் முக்கியமானவர்களாவர்.

இந்த இயக்கத்துக்கு 'தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம்' என்று அழகாகப் பெயர் சூட்டினாலும், ஆரம்பத்திலிருந்தே 'பிராமணர் அல்லாதவர்களுக்கான இயக்கம்' என்றுதான் அதனைப் பெரும்பாலானோர் அழைத்தார்கள். காரணம், 'திராவிடர்கள்' என்பதற்கான முக்கிய வரையறைகளில், மொழிகள், நிலப்பரப்பு, சமுதாயம் ஆகியவற்றுடன், 'பிராமணர்களைத் தவிர மற்ற எல்லோரும்' என்பதும் முக்கியமாகச் சேர்ந்துகொண்டு இருந்தது.

பிராமணர்கள் ஆர்யர்கள் வழிவந்தவர்கள் என்றதொரு மிகமிகத் தவறான கருத்துக்கொண்ட நச்சு விதைகள் தமிழ் நாடெங்கும் விதைக்கப்பட்டன. அது வேலிக் கருகை போல நாடெங்கும் தழைத்து ஓங்கியது. இனம் மொழி ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட உணர்வுகள் உரமிடப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டு வந்தன.

118) பிராமணர்களுக்கு எதிரான இயக்கம் எவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்றது?

இதனால், பிராமணர்கள் அல்லாத மற்றவர்களுடைய நலனுக்காகப் போராடும் இயக்கமாக, 'தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கம்' வளர்ந்தது. காலப்போக்கில் 'ஜஸ்டிஸ் கட்சி' அல்லது 'நீதிக்கட்சி' என்ற சுருக்கமான பெயரே நிலைத்து விட்டது.

தொடங்கப்பட்ட சில வருடங்களுக்குள் பலமடங்கு பலத்துடன் வளர்ந்து, தமிழகத்தின் ஆட்சியைப் பிடித்து விட்டது நீதிக்கட்சி. அதாவது, அந்நிய ஆட்சியை அகற்ற வேண்டும் என்று போராடியது காங்கிரஸ். ஆனால், நீதிக் கட்சியோ ஆங்கிலேயர்களோடு இணைந்து செயல்படலாம் என்ற கொள்கையைக் கொண்டிருந்தது. இதனால், நீதிக்கட்சி பிரிட்டிஷாருக்கு ஆதரவானது என்று ஒரு பெயர் உருவாகியிருந்தது. 1925ஆம் ஆண்டு காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்ற ஒரு மாநாட்டின்போது, காங்கிரஸால், பிராமணர் அல்லாதவர்கள் எந்தப் பலனும் பெறமுடியாது என்று பகிரங்கமாகக் கண்டனம் செய்துவிட்டு அந்தக் கட்சியிலிருந்து வெளியேறினர் பலர். அவ்வாறு வெளியேறியவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர் ஈ.வே.ராமசாமி நாயக்கரும் ஒருவராவார்.

நீதிக்கட்சியின் அணுகுமுறையை ஈ.வே.ராமசாமி நாயக்கரால் முழு மனதோடு ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இதனால், அவர் அப்போது நீதிக்கட்சியில் இணைய வில்லை. மாறாக 'சுயமரியாதை இயக்கம்' என்ற பெயரில் ஒரு புதிய அமைப்பைத் தொடங்கினார். கட்சி சார்பில்லாத, சமூக முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடுபடும் இயக்கமாக இது அமைந்திருந்தது. நீதிக்கட்சியின் தலைமையில் சில முக்கியமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. சுயமரியாதை இயக்கத் தலைவரான ஈ.வே.ரா, கொள்கையளவில் நீதிக்கட்சியுடன் ஒன்றி, அதனுடன் இணைந்து பணிபுரியத் தொடங்கினார்.

அதுவரை தமிழகத்தின் ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருந்த நீதிக் கட்சி இப்போது அதனை, காங்கிரஸிடம் இழந்திருந்தது. அரசியல் ரீதியிலான இந்தத் தோல்வி ஒருப்பக்க மிருக்க, பெரும் பான்மை மக்களிடையேயும் நீதிக் கட்சியின் கொள்கைகள் செயல்பாடுகளுக்கு ஆதரவு குறையத் தொடங்கியது.

119) ஹிந் “தீ” - ஸம்ஸ்க்ருத கல்வியை எரித்துச் சாம்பலாக்கியது

1937ஆம் ஆண்டின் இறுதியில், சற்றும் எதிர்பாராத நேரத்தில் தமிழகத்தை ஒரு திடீர் தீ தாக்கியது. அது வெறும் தீ அல்ல. ஹிந் ‘தீ’! 1937 ஜூலை 14ஆம் தேதி, ராஜாஜி தலைமையிலான காங்கிரஸ் அரசு, தமிழகத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றது. ராஜாஜி உள்ளிட்ட 11 பேர்கள் அமைச்சர்களாகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டார்கள். ஹிந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக மாற்றப்போவதாக அவர் அறிவித்ததும் தமிழகம் முழுவதும் எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் நிகழ்ந்தன. ஹிந்தியை இப்படிக் கட்டாயமாகப் புகுத்துவதை எதிர்ப்போம் என்ற உறுதியான எண்ணத்துடன் பல்வேறு அறிஞர்கள் போராட்டத்தில் குதித்தார்கள். ஹிந்தி என்பது பார்ப்பனர்கள் வேண்டுமென்றே திணிக்கும் ஒரு ரகசிய ஆயுதம். பார்ப்பனர் அல்லாத குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகள் மேல்படிப்பு படிக்க முடியாதபடி தடுக்கும் முயற்சிதான் இது என்று வர்ணித்த அவர்கள், தீவிர ஹிந்தி எதிர்ப்பு இயக்கத்தை முன்னின்று நடத்தத் தொடங்கினர்.

(எழுத்து ஒற்றுமை கருதி ஹிந்தியும் ஸம்ஸ்க்ருதமும், ஒரே மொழியென்ற தவறான எண்ணத்தினால் இத்தகையதொரு போராட்டம் தமிழ்நாட்டெங்கும் பரவியது. இதன் விளைவாக, பல்வேறு கால கட்டடங்களில் ஹிந்தி எதிர்ப்பு வலுவடைந்தது. 1967ஆம் ஆண்டு தி.மு.க. வினர் ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்ந்தபிறகு அனைத்து அரசுப் பள்ளிகளிலும் ஸம்ஸ்க்ருத மொழிப்பயிற்சி நீக்கப்பட்டது. படிப்படியாக கல்வித் திட்டத்திலிருந்து ஸம்ஸ்க்ருத பாடத்திட்டங்கள் விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டன. இதன் விளைவாக இன்று ஸம்ஸ்க்ருத கல்வியை நாம் இழந்துவிட்டோம். வேதக் கல்வி அற்றுப்போனதற்கு இதுவே காரணமாகும். அடிப்படையான ஸம்ஸ்க்ருதக் கல்வி இல்லாததால் வேத நெறி விதிக்கும் செயல்களின் உள் அர்த்தத்தை அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை.)

120) ‘திராவிடநாடு திராவிடர்க்கே’

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான், 1940ஆம் ஆண்டு நீதிக் கட்சி மாநாடு திருவாரூரில் நடைபெற்றது. நீதிக் கட்சியின் வரலாற்றில், இந்தத் திருவாரூர் மாநாடு மிக முக்கியமானது. காரணம், அதுவரை பிராமணர் அல்லாத மக்களின் நலனுக்காகப் போராடுவது, ஹிந்தியை எதிர்ப்பது என்கிற இரு கொள்கை களில் மட்டும் தீவிரமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த நீதிக்கட்சி, திருவாரூரில்தான்- ‘திராவிடநாடு, திராவிடர்க்கே’ என்ற கோஷத்தை முன் வைத்தது.

‘நீதிக்கட்சி’ என்ற பெயரை வைத்து, அதன் கொள்கை நோக்கங்களைப் பலரால் உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, மக்களுக்குச் சரிவரப் புரியாத இந்தப் பெயரை மாற்றி, அவர்களுடன் தொடர்புடைய நேரடியான வேறொரு பெயரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற உந்துதலால் முன்மொழியப்பட்ட பெயர் - திராவிடர் கழகம்’ என்பதாகும்.

1946ஆம் ஆண்டு, திராவிடர் கழகத்தின் ஓர் இணைப் பிரிவாக, கறுப்புச் சட்டைத் தொண்டர் படையை உருவாக்கினார் ஈ.வே.ரா. கறுப்பு என்பது, துக்கத்தின் அடையாளம். ஒடுக்கப்பட்டுத் துயரத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கான இயக்கம் இது எனும் கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில், இந்தப் படையில் இடம்பெறும் தொண்டர்கள் அனைவரும் கறுப்புச் சட்டை அணியவேண்டும் என்று அறிவித்தார் அவர். கறுப்புச் சட்டைத் தொண்டர்கள் வன்முறைச் சம்பவங்களில் ஈடுபட்டதாகக் காரணம் காட்டி, அதனைச் சட்ட விரோத மான அமைப்பு என்று அறிவித்தனர் அப்போதைய ஆட்சியாளர்கள்.

121) சினிமா, நாடகம் மூலம் வளர்ச்சி பெற்ற திராவிட இயக்கங்கள்

அந்நாளின் பெரிய கட்சிகளான காங்கிரஸ், நீதிக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட்கள் என்று எல்லோரும் நினைக்கத் தவறிய ஒரு கோணம், C.N. அண்ணாத்துரைக்கு நன்றாகப் புரிந்திருந்தது. நாடகம் சினிமா போன்ற கலைகளை, வெறும் பொழுது போக்குச் சாதனங்களாக அல்லாமல் பிரசார உத்திகளாகவே பார்த்தார் அவர். சுவாரசியமான கதைப் பின்னணியில் நாடகங்களையும் சினிமாக்களையும் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார் அண்ணாத்துரை.

வெள்ளித்திரையில் பகுத்தறிவு வாதத்தையும், சுயமரியாதையையும் இழைத்து விடிவெள்ளியாய் முளைத்த முதல் புரட்சியாளர் அண்ணாத்துரை ஆவார். கலை உணர்வையும், பகுத்தறிவு சிந்தனையையும் இழைத்து நாடகங்களை எழுதினார் அண்ணாத்துரை; அவரே அரங்கேற்றினார்; அவரே நடிக் கவும் செய்தார். 'ஆரிய மாயை' 'கம்பரசம்' போன்ற நூல்களைப் படைத்து பிராமணர்கள் மீதான வெறுப்பிற்கு உரமிட்டார். இதன் விளைவாக நாடெங்கும் பிராமணர் ஆரிய

இனத்தவர் என இகழப்பட்டனர். கே.ஆர்.ராம சாமியின் நாடகக் குழுவிற்சாக அண்ணாத் துரை எழுதிய வேலைக்காரி திரைவடிவம் பெற்று 1947இல் வெளியானது. 1948இல் கலைவாணர் என்.எஸ்.கே.விற்சாக அண்ணாத் துரை எழுதிய படம் 'நல்லதம்பி' - கிருஷ்ணன் - பஞ்ச இயக்கிய இப்படம் பல அரிய போதனைகளை வழங்கியது. சமுதாயத்தின் மீது குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்கள் மீது அக்கறை காட்டியது.

அண்ணாத்துரையால் ஒரே இரவில் 300 பக்கங்களில் எழுதப்பட்ட கதையின் தலைப்பு 'ஓர் இரவு'. இந்தக் கதையை மையமாக வைத்து ஏ.வி.எம் நிறுவனம் 1951இல் ஓர் இரவு என்ற திரைப்படத்தைத் தயாரித்தது. இப்படத்தை பார்த்து விட்டுத்தான் அண்ணாத்துரையை தென்னாட்டு பெர்னாட்ஷா என்று பாராட்டினார் அமரர் கல்கி. இப் படத்தில் இன்னொரு புதுமையையும் புகுத்தி யிருக்கிறார் C.N.அண்ணாத்துரை! பிளாஷ்பேக் காட்சிகள் முதன் முதலில் இடம் பெற்ற படம் இதுவே. C.N.அண்ணாத் துரை திரையுலகில் பிரவேசித்த போதே திராவிடர் இயக்கம் மக்கள் இயக்கமாக மாறத் தொடங்கியது. திராவிடர் இயக்கம் ஒரு செழிப்பு மிக்க களமாக உருவாகியிருந்தது.

இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் தருவதாக பிரிட்டிஷ் அரசு முடிவு செய்திருந்தது. ஆகஸ்ட் 15ஆம் தேதி, இந்தியாவை இரு பிரிவுகளாகப் பிரித்து, இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய இந்த இரண்டு தேசங்களுக்கும் முழு விடுதலை அளிப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்தியச் சுதந்திரத்துக்காகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்த ஏராளமான வர்கள், இந்த அறிவிப்பைக் கேட்டதும் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தார்கள். சுதந்திரத் திருநாளை விரிந்த அளவில் கொண்டாடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் தொடங்கின.

122) 1947 ஆகஸ்ட் 15ஆம் நாள் ஓர் துக்கநாள் (!) - ஈ.வே. ராவின் அறிக்கை

ஆகஸ்ட் பதினைந்து - திராவிடர்களுக்கு இன்ப நாள் அல்ல, நம்மவர்கள் அதனைத் துன்ப நாளாகவே அனுசரிக்க வேண்டும் என்ற இந்த அறிவைப்பை 1947 ஜூலை 27ஆம் தேதி, ஈ.வே.ரா. வெளியிட்டபோது, முழு மனதோடு அதை ஏற்கமுடியாத C.N.அண்ணாத்துரை, ஆகஸ்ட் பதினைந்தை மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாட வேண்டும் என்று கருதினார். இப்படி இருதரப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் அறிக் கைகள், மேடைப் பேச்சுகள், கட்டுரைகள் எனப் பல வடிவங்களில் மாற்றி மாற்றி ஒருவரையொருவர் குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதனால் கருத்தளவில் திராவிடர் கழகம் ஈ.வே.ராவின் ஆதரவாளர்கள், C.N.அண்ணாத்துரையின் ஆதரவாளர்கள் என இரண்டு துண்டுகளாகப் பிரிந்து விட்டனர்.

123) மீண்டும் ஹிந்தி எதிர்ப்பு

அந்தக் காலகட்டத்தில், தமிழகப் பள்ளிகள் அனைத்திலும், முதல் மூன்று வகுப்புகளில் ஹிந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று அறிவித்தது மாநில அரசு. இதனைக் கண்டித்து, திராவிடர் கழகமும் பிற தமிழ் அமைப்புகளும் மீண்டும் ஹிந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் குதித்தன. முன்பைவிடப் பல மடங்கு, தீவிரமாக ஹிந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் தொடங்கியது. தமிழகமெங்கும் அரசாங்கத்துக்கு எதிரான கிளர்ச்சிக் கூட்டங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள், மறியல்கள் மிகப்பெரிய அளவில் நடைபெற்றன.

அரசும் தன் பங்குக்குக் கடுமையான அடக்கு முறையை அவிழ்த்துவிட்டது. ஏராளமானவர்கள் கைது செய்யப்பட்டுச்

சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். அரசுக்கு எதிராகச் செயல்படும் தனிநபர்கள் மற்றும் பத்திரிகைகள் மீது தீவிரக் கட்டுப்பாடுகளும், தடைகளும் அறிவிக்கப் பட்டன. ஈ.வே.ரா.வின் இரண்டாவது திருமணம், வாரிசு ஏற்பாடு நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்து, திராவிடர் கழகத்திலிருந்து விலகுவதாக C.N.அண்ணாத்துரையும் அவருடைய ஆதரவாளர்களும் அறிவித்தார்கள்.

124) கண்ணீர்த் துளிகள்!

அதிருப்தியாளர்கள் எல்லோரையும், 'கண்ணீர்த் துளிகள்' என்று கிண்டலாகக் குறிப்பிடத் தொடங்கினார் ஈ.வே.ரா. 1949ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 17ஆம் தேதி, திராவிடர் கழகத்திலிருந்து விலகி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற பெயரில் புதுக்கட்சி தொடங்கினார் C.N.அண்ணாத்துரை.

1950ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் மீண்டும் பள்ளிகளில் ஹிந்தியைக் கட்டாயப் பாடமாக்க முடிவு செய்தது. சளைக்காமல், ஹிந்தித் திணிப்பை எதிர்த்து மறுபடி போராட்டத்தில் குதித்தார் C.N.அண்ணாத்துரை. முன்பு போலவே மிகத் தீவிரமாக நடைபெற்ற இந்தப் போராட்டங்களின் இறுதியில் காங்கிரஸ் அரசு பணிந்து, தன்னுடைய முடிவைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற புதிய பெயரில் செயல்படத் தொடங்கிய பின்னர், C.N.அண்ணாத்துரை பெற்ற மிக முக்கியமான முதல் வெற்றி இது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த காங்கிரஸ் கட்சி, தி.மு.க.வின் வளர்ச்சியைத் தடுக்க எத்தனையோ முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. ஆனால், இந்த அடக்கு முறை களையெல்லாம் மீறி - நல்ல தொண்டர் பலம், உறுதியான அமைப்பு பலம், அடுக்கு மொழியில் மேடைப்

பேச்சு, மொழி இன உணர்வு களை தூண்டிவிடும் எழுத்தாற்றல் ஆகியவற்றால் மக்களிடையே வளர்ச்சி பெற்றது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். (ஆனால் 2007ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் தன் கொள்கைகளை வயல்வாய் காற்றிலே பறக்கவிட்டு தி.மு.க.வுடன் ஒன்றி செயல்படுகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் காங்கிரஸ் என்று அதனுடைய பெயரை மாற்றிக்கொள்ளும் நாளில் வெகுதூரத்தில் இல்லை! திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் + இந்திரா காங்கிரஸ் = திராவிட முன்னேற்ற காங்கிரஸ் + இந்திரா கழகம் என்ற வேதியல் சமன் பாட்டிற்கு தன்னை உட்படுத்திக் கொண்டுள்ளது இன்றைய காங்கிரஸ் கட்சியான இந்திரா காங்கிரஸ்.)

125) 1952-பொதுத் தேர்தலும் தி.மு.க.வின் நிலைப்பாடும்

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்கப்பட்டு சுமார் மூன்று ஆண்டுகள் நிறைவடைந்திருந்த சூழ்நிலையில், 1952ஆம் ஆண்டு, இந்தியப் பாராளுமன்றம் மற்றும் சென்னை மாகாணச் சட்ட மன்றத்துக்கான பொதுத்தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டது. 1952 தேர்தலில் நேரடியாகப் போட்டியிடுவதில்லை என்று அந்தக் கட்சியினர் முடிவெடுத்தனர். ஆகவே, 1952 தேர்தலில், காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு முகாமைப் பலப்படுத்தும் எண்ணத்துடன் கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் போட்டியிடும் தொகுதிகள் அனைத்திலும், அவர்களுக்கு ஆதரவு தர நினைத்தது தி.மு.க. ஆனால், கம்யூனிஸ்ட்கள் 'திராவிட நாடு' கோரிக்கையை ஏற்க மறுத்து விட்டதால், இது நிறைவேறவில்லை. இவ்வாறாக 1952-53 ஆண்டு காலகட்டத்தில் நாட்டின் அரசியல் சூழ்நிலையும் சமுதாயச் சூழ்நிலையும் அனைத்து மக்களின் மீதும் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அந்தத் தாக்கம் பிராம்மணர் எதிர்ப்பு என்ற பேரலைகளை உருவாக்கியது. திராவிடக்கழக தலைவர்கள் இன்றும் இந்த ஆயுதத்தை அவ்வப்போது பயன்படுத்திவருகின்றனர்.

126) கண்டங்கத்தரிப் பூவும், பராசர பட்டின் பரிவும்

அவ்வப்போது வெளியூருக்குச் சென்று வரும்போது கண்டங்கத்தரிக்காயை செடியோடு பறித்து வருவார் என் தந்தையார். இது 'படுகை' நிலங்களிலும் ஆற்றோரங்களிலும் படர்ந்திருக்கும் செடியினம். இது மிகச்சிறந்த மருத்துவ குணங்கள் கொண்டது. பெரிய பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிக்கப் படும் அமுதுபடிகளில் இது ஒரு காலத்தில் இடம் பெற்றிருந்தது. முள்ளுள்ள மாற்றடுக்கில் அமைந்த இலைகளையும் நீலநிற மலர்களையும் சிறு கத்தரிக்காய் வடிவிலான காய்களையும், மஞ்சள் நிறப்பழங்களையும் கொண்டு படர்ந்து வளரும் சிறு செடியினம். இது கோழை யகற்றியாகவும், சிறுநீர்ப் பெருக்கியாகவும், குடல் வாயு அகற்றியாகவும் செயற்படும். பழத்தை உலர்த்தி நெருப்பி லிட்டு வாயில் புகைப் பிடிக்க பல்வலி தீரும்.

1974ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் ஸந்நிதியில் வேளுக்குடி ஸ்ரீ.உ.வே. வரதாசார்யர் ஸ்வாமி ஒரு மாத காலம் எழுந்தருளி ஆசார்யஹ்ருதயம், பகவத் விஷயம் இரண்டையும் இணைத்து காலக்ஷேப ரீதியில் அர்த்த விசேஷங்களை அருளிச்செய்து வந்தார். முதல் பத்து ஆம் திருவாய்மொழி முதல் பாட்டிற்கான வியாக்கியானத்தை அவர் எடுத்து ரைத்தபோது சிறு வயதில் புஞ்சைத் திடல்களில் படர்ந்து இருந்த கண்டங்கத்தரிச் செடியின் பூக்கள் நினைவிற்கு வந்தன.

பரிவதிலீசனைப்பாடி* விரிவதுமேவலுறுவீர்! பிரிவகையின்றிநன்னீர்தாய் புரிவதுவும் புகைபூவே

“பூகைபூவே” என்னும் சொல்லிற்கு அகிற்புகை, கருமுகைப் பூ என்று விசேஷியாமையாலே, ஏதேனும் புகையும்,

ஏதேனும் பூவும் அமையும் 'செதுகையிட்டு புகைக்க அமையும் கண்டகாலியிடவும் அமையும்' என்று பட்டர் அருளிச் செய்யும்படி. இத்தை பட்டர் அருளிச்செய்தவாறே 'ந கண்ட காரிகா புஷ்பம், தேவாய விநிவேதயேத்' என்னா நின்றதே! என்று நஞ்சீயர் கேட்க 'அவனுக்கு ஆகாது என்கிறதல்ல, பறிக்கிற ஆஸ்ரிதன் கையிலே முள்பாயும் என்றதற்காக தவிர்த்தது காணும்' என்று அருளிச்செய்தார்-இதன் விரிவை ஸ்வாமி பரக்க உபந்யஸித்தார். மேற்குறிப்பிட்டுள்ள வ்யாக்யானத்தைக் கேட்டபோது கண்டங்கத்தரிக்காயை செடியிலிருந்து பறிக்கும் போது கையில் குத்திய முட்கள் நினைவுக்கு வந்தன.

127) எறும்புகள் போதித்திடும் உன்னத வாழ்க்கை நெறிமுறைகள்

ஒவ்வொரு நாளும் வீட்டின் முன்பும், பண்டிகை நாட்களில் வீட்டின் உள்ளும் கோலங்கள் இடப்படுவதுண்டு. கிராமங்களில் அந்த கால கட்டத்தில் மக்கள் அரிசி மாவையே கோலப் பொருளாக உபயோகித்து வந்தனர். எறும்புகள் தமக்கு வேண்டிய ஆகாரப் பொருளை இந்தக் கோலங்கள் மூலம் பெறுவதே இதன் நோக்கம். எனவே, அரிசிமாவாலான கோல மாவு உபயோகப்படுத்தப்பட்டது. சுறுசுறுப்பிற்கும் ஒழுங்கு முறைக்கும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாய் விளங்குவன எறும்புகள்.

அந்த எறும்புகளுக்கான உணவை நாம் உரியமுறையில் அளிப்பதில்லை தற்போது கல்லால் ஆன மாவை வாசலில் போடும் கோலத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறோம். இது ஜீவராசிகளுக்கு இழைக்கப்படும் பெருத்த அநீதியாகும். பெரியாழ்வார் ஐந்தாம் பத்து இரண்டாம் திருமொழி முதல் பாசரத்தில் இந்த எறும்புகளின் செயலைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நெய்க்குடத்தைப் பற்றி ஏறும் ஏறும்புகள் போல் நிரந்து எங்கும் கைக்கொண்டு நிற்கின்ற நோய்கள்! காலம் பெற உய்யப்போயின் மெய்க்கொண்டு வந்து புகுந்து வேதப்பிரானார் கிடந்தார்* பைக்கொண்ட பாம்பணையோடும் பண்டன்று பட்டினங்காப்பே

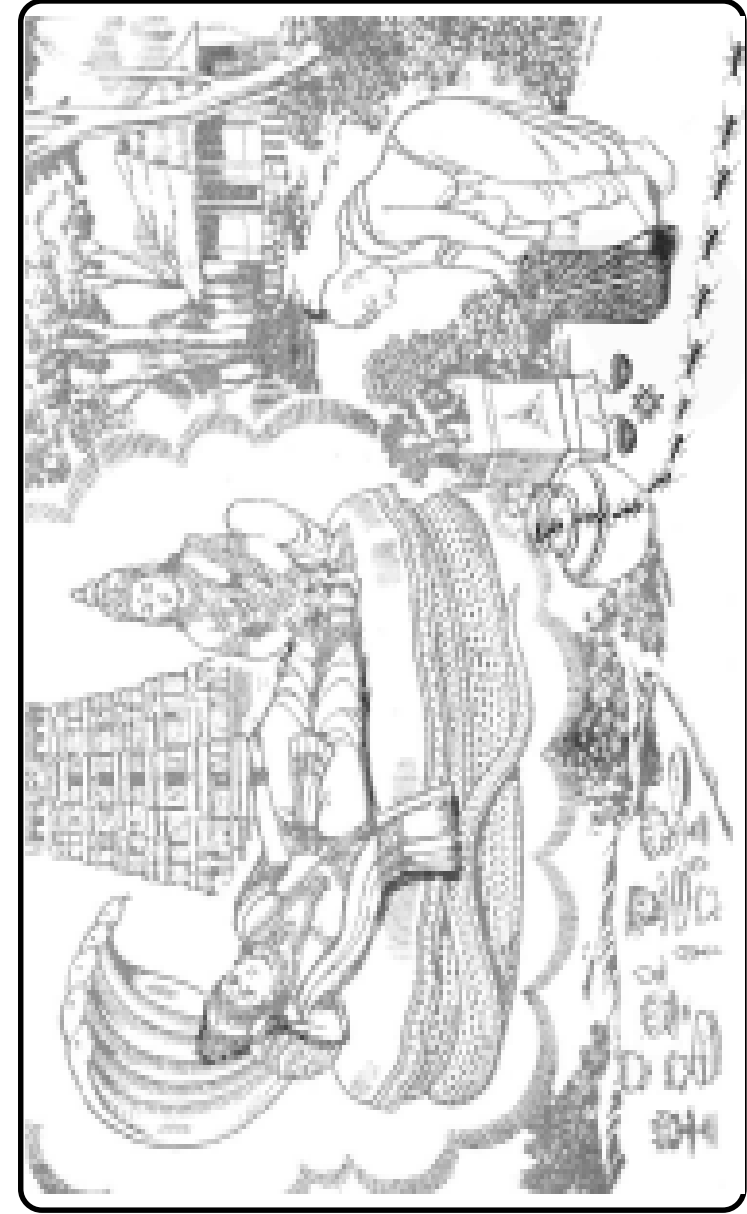
(வேள்வி முதலிய நற்கருமங்களுக்குப் பயன்படுவதாய், மணமும் குணமும் கொண்டதான நெய் வைத்திருக்கும் குடத்தைப் பற்றிக்கொண்டு அதன்மேல் ஏறுகின்ற ஏறும்புகளைப் போல், என்னுடைய உடம்பு முழுவதும் பரவியதோடு மட்டுமல்லாமல், என் உடலையே இருப்பிடமாகக் கொண்டு நிலைத்து நிற்கின்ற நோய்களே! நீங்கள் இனி உயிர் வாழ வேண்டுமானால் விரைந்து வேறிடத்துக்குப் போய்விடுங்கள். ப்ரஹ்மனுக்கு வேதத்தை உதவிய ருளிய எம்பெருமான் பரந்த படங்களைக் கொண்ட திருவனந்தாழ்வான் என்ற படுக்கையோடும் சேர்ந்து எழுந்தருளி எனது உடலைத் தனக்கு இனியதாகக் கொண்டு பள்ளி கொண்டிருக்கிறார். ஆதலால் எம்பெரு மானுடைய பட்டினமாகிய இந்த ஆத்மா பழைய நிலையில் உள்ளதன்று; அவனால் காக்கப்பெறுகிறது.)

பெரியாழ்வார், எறும்புகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஊர்ந்து செல்லும் காட்சியைக் கண்டு அதற்குப் பாசரம் இட்டுள்ளார். எறும்புகள் தம் புற்றை விட்டு இரை தேடுவ தற்காக ஒன்றன்பின் ஒன்றாக கூட்டம் கூட்டமாகச் செல் கின்றன. இரை தேடுவதற்கு முன்பு அவற்றில் ஸ்கௌட் எறும்புகள் எனப்படும் சில எறும்புகள் கூட்டைவிட்டு வெளியே சென்று எங்கே அதிக அளவில் அவைகளுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன என்பதை நோட்டமிட்டு வரும். அவ்வாறான இடத்தை இந்த ஸ்கௌட் (Scout) எறும்புகள் கண்டறிந்த பின் சில மாதிரி உணவுத் துகள்களை தம்முடன் எடுத்துவந்து புற்றில் உள்ள மற்றைய எறும்புகளிடம் காண்பிக்கும்.

தன்னுடைய புற்றிற்கு திரும்பி வரும்போது இந்த ஸ்கெளட் எறும்புகள் தாம் ஊர்ந்து வரும் பூமியின் மீது தம்முடைய அடி வயிற்றை அழுத்தி Dufour's Gland இலிருந்து Trail Pheromone என்ற வேதியியல் திரவத்தைச் சுரக்கும். இவ்வாறு சுரக்கப்பட்ட திரவமானது உணவுப்பொருள்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்து புற்றுவரை காணப்படும். புற்றுக்குத் திரும்பிவந்த ஸ்கெளட் எறும்புகள் மற்றைய எறும்புகளைத் துரிதப்படுத்தி உணவுப்பொருள் இருக்குமிடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்.

புழு, பூச்சிகளுக்கிடையே தகவல் தொடர்பு நடைபெறுவதற்குக் காரணமாக இருப்பது வேதிப் பொருட்கள். சில பூச்சியினங்கள் பெண்ணினம் ஆணினத்தைக் கவர்வதற்காக மணம் மிக்க வேதிப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதுண்டு. குழுவாக இருக்கும் பூச்சிகள் வெளிப்படுத்தும் வேதிப் பொருள் வேறு சில பணிகட்கும் பயன்படுகின்றது. அவற்றுள் முக்கியமானதொன்று இரை / உணவு தேடுவதாகும். இரை தேடும் பொருட்டு எறும்புப் புற்றைவிட்டு வெளியே செல்கையில் தன் தாடைச் சுரப்பியிலிருந்து ஒருவகை வேதிப் பொருளை வெளியேற்றும். இந்த வேதிப்பொருளின் நறுமணம் தன்பின்னே வரும் எறும்புக்கு வழி காட்டியாக மிளர்கிறது.

இந்த நறுமணம் உடனடியாக மறைந்து விடுவதால் பின்னேவரும் எறும்பின் கசிவுத் திரவ நறுமணம் அதற்குப் பின்வரும் எறும்புக்கு வழிகாட்டியாகிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு எறும்பும் வெளியேற்றும் வேதிப்பொருள்களின் நறுமணம் அவற்றின் பின்னே வரும் எறும்புக்கு வழிகாட்டும் பணியைச் செய்கிறது. இதனால்தான் எல்லா எறும்புகளும் ஒன்றின் பின்னே ஒன்றாக ஒரே வரிசையில் செல்கின்றன.

128) இனிப்புப்பண்டங்களை நோக்கி ஏறும்புகள் படையெடுப்பது ஏன்?

ஏறும்பின் தலைப்பகுதியில் Antenna போன்ற இரண்டு அமைப்புகள் உள்ளன. இவற்றின் வழியாக இனிப்புப் பண்டங்கள் இருக்கும் இடத்தை ஏறும்புகள் உணர் கின்றன. இத்தகைய Chemoreceptors மூலம் இனிப்புப் பண்டங்களின் சுவையையும் மணத்தையும் ஏறும்புகளால் அறியமுடிகின்றன. இவைகளால் எந்தத் திக்கிலிருந்து மணம் வருகின்றது என்பதை அறிய முடியும்.

இந்த இனிப்புப் பண்டங்கள் ஏதேனும் காகிதங்களில் சுற்றப்பட்டிருந்தாலும், பாத்திரங்களில் வைத்து மூடப் பட்டிருந்தாலும் இவைகளால் அறிந்துகொள்ள முடியும். அதற்குத் தகுந்தாற்போல் அவை சிறு துவாரங்கள் வழி உள்ளே சென்று இனிப்பைச் சுவைக்கின்றன, சுமந்து செல்கின்றன.

129) அற்ப 'பலம்' கொண்ட மனிதனும், வியத்தகு ஆற்றல் படைத்த ஏறும்பும்

ஓர் ஏறும்பு தன் எடையைப் போன்று 50 மடங்கு எடையைச் சுமந்து செல்ல இயலும் என அறிவியலார் கண்டறிந்துள்ளனர். தவிர, ஏறும்பினால் அதன் எடையைப் போன்று 300 மடங்கு எடையை இழுத்துச் செல்ல முடியும். இதற்கு முக்கிய காரணம் பூச்சிகளுடைய சிறு உடலில் ஏறக் குறைய ஆயிரம் வகையான தசைகள் உள்ளன. ஆனால், மனித உடலிலுள்ள தசைகளின் வகைகள் எண்ணூறு மட்டுமே.

அடுத்து பூச்சிகளுடைய தசைகள் அயர்வு, சோர்வு, தளர்ச்சிகளுக்கு உட்படுவதில்லை. மனிதனுக்கும் ஏறும்புக் கும் இடையேயுள்ள மற்றொரு முக்கியமான வேறுபாடு என்ன

வெனில், ஏறும்புக்கு மூன்று ஜோடி கால்கள் உண்டு. இதனால் சுமந்து செல்லும் சமையின் எடை முழுவதும் ஏறும்பின் ஆறு கால்களிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது. மாறாக, மனிதனின் இரு கால்கள் மட்டுமே எடையனைத்தையும் சுமந்து செல்கின்றன.

130) குளவிக்கூட்டை கலைக்காதே!

கிராமங்களில் பெரும்பாலான வீடுகளில் குளவி கூடு கட்டியிருக்கும். இவ்வாறு குளவி ஒரு வீட்டில் கூடுகட்டினால் அந்த வீட்டில் குழந்தை பிறக்கும் என்ற ஒரு நம்பிக்கை பரவலாக இருந்து வருகிறது. அதனால் வீட்டில் கட்டிய குளவிக் கூட்டை யாரும் கலைக்கமாட்டார்கள்.

குளவி, முட்டையை அப்படியே தனது கூட்டுக்குள் விட்டு விடுவதில்லை. நிறைய ஏற்பாடுகளைச் செய்து விட்டுத்தான் முட்டையிடுகிறது. கூட்டைக் கட்டி முடிந்ததும், ஒரு பச்சை நிறப் புழுவை எங்கிருந்தோ கொண்டு வந்து அதற்குள் திணித்து விடுகிறது. அதனைப் பின் பக்கமாகத் திருப்பி தன் உடலிலிருந்து, மயக்க மருந்து விஷத்தைச் செலுத்தி, புழுவின் உடலில் தன் முட்டைகளை இடுகிறது. முட்டை பொரிந்து, புழுவைத் தின்று முழுக் குளவியாகி, கூட்டின் வெளிப்பகுதியை மூடியை அகற்றி விட்டு வெளியேறுகிறது.

131) விறகுப் பஞ்சமும் வேலிக்கருகையும்

இந்தியா விடுதலை பெற்ற கால கட்டத்தில் எரிபொரு ளுக்கு ஏகப்பட்ட நெருக்கடி. நகரங்களில் கூட பலரும் சமைப் பதற்கு விறகு, கரி, எருமுட்டை ஆகிய வற்றை நம்பிவந்தனர். கிராமங்களில் கருவேலமரங்கள் பெரும்பாலும் விறகாகப்

பயன்படுத்தப்பட்டுவந்தன. சென்னை நகரில் “நாடார் விறகுத் தொட்டிகள்” புகழ்மிக்கவையாய் விளங்கிவந்தன. இவற்றைத் தவிர சவுக்கு மரக்கட்டைகள் சிறந்த எரிபொருள் சாதனமாக கொள்ளப்பட்டுவந்தன. ஆயினும் இந்த சவுக்கு மரங்கள் கடலோரக் கிராமங்களிலும், அதிக நீர்ப்பசை இல்லாத புஞ்சைத் திடல்களிலும் பயிரிடப்பட்டுவந்தன. 1950-55 காலகட்டத்தில் இவற்றை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு எடுத்துச் சென்று வணிக ரீதியாக பயன்படுத்துவதில் பல இடர்ப்பாடுகள் எழுந்தன. லாரி போன்ற கனரக வாகனங்கள் அதிக அளவில் அறிமுகப்படுத்தப்படாத காலமது.

களப்பாள் கிராமத்தில் 1952-1953 காலகட்டத்தில் குளத்தின் கரையோரங்கள் மற்றும் புஞ்சைத் திடல்களில் புதிய தொரு தாவர இனம் வளரத் தொடங்கியது. அது கருக மரத்தைப் போன்று முட்களையும் இலைகளையும் கொண்ட தாய் இருந்தாலும் ஒரு புதிய தாவர இனமாக அவை காணப்பட்டதால் மக்கள் அச்சம் கொண்டனர். கிராமத்து மக்கள் இதை சீமைக் கருகை என்று அழைக்கத் தொடங்கினர். மேலும் இதன் முள் உடம்பில் குத்தினால் அது அதிக விஷத்தைக் கொண்டதாக இருக்கும் என்ற அச்சம் கொண்டனர். இந்தப் புதியரசுக் கருவேல மரத்தைப் பற்றிச் செய்தித்தாள்களில் அரசாங்கத் தரப்பில் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டபின் ஓரளவிற்கு மக்களின் அச்சம் குறையத் தொடங்கியது.

132) என்றும் கிடைக்கக்கூடிய எரிசக்தி யாது?

பூமியில் உள்ள அனைத்து நிலக்கரி சுரங்கங்களிலும் நிலக்கரி தீர்ந்துவிட்டால் புதியதாகச் சுரங்கம் தோண்ட முடியுமா? அதுபோல் எண்ணெய்க் கிணறுகளில் கச்சா எண்ணெய் ஊற்று தீர்ந்துவிட்டால் புதியதாக உருவாக்க முடியுமா? பல

கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த உயிரினங்கள், தாவரங்கள் ஆகியவை இயற்கைச் சிற்றங்களால் பூமிக்கடியில் புதைந்து அவையே நிலக்கரி யாகவும் கச்சா எண்ணெயாகவும் தற்போது கிடைத்து வருகின்றன. இவற்றை அதிகளவில் உபயோகித்து வரும் மனித இனம் ஒரு காலத்தில் வேறு எரி சாதனங்களை தேட வேண்டிய கட்டாயத்திற்குத் தள்ளப் பட்டுள்ளது. “வளர்ச்சி” என்ற பெயரில் வரைமுறையின்றி எரி பொருட்களை உபயோகித்துக்கொண்டு போனால் பழங்கால வழக்கப்படி அகல் விளக்கு, தீவட்டி, கட்டை வண்டி ஆகிய நிலைக்கு உலகமே மாற வேண்டியதுதான். ஆகவேதான் மீண்டும் புதுப்பிக்கக்கூடிய எரிசக்தி பற்றிய சிந்தனைகள் தோன்றியுள்ளன. இவற்றில் சூரியசக்தி, சாண எரிவாயுக்கலன், உயிர்நிறை (மரம்போன்றவை) ஆகியவை மீண்டும் புதுப் பிக்கக்கூடிய எரிசக்தி என்ற அளவில் புத்தூக்கம் பெற்று வருகிறது. வேலிகாத்தானைப் (வேலிக் கருகை) பொருத்த வரையில் அதுவே தலைசிறந்த உயிர் நிறை. 1876-இல் வட இந்தியாவில் குறிப்பாக ராஜஸ் தான் பாலைவனத்தில் பயிரிடுவதற்காகவே முன்னாள் ராணுவ அதிகாரி கர்னல் ஆர்.எஸ். பெட்டோம், பிரேசிலிலிருந்து இந்த மரத்தின் விதைகளைக் கொண்டு வந்தார்.

133) நாடெங்கும் தாவப்பட்ட வேலிக்கருகை விதைகள்

தமிழ்நாட்டில் வேலிக்கருகை பரவக் காரணமாய் இருந்தவர் எம்.எஸ். சிவராமன் ஐ.சி.எஸ் ஆவார். 1952-53 காலகட்டத்தில் நேரு மந்திரி சபையில் எஸ்.கே.டே. என்பவர் சமுதாய நலத்திட்ட அமைச்சராயிருந்தார். எம்.எஸ்.சிவராமன் வேளாண்மை மற்றும் சமுதாய நலத்திட்டம் ஆகிய இரண்டுக்குமே, செயலாளராக இருந்தவர்.

டெல்லியில் நடைபெற்ற சமுதாய நலத்திட்டக் கலந்தாய்வுக் கூட்டத்திற்கு சென்றுவந்த உயர் அதிகாரிகளிடம் துணிமூட்டையில் கட்டிய வேலி காத்தான் விதைகள் வழங்கப்பட்டன. “ரயிலில் பணம் செய்யும்போது வெளியில் விதைகளை வீச வேண்டும்” என்பது அவர்களுக்கு இடப்பட்ட அரசு ஆணையாகும். அதனால் தான் இருப்புப் பாதையின் இருமருங்கிலும் இந்தச் செடியினம் இன்றும் அதிக அளவில் காணப்படுகின்றது. இது தவிர இராணுவ விமானங்கள் மூலம் இந்த வேலிக் கருகையின் விதைகள் நாடெங்கும் தூவப்பட்டன. இந்த மரத்தின் விதைகள் வெடித்துச் சிதறுவதன் மூலமாக இனப் பெருக்கம் அதிக அளவில் நடைபெற்று வருகிறது.

மேலும், மண்வளம் எத்தகையதாக இருந்தாலும் (மணல், செம்மண், கரிசல்மண், வண்டல்மண் போன்ற நிலவகைகள்), நீர்வளம் குன்றியிருந்தாலும் இவை பெருமளவில் வளரும். இதன் விளைவாக ஏழை எளிய மக்கள் தம்முடைய எரிபொருள் தேவைக்கு இந்த மரங்களைப் பொது இடங்களிலிருந்து வெட்டி உபயோகப்படுத்தி வந்தனர்.

நேருவின் ஒப்புதலுடன் வேலிகாத்தான் அறிமுகமாயிருக்காவிட்டால் வனங்கள் அழிக்கப் பட்டிருக்கும். காமராஜர் காலத்தில் தான் சாலை மரங்கள்பற்றியகவனமும், கட்டுப் பாடும் அரசாங்கத்தின் கீழ் வந்தன. அது வரை விறகுப்பஞ்சம் காரணமாக கிராம மக்கள் சாலை மரங்களைகூட விட்டுவைக்கவில்லை.

இவ்வாறு விதைக்கப்பட்ட வேலிகாத்தான் விரைவாக வளரத்தொடங்கியது. கிராமத்தில் உள்ள அனைவர்க்கும் குறைந்த செலவில் நிறைந்த எரிபொருள் கிடைக்கத் தொடங்கியது. ஏழை எளிய மக்களுக்கு இது ஒரு வாழ்வாதாரமாக

இன்றும் விளங்கிவருகிறது. அனைத்து மாவட்டங்களிலும் இன்றும் மாட்டு வண்டிகளில் வேலிக்கருகை மரத்தின் விறகுகள் ஏற்றிச் செல்லப்படுவதை இன்றும் காணலாம். இதன் மூலம்

மண் எண்ணையின் உபயோகம் குறையத் தொடங்கியது.

1960ஆம் ஆண்டு “திரிஸ்டங்கள்” அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அந்நாள்வரை விறகுக்கட்டைகளையே உபயோகத்தில் கொண்

டிருந்தனர் மக்கள். இந்தத் திரிஸ்டங்கள் இல்லத்தரசிகளுடைய பணிச்சுமையையும், ‘கண்ணீர் விடும்’ நேரத்தையும் குறைத்தன.

134) அடுப்பு புகைந்தால் கண்கள் எரிச்சல் அடைவது ஏன்?

அடுப்பில் வைக்கப்பட்ட விறகு சரியாக எரியாமல் புகையெழும்போது அதில் Formaldehyde (H - CHO), Benzaldehyde (C₆H₅CHO) எனப்படும் இரசாயனப் பொருள்கள் வெளிப்படுகின்றன. இவை இரண்டும் கண்களில் எரிச்சலும் கண்ணீரும் உண்டாகக் காரணமாக அமைந்துள்ளன.

(தற்போது விறகு, திரிஸ்டல் போன்றவற்றைநாம் உபயோகிப்பதில்லை. அதற்கு மாறாக L.P.G. எனப்படும் இயற்கை எரிவாயுவை பயன்படுத்தி வருகிறோம். L.P.G.ஐ உபயோகப்படுத்தும்போது கடைபிடிக்க வேண்டிய பாதுகாப்புப் பற்றி முந்தைய பக்கங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளோம். நம்வீட்டில் L.P.G. அடுப்பு எரியும்போது எந்த உயிரினம் மக்கி வாயு

நிலையை அடைந்தது என்பது நமக்குத் தெரியாது. அது மனிதர்கள் புதையுண்டதால் வெளிவந்த வாயுக்களாகக்கூட இருக்கலாம். அனைத்து உயிரினங்களும், தாவர இனங்களும் பூமிக்கடியில் புதையுண்டு அவற்றி் லிருந்து வெளிவந்த வாயுக்களே நம் வீட்டு L.P.G. தற்போது வீட்டு உபயோகத்திற்கு Grinder, Mixergrinder, Air Cleaner, Electric Ovens போன்ற சாதனங்கள் வந்தபிறகு கல்லூரலில் மாவை அரைத்து, விறகடுப்பில் சமையல் செய்து, கரியடுப்பில் ஈயச் சட்டியில் சாற்றமுதைக் கொதிக்க வைத்து, வரழையிலையில் சாப்பிடும் அந்த இன்பச் சுவை தற்போது காணாமற் போய் விட்டது.)

135) கல்லீரலில் ஏற்பட்ட கட்டியும் அதன் தாக்கமும்

நமது உடம்பின் உட்பகுதியில் அமைந்துள்ள பல்வேறு பாகங்களில் Liver எனப்படும் கல்லீரலும் ஒன்று. மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு சக்தி (Energy) தேவை. உடலில் சக்தி குறையும் போது சோர்வு ஏற்படுகிறது. நாம் உண்ணும் உணவிலிருந்து கிடைக்கும் கார்போஹைட்ரேட் இந்த சக்தியைப் பெறுவதற்கு உதவுகிறது. ஒரு கிராம் கார்போ ஹைட்ரேட்டிலிருந்து 5 Kilo Calories சக்தி பெறப்படுகிறது. கல்லீரலில்தான் இரத்தத்தில் கலந்து உடம்பின் பல பாகங்களுக்கு செல்ல வேண்டிய சக்தியைத் தரும் பொருளான Glucose (C₆H₁₂O₆) சமநிலைப் படுத்தப்படுகிறது.

அதே நேரத்தில் நாம் உண்ணும் உணவு செரிமானம் ஆவதற்கான Bile Acid எனப்படும் பித்தநீர் கல்லீரலில்தான் சுரக்கின்றது. இந்த பித்தநீரில் HCO₃⁻ Cl⁻, Na⁺, K⁺ போன்ற Ions எனப்படும் இரசாயனப் பகுதிகள் தக்க வைக்கப் படுகின்றன. இந்தப் பித்தநீரில் கொழுப்புச் சத்துக்களும் அடங்கியுள்ளன. மேலும், பித்தநீரில் 20 வகையான Hydroxy

Organic Acids காணப்படுகின்றன. அவை Cholic Acid (C₂₃H₃₆(OH)₃ COOH), Deoxycholic Acid (C₂₃H₃₇(OH)₂ COOH), Chenodeoxycholic Acid (C₂₃H₃₆(OH)₃ COOH) போன்றவையாகும். இவை நாம் உண்ணும் உணவிலிருந்து தேவையான சத்துப் பொருட்களை பிரித்தெடுக்கின்றன.

இவ்வாறு சுரக்கப்படும் பித்தநீர் : 1. நாம் உண்ணும் கொழுப்புச்சத்து கொண்ட பொருள்களை செரிமானம் அடையச் செய்கிறது. 2. Cholesterol Esterase and Pancreatic Lipase ஆகிய தூண்டுபொருள்களின் (Enzymes) செயல்பாடுகளை விரைவுபடுத்துகிறது. 3. உடலில் உற்பத்தியாகும் கொழுப்புப் பொருள்கள் மற்றும் வைட்டமின்களோடு ஒன்று கலந்து அவை நீரிலே கலக்கும்படியான தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது. 4. கல்லீரலில் சுரக்கும் பித்தநீர் அதில் உள்ள கொழுப்புப் பொருளை முழுமையான செயல்திறன் கொண்டபொருளாக மாற்ற இயலாதபோது கல்லீரலில் உள்ள கொழுப்புப் பொருள்கள் சிறு சிறு கட்டிகளாக மாற்றம் அடைந்து, கல்லீரலிலும் மற்றும் சிறுநீர்ப்பையிலும் தேங்கிவிடுகின்றன. கல்லீரலில் ஏற்படுகின்ற குறைபாடு காரணமாக விஞ்சியுள்ள கொழுப்புப் பொருள்கள் சிறுசிறு கட்டிகளாக உருப்பெற்று பெரிய கட்டியாகி அவை பல உடல் உபாதைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. அந்தக் காலகட்டத்தில் அலோபதி வைத்தியமுறை முன்னேற்றம் அடையவில்லை. இந்தியநாட்டில் பெரு மளவில் மருத்துவமனைகள் இல்லை. அரசாங்க மருத்துவமனையில்தான் அலோபதி மருத்துவமுறையில் நோய்களுக்கான மருத்துவம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

136) ஈரல் குலைக்கட்டிக்கு மருந்து

கும்பகோணத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கிய பிள்ளா

பாப்பையா பாத்ருடு, மற்றும் கரூர் ராம சர்மாவின் பால சஞ்சீவினி ஆர்யவைத்திய சாலா ஆகிய இரண்டு இடங்களில் மட்டும் தான் கல்லீரலில் ஏற்படும் இத்தகைய கோளாறுகளுக்கு வைத்தியம் பார்க்கப்பட்டுவந்தது. கும்பகோணம் வைத்தியருடைய மருந்தில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒன்று ஆரம்ப நிலையில் உள்ள ஈரல்குலைக் கட்டிக்கு ஒரு வகையான மருந்து. அதுவே தீவிர நிலையை அடைந்திருந்தால் வீர்யம் மிக்க மருந்து கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த மருந்தை உட்கொள்ளும் குழந்தை தாய்ப்பால் அருந்தும் நிலையில் இருந்தால் தாயும் தீவிரமான உணவுக் கட்டுப்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். சில காய்கறிகள், புளி, போன்றவை விலக்கப்பட்ட பொருள்களாகக் கொள்ளப்பட்டன.

கல்லீரலில் ஏற்பட்ட கோளாறு காரணமாக என் தங்கையான பிரேமா மூன்று வயதில் (1951) ஒரு வைகுண்ட ஏகாதசி நாளில் ஆனைகாத்த பெருமாள் கோயில் சர்க்கரைப் பொங்கலை உண்டவாறே இறந்துபட்டாள். அந்த சோகம் அடங்குவதற்கு பல நாட்கள் ஆயிற்று.

137) தாய்ப்பாலைத் தேடி அலைந்தேன்

இந்த ஈரல்குலைகட்டி நோய் என்னைத் தாக்க வில்லை என்பதை முன்னமே குறிப்பிட்டுள்ளேன். ஆனால் தீவிர மடைந்த இந்த வியாதியால் என் தம்பியான ஸ்ரீநிவாஸன் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளானான். களப்பாளிலிருந்து கும்பகோணம் செல்வதற்கு திருப்பத்தூர் என்னும் வழித்தடத்தில் பேருந்தில் ஏறவேண்டும். திருப்பத்தூருக்கு (சுமார் 6 கி.மீ.) கால்நடையாகத்தான் செல்ல வேண்டும். ஒரு நாள் ஈரல்குலைக் கட்டி வியாதி முற்றிய நிலையில் இருந்த ஸ்ரீநிவாஸனை பகல் 1 மணிக்கு இடுப்பில் சுமந்துகொண்டு என் தாயார் திருப்பத்தூர் சென்றடைந்தார். அங்கிருந்து கும்பகோணம் சென்று “பிள்ளா

பாப்பையா பாத்ருடு” விடம் காண்பித்த பிறகு நோய் குணமடைவதற்கான மருந்துகளைப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பி வந்தாள். வயல் வெளிகளில் உள்ள நீர்முள்ளியை எடுத்துவந்து கஷாயம் வைத்து அதில் அந்த மருந்தைக் குழைத்து ஸ்ரீநிவாஸனுக்குக் கொடுத்து வருவோம். ஒரு சில மருந்து வகைகள் தாய்ப்பாலில் கொடுக்கும்படியாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். இதற்காக ஒரு பாலாடையை எடுத்துக்கொண்டு வேளாளர் வீதி மற்றும் வயலில் வேலை செய்யும் தாய்மார்கள் ஆகியோரிடம் தாய்ப்பாலை நான் பெற்று வந்திருக்கிறேன்!

(ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆகஸ்டு முதல் தேதி உலகத் தாய்ப்பால் தினமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. ஆகஸ்டு 1 முதல் 7 தேதி வரை தாய்ப்பால் கொடுப்பதின் நன்மையை மக்களிடையே எடுத்துரைக்கும் நாட்களாக கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நாம் அன்றாடம் அருந்தும் பானங்களில் சுவை கூட்டுவதற்காக சர்க்கரையை சேர்த்துக் கொள்கிறோம். இதற்கு Sucrose ($C_{12}H_{22}O_{11}$) அல்லது கரும்புச் சர்க்கரை என்று பெயர். இவற்றை உட்கொண்ட பிறகு உடம்பில் உள்ள பல்வேறு தூண்டுப் பொருள்களால் (Enzymes) அவை குளுக்கோஸாக மாற்றப் பெற்று உடலிற்குத் தேவையான சக்தியைத் தருகின்றது. Sucrose போன்ற Lactose ($C_{12}H_{22}O_{11}$) எனப்படும் சர்க்கரை தாய்ப்பாலில் உள்ளது.

Lactose மாட்டுப்பால் மற்றும் ஆட்டுப்பால் ஆகியவற்றில் மாறுபட்ட விகிதங்களில் காணப்படுகின்றது. தாயினுடைய முலைத்தடங்களில் உள்ள Mammary Glands இந்தத் தாய்ப்பாலை உற்பத்தி செய்கின்றன. கரும்புச் சர்க்கரையைவிட இனிப்பானது தாய்ப்பால். தாய்ப்பால் அருந்தும் குழந்தைகளின் சிறுகுடலில் உள்ள Lactase என்னும் தூண்டுபொருள் தாய்ப்பாலை Glucose ஆகவும் Galactose ($C_6H_{12}O_6$) ஆகவும் மாற்றுகின்றன. அதன்பிறகு அவை இரத்தத்தோடு கலக்கின்றன. அதிக அளவில் Lactose குழந்தைகளின் வயிற்றில் இருக்கக்கூடுமானால் வயிற்றுப் போக்கு வயிற்றுவலியால்

அவதிப்படுதல், அதனால் ஓயாது அழுது கொண்டிருத்தல் போன்றவை நிகழும்.

நாட்டில் நிகழும் தொழிற்புரட்சிகள் பல்வேறு சமுதாய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வந்தன/ஏற்படுத்தி வருகின்றன. தாய்ப்பால் கொடுத்தால் உடல் அழகு குறைந்து விடும் என்ற தவறான எண்ணம் இளம் தாய்மாமர்களிடையே நிலவியிருந்தது. 1940 - 50 காலகட்டத்தில் அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் ஓராண்டு வரை தாய்ப்பால் தவிர வேறு உணவும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதன் பிறகு சிறிதளவாவது தாய்ப்பால் கொடுக்கப்பட்டுவந்தது. மேலை நாட்டு நாகரீகம் இந்தியாவில் பரவத் தொடங்கியது விளைவாக பால்பவுடர்கள் சந்தையில் விற்பனைக்கு வந்தன. அதற்கான விளம்பரங்களும் பெருகின. தாய்மாமர்களின் உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், வேலைக்குச் செல்வது, போதிய ஊட்டமின்மை ஆகியவற்றின் விளைவாக மெல்ல மெல்ல இந்தப் பழக்கம் குறையத் தொடங்கியது. தாய்ப்பாலில் மட்டுமே Arachidonic acid (AA) Docosahexaenoic acid (DHA) போன்ற அமினோ அமிலங்கள் பெருமளவில் உள்ளன. இவை குழந்தைக்குச் செரிமானத்தை உண்டு பண்ணும் அத்யாவசியப் பொருள்களாகும். விற்பனை செய்யப்படும் பால் பவுடர்களில் AA மற்றும் DHA சத்து இருக்காது. இதன் விளைவாகக் குழந்தையின் வளர்ச்சி தடைபடுகிறது. மேலும் தாய்ப்பால் குடித்து வளரும் குழந்தைகளுக்கு IQ மிகுதியாக இருக்கும் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆயினும் இதுபற்றி விஞ்ஞானிகளிடையே ஒருமித்த கருத்து ஏற்படவில்லை. இன்று Horlicks போன்ற ஊட்டச்சத்து பானங்களில் DHA இருப்பதாகவும் விளம்பரம் செய்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்கான சில பால் பவுடர்களிலும் DHA சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகவும் விளம்பரம் செய்து வருகிறார்கள்.)

137) திருவிண்ணகரப்பன் திருவடிகளில் செய்யப்பட்ட சரணாகதிக்குப் பலன் உண்டு!

நீர்முள்ளி குறுகலான ஈட்டி வடிவ இலைகளையும் நீலக் கருஞ் சிவப்பு நிற மலர்களையும் கணுக்கள் தோறும்

நீண்ட கூர்மையான முட்களையும் உடைய நீர்வளமுள்ள இடங்களில் தானே வளரும் சிறு செடி. செடி முழுமையும் மருத்துவ குணமுடையது. நீர்முள்ளி கஷாயம் இரத்தத்தை சுத்திசெய்து சிறுநீர் பெருக்கியாகவும் பயன்பட்டு வந்தது. ஈரல்குலைக் கட்டியைக் கரைப்பதற்கான சில மருந்துகள் நீர்முள்ளி கஷாயத்தில் கரைத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு பார்லி கஞ்சி தான் உணவு. ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு சாத்துக்குடிப் பழத்தை உரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த கிராமத்தில் சாத்துக்குடி போன்ற பழங்கள் கிடைக்காது. அதனால் திருத்துறைப் பூண்டிக்கு யார் சென்றாலும் அவரிடம் என் தாயார் பணத்தைக் கொடுத்து அரைடஜன் சாத்துக்குடி வாங்கிவரச் செய்வார். உலர்ந்த கொட்டை திராட்சை பார்லி கஞ்சியுடன் உணவாகக் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பத்தியத்துடன் இந்த மருந்துகளைக் கொடுத்துவந்தபோதிலும் அவனுக்குப் பூரணகுணம் ஏற்படவில்லை.

ஒருநாள் திருவிண்ணகர் எனப்படும் ஒப்பிலியப்பன் ஸந்நிதிக்கு ஸ்ரீநிவாஸனை மீதம் இருந்த மருந்துகளுடன் எடுத்துச்சென்ற என் தாயார், அந்த மருந்துகளை அவன் தலையைச் சுற்றி “ஒப்பிலியப்பா! என்னுடைய குழந்தைக்கு நீயே காப்பாளன் இந்த மருந்துகளால் அவன் வியாதியைக் குணப்படுத்த இயலவில்லை. இந்தப் பிள்ளை இனி உயிரோடு இருப்பதும் இறப்பதும் உன்திருவுள்ளம்” என்று கூறி அனைத்து மருந்துகளையும் புஷ்கரிணியில் எறிந்துவிட்டு ஸ்ரீநிவாஸனை பெருமாள் ஸந்நிதிக்கு அழைத்துச்சென்று திருத்துழாய், பெருமாள் தீர்த்தம் ஆகியவற்றை பெற்று அவனுக்குக் கொடுத்தாள். அந்த காலக்கட்டத்தில் திருவிண்ணகரப்பன் ஸந்நிதியில் பெருமளவில் பக்தர்களின் வரத்து இல்லை. ஓரிருவர் அவ்வப்போது காணப்படுவர். திருவிண்ணகரப்பன்

திருவடிகளில் என் தாயார் செய்த ப்ரார்த்தனை பலித்தது. அதற்குப் பிறகு அவனுக்கு ஈரல்குலைக் கட்டி சம்பந்தமான எந்த மருந்தும் கொடுக்கப்படவில்லை. அவன் தற்போது தபால் துறையில் உயர்பதவி வகித்துவருகிறான். கண்கண்ட தெய்வ மாக திருவிண்ணகரப்பன் விளங்குவதால், பெரும் பாலும் எங்கள் குடும்பத்தில் நடைபெறும் அனைத்து மங்கல நிகழ்ச்சிகளும் ஒப்பிலியப்பன் ஸந்நிதி யிலேயே இன்றும் நடைபெற்று வருகின்றன.

138) ராஜலக்ஷ்மிக்கு ஏற்பட்ட நோயும் அவளது மரணமும்

ராஜலக்ஷ்மி எனப்படும் இன்னொரு தங்கைக்கு 5 வயது நிரம்பியிருந்தபோது கடுமையான டைபாய்டு ஜுரத்தால் பாதிக்கப்பட்டாள். உள்ளூரில் உள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தில் பச்சை மற்றும் இளஞ்சிவப்பு வண்ணங்கள் கொண்ட 'மிக்ஸர்' ஒன்றே அனைத்து வியாதிகளுக்கும் கொடுக்கப்படும் ஒரே மருந்து. ஆகவே, கிராம வைத்தியரான அய்யாவு ஐயர் ராஜலக்ஷ்மிக்கு வைத்தியம் பார்த்தார். அவர் பல பச்சிலைகளைக் கொண்டு ஏதேதோ மருந்துப் பொருட்களைச் சேர்த்து பல நாள் மருத்துவம் பார்த்துவந்தார். அவளும் இந்த நோயின் தாக்கத்திலிருந்து மீண்டாள். ஆயினும் மூளையிலிருந்த நரம்புகள் பாதிப் படைந்தன. அதன் வெளிப்பாடு உடனடியாகத் தெரியவில்லை. சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மூளையில் ஏற்பட்ட கோளாறுகாரணமாக நரம்புகள் பாதிக்கப்பட்டு அது வலிப்பு நோயாக மாறியது. நரம்பியல் நிபுணர்களான Dr.இராமமூர்த்தி, Dr.கல்யாணராமன் ஆகியோரிடம் காண்பித்தும் அவர்களால் அந்த நோயைக் குணப்படுத்தமுடியவில்லை.

இவள் வலிப்புநோயின் தாக்குதலால் அவ்வப் போதுக் கீழே விழுந்து இரத்தம் கசிந்த நிலையில் தரையில் தன் நினைவின்றி விழுந்து கிடுக்கும்போது அவளைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு வந்து இரத்தத்தைத் துடைத்து மருந்திட்டு உணவு ஊட்டி காத்துவந்தார் என் தந்தையார். 1986ஆம் ஆண்டு அவள் இந்த நோயின் தாக்கத்தால் இறந்தாள்.

139) பனை மரம் ஒரு கற்பக வ்ருஷம்

என்னுடைய 8ஆவது வயது முதல் பலமுறை சாளு வனாறு, பொன்னுக்குண்டான் ஆறு ஆகியவற்றைக் கடந்து கீழைப்பனையுருக்கு நடைப்பயணமாகச் சென்று வந்ததை முன்னமே குறிப்பிட்டுள்ளேன். இவ்வாறு போகும்போ தெல்லாம் வாய்க்கால் ஓரங்களில் நெடிதுயர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் பனை மரங்கள் மிகுந்துகாணப்படும் காட்சியை வியப்புடன் பார்த்துச் செல்வேன். மாலை வேலையில் இவற்றின் ஊடே காற்றின் விசையால் இந்த மரங்களிலிருந்து ஒரு ஒலி எழும். பனங்காட்டு நரி சலசலப்புக்கு அஞ்சாது என்றொரு பழமொழி உண்டு. இவ்வாறு நான் நடந்து சொல்லும்போது, இந்தப் பழமொழி என் மனத்தில் குமிழிட்டுச் செல்லும்.

140) பலராமர் உழவர்களின் தலைவன்

பெரும்பாலான கிராமங்களில் புஞ்சை நிலம், வாய்க்கால் ஓரங்கள் மற்றும் குளத்தின் கரைகளில் பனைமரம் மிகுந்திருக்கும். பலராமருடைய கொடியாகப் பனைமரம் அமைந்துள்ளது. மேலும், பலராமருடைய ஒரு கரத்தில் கலப்பையும் மற்றொரு கரத்தில் உலக்கையும் காணப்படுகிறது. இயற்கை வளத்தைக் குறிப்பதே பலராமவதாரம்.

**உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். - (குறள் 1033)**

என்ற குறள் உழவுத் தொழிலின் பெருமையை வெளிப்படுத்துகிறது. உழவுத்தொழிலின் சீர்மையை வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் பலராமர் தன் கரத்தில் கலப்பையை ஏந்தியுள்ளார். உழுது பயிரிடப்பட்ட தானியத்தை பக்குவப்படுத்துவதற்காக மற்றொரு கரத்தில் உலக்கையை ஏந்தியுள்ளார். பனைமரத்தின் பயன்பாட்டைக் கருத்திலே கொண்டு தாவர இனங்களில் சிறந்ததான பனைமரத்தை கொடியாகக் கொண்டுள்ளார்.

(தென்னை மரம் ஒரு கற்பக வ்ருகூம் என்று கொள்ளப்பட்டிருப்பினும், புராண காலத்தில் தென்னைமரங்கள் இருந்ததாகக் குறிப்புகள் இல்லை.) பனைமரத்திலிருந்து பெறப்படும் கள்ளை அவர் உட்கொண்டதால் பலராமர் மதுபானம் அருந்துவார் என்று புராணங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழக அரசின் முத்திரைச் சின்னமாக “கோபுரம்” உள்ளது போல் தமிழக அரசின் மற்றொரு சின்னமாக விளங்க வேண்டியது பனைமரம்.

141) இலக்கியங்களில் பனைமரம்

சங்க இலக்கியத்தில் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்படும் மர வகைகள் நான்கு. அவையாவன : பனை, கொன்றை, நெல்லி, ஆல். (தொல்காப்பியத்தில் தென்னைப்பற்றிய எந்தக் குறிப்புகளும் இல்லை. கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு கிழக்காசிய நாடுகளிலிருந்து வந்து சேர்ந்த மரவகை தென்னை.)

**தலையோர் நுங்கின் தீம்சேறு மிசைய
இடையோர் பழத்தின் பைங்களி மாந்த**

கடையோர் விடுவாய் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர

- என்று சங்க இலக்கியமாகிய புறநானூறு 225ஆம் பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் சிலப்பதி காரத்தில்,

**தாலப் புல்லின் வால்வெண் தோட்டுக்
கைவல் மகடுஉ கவின்பெறப் புனைந்த
செய்வினைத் தவிசிற செல்வன் இருந்தபின்**

(சிலப்பதிகாரம் - மதுரைக் காண்டம் - கொலைக்களக் காதை)

தாலப்புல் என்பது பனை. அதன் வெள்ளிய குருத்தோலை கொண்டு கைவினைத் திறனுடைய மகளிரால் அழகு பெறச் செய்யப்பட்ட இருக்கையில் கோவலன் அமர்ந்துள்ளான். அவனுக்குக் கண்ணகி உணவு பரிமாறும் அழகிய காட்சியை இளங்கோவடிகள் நம் மனக்கண்முன் நிறுத்துகிறார்.

**“பனைபடு கிழங்கின் கூர் பிளந் தன்ன
செங்கால் நாராய்...”**

- என்று தனிப்பாடல் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. நாரையின் அலகுக்குப் பனங்கிழங்கை உவமை கூறியுள்ள அழகிய செய்யுள் இது.

142) கருப்பட்டி, பனஞ்சீனி ஆகியவற்றின் பயன்பாடு

இது போன்ற இலக்கியச் செய்திகளோடு ஊடுருவி நம் வாழ்வியலை வளப்படுத்துவது பனை. ஆகப் பனைமரம் அமரும் இருக்கையாக, விரிக்கும் பாயாக, விசிறும் விசிறியாக, தலைக்கு அணியாக, வெயிலுக்கும் மழைக்கும் குடையாக, கூரையாக, இலக்கியத்திலும் இல்லத்திலும் இனிமையாக

அணிசெய்த பனை, அருந்தமிழர் பெருமையும் பீடும் தாங்கி வளர்ந்த பனை, இன்று அவல நிலையில் உள்ளது.

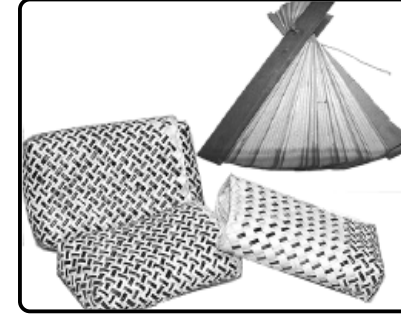
ஆயிரம் ஆயிரமாக அடர்ந் தெழுந்து அணிவகுத்த படைவீரர்கள் போல நின்ற பனங்காடுகள் தோப்புகள் அழிக்கப் பட்டு, சிதைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இயற் கையை, சுற்றுப் புறச் சூழலைச் சிதைப்பதால் சிதறுண்டு போவது யார்? நாமல்லவா? கருப்பட்டி, பனஞ்சீனி. ஓலைக்கூடை ஆகிய தொழில்கள் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏழைகளுக்கு வாழ்க்கை அளிக்கிறது. விதைத்தபிறகு 1½ முதல் 15 ஆண்டுகளில் பலன் அனுபவிக்கலாம். சுமார் 40 வயதுள்ள பனைமரத்திலிருந்து பனம் பழங்கள் தானாகவே உதிர்வதையும் உதிருப் நிலையில் உள்ளபோது பறித்தும் 1 வாரம் வரை குவியல் போட்டுச் சாக்கால் மூடி வைக்க வேண்டும். நார்ச்சதை அழுகிப் பின்பு கொட்டையைப் பிரிப்பது எளிதாயிருக்கும்.

சாதாரணமாகப் பனம் பழங்களில் சில ஒற்றை விதையுள்ளதாகவும் சில இரண்டு விதையுள்ளதாகவும் சில மூன்று விதையுள்ளதாகவும் இருக்கும். ஒற்றை விதையுள்ளது பெண்பனை, இரண்டு விதையிருப்பின் ஒன்று பெண், ஒன்று ஆண். மூன்று விதையிருப்பின் இரண்டு ஆண் ஒன்று பெண் என்பது ஆய்வாளர்கள் குறிப்பு. ஆண்பனை இல்லா விட்டால் அயல் மகரந்தச் சேர்க்கை நிகழாது. பெண் மரம் மட்டுமே நட்டால் காய்க்காது. பதனீரை ஆண், பெண் இரு மரங்களுமே தரும். ஆண்பனை மரத்தின் பதனீரில் சர்க்கரைச் சத்து கூடுதல் இருக்கும்.

143) பனைமரத்தில் முளைக்கும் ஆலமரமும், வேப்பமரமும்

ஆல், அத்தி, அரசு, வேம்பு போன்ற பல மரங்கள் பனை மரங்களில் வேர்விட்டு முளைக்கும் அற்புதத்தை வேறு

மரங்களில் காணமுடியாது. பனை மரத்தைப் பற்றிப் பலர் அறியாத செய்திகள் நிறைய உண்டு. இயற் கையை என்று கைத்தொழக் கற்றுக் கொள் கிறோமோ அன்றுதான் இறைவனின் படைப்பாற்றலை ஓரளவேனும் நம்மால்

அறிய இயலும். மனிதனின் பயன்பாட்டிற்கெனவே ஒவ்வொரு தாவர இனமும் படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை உணர வேண்டும். பனைமரம் முற்றி வயிரம் பாய்ந்துவிட்டால் எல்லா மரங்களையும் விடக் கட்டுமானப் பணிகளுக்கு சிறந்ததாய் விளங்கும். உறுதியானவை. வயிரம் பாய்ந்த பனைமரச் சட்டங்களைக் கரையான் அரிப்பது இல்லை. பனைமரம் முற்றுவதற்கு 80ஆண்டுகள் ஆகலாம்.

வயிரம் பாய்ந்த பனையின் மதிப்பு தேக்குமரத்தைக் காட்டிலும் கூடுதலாகும். கருப்பட்டி, பனஞ்சீனி. கள்ளில் உள்ள உயிரிகள் இயற்கை விவசாயத்திற்கு ஆக்கம் தருபவை இவ்வளவு பயன் இருந்தும் இதை மேல் மட்டத்து விஞ்ஞானிகளும் ஆட்சியாளர்களும் கவனிப்பது இல்லை.

1940 - 50 காலகட்டத்தில் பெரும்பாலானோர் இல்லங்களில் மருந்துகளை உட்கொள்வதற்கும் பாலில் இனிப்பு சேர்ப்பதற்கும் கருப்பட்டியையும் (பனை வெல்லத்தையும்)

கரும்பு வெல்லத்தையுமே உபயோகித்து வந்தனர். கிராமங்களில் புதிய பனை ஓலை களால் நெய்யப்பட்ட பெட்டிகளில் தூய்மையான கருப்பட்டி வெல்லத்தை அடைத்து விற்பனை செய்வார்கள். அவ்வாறு கரும்பு ஆலைகளுக்குச் சென்று அச்சுவெல்லத்தை வாங்கி வருவார்கள். இந்த அச்சுவெல்லமும் பனைஓலைப் பெட்டிகளில்தான் விற்பனை செய்யப்படும்.

144) அசைவத்தன்மைகொண்ட ஜீனி

வெள்ளைச் சர்க்கரை என்று நாம் இப்போது உபயோகத்தில்கொள்ளும் ஜீனியை (Sugar) அந்தக் காலத்தில் வைதிகக் குடும்பங்களில் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. கரும்புச்சாற்றிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் ஜீனி எனப்படும் வெள்ளைச் சர்க்கரையை இறக்குமதி செய்து வந்தனர். அந்த காலகட்டத்தில், நம் நாட்டில் வெள்ளைச் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யும் ஆலைகள் அதிக அளவில் அமையவில்லை. எல்லா ஆலைகளில் ஜீனியின் பழுப்பு நிறத்தைப் போக்குவதற்காக மனித மற்றும் விலங்கினங்களுடைய எலும்புகள் மீது சர்க்கரைப் பாகை செலுத்தி அதை வெள்ளை நிறங் கொண்ட சர்க்கரையாக மாற்றம் செய்து வந்தனர். இந்த எலும்புகளுக்கு Animal Charcoal என்று பெயர். இவ்வாறு தயாரிக்கப் படுவதால் ஜீனி அசைவத்தன்மையை அடைந்தது.

எனவே, வைதிகர்கள் ஜீனியை பயன்படுத்துவதை ஆசார குறைவாகக் கருதிவந்தனர். அதற்கு மாற்றாக கரும்படியையும் (பனை வெல்லத்தையும்), நாட்டுச் சர்க்கரை யையும் உபயோகப்படுத்தி வந்தனர். பிற்காலத்தில், விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் விளைவாக Activated Carbon எனப்படும் செயற்கை முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட கார்பன் மீது சர்க்கரை

பாகை செலுத்தி அதன் பழுப்பு நிறத்தைப் போக்கினர். தற்போது நாம் சுவைப்பது ‘சைவ ஜீனி’யாகும்.

145) பட்டை அடிக்கும் கிராமத்துக் குடிமகன்

கிராமங்களில் மது அருந்துதலைப் பட்டையடித்தல் அல்லது பட்டை போடல் என்று குறிப்பிடுவர். பதனீரைப் பட்டையில் குடித்தல் என்பது இதன் பொருள். பனை ஓலையை விரித்து மடித்துக் குடையாக்கிக் குடித்தல் நடைமுறை முன்னாளில். இந்நாளில் கூடக் காட்டு வேலை செய்வார் பனையின் பட்டையில் கஞ்சி குடிப்பது உண்டு. பனங்குடையில் (பட்டையில்) ஊனூண் வழங்கிய செய்தி புறநானூற்றுப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. பதனீர் குடித்துப் போடப்பட்ட பட்டையை எடுத்துக் கழுதை வாலில் கட்டி வெருட்டல் கிராமங்களில் சிறு பிள்ளை களுடைய விளையாட்டுகளில் ஒன்று. பட்டை, பதனீர் பருகும் குடையாகும்.

ஆனால் அப்பதனீர் பருகுதலைக் குறியாமல், அப்பட்டையில் குடிக்கும் கட்டுடியைக் குறித்து வழங்குவதாயிற்று. போடல் என்ற சொல் உட்கொள்ளுதலைக் குறிக்கும். ‘வெற்றிலை போடல்’ வாயில் போடல் என்பவற்றால் அப்பொருள் விளங்கும்.

கி.பி.2004ஆம் ஆண்டு அமைதிக்கான நோபல் பரிசு

மூன்று கோடி மரங்களை நட்கென்யாவின் சுற்றுச்சூழல் அமைச்சர் வாங்கரி மாத்தாய்க்கு வழக்கப்பட்டது. அவரைப் போன்ற ஒரு பெண்மணி தமிழ் நாட்டில் பிறந்திருந்தால் பனைமரங்கள் பிழைத்திருக்கும். உண்மையான கற்பகத்தரு பனைமரமே என்ற பேருண்மையைத்

தமிழர்கள் உணர்ந்து விட்டால் போதும். பனைமரத்தை வெட்டமாட்டார்கள்.

146) ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி, நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி

பற்பசைகள் நடையாடாத காலகட்டத்தில் பிறந்து வளர்ந்தோர் கருவேலமரத்துப்பொடியை பல்பொடியாக உபயோகித்து வந்ததை நினைவில் கொள்வார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் காலையில் வேப்பம்குச்சியைக் கொண்டு பல் துலக்கிய பிறகு குளங்களிலும் ஆறுகளிலும் அமிழ்ந்து நீராடு தலைக் காணலாம். ஆலமரக்குச்சி, வேப்பங்குச்சி கருவேல மரத்தின் பட்டைகொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட பற்பொடி ஆகியவை பல்லுக்கு உறுதி பயப்பன. அவ்வாறே நாலடியாரும், திருக்குறளும் சொற்களுக்கு உறுதியைத் தருவன என்பது நம் முன்னோர்கள் கண்டறிந்த உண்மை.

147) கருவேல மரத்தின் (Acacia Nilotica) பயன் பாடு

இரட்டைச் சிறகமைப்பு கூட்டிலைகளையுடைய வெண்மையான முள்ளுள்ள உறுதியான மரங்கள். மலர்கள் மஞ்சள் நிறமானவை. இவை மணம் வீசும் மலர்கள். காய்கள் வெண்ணிறமான பட்டை வடிவானவை. விதைகள் வட்ட வடிவமானவை. தமிழகமெங்கும் வளர்க்கப்படுகிறது. கொழுந்து, இலை, வேர்ப்பட்டை, மரப்பட்டை, பிசின் ஆகியவை மருத்துவப் பயனுடையவை.

அக்காலகட்டத்தில் காகிதங்களை ஒட்டுவதற்கு கருவேல மரத்தின் பிசினை உபயோகப்படுத்துவோம். இதற்காகக் கையில் சிறு அரிவாளுடன் பனைமர ஓலையினால் ஆன சிறு பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு வாய்க்கால் ஓரங்களில்

உள்ள கருவேல மரங்களிலிருந்து பிசின் மற்றும் அம்மரத்தின் பட்டைகளை செதுக்கி எடுத்துக் கொண்டுவருவது உண்டு. இவ்வாறு எடுத்துவந்த பிசினில் சிறிது நீர் சேர்த்து கிளறிக் கொண்டே இருந்தால் கோந்து எனப்படும் பொருள் பெறப்படும். சிவப்பும் மஞ்சளும் கலந்த பழுப்புநிறத்தில் இந்த கோந்து இருக்கும். தாள்களை ஒட்டும் போது சோற்றுப்பசையை பயன்படுத்தமாட்டோம். அது இல்லத்தில் கடைபிடிக்கும் ஆசாரத்திற்கு எதிரான செயலாகும். மாறாக கருகமரத்தின் கோந்தே உபயோகத்தில் இருக்கும்.

148) பற்பொடியும் விளம்பரங்களும்

இன்றைய நவீன உலகில் விதவிதமான வண்ணங்களில் பற்பசைகள் விற்கப்பட்டு வருகின்றன. விளம்பரப் படுத்தப் பட்டும் வருகின்றன. “நீங்கள் உபயோகிக்கும் டீத் பேஸ்டில் உப்பு இருக்கிறதா? இலையெனில் அதனால்தான் உங்களுக்கு பல்வலி ஏற்படுகிறது. இதோ இந்த உப்புக் கலந்த டீத் பேஸ்ட்டை உபயோகியுங்கள்” , “இதில் மட்டும்தான் கிராம் பின் சத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது அது உங்கள் பற்களைப் பாதுகாக்கும்” “நீங்கள் எங்கள் பற்பசையை உபயோகித்தால் வாய்விட்டு சிரிக்கலாம்” போன்ற விளம்பரங்களை நாம் அன்றாடம் காண்கின்றோம்; கேட்கின்றோம்.

149) பற்பொடி தயாரிப்பில் நான் ஈடுபட்டேன்!

இவர்கள் விளம்பரப்படுத்தும் இவை அனைத்தையும் கொண்ட கருவேலம்பட்டை பற்பொடி இளம் வயதில் என்னால் தயாரிக்கப்பட்டது. கோந்து சேகரிக்கப்படும்போது எடுத்துவரப்பட்ட கருவேலமரத்துப் பட்டைகள் பல கூறுகளாகப் பிளக்கப்பட்டு, தொட்டால் பொடிந்துபோகும்

அளவுக்கு கடும் வெய்யிலில் காயவைக்கப்படும். வாதாம் மரத்து கொட்டைகளைச் சேகரித்து (குமரப்ப முதலியாருடைய பண்ணை வீட்டுத் தேரட்டத்தில் இவை கீழே விழுந்து கிடக்கும்.) அவற்றில் உள்ளிருக்கும் பருப்பை நீக்கியபிறகு அதன் தோலும் கடும் வெய்யிலில் காயவைக்கப்படும். இவற்றுடன் வேண்டிய அளவு இந்துப்பு, கிராம்பு மற்றும் அதிமதுரத்தின் வேர்கள் சேர்க்கப்பட்டு நன்றாக மர உரலில் உலக்கை கொண்டு இடிக் கப்படும். இவ்வாறு இடித்துப் பொருளைச் சல்லடை கொண்டு சலித்து மறுபடியும் அதன் கப்பியை இடித்துச் சலித்து பற்பொடி தயாரிக்கப்படும். இவற்றை ஒரு ஜாடியில் அடைத்து வைக்கப் பட்டு அவ்வப்போது உபயோகத்தில் கொள்ளப்பட்டது.

தஞ்சாவூர், 1433 பயோரியா பல்பொடி, மதுரை கோபால் பல்பொடி, திருச்சி மதுரம் பல்பொடி ஆகியவை சிறந்த பற்பொடிகளாக அக்காலத்தில் மக்களால் கொள்ளப் பட்டன. இன்று இந்த நிறுவனத் தயாரிப்பாளர்கள் டூத் பேஸ்ட் தயாரிப்பில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டுள்ளனர்.

இப்போது கிராமங்களில்கூட யாரும் வேப்பங் குச்சியைக் கொண்டோ அல்லது ஆலங் குச்சியைக் கொண்டோ பல்துலக்குவ தில்லை. பல்வேறு வண்ணங்களில் உள்ள பல்துலக்கியும் (Tooth brush), பிதுக்கி எடுக்கும் பற்பசையும் வந்தபிறகு இந்த மரங்கள், நம்மை மனிதனுடைய ஆரோக்கி யத்தைப் பேணுவதற்கல்லவா கடவுள் படைத்தார்? ஆனால் இந்த மனிதர்களோ கடல் பாசி மற்றும் வீரியம் கொண்ட இரசாயனப் பொருள் கலந்த பற்பசை கொண்டு பற்களை என்முன்னாலேயே தேய்த்து, அந்த உமிழ் நீரை என்மீதே துப்பி இயற்கையை களங்கப்படுத்துகிறார்களே என்று வேப்பமரமும் ஆலமரமும் கண்ணீர் வடிக்கின்றன.

150) நெல்லிக்காயில் இனிப்புச் சுவைக்கான காரணம் என்ன?

சிவன் கோயிலைச் சுற்றி அமைந்துள்ள நந்த வனத்தில் ஆராதனத்துக்குரிய பல வகைப் பூச் செடிகள் பயிரிடப்பட்டு வந்தன. அவற்றில் வெள்ளை விருகுகி குறிப்பிடத்தக்கது. சிவப்பு வண்ணம் கொண்ட விருகுகி பூக்கள் மிகுதியான அளவில் காணப் படும். ஆனால் வெள்ளை விருகுகிப்பூ அதிக அளவில் பயிரிடப் படுவதில்லை. அந்த நந்தவனத்தில் நெடிதுயர்ந்த நெல்லி மரம் ஒன்று உண்டு. நவராத்திரியின் போது சரஸ்வதி வழி பாட்டிற்கு இந்த நெல்லி இலைகள் பயன்படுத்தப் படும். மிகவும் சிறிய இலைகளையும் இளம் மஞ்சள் நிறக் காய்களையும் உடையமரம். காய் இனிப்பு, துவர்ப்பு சுவைகளை ஒருங்கே பெற்றுள்ளது.

தமிழகமெங்கும் காடுகளிலும் வீட்டுத் தோட்டங் களிலும் வளர்கின்றன நெல்லி மரங்கள். நெல்லி முள்ளி எனப்

படும் உலர்ந்த காய் எல்லாக் காலங் களிலும் மருந்துக் கடைகளில் கிடைக்கும். இலை, வேர், வற்றல் ஆகியவை மருத்துவப் பயனுடையவை. இஃது ஒரு கற்ப மருந்து. இந்த மரத்தில்

காய்த்துக் குலுங்கும் நெல்லிக்காயை அலகு கொண்டு கொத்தோடு பறித்துப் பலர் எடுத்துச் செல்வர். எங்கள் இல்லத்தில் இந்த நெல்லிக்காயை அவ்வப்போது பறித்துக்கொண்டு வந்து ஊறுகாய் போடுவதுண்டு. முதலியார் தெருவில் குடியிருந்த மலையாள வைத்தியர் ஒருவர் “ச்யவனப்ரகாஷ்” என்றதொரு லேகியத்தை தயாரித்துத் தருவார். இந்த லேகியம் தயாரிப் பதற்குப் பெருமளவில் பயன்படுவது நெல்லிக்காய். நெல்லிக்காய் காய்க்கும் காலத்தில் அதன் பச்சடி துவாதிசி பாரணையில் இடம்பெறும்.

ஆனால் சிறுவர்களாகிய எங்களுக்கு அவ்வப்போது அதைப் பறித்து உடைத்து அதில் உள்ள கொட்டையை நீக்கிவிட்டு வாயில் அடைத்துக்கொண்டு தண்ணீரைக் குடிப்பது ஒரு இன்பமான பொழுதுபோக்கு. Indian gooseberry என்று அழைக்கப்படும் நெல்லியில் வைட்டமின் C மிகுந்த அளவில் உள்ளது. வைட்டமின் “சி”யை வேதியியலார் Ascorbic Acid (C₆H₇O₆) என்று அழைப்பர். தக்காளி, இலைகள் நிறைந்த முட்டைகோஸ் பச்சைமிளகு, எலுமிச்சம் பழச்சாறு மற்றும் நெல்லிக்காய் போன்றவற்றில் வைட்டமின் சி அதிக

அளவில் காணப்படுகிறது. இதன் குறைபாட்டினால் பற்களின் உறுதி, பாதிப்படைகிறது. ஸ்கர்வி என்னும் நோய் தோன்றுவதற்கும் இதன் குறைபாடு ஒரு காரணமாகும். நெல்லியில் உள்ள வைட்டமின் ‘சி’யில் உள்ள மூலப் பொருள்கள் மாறுபாடு அடைவதை அதில் உள்ள Tannin என்னும் இரசாயனப் பொருள் தடுத்து நிறுத்துகிறது. வாயில் நெல்லிக்காயை அடைத்துக்கொண்டு நீரைப் பருகும்போது இந்த Tanninஇல் உள்ள இரசாயனப் பொருள்கள் நீரோடு கலந்து Gallic Acid (3,4,5 Trihydroxy, Benzoic Acid (C₇H₆O₅)) (இதுவே Ink தயாரிப்பதற்கு மூலப் பொருளாகும்.) மற்றும் Glucose (C₆H₁₂O₆)ஆக மாற்றம் பெருகின்றன. இந்த குளுக்கோஸ் வெளிப்பாட்டால் இனிப்புச் சுவை வெளிப்படுகிறது. குளுக்கோஸ் நீரில் கரையும்போது நீரில் உள்ள வெப்பத்தை எடுத்துக்கொள்வதால் (endothermic reaction) வாய் குளுமை அடைகிறது.

151) சுதேசமித்திரன் நாளிதழைத் தேடி அலைந்தேன்

1946ஆம் ஆண்டு முதல் நான் செய்தித்தாள்களைப் படித்துவருகிறேன். அந்த காலகட்டத்தில் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகை மட்டும்தான் ஒருநாள் இடைவெளியில் தபாலில் வந்துசேரும். குமரப்ப முதலியார் மட்டும்தான் அந்த கிராமத்தில் The Hindu பேப்பர் வரவழைத்துப் படிக்கத் தகுதி படைத்தவராக இருந்தார். ஏனெனில் அவர் ஒருவர்தான் அந்த கிராமத்தில் B.A படித்தவர். The Hindu படிப்பதற்கு உயர்ந்த ஆங்கில அறிவு தேவை. அதன் நடை கடினமான ஆங்கிலத்தில் அமைந்திருந்தது. பெரும்பாலானோர் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்களில் படித்தவர்களே. எழுதுவதற்கு சிலேட்டோ, ஆசிரியர் பாடம் நடத்துவதற்கு கரும்பலகையோ இல்லாத காலமது. ஐந்தாம் வகுப்பிற்கு மேல் படிப்பதற்கு பள்ளிகள்

கிடையாது. எட்டாம் வகுப்புவரை படிப்பதற்கு 30 கிராமங் களுக்கு ஒரு பள்ளி என்ற விகிதத்தில்தான் நடுநிலைப் பள்ளிகள் இயங்கி வந்தன. களப்பாளில் இருந்த நடுநிலைப் பள்ளிக்கு சுற்றுவட்டாரத்தில் ஐந்து கி.மீ. தொலைவிலிருந்து வாய்க்கால் வரப்பு, ஆறு, குளம், வெய்யில் மழை என்று பாராது கல்விகற்க வந்தனர். உயர்நிலைப்பள்ளிப் படிப்பு என்றால் திருத்துறைப் பூண்டி, மன்னார்குடி போன்ற ஊர்களுக்குச் சென்றுதான் படிக்க வேண்டும்.

கிராமத்தில் பெரும்பாலும் விவசாயப் பணி செய்வோரும், கூலி வேலை செய்து பிழைப் போருமே நிறைந் திருந்தனர். அன்றாட வாழ்க்கையே போராட்டமாக இருந்த காலத்தில் பிள்ளைகளை வெளியூரில் உள்ள பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புவதற்குப் பெற்றோர்கள் தயங்கினர். மேலும், தீண்டாமை கொடுமையினால் பள்ளிகளில் மாணவர்கள் தனித்து உட்கார வைக்கப் பட்டனர். இவ்வாறு தனித்து உட்காரவைக்கும் முறை இந்தியா குடியரசாக அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு மாற்றம் அடைந் தது. ஆயினும் பெரும்பாலான மாணவர்கள் மதிய உணவு கிடைக்காமல் தவித்து வந்தனர். ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் ஓரிரு பெண்களே படித்து வருவர். அவர்களும் மேட்டுக்குடியைச் சார்ந்தவர்களாகவே இருப்பர்.

முதலியார் தெருவில் மளிகைக்கடை வைத்திருந்த செட்டியார் சுதேசமித்திரன் வாங்கும் நபர்களில் ஒருவர். குமரப்ப முதலியார் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையும் வாங்குவார். அவர் படித்தபிறகு அவர் வீட்டிலுள்ள அண்ணி போன்றோர் படிப்பார்கள். மூன்று நான்கு நாட்கள் கழித்து என் தந்தையார் அந்த பத்திரிகையை எடுத்துவருவார்.

(வேறு எந்த விதமான செய்தித்தொடர்பு சாதனங்களும் அப்போது இல்லை. பெரும் பணக்காரர்களே மாடியில் ஒரு பணை

உயரத்திற்கு Antenna வைப் பொருத்தி Exide Battery மூலம் மின் சக்தியைப் பெற்று வால்வு ரேடியோ மூலம் வானொலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கலாம். மதியவேளையில் ஒலி அலைகள் சிதறுண்டு கொள்.... என்ற சத்தமே கேட்கும். மாலை நேரங்களில் வானொலிப் பெட்டி நன்றாகவே வேலை செய்யும்.) சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் அரசியல் செய்தி களோடு நான் ஊன்றிப் படித்தது லக்ஷ்மிகாந்தன் கொலை வழக்கு, ஆள வந்தார் கொலை வழக்கு ஆகியன.

152) கல்கி இதழ் எப்போது வரும்

காங்கிரஸ் தியாகிகளில் ஒருவரான இரத்தினம் என்பவர் கல்கி ஆனந்தவிகடன் ஆகிய வாரப்பத்திரி கைகளில் ஏஜென்டாக இருந்துவந்தார். இந்த வார இதழ்களும் தபாலில் தான் வரும். குறிப்பாக கல்கி வியாழக்கிழமைகளில் தபாலில் வந்து சேரும்.

அப்போதெல்லாம் ரன்னர் எனப்படும் தபால் ஊழியர் நான்கைந்து கிராமங்களில் உள்ள தபால்களைச் சேகரித்து கால்நடையாகத் திருத்துறைப்பூண்டி சென்றடைவார்.

திருத்துறைப்பூண்டியில் இரயில்வே மெயில் சர்வீஸ் (RMS) இயங்கி வந்தது. இந்த ரன்னர் காலையில் சேகரித்த தபால்களை அங்கு சேர்த்துவிட்டு அந்தந்த கிராமத்திற்கான தபால்களை சுமந்து வருவார். இவர் தலையில் முண்டாசு தரித்து கையில் மரத் தாலான ஈட்டி போன்றதொரு ஆயுதத்தைத் தாங்கியிருப்பார். மழைகாலங்களில் தாழை இலைகளால் ஆன கைப்பிடி கொண்ட குடையை ஏந்தி வருவார். (மான்மர்க் குடைகளெல்லாம் அப்போது மர்க்கெட்டிற்கு வரவில்லை.) இவர் களப்பாள் தபால் அலுவலகத்திற்கு மாலை சுமார் 4.30 மணிக்கு வந்து சேருவார். வியாழக் கிழமைகளில் பள்ளி முடிந்து நேரே வீட்டிற்குப் போக மாட்டேன். மாறாகத் தபால் அலுவலகத்திற்குச் சென்று அங்கு ஏஜென்ட் இரத்தினத்தைச் சந்தித்து தபால் பையைப் பிரித்தவுடன் கல்கியை வாங்கி படிப்பேன்.

1950ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 29 முதல் வெளிந்து கொண்டிருந்த பொன்னியின் செல்வன் என்னும் புதினமே இதற்குக் காரணம். ஒரு இதழைப் படித்தபிறகு அடுத்த இதழ் எப்போது வரும் என்று ஏங்கித் தவித்த காலகட்டம். சுமார் மூன்றரை ஆண்டுகள் கல்கியில் வெளிவந்த இந்த வரலாற்றுப் புதினத்தைப் புத்தக வடிவில் வெளிவந்த பிறகும் பலமுறை படித்து இன்புற்றிருக்கிறேன்.

153) கல்கி என்னும் மாமனிதர்

தமிழ் இலக்கியச் சோலையில் கொப்பும், கிளையு மாய் வேருன்றித் தழைத்த ஆலாய் நின்றவர் கல்கி. அம்மரத்தில்

பூத்து, கனிந்து, மணமும் சுவையும் பரப்பிய கட்டு ரைகளும் கதைகளும் பலப்பல. மேலும் அதுவே தன்னைச் சுற்றிப் பல்வேறு எழுத்தாளர்களாகியக் கொடிகள் படர்ந்து பயன்தரப் பற்றுக் கோடாய் நின்று கொழுகொம்பாயிற்று எனலாம்.

தமிழ் நாட்டின் நெற்களஞ்சியம் எனச் சிறப்பிக்கப் பெறும் தஞ்சை மாவட்டத்தில், மாயூரத்திற்கு எட்டு மைல் தொலைவில் உள்ள புத்த மங்கலம் என்னும் சிறிய கிராமத்தில் பிறந்தவர் கல்கி ரா.கிருஷ்ணமூர்த்தி. ராமசுவாமி அய்யர்-தையல் நாயகி இணையரின் (தம்பதியரின்) இரண்டாம் மகனாகக் கல்கி 1899ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 9ஆம் நாள் (விகாரி ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 25ஆம் நாள்) சனிக் கிழமையன்று பிறந்தார்.

ஆனந்தவிகடன் பத்திரிகையில் பணியாற்றிய இவர் 1941ஆம் ஆண்டு அதிலிருந்து விலகி அமரர் சதாசிவத்தின் துணையுடன் தமது சொந்தப் பத்திரிகையான கல்கியைத் தொடங்கினார். அவ்வாறு தொடங்கப்பட்ட கல்கியின் அக்டோபர் மாத இதழில் அவருடைய முதல் வரலாற்றுப் புதினமான பார்த்திபன் கனவு தொடங்கப்பட்டது. அதன் பிறகு 1944ஆம் ஆண்டு சிவகாமியின் சபதம் என்னும் வரலாற்றுப் புதினம் கல்கியில் வெளிவரலாயிற்று. 1948ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் அவருடைய மிகச்சிறந்த சமூக நாவலான அலை ஓசை வெளிவரலாயிற்று. அவர் எழுதிய வரலாற்றுப் புதினங்களுக்கெல்லாம் மகுடம் சூட்டினார் போன்று அமைந்துள்ளது பொன்னியின் செல்வன்.

வான் பொய்யினும் தான் பொய்க்காது வளம் கொழிக் கும் காவிரியிடத்துத் தணியாக் காதல் கொண்டவர் கல்கி. எனவேதான் சோழர் ஆட்சியில் தலைசிறந்த மன்னனாய்த் திகழ்ந்து, ராஜராஜன் என்றழைக்கப்பட்டவனின் இளமைக் கால வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் நாவலுக்குப் பொன்னியின் செல்வன் என்று பெயரிட்டார். நாடு விடுதலை பெற்ற பின்னர் வடிவம் கொண்டது இந்நாவல்.

கல்கி ஒரு வரலாற்று மாணவனைப் போலத் தாம் எடுத்துக்கொண்ட வரலாற்று நாவல்களுக்கான குறிப்புகளைப் பெரும் முயற்சியுடன் திரட்டினார். அவர் காலத்தில் தென்னிந்திய வரலாற்று நூல்கள் பல வெளிவந்திருந்தன. ஆர்.கோபாலன், டாக்டர் மீனாட்சி ஆகியோர் பல்லவர் வரலாற்று நூல்களையும், கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரி சோழர்கள் வரலாற்றையும் ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டிருந்தனர். டி.வி. சதாசிவ பண்டாரத்தார், பாண்டியர் வரலாறு, பிற்காலச் சோழர் சரித்திரம் ஆகிய நூல்களைத் தமிழில் வெளியிட்டிருந்தார். கல்கி இந்நூல்களையும், வேறுசில வரலாற்று நூல்களையும் படித்தறிந்ததுடன் அமைதியடையாமல் வரலாற்றுத் தொடர் பான இடங்களுக்கு நேரே சென்று கண்டபிறகு, குறிப்புகளை எழுதிவந்தார்.

சுதந்திரம் பெற்ற பாரத நாட்டில் அப்பொழுது நாட்டுப் பிரிவினைக் கொள்கை, குழப்பத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தது. பாகிஸ்தான் இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து, தனி உரிமையைப் பெற விழைந்த காலம் அது. எனவே அதன் தாக்கத்தை இந்நாவலில் உணர முடிகின்றது.

சோழநாட்டை இருபிரிவாக்கப் பழுவேட்டரையர் போன்றோர் முடிவெடுத்ததைக் குறிப்பிடும் இடத்து, இந்திய நாட்டுப் பிரிவினையை நாவலுக்குள் நுழைக்கிறார் கல்கி.

அத்துடன் நில்லாது அப்பிரிவினைக் கொள்கையில் தமக்கு உடன்பாடில்லை என்பதை ஓர் அழகிய உவமையின் வாயிலாக வெளிப்படுத்துகிறார். வழிவழியாக இந்த ராஜ்யத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதும் ஒன்றுதான், தாலி கட்டிய மனைவியைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதும் ஒன்றுதான் எனச் சுந்தர சோழனின் கூற்றாய் அமைத்திருப்பது நோக்கத்தக்கது.

முழுக் கற்பனையில் முதல் வரலாற்று நாவலாம் பார்த்திபன் கனவைப் படைத்த கல்கி, அடுத்து எழுதிய 'சிவகாமியின் சபதத்தில்' அளவான நிலையில் பல வரலாற்று உண்மைகளைக் கையாண்டுள்ளமையைக் காண முடிகின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து அவர் எழுதிய பொன்னியின் செல்வனில், தாம் படித்த வரலாற்று நூல்களில், கல்வெட்டு களில் காணப்படும் கருத்துகளில் பெரும்பாலானவற்றை ஏதாவதொரு முக்கிய நோக்கில் இடம்பெறச் செய்திருப்பதை உணர முடிகின்றது.

மேலும் அவர் நேரில் சென்று பார்த்த இலங்கை, கோடியக்கரை, குழகர் கோயில், தஞ்சை சிங்கள நாச்சியார் கோயில், வீராணம் ஏரி போன்ற இடங்களின் வர்ணனை களைப் படிக்கும் பொழுது நம் அகக்கண்முன் அவ்விடங்கள் விரிவதை நம்மால் பார்க்க முடிகின்றது.

பொன்னியின் செல்வனில் பல புதுமைகளை கல்கி கையாண்டுள்ளார். அவற்றில் எல்லாம் தலையாயது ஓர் ஆடி பதினெட்டில் வீராணம் ஏரியில் கதையைத் தொடங்கி அதே வீராணம் ஏரியில் கதையை முடித்திருப்பது. எட்டுமாத காலத்திற்குள் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை இதில் விவரித்துள்ளார். எந்த நிகழ்ச்சியை கல்கி வர்ணித்தாலும் நம் கண் முன்னே அவை நிகழ்வது போல ஒரு தோற்றத்தை ஏற்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டவர் கல்கி.

பொன்னியின் செல்வன் ஐந்து பாகங்களைக் கொண்டது. 2300 பக்கங்களுக்கு மேற்பட்டது. அந்த நாவலில் இலக்கிய ஆழம் அளத்தற்கரியது. பொன்னியின் செல்வன் முதல் அத்தி யாயத்தின் தலைப்பு ஆடித்திருநாள். அந்த நாவலின் தொடக்கத் தில் கீழ்க்கண்டவாறு நிகழ்ச்சிகளை விவரிக்கத் தொடங்குகிறார்.

“ஆதி அந்தமில்லாத கால வெள்ளத்தில் கற்பனை ஓடத்தில் ஏறி நம்முடன் சிறிது நேரம் பிரயாணம் செய்யுமாறு நேயர்களை அழைக்கிறோம். விநாடிக்கு ஒரு நூற்றாண்டு வீதம் எளிதில் கடந்து இன்றைக்குத் தொள்ளாயிரத்து எண்பத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முந்திய காலத்துக்குச் செல்வோமாக. (1950ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட குறிப்பு.)

தொண்டை நாட்டுக்கும் சோழ நாட்டுக்கும் இடையில் உள்ள திருமுனைப்பாடி நாட்டின் தென்பகுதியில், தில்லைச் சிற்றம் பலத்துக்கு மேற்கே இரண்டு காத தூரத்தில் அலைகடல் போன்ற ஓர் ஏரி விரிந்து பரந்து கிடக்கிறது. அதற்கு வீரநாராயண ஏரி என்று பெயர். அது தெற்கு வடக்கில் ஒன்றரைக் காத நீளமும், கிழக்கு மேற்கில் அரைக்காத அகலமும் உள்ளது. காலப்போக்கில் அதன் பெயர் சிதைந்து இந்நாளில் ‘வீராணத்து ஏரி’ என்ற பெயரால் வழங்கி வருகிறது.

ஆடித்திங்கள் பதினெட்டாம் நாள் முன்மாலை நேரத்தில் அலைகடல் போல் விரிந்து பரந்திருந்த வீரநாராயண ஏரிக்கரை மீது ஒரு வாலிபவீரன் குதிரை ஏறிப்பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தான். அவன் தமிழகத்து வீர சரித்திரத்தில் புகழ் பெற்ற வாணர் குலத்தைச் சேர்ந்தவன். வல்லவரையன் வந்தியத் தேவன் என்பது அவன் பெயர். நெடுந்தூரம் பிரயாணம் செய்து அலுத்துக் களைத் திருந்த அவனுடைய குதிரை மெள்ளமெள்ள நடந்து சென்று கொண்டிருந்தது.

அதைப்பற்றி அந்த இளம் வீரன் கவலைப்பட வில்லை. அகண்டமான அந்த வீரநாராயண ஏரியின் தோற்றம் அவன் உள்ளத்தை அவ்வளவாக வசீகரித்திருந்தது.

அன்று பதினெட்டாம் பெருக்குத் திருநாள் அல்லவா? பக்கத்து கிராமங்களிலிருந்து, தந்த நிறத் தென்னங் குருத்துகளால் சப்பரங்கள் கட்டி இழுத்துக்கொண்டு கும்பலும்பலாக மக்கள் அங்கே வந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளும் புதிய ஆடைகள் அணிந்து, விதவிதமான அலங்காரங்கள் செய்துகொண்டு வந்திருந்தார்கள். பெண்களின் கூந்தல் களைத் தாழம்பூ, செவ்வந்திப்பூ, மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி, செண்பகம் முதலிய மலர்கள் கொத்துக் கொத்தாய் அலங்கரித்தன. கூட்டாஞ்சோறும், சித்திரான்னமும் எடுத்துக்கொண்டு பலர் குடும்பங் குடும்பமாக வந்திருந்தார்கள். சிலர் ஏரிக்கரையில் தண்ணீர் ஓரமாக நின்றுகொண்டு, சித்திரான்னம் முதலிய வற்றைக் கமுகு மட்டைகளில் போட்டுக்கொண்டு உண்டார்கள். இன்னும் சில தைரிய சாலிகள் சிறிது தூரம் தண்ணீரில் நடந்துசென்று வடவாற்றங்கரையை அடைந்து அங்கு நின்றபடி சாப்பிட்டார்கள். குழந்தைகள் சிலர் சாப்பிட்ட கமுகு மட்டைகளைக் கண்வாய்களின் ஓரமாய் எறிய, அந்த மட்டைகள் கண்வாய்களின் வழியாக ஏரிக் கரைக்கு வெளியே விழுந்தடித்து ஓடிவருவதைக் கண்டு கை கொட்டிச் சிரித்தார்கள். ஆடவர்களில் சில வம்புக்காரர்கள் தங்கள் காதலிகள் கூந்தலில் சூடியிருந்த மலர்களை, அவர்கள் அறியாமல் எடுத்துக் கண்வாய் ஓரத்தில் விட்டு ஏரிக்கரைக்கு மறுபக்கத்தில் அவை ஓடி வருவதைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்.

இதையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு சிறிதுநேரம் வல்லவரையன் அங்கேயே நின்றுகொண்டிருந்தான். அங்கு நின்ற பெண்களில் இனிய குரலையுடைய சிலர் பாடுவதையும் காது

கொடுத்துக் கேட்டான். அவர்கள் ஓடப்பாட்டும், வெள்ளப் பாட்டும், கும்மியும் சிந்துவும் பாடினார்கள். மிகுந்த குதூகலத்துடன் பாடினார்கள்“

இந்த நாவலின் ஐந்தாம் பாகத்தின் இறுதி அத்தியாயமாக மலர் உதிர்ந்தது என்று தலைப்பிட்டுள்ளார். இந்த அத்தியாயத்தில் வீராணம் ஏரியில் ஒரு நீராழி மண்டபத்தில் வந்தியத் தேவன் மடியில் மணி மேகலையின் உயிர் பிரிந்ததை கீழ்க்கண்டவாறு விவரித்துள்ளார்.

“ஏரிக் கரையில் எதற்காகக் காத்திருக்க வேண்டும் என்று சிந்தித்துக் கொண்டே வந்தியத் தேவன் வீரநாராயண ஏரியை அணுகினான். அந்த ஏரியின் நெடிதுயர்ந்த கரை ஒரு பெரும் கோட்டைச் சுவர்போல் அப்பாலிருந்த தண்ணீர் பரப்பை மறைத்துக் கொண்டிருந்தது. முதல் தடவை அந்த ஏரிக்கரைக்கு அவன் வந்த போது, பதினெட்டாம் பெருக்கு விழாவுக்காக அங்கேயே மக்கள் திரண்டு இருந்ததையும், ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளும் கோலாகலமாக ஆடிப்பாடி விளையாடி விருந்துண்டு மகிழ்ந்ததையும் நினைவுகூர்ந்தான்.

இப்போது அந்த ஏரிக்கரையில் அவ்வளவு அதிக ஜனங்களைக் காணவில்லை. அங்கொருவர் இங்கொருவர்தான் காணப்பட்டார்கள். ஏரியில் எல்லா மடைகளிலிருந்தும் அச்சமயம் தண்ணீர் குபுகுபு என்று பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. அவ்விதம் தண்ணீர் பாயும் ஓசை சந்தை இரைச்சல் போன்ற பேரொலியாகக் கேட்டது. இச்சமயம், ஒரு சில கணவாய்களிலிருந்து மட்டும் மெல்லிய சல சல ஒலியுடன் தண்ணீர் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. ஏதோ சோக கீதத்தைப் பாடிக் கொண்டு நடனம் ஆடும் நாட்டியப் பெண்ணின் சிலம்பின் புலம்பலைப் போல் அது தொனித்தது.

குதிரையில் மேலிருந்து தாவிக் குதித்துப் படகை அணுகினான். கந்தமாறன் ஒரு கையை நீட்டி வந்தியத்தேவன் கரத்தைப் பிடித்துப் படகில் ஏற்றிக் கொண்டான். படகு நகர்ந்து சென்று நீராழி மண்டபத்தின் படிக்கட்டை அடைந்தது. படகிலிருந்து படிக்கட்டில் அவர்கள் இறங்கினார்கள். மணிமேகலை பாடுவது என்ன பாடல் என்பதை வந்தியத் தேவன் கவனமாகக் காதுகொடுத்துக் கேட்டான். பாடல் முடிந்தவுடன் படிகளில் ஏறி மண்டபத்தை அடைந்தான். மணிமேகலை அவனைப் பார்த்ததும் யாழைக் கீழே உருட்டிவிட்டு எழுந்திருக்க முயன்றாள், மணி மேகலையைத் தன் மடியில் சாத்திக் கொண்டான் வந்தியத்தேவன்.

“என் அண்ணன் என்னை ஏமாற்றவில்லை. சொர்க்கம் வெறும் சொப்பனமில்லை. இந்த அற்புதமும் பொய்யில்லை!” என்று அவள் இதழ்கள் மெதுவாக முணுமுணுத்தன. சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் மணிமேகலையின் கனி இதழ்கள் குவிந்தன; கண்ணிமைகள் மூடின. முகத்தில் தவழ்ந்த தெய்வீக சோபை குன்றியது; அமைதி குடிகொண்டது. நீராழி மண்டபத்தின் மேலே படர்ந்திருந்த மரக்கிளையின் மீது இளந்தென்றல் வீசியது; மரக்கிளையில் குலுங்கிய செந்நிற மலர்களில் சில உதிர்ந்தன. மணிமேகலையின் உயிரும் அவளுடைய உடலிலிருந்து உதிர்ந்தது.

வீரனே! உன்னிடமிருந்து தற்சமயம் விடைபெற்றுக் கொள்கிறோம். உன் துயரம் நிறைந்த சிந்தனைகளில் நாங்கள் குறுக்கிடவிரும்பவில்லை. அருள்மொழிவர்மரின் அருமை நண்பனே! நீழீழி நீ வாழ்வாயாக! வீரத் தமிழரின் மரபில் உன் திருநாமம் என்றும் நிலைத்து விளங்குவதாக!

154) கல்கியுடன் ஓர் நேர்காணல்

1952ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலுக்கு

முன்பு தேர்தலில் நின்ற காங்கிரஸ் வேட்பாளரை ஆதரித்து வாக்கு சேகரிப்பதற்காகக் களப்பாளில் நடந்த ஒரு கூட்டத்திற்கு வருகைதந்தார் கல்கி. இந்தக் கூட்டம் ஆனைகாத்த பெருமாள் கோயிலின் வடபுறம் இருந்த காங்கிரஸ் கொட்டகையில் நடைபெற்றது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் காங்கிரஸ் கொட்டகை என்ற பெயரில் ஒரு கட்டிடம் உண்டு. நான்கு பக்கங்களிலும் 3அடி உயரத்திற்கு சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டிருக்கும். அதன் மேல் 6அடி உயரத்திற்கு மூங்கில் பட்டைகளால் ஆன தடுப்புகள் அமைக்கப் பட்டிருக்கும். தென்னங்கீற்று கொண்டு கூரை வேயப் பட்டிருக்கும் அந்தக் கட்டிடத்தின் உள்ளே பாரத மாதா மற்றும் காங்கிரஸ் தலைவர்களுடைய படங்கள் மாட்டப் பட்டிருக்கும். இரண்டு மூன்று கைராட்டினங்களில் நாள் தோறும் மாலை நேரங்களில் உள்ளூர் காங்கிரஸ் தியாகி களான இரத்தினம், இராமசாமி தேவர், துரைசாமிபிள்ளை போன்றோர் நூல் நூற்பர். இந்திய சுதந்திர தினம், அக்டோபர் 2 போன்ற தினங்களில் இராட்டை மற்றும் தக்ளி போன்றவற்றைக் கொண்டு நூல் நூற்கும் போட்டியும் நடைபெறும்.

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 11 மணிக்கு எங்கள் ஊருக்குக் கல்கி வருகை தந்தார். அவருடைய வருகைக்காக காங்கிரஸ் கொட்டகையில் காலை 8 மணிமுதல் காத்துக் கிடந்தேன். மற்றைய கிராமங்களில் தேர்தல் பிரச்சாரத்தை முடித்துக்கொண்டு தோளில் தொங்கிய துண்டோடு கருப்பு நிறத்தில் காட்சியளித்தார் கல்கி. தூய கதராடை அணிந்திருந்தார். அன்று அவ்வளவாகக் கூட்டம் இல்லை. நான் அவரிடம் நேரில் சென்று ‘ஐயா உங்களை நேரில் பார்த்ததில் மகிழ்ச்சி. நீங்கள் பொன்னியின் செல்வன் கதையை முழுமையாக எழுதிய பிறகு தொடராக வெளியிடு கிறீர்களா? அல்லது அவ்வப்போது எழுதுவீர்களா?’

இந்தக் கதையில் வந்தியத் தேவன் குந்தவையை மணம் புரிந்து கொள்வானா? பார்த்திபேந்திர பல்லவன், நந்தினியைக் கண்டதும் பல்லை இளிக்கலாமா? தஞ்சாவூரில் பூமியைத் தோண்டிப் பார்த்தால், பழு வேட்டையருடைய கருவூல அறையைப் பார்க்க முடியுமா?’ போன்ற கேள்விகளை அவரிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர் ‘தம்பி நான் இரண்டு வாரத்திற்கு உள்ள கதையைத்தான் எழுதித் தருவேனெயொழிய இன்னும் நாவலை நான் முழுமையாக எழுதவில்லை. மற்றைய கேள்விகளுக்கு என்னால் பதில் சொல்ல முடியாது. இந்த நாவலைப் பொறுமையாகப் படித்து முடிவை தெரிந்து கொள்’ என்று கூறிவிட்டு புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

155) ராஜாமடத்தில் கல்கி இதழைத் தேடி அலைந்தேன்

1953ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பைத் தொடர்வதற்காக அதிராம் பட்டினத்திற்கு அண்மையில் உள்ள ராஜாமடம் என்ற ஊரில், மராட்டிய மன்னர்கள் ஏற்படுத்தி வைத்த தர்மமான மாணவர் விடுதியில் தங்கிப் படித்து வந்தேன். அந்தக் கிராமத்து அக்ரஹாரத்தில் ஒருவர் வீட்டில் கல்கி வார இதழை வரவழைப்பதாக அறிந்து கொண்டேன். ஆனால் அவர் வீட்டில் சென்று படிப்பதற்காகக் கல்கியை கேட்டால், ‘நீ சத்திரத்தில் தங்கி படிக்கவந்த பையனா? கல்கி இதழையெல்லாம் தரமாட்டோம்!’ என்று கூறிவிட்டார். அவர் காலில்விழாத குறையாகக் கெஞ்சிக் கூத்தாடி அங்கேயே அப்போதே படித்துவிட்டுத் தருகிறேன் என்று மன்றாடியபிறகு, எட்டு நாள் இடைவெளியில் முந்தைய வார இதழைத் தருவார். நான் படிக்கும் வரை என் பக்கத் திலேயே இருப்பார். படித்து முடித்த பிறகு வெடுக்கென்று கையிலிருந்து வாங்கிக்கொண்டுச் செல்வார். ஏதோ ஒரு வழியாக 1953ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் கல்கி பொன்னியின்

செல்வன் தொடரை முடித்தார்; நானும் ராஜாமடம் அக்ர ஹாரத்தில் கல்கி இதழைத் தேடி அலைவதையும் நிறுத்திக் கொண்டேன்.

156) விபூதி வீரமுத்துசாமி

1950ஆம் ஆண்டு விபூதி வீரமுத்துசாமி என்பவர் மக்களுக்கு ஏற்படும் நோய்களைக் குணப்படுத்தி வருவதாக பரவலாக பேசப்பட்டு வந்தது. ஒருநாள் இந்த விபூதி வீரமுத்து சாமி களப்பாளுக்கு வருகை தந்தார். ஆனைகாத்த பெருமான் கோயிலுக்கு அண்மையில் இருந்த காங்கிரஸ் கொட்டகையில் அவர் இருந்துகொண்டு தன்னிடம் வருவோரிடம் விபூதியை நெற்றியில் பூசியபிறகு கையிலிருந்த சிறு வெள்ளி வேலால் நெற்றியிலும் கண் இமைகளின் கீழேயும், மேலேயும் கீறி விடுவார். இவ்வாறு அவர் செய்வதால் அவரவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நோய் நீங்கிவிடும் என்று மக்கள் நம்பி வந்தனர். இந்த விபூதி வீரமுத்துசாமியை பார்ப்பதற்குப் பெரும் கூட்டம் கூடியது. நான், என் தாயார், இறந்துபோன பார்த்தசாரதி ஆகிய மூவரும் நீண்டநேரம் வரிசையில் நின்று விபூதி வீரமுத்து சாமியிடம் சென்றோம். இவர் காவி வேட்டி அணிந்து, ஒரு காவித்துண்டையும் போர்த்திக்கொண்டிருந்தார். முருகா! முருகா! என்று முணுமுணுத்துக்கொண்டிருந்தார். பார்த்த சாரதிக்குப் கண்ணில் பூ விழுந்திருந்ததால் அதைக் குணப் படுத்த வேண்டும் என்று அவரிடம் கேட்டுக் கொண்டோம். விபூதித் தட்டில் 5 ரூபாய் தக்பிணை வைத்திடச்சொன்னார். (அன்றைய 5 ரூபாய் இன்றைய 500 ரூபாய்க்கு சமம்.) அவ்வாறு காணிக்கை செலுத்திய பிறகு விபூதியைத் தலையில் தெளித்து வேலால் கண்ணுக்குக் கீழே கீறிவிட்டார்.

சில ஆண்டுகள் கழித்து இவர், மக்களை ஏமாற்றிப்

பணம் பறித்த குற்றத்திற்காக கைதுசெய்யப்பட்டார். அரசியல் செல்வாக்கு மற்றும் பண பலம் கொண்டு, இவர் இந்த வழக்கி லிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டார். (1994ஆம் ஆண்டு அர்ஜுன் ரடித்து, பி. வாசு இயக்கி வெளிவந்த படம் சாது. இந்தப் படத்தில் விபூதிவீரமுத்து என்றதொரு கதா பாத்திரம் வில்லனாக சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. தனது விபூதி வீரமுத்துசாமியின் பெயருக்கு இது களங்கம் விளைவிப்பதாகவும் அதனால் இதற்குத் தடை விதிக்கவேண்டும் என்றும் வழக்குத் தொடுத்தார் விபூதி வீரமுத்து. ஆயினும் இந்த வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.)

157) கையெழுத்து பத்திரிகையில் பிரசுரமான என் கதை

8ஆம் வகுப்பில் நான் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது என்னுடைய நண்பர்கள் துரைசாமி, ராதா, அப்பாசாமி ஆகி யோருடன் சேர்ந்து ஒரு நூலகத்தைத் தொடங்கினோம். துரைசாமியின் அப்பா ஒரு நெல் வியாபாரி. அவர்கள் வீடு நல்ல நீள அகலம் கொண்டது. அவர்கள் வீட்டிலிருந்த ஒரு பீரோவில் குழந்தைகளுக்காகவும் பள்ளி மாணவர்களுக் காகவும் கதை புத்தகங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. கையெழு துத்துப் பிரதியில் இதழ் ஒன்றையும் நடத்தி வந்தோம். அதில் நான் எழுதிய கிருஷ்ணர், ராமர் பற்றிய கதைகளும் இடம் பெற்றிருந்தன. பிற்காலத்தில் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியராக ஆவதற்கான வித்து என் உள்ளத்தில் அன்றே விதைக்கப் பட்டது.

158) புயலுக்குப்பின் பரீசைஷ

1952ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் வீசிய புயலுக்குப் பின் 8ஆம் வகுப்புக்கு மட்டும் பூவனூர் பண்ணை வீட்டில் ஓர் அறையில் துரிதகதியில் பாடங்கள் நடத்தப்பட்டன.

1953ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாத இறுதியில் திருத்துறைப்பூண்டி ஜில்லா போர்டு உயர்நிலைப் பள்ளியில் அந்த ஆண்டிற்கான 8ஆம் வகுப்புத் தேர்வு நடைபெற்றது. அப்போதெல்லாம் E.S.L.C. எனப்படும் இந்தப் படிப்பிற்கான தேர்வு மாநிலம் முழுவதிற்கும், பள்ளிக் கல்வி இயக்குனரால் நடத்தப் பட்டது. எங்கள் பள்ளியில் எட்டாம் வகுப்பு பயின்றவந்த மாணவர்கள் 30 பேர் பரீட்சை நடைபெற்ற 5 தினங்கள் திருத்துறைப் பூண்டியில் உள்ள ஒரு சத்திரத்தில் தங்கியிருந்தோம். அங்கேயே எங்களுக்கு உணவு அளிக்கப்பட்டது.

சில நாட்களில் காலை, மாலை இருவேளைகளிலும் தேர்வு நடைபெறும். கணிதத் தேர்வு காலையில் நடைபெற்றது. மதிய இடைவெளியின்போது என்னுடைய தந்தையார் நான் எவ்வாறு தேர்வினை எதிர் கொண்டேன் என்பதை அறிவதற்காக நேரில் வந்தார். அப்போது நான் உணவருந்திக்கொண்டிருந்தேன். அதனால் பாடப் புத்தகங்களின் ஊடே உள்ள கேள்வித்தாளை எடுத்துச் செல்லுமாறு கூறினேன். கணிதத் தனிப் பயிற்சி ஆசிரியர் திரு. வெங்கடா சார்யரிடம் ஒரு கேள்வித்தாளை என்னுடையது என்று எண்ணி எடுத்துச் சென்றார்.

பெரும்பாலும் மாணவர்கள் கணிதத் தேர்வினை எழுதிடும்போது பக்கவாட்டில் அதற்கான விடையையும் குறித்துக்கொள்வர். இந்த விடை சரியானதா என்பதை பின்பு ஆசிரியரிடம் கேட்டு அறிந்துகொள்வர். தேர்வு முடிந்தபிறகு நடைப் பயணமாக களப்பாளுக்கு நாங்கள் அனைவரும் திரும்பி வந்தோம். வீட்டிற்கு வந்தவுடன் “நீ என்ன பரீட்சை எழுதியிருக்கிறாய். கணக்கில் உனக்கு 40 மதிப் பெண்கள் கூடவாராது போலிருக்கிறதே!” என்று என்னை பூவரசன் குச்சியால் நையப்புடைத்துவிட்டார் என் தந்தையார். ஆனால்

கணிதப் பாடத்தில் 90 மதிப்பெண்கள் வாங்குவேன் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது.

நிலைமை இவ்வாறிருக்க 40 மதிப் பெண்கள் கூட வாராது என எவ்வாறு சொல்கிறாய்? என்று கேட்டபிறகு, திருத்துறைப் பூண்டியிலிருந்து எடுத்துவந்த கேள்வித் தாளாக் கணித ஆசிரியரிடம் காட்டியதாகவும், அவர் பக்கவாட்டில் எழுதியுள்ள விடைகள் பெரும்பாலும் தவறானது, அதனால் தேர்ச்சிபெறுவது கடினம் என்று அவர் பதிலளித்ததாகவும் என் தந்தையார் கூறினார். நான் கேள்வித்தாளை வாங்கிப் பார்த்தபிறகு அதில் எழுதப்பட்டிருந்த விடைகள் என்னுடைய கையெழுத்தில் உள்ளவை அல்ல என்று கூறினேன். கணித ஆசிரியரை சந்தித்து அவரிடம் அனைத்து கேள்வி களுக்கும் விடை எழுதித்தந்தேன். அவர் இந்தச் செயலால் மன நிறைவு பெற்று என் தந்தையாரிடம் உங்கள் பையன் 90 மதிப் பெண்கள் பெறுவான், அவனுடைய மேற்படிப்பிற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துடுங்கள் என்று கூறினார்.

159) E.S.L.C.யில் தேர்ச்சி

1953ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாத இறுதியில் E.S.L.C. தேர்வு முடிவுகள் வெளிவந்தன. E.S.L.C.யில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்குச் சான்றிதழ்கள் அவரவர் பள்ளிக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். அந்தக் காலகட்டத்தில் S.S.L.C. எனப்படும் 11ஆம் வகுப்பு தேர்வு முடிவுகளே நாளிதழ்களில் வெளியிடப்படும். தமிழ்நாடு முழுவதும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கல்விக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்ததால் ஆண்டுதோறும் பல்கலைக்கழகத் தேர்வுகளில் தேர்ச்சி பெற்றோர் பட்டியலும் நாளிதழ்களில் வெளியிடப் பட்டு வந்தன.

500 மதிப்பெண்களுக்கு 360 மதிப்பெண்கள் பெற்று நான் E.S.L.C. யில் தேர்ச்சி பெற்றேன். ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் பாடப் பகுதிகளில் ஒருவர் 45 மதிப்பெண்களுக்கு மேல் வாங்குவது என்பது இயலாத காரியம். தற்காலத்தில் 500க்கு 500 வாங்குவதுபோல் அவ்வளவு எளிதாக மதிப்பெண்களைப் பெற்றிட இயலாது. அந்த அளவில் 360 என்பது அக்காலத்தில் மிகச்சிறந்த மதிப்பெண்களாகும். தேர்வு முடிவுகள் வெளிவந்த பிறகு ஓரத்தநாடு சத்திரத்தில் என்னைச் சேர்ப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டார் என் தந்தையார்.

(2ஆம் பகுதி முற்றிற்று)